

שֵׁשׁ רָגִלִים

לְמִנְיָתָהּ אֵת יוֹם הַשַּׁבָּת וְ
וּמִיָּעָדִים לְשִׁמְיָתָהּ חֲמִישִׁים וְיָמִינִים

לַמָּסַח אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה וְזֶמַן הַרוּחָנוֹ
לְשַׁבּוּעֵיךְ אֶת יוֹם חַג הַשְּׂבֻעוֹת הַזֶּה וּמִן מִתֵּן רַחֲמֵינוּ
לַסִּכּוּת אֶת יוֹם חַג הַסִּכּוּת הַזֶּה וּמִן שִׁמְחָתָנוּ
לְשִׁמְיָנוּ עֲצֶרֶת אֶת יוֹם שְׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה וּמִן שִׁמְחָתָנוּ

בְּאַחֲבָח מִקְרָא קֹדֶשׁ זָכָר לִיְצִיאת מִצְרָיִם :

אֵתָהּ בְּחֵרְתָנוּ שֶׁל זָכָר נִחַר י' אֶהְיֶה אוֹתָנוּ לְהִיט לָךְ לַעֲבֹד סִגְלָה וְרִגְלָה
שָׁמַיְמִי וְהוֹכֵלָתָנוּ מִמִּצְרַיִם וְרוּחָנוֹתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת הָאֵל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ וְקִדְשָׁתָנוּ ק'
קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל וְתִתֵּן לָנוּ בְּהַלְבֵּה מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה לֹא עָלֵינוּ וְלֹא מִדֵּי אֶת־יָדֵינוּ שֶׁאֵין
אֲנוֹלִים וְשׁוֹמְרִים כִּכְלָל עָלֵינוּ שֶׁכֵּן הָיִינוּ בְּהַלְבֵּה לְשִׁמְחָה זָכָר לִיְצִיאת מִצְרַיִם מִכָּל הַ
בְּמוֹעֲדִים כְּאֵתֵר כֵּן שֶׁעַל מִבֵּית כֵּן הוֹכֵלָנוּ וְהוֹא שֶׁאֵתֵר אֲנִי י' אֶלֶּהֵיכֶם עֲכָל ר'
רִחֵם י' מִיָּד שֶׁבֶת בְּחִירָה אֶהְיֶה רִיבֵנוּ רִעֵמֵנוּ קֹדֶשׁ קָרוֹב שֶׁבֶת בְּיוֹם הַלְלִיתִךָ
וְתִתֵּן לָנוּ מוֹעֲדֵי לְשִׁמְחָה לְמַכְנֵחַ עַל הַשְּׁמִיכִית וְהַרְדֵּךְ הַמִּתְגַּלֵּל כְּשֶׁאֵתֵר וְתִתֵּן לָנוּ כ'
כֵּאלֹהֵי הַיּוֹם הַזֶּה כִּתֵּן לָנוּ אֵת רִגְלָה שֶׁל פֶּסַח וְזֶמַן חִירוּתָנוּ בְּלֹמֶד יֵאָדָּם שֶׁפֶסַח מַבִּיחָה עַל
יְדֵי הַסֵּד עַל גִּישׁוֹת מִדְתָּן שֶׁל אֲבֹתֵינוּ יִכּוֹן לְהַתְשִׁיךְ מַעֲלֵינוּ לַעֲלֹוֹ דֶּרֶךְ יִסּוּד ש'
תְּלִכִּית וְעַשָּׂה לְעוֹלָם הַשָּׁמַיִם וְכֵן שְׂבוּעֵי זֶמַן מִתֵּן תּוֹרָתָנוּ שֶׁיֵּאָדָּם שֶׁפֶסַח הוֹדֵנוּ
וְהִדָּר מַבִּיחָה עַל יְדֵי פֶסַח וְגַם מִדְתָּ שֶׁל יִכּוֹן קוֹלוֹת וְכִרְקִים וְהַכֵּל דֶּרֶךְ יִסּוּד ו'ע'
וְכֵן סִיכּוּת הוֹא מִדְתָּ יִעָקֵב וְיִעָקֵב כִּסֵּעַ סִיכּוּתָהּ וְיִתֵּן לֹא בֵּית לְלֹמֶד הַמִּשְׁכֵּךְ
מִהַרְבֵּה עַל הַבֵּית הוֹא עַל ר' כְּאֵתֵר אֲחֵרֵינוּ וְהוֹא יִעָקֵב שֶׁלֵּב עֵיר שֶׁכֵּן הוֹא עַל ר'
יֵאָדָּם אֵין כִּסֵּי הַחֲסִידוֹת יִשְׁלֹטוּ בִּי עוֹד בְּהַסִּיף דִּלְכָּךְ דִּעַן מִבֹּה קֶלֶה יֵשׁ לִי ו'
וְסִיכּוּתָהּ שֶׁמֶה לָנוּ וְעַל אוֹתָהּ מִיד כֵּל אֶחָד כּוֹטֵל וְהוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה סוֹכָה בְּרֹאשׁ גִּבּוֹ ו'
וְהוֹא מִקְדִּיר עַלֵּיכֶם מִתֵּן בְּחֻקּוֹת תִּתֵּן וְכֵל אֶחָד מִבְּנֵי בְּסִכּוֹת וְיִוָּלָא עֲכָל ו'
וְהַתֵּר שֶׁהֵם מִבְּנֵי הַסִּכּוּת אֵינֶם זִכִּים בְּסִכּוֹת דִּי וְקִיִּם וְיִשְׂרָאֵל יֵשׁוּ בְּסִכּוֹת לֹא
יִכֵּס מִרְבִּי וְשִׁמְחָה וְשִׁמְחָה וְשִׁמְחָה זָכָר לִיְצִיאת מִצְרַיִם מִקְרָא קֹדֶשׁ כֵּל ש'
מִלְּאֵה לֹא תַעֲזוּ לְהַתְשִׁיךְ הַמִּבְדִּי הַתְּקוּם וְכֵל יִשְׁלֵם בְּחֻקּוֹתָנוּ אֲשֶׁר עָשִׂה בְּהַ
יֵשׁ לְגַלֵּל אֲחֵרֵינוּ אֲשֶׁר בִּידֵנוּ הַכֵּל וְהוֹא לְכִין גִּלְגָּל וְהוֹא מִפְּאֹה
לְמַלְאֵם שֶׁל בְּרִיקִים שִׁתְּגַלְלוּ עַל הַמִּלְאֵה

שֶׁמֶהֵם בְּמִהְרָה הִיפִינוּ :

מוסף של שלש רגלים

אלהינו

וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיִבְאֶה
 יָגִיעַ וּרְאָה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
 וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ
 וְיִזְכְּרוּ בְּמִשְׁיַח בֶּן בֹּרַךְ עֲבָדָה וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִיר
 קְדֻשָּׁה וְיִזְכְּרוּ כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו לְבִלְיֻטָּה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 בְּיוֹם חֲשֻׁבַת הַיּוֹם

לפסח	ביום חג חמצות הרוח
לשבועות	ביום חג השבועות הרוח
לסוכות	ביום חג הסוכות הרוח
לשמיני עצרת	ביום שמיני חג העצרת הרוח

וְיִזְכְּרוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֹרַךְ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בֹרַךְ לְבִרְכָּה
 וְחַיִּים וְיִזְכְּרוּ בְּמִשְׁיַח בֶּן בֹּרַךְ עֲבָדָה וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִיר
 קְדֻשָּׁה וְיִזְכְּרוּ כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנָיו לְבִלְיֻטָּה
 לְטוֹבָה לְחַן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
 בְּיוֹם חֲשֻׁבַת הַיּוֹם

יַעֲלֶה וְיִבְאֶה יָגִיעַ וּרְאָה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר ח' סְקִידוֹת ח' גְּלוֹת כַּסְדִּים
 כָּל מַדֵּי כִסִּים וְתוֹקֵדָן אֲדוֹם שְׁעִיר לְמַנְחָה עַל הַשְּׂמִיכִית יַעֲלֶה כֵּן יְרוּשָׁלַם ח'ס
 לֹא אֵעָלֶה עַל יְרוּשָׁלַם עַד שְׂמַחְתִּי וְיִבְאֶה כִּי תֵבֵא תִלְחַמֶּה בְּאַרְגָּכֶם וְהַרְשַׁתֶּם
 וְזָכַרְתֶּם וּמַשְׁכִּיר יְרוּשָׁלַם יִבְאֶה גוֹ יָגִיעַ מִשִּׁיחַ אֲהָרִי הַמַּחֲכֶה וְיָגִיעַ וְיִרְצֶה כ
 כֵּנֶן כְּדִיקִים וְזָכְרִי י' בְּרִנָּן עֵמֶךְ יִרְאֶה הָרַי יִרְאֶה אֵילָנוֹ שֶׁל יִחָק זָכְרוֹן ע
 תְּרוּפָה וְיִשְׁמַע אֲזָכְרוּ אִישׁ אֶל רַעְיוֹ וְיִקְשֶׁה וְיִשְׁמַע וְיִכְתֹּב בְּסֵפֶר זָכְרוֹן וְיִפְקֹד
 זָכְרִי בְּרִנָּן עֵמֶךְ וּפְקֻדֹתֶיךָ בִּישׁוּעָתְךָ וְיִזְכֹּר כֵּן הַאֲבוֹת וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי עִמָּךְ
 הָרַי כָּל אֵלֶם כּוֹזֵר וְכֹתֵב בְּסֵפֶר זָכְרוֹן יַעֲלֶה זָכְרוּכֶם לְמַעַל וְיִבְאֶה שְׂמֵלֶכֶי
 חִיבוּכִים יִבְאֹו זָכְרוּכֶם לְטוֹבָה וְיָגִיעַ שְׂמֵלֶכֶי הַכְּנִיָּתִים יָגִיעַ לִפְנֵי וְיִרְאֶה לְטוֹבָה
 לְמַי הַכְּבוֹד וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע אֲוֹתֶם וְיִפְקֹד אֲוֹתֶם זָכְרוּכֶם וְזָכַרְתִּי וְזָכְרוּ
 עִשִּׂיחַ וְזָכְרוּ יְרוּשָׁלַם ח' זָכְרוּכֶם ח' שְׂמֵי תִרְם כֵּנֶן ד' גְּלוֹת וְזָכְרוּ
 לְבִלְיֻטָּה לְטוֹבָה לְחַן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים

לחיים

מורסא של שלש רגלים

לחיים ולשלום ו דברים ז' ימי השבוע וזכרנו ופקדנו והושיענו ג' אבות של
 נכס וזכרתי את בריתי יעקב וכו' ע"ל הרוחץ בקבלה אלהים
 ואלהי אבותינו היא השמינית ממעלה למטה לכך יזכור ח' מיני פקידות מעלה
 לעליו עד השמינית אומר וזכר כלומר ישיב מעולם הרחמים בזכר עד י'
 זכרנו ופקד היא הנקיבה חייב אדם לפקד אשתו ופקדת כן וזכר כלומר
 הוא עד סוד החיבור זכר ושמו זכרון אבותינו זכרון משיח זכרון ירושלים
 זכרון כל עמך הם ארבע זכיר זכרוננו ופקדוננו הם נ' ו זכירות האבות
 ואמהות ויחזק אין נדיק וזכיר כי אברו כבוד איכמי ארבע זכירות הם ד' ת
 תקושות ארבע מנס' י' זכרו כולם עלי לטובה או ארבע חדשים במחזה וכן ב
 בראשון ח' מיני פקידות לפליטה לטובה ז' מיני ישועה והוא עד' והקימונו עליו
 שבעה רועים ושמנה כסיכי אדם וזכרנו לטובה לאברהם בן נקר רך וטוב ל
 לזכרה וינרך אלהים את יחזק לחיים ויחי יעקב ישועה רחמים וחוס וחכמי ו
 ורחם עלינו חמשה כנגד ה' חומשי תורה ובהרש ה' חומשים חוס הראות חוס השמע
 חוס הטעם חוס השיש ח' אל מלך חנון ורחום אתם כלומר אנחנו ע
 פדים המשתמים וראוי לנו להיות משתמים שלא על מנת לקבל פרס כי ד"י לנו
 נה' חומשים הכריזים ואין עושר כנריאות ואין איש משים על לב ואין כידינו מ
 מעש כי אל מלך חנון ורחום אתם כלומר לא לנו י' לא לנו כי אין כנו מעשים
 ואתה ברחמך הרבים עשה עמנו כי בן מדתך כמלך וכל יכול וחנון ורחום א
 אתה כמלך בכל מכל כל :

השיח

י' אלהינו את ברבתי
 מועדי לחיים ולשלום

לשמוחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכני ס
 קרשני במוצאי יחזק הלכות בחורתי שבעני מוטובה
 שמוחתי בישועה הוטרד לבני לעבדך באמנותי ויחזק
 י' אלהינו באהבה וברצון בשמוחה ובששון
 שבת ו מועדי קרשני וישמוח בך ישראל א
 אוהבי שמוך באי מוסר שבת ישראל ו
 והזמנים :

רבח

והשיח' ל' תשא ואלה אל המקום או סר' והשיח' ל' משאת אלוהים כ
 כלומר תלונו ברבת מועדיך כי יברכך י' בכל תבואתך ובכל מעשה ידך לחיים
 ולשלום לשמחה ולששון ג' רגלים ושמיני עגרת ת נמי עמנו קדשנו במנופיך
 ואת

מזבח של שלש רגלים

אין חלקו שנים ומעשים וטוב והבדלם ושמחו ז' במד ל של פסח וא
בעצרת וא' ראש השנה וא' יום כיפור וא' כונה וא' שמיר עגרת נא' מקדש
ישראל קדושים תבין והמנים שישראל מקדשים על פי העיבור עכ"ל
רוקח ומה שאת' וקדשים במעמד על שם העמיד קשה והלא כבר קידשנו כבר
בי"א אלא נא לומר וקדשים במעמד ע"י הטהרה כוכל לקדש אותנו על כן א
אמר ותן חלקינו בתורתך כלומר יהי רצון שלא יעבד אותנו דבר כדי לעבוק ב
בתורה ואז כוולאי אנו מקדשים במעמד בשנת אומ' נאסנה ונרנן א
אסנה ג' אחד שלום בית כבוד זכור ושמו ושמה וששן אומ' כיום טוב ס
פא ומע"ה נצ"ל הרחמים הוא ששן ושמה שרי כ"ט ז' נרנן ג' ראשונה
ג' אחרונה וקדושת כיום נאענע :

מובני
הטאתו עלינו מארצנו ונחרחקנו
מעל ארמיהו ואין אנו יכולין ל
לעלות ולראות ולהשתחית לפניך ולעשות חובותינו
בבית בחירתה בבית חצול וחקרש שנקרא שמו
עליו מבני היר שנשחלחח במקדשה יחי נצון מ
מלכיהו אל חינואל חי אבותינו מלהרמיהו ששחב
ההרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים והבנה
מחנה ותגדל כבודו אבינו מלכנו עלה כבוד מ
מלכותו עלינו מחנה והופע והנשא עלינו לעיני
כל חיוקר במופתו מבין הגוים ונבוצרתינו בנס מ
מירבתיארץ והביאנו לציון עירך בנה
ולירושלם בית מקדשה בשמחת עולם ושמ
נעשה לפניך את קרבנות חובותינו המידין בסדנ
ומוספין בחלבן

לפסח את מוסף יום חג המצות הזה
לשבעות את מוסף יום חג השבועות הזה
לפסח

מוצת לשלש רגלים

לסוכות את מוסף יום תג הסוכות הוד
לשמיני עצרת את מוסף יום שמיני הג העצרת הוד

נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו
שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
בבדך באמר :

תכני הטאנו והשיאנו ר"ל תיבות במוסף מסח קך תיבות שכוונת סג
תיבות סוכות ע"ה תיבות הרי ר"ל רוק"ח תכני סיד שכתבתם במקדש יד
מיכאל ממרוס שלח אש דרך קשתו כאויב וקרב סורינו מבין הנוס. כמו
של ואתם תלקטו לאחד אחד את גלה יש גורסי' כפתח ויש גורסי' כשאל וניוס
השכ"ת פיר"שני ככ"ר בשכ"ת וחדש הראשון ה' תיבות ה' כפינו אדם כוכב
להעמידם חטום וז' ואז יהיה השם שלב זה על כס יה לה' אותיות לה' מליכי
יושר וזחמשה עשר י' תיבות כולל כל י' חטום וז' ר"ל רוק מליכי יושר ל'
בדיקים לו חכמו ישכילו לו" אותיות כחכ הראשון ט' תיבות כולל ט' גלגלי' ה
חמים בו' ב' כ"נה ו' תפאר' אותיות לד"ס"ה מב' חתום בו' לד' אותיות והקדמתם י'
תיבות טוב י' לזל חטום וז' שם של עב' סג' אותיות יעקב בן בנ' כשנתבדך :

שבת

וביום

חשבת שני בבשים בני שנה
תמימים ושני עשרנים סלת מנחת
בלילה בשבון ונסכו עילת שבת בשבתו על
עלת הקמיר ונסכה :

חראשון בארבעה עשר יום
לחג שבסח לני :

ובחג

עשר יום לחג חזחג שבעת ימים מצות
ואכל : וחקרבתם אשה עילה לני פריב בני
בקר שנים ראיל אחרי ושבועת בבשים בני שנה
הבמים יהיו לבם : ובמנחתם וניסכיהם במדבר
שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרין
לבבש

מורשת של שלש דגלים

לִבְבִשׁ וַיֵּיז בְּנִסְבּוֹ וְשִׁיעַר לְבַבּוֹ וְשָׁנֵי הַמִּיּוֹדִין בַּהֲלַבְתּוֹ :

בְּמִלְכוּתוֹ שׁוֹמְרֵי שְׁבֹת וְסִלְחָאֵי
עָנָג עִם מִקְרָשֵׁי שְׁבִיעֵי בָלֵם

ישמחו

וְשִׁבְעָה וַיִּתְּעַנְגוּ מִסּוּבָה וּבִשְׁבִיעֵי רִצִּית בּוֹ וְקִבְּשָׁהוּ
הַמִּבְרָח וַמִּים אֹתוֹ קָרָאת זָכָר לְמַעֲשֵׂה מְרָאשִׁית :

ובחדש הראשון הוא כסן בארבעים עשר יום הוא מול טלה בעלייתו לט"ו להיות
מראש גובה הגלגל וז' תתן לו חלק שורה על כן אמר ססח ל' תזכר הססח הוא
הטלה נעיר ותבחיש כח המאמין בו כי אם ל' תעלבו' ונחמשה עשר יום ל
לחדש הזה חג ל' חוגו ויכופו כשכור כלומר נדר זה המול ז' ימים מכות יאכל
כלום אין שום חמץ יצר הרע כל שנעת ימים דהיינו היקף שנעה תראה כי כל
פמולות וכוונת לכת בטלים והוא לזכור יאלך ביום הראשון מקרא קדש כל ש
מלאכת עבודה לא תעשו כלום התבונן בשכליות והפנימיות והקדושת אשה ע
עולה ל' כלום הקדושת בהשגת שלימה וכדיבות עולה כליל ל' פריס בני נקר
שנים זכותו של אברהם ומה שהשיג על ידי השנים אשר עשה לאבשי' ואל אחד
זכותו של יצחק אשר נבש כליו ויזרי מעללי איש ושנעה כנשים זה יעקב שגדל ז'
שנים רקנט קרבות של ססח הס לתפארת ישראל ושכינת צו' כמו שרמזתו כ
ביצאת מגרים ומטעם זה לא נאמר עברת כי הוא עברת בעצמו עכ"ל :

גבה אגרו דע לך אחרי כי חג המכות הוא מכון נד ימי הראשית
עדות להיות יציאות גדולה בחידוש העולם ויציאת מגרים
בזאת לדורות ואנו מעידין בראשית עידותינו כמו שאנו תמיד בחידוש העולם
מלך על כל הממלאים וביציאת מגרים פרסם מלכותו ית' ולפיכך ז' ימי השבוע
סמך ביונה ידועה בהיותו ית' בפרסום העניין קנע לו שנעה בהיות ז' ימי ה
השבוע קביעות העולם כולו וכן חג המכות רוכה בפרסום הטיבים וכללאל' שעשה
להם במדבר במקומות שאין טבעו' לחיי אדם לא מקום זרע וכן תאנה ורמון
והוא ית' המעיר להם מן הכה בור ויזכו מיתיו לכן כזה ליסב בסכה חוץ ליתו
במקום שאין דר בו כל השנה זכר להולך ישראל במדבר וענני כבוד הקיפם ו
ביציאת ונגרים כשתסודרי בראשית ביום לזכר ז' הטיבים וכמו שנעת ימי בראשית
סן קיימ' ב' ז' ימי הססח שכל למען תזכור יום באתך כל ימי חייך בשבעת ימי החג
אמ' למען ידעו דורותיכם כי בכוכות ענני כבוד הושבתי בדירת קדש לזכר קביעות
ישראל במדבר במקום שאין טבעו' ואמנם חג שבועות יום אחד די לו להיות נקרא
שבועות עש' שנה' והיות קטנ' ממידות נטע' ליום ז' ואין לו שט' קביע' כי אם כ
גלגל

מִדָּתָא שֶׁל שְׁלֹשׁ רִגְלִים

גִּילָה לִּי לֹאֲוֹת יוֹם שְׁנֵיתָהּ כִּי תִּרְרָה יוֹם מְסוּמָן וַיְדוּעַ וְהַתּוֹרָה תְּמִידִית נִפְדּוּת
בְּאִמְרוֹ אֵם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֶקֶת שְׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שְׁמַיִי וְהִיא הַתּוֹרָה גְּדוּלָה
מְחֻדָּשׁ שֶׁנֶּעֱתַת יָמִים כִּי יָמֵי הַחֲדָשׁ כְּתוּבָה בְּתוֹרָה וְהִיא קְדָמָה לְהֵם לֵכֵן לִי לְהֵם כ
כִּיֹּם אֶחָד וְהִיא כְּחֻלְקָה לִשְׁנֵעֵה וְכַסְפִּירַת הַעֲמִיר אֵינוֹ כְּאֹתוֹ יוֹם שֶׁל מִתֵּן תּוֹרָה ו
זְכוּרָה לִשְׁבִּי עַל רֹחַ הַטּוֹבוֹת וְעַל כֹּל שֶׁהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְכֵתָן לָנוּ תִּירַת אֶמֶת
וְכֵם כְּשִׁיג הַשָּׁנָה שְׁלִימוֹת הַכֹּל תּוֹפֵלֶת הַנוֹף וְתוֹפֵלֶת הַכִּשְׁמָה לִהְיוֹת שְׁלֵמִי בְּנוֹף לֹא
תִשְׁקוּ כַּסְפּוֹתֶיכֶם בְּהִנָּה וְכַשְׁף וְכֹל אֶת אֲשֶׁר הִבְדִּילָנוּ לָכֵם לְטֹמֵא שְׁלִימוֹת א
הַמִּדּוֹת לֹא תִלְכוּ בְּחֻקַּת הַנּוֹיִם וְכו' וְאִקְוָה כֵּם שְׁלִימוֹת הַשֶּׁכֶל וְשִׁמְתֶם אֶת דְּבָרֵי
הַבְּרִית וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם לְמַעַן תִּשְׁכְּלוּ וְכֹל זֶה כִּמְכָא בְּתוֹרַתֵינוּ וְכֹל מְכִידָה וּמְכִידָה ל
לְעִיָּין הַכְּרִחַ גְּדוֹל כִּי לֹא דָבָר רַק הוּא עֹכֵל שֶׁנֶּעֱתַת יָמֵי הַפֶּסַח לְמַעַן שֶׁהֵם רּוֹמְזִים
בְּמִכָּא בְּסִפְרֵי דְּמִלֵּךְ וְכַתֵּר שֶׁסֵּט מְכִידָה בְּאֹרֶךְ בְּסִדֵּר אֲמִיר אֲוִי אֲכַתֵּב מִמֶּנּוּ כ
בְּמִקּוֹם הָרְאִי בְּיוֹתֵר וְהַכִּיאוֹת לָךְ אֶכֶל הַקְּרִבְנוֹת וְאֶכֶל הַחֵן וּפְרִי הַחֵן הַמִּתְמַעֲטִין
שֶׁלֹּה עֲשׂוּכִי לְפָר שֶׁהֵם וְעֲשׂוּכִי לְפָרִים שֶׁל רִמּוֹ לֹא קִנּוּת וְהוּא אֲבִרָהס א
אֲשֶׁר הַכִּיר בּוֹרְאוֹ מַעֲלָה זְמַנָּה אֹרֶךְ וְרוּחַכָּ לְפָנִים וְאֲחִיר וְשִׁי עֲשׂוּכִי לֵאמֹר לֵאמֹר הֵם
שִׁיתוֹף רַחֲמִים וְדִין אֲבִרָהס וַיִּחַק וְעֲשָׂרוֹן לִכְנֵשׁ וְהֵם שֶׁנֶּעֱתַת וַיַּעֲקֵב הוּא הַכִּיָּן
הַשֶּׁלֶם כֹּל שֶׁנֶּעֱתַת הִיוּ לוֹ שֶׁנֶּעֱתַת עֲשׂוּכִים שֶׁהֵם שֶׁנֶּעֱתַת לְהַגִּיל אוֹתָנוּ בְּזִכְיוֹן
בְּשֶׁנֶּעֱתַת שָׂרִים וְשִׁי עֲשׂוּכִים לֵאמֹר הֵם עֲשָׂרִים עַל דֶּרֶךְ שֶׁאִתֵּר יַעֲקֹב זֶה לִי עֲשָׂרִים
שָׁנָה עֲבַדְתִּיךָ כְּלוֹמֵר הִיִּיתִי בְּשִׁיעָבוֹד שְׁלִישׁ מִיָּמֵי וּפְשָׁקֵינוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ לְהַגִּילָנוּ
בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ עֲשׂוֹ וְכַח שֶׁלֹּא לְהַשְׁתַּעֲבֵד כִּי עוֹד כִּמוֹ שֶׁנֶּעֱתַת יַעֲקֹב עִם לֵכֵן ו'
עֲשׂוּכִים לְשִׁי מִרִּים הֵם שֶׁשִּׁי כְּכַד יִבְרָךְ שִׁשִּׁים גְּבוּרִים שִׁשִּׁים הֵמָּה מַלְכוּת ו'
וְכַכֵּד מִן יוֹשֵׁב בְּסִדֵּר עֲלִיָּין עַד מַחֲסִי בְּתִרְאָהס אוֹתִיּוֹת גִּס ט' פְּסוּקִים מִתְחִילִין
בְּכִין וּמִיָּיִמִין בְּכ' וְאִין בּוֹס' לְוִתֵּר אִין-שֵׁטֶן מִזִּיק לְקוֹרֵא אוֹתָן פְּסוּקִים כֹּלל יוֹם יִשְׁמָח
בְּעֻלְמוֹתֶיךָ חֲזֹרַת עֲטֹר לְיוֹשֵׁכָה שׁוֹמֵר שְׁבֵת וְקוֹרֵא עֵינָה עִם מִקְדָּשִׁי הֵם ג' כ
נִתְּתָה שׁוֹלֵם עֲלִיָּין תִּכְיוֹן וְתַחֲתוֹן עוֹלָם שָׁנָה כִּפֶּשׁ כֹּלס יִשְׁבְּעוּ וַיַּתְּעִבּוּ מִטּוֹכָךְ
בְּהִיּוֹת בְּחֻדּוֹה גִּילָה רִיבָה דִּיבָה וְכַשְׁפִּירַת רִבִּית בּוֹ עֵינָה תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כְּרִיָּין בְּעֵת
בְּקִדְשָׁתוֹ מִבֵּל הַיָּמִים חֲמִדַת יָמִים תִּי וְכֹל וְחֲמִיד דְּהִיָּינוּ זָכַר לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית

לשבו"ע

וביום

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

חבבירים בחקריבכם מנחם

מזבח של שלש רגלים

אנו מקיימין וחקרנתם ע"ז תיבות חתום וזה דכיינו השם שלם ביום מתן תורה
 פ' אבות ששים גבורים כלם אחד חרב מלחמת של תורם וזיוף הנבזרים אין
 לך שמחה בעת חגיגור מי שהוא לומד תורה בנבזרים בילדותו יתקיים בידו ו
 ובהקריבכם מנחה חדשה כל יום הוא מוסיף בתורה חידוש להקריב בשש נשלימותו
 בשבועתכם כולל כל השבועות עד מתן תורם חדשה בחמשים של יובל שלם ה
 בהשקות מקרא קודש כלומר העסק של תורם בקדושה ולא לפשותמהם קורדוס
 או שורם ויהנם ממנה או אינם קדש כהקדש הזה אסור בהצאה ושם תאמר
 פ' כי אסור להנות ממנו ת"ל לכם לכל דרכים סוף הכבוד לנא ויהא שלחנו ע
 ערך ממרחק תבא לחמך לך קאמר כל מלאכת עבודה לא תעשו על דרך ו
 אתני מטר ארבעה בעתו כמו שפי' הרמב"ם לא זא תגלית השכר שיהא הירכות
 עליאות בר רץ הוא סיוע ללמוד תורה שלא ובעל ימו עב המלאכה וישכח מ
 תלמודו ועל זה עונה וספרתם שלם כלומר השגת העולה לריח כיחח כל מ
 מקום מוקטר ומגוש לשמי כל הלאה כאלו הקריב ובפרט יום זה הקונע למחן מ
 תורה סייעמא דשמיא כל הנא לטבר מסייעין לו ח"ל כער שם טוב עתה א
 אשכילך דברי הרב ורמזו שכתב וזיוס בחג המכות ו' ימים בקדושה למיכה ו
 ולאחריהם כי כלם קדושים ובתוכם י' כי אם תבין כלל ההיקף שמברתי לך מ
 עדענו ומכאן ממנו מ"ט ימים אם קבלת חמשים שערי בינה שמסרו למשח
 חן מאחת ותחטרהו מעט מאלהים וקבלת מכם אל מה מה שרמזתי לך כי כל
 אחת מהשפירה כללה מכולם ואין חלוק וסירוד בהן ולא ביניהם אפי' שהזכרת
 כל אחד ואחת בשם ומדה תשכיל זה ואם אין אין בנרא מועלת לך בו ומי יתן
 שלא תזיק ונא שדרך בהפסדך בחולו של מועד כנר פי' ברב ז"ל מבין ה
 הימים ואני שאלתי מפני מה חולו של מועד מותר במלאכה דבר האבד יותר מ
 ימים טובים ומפני מה בוכת חלוק בקרבנות ולא חג המכות וכו' עד והוסיף
 מורי החסיד בר' שניס ראשון בפסח ההלל גומר מפי עליון ינאו כולם שהח בו ב
 בכח ולא כפועל וראוי בו הלל גמור והשבועות שבעה הם ימי שלם וקדש יום ה
 השמימי הוא יום השבועות שהוא יום השמימי של חג ח' ימי סוכות דומים ל
 לשמיטת העולם שכל אחד מכוה לחי עלצים ולפי היות כל אחד ע
 עלם אחד וקדוש אחד בפני עגמה אומר הלל גמור בכל יום וקרבנות מוחלקים
 להיות מתמעטים הכהית כפרי החג דמו לתוכפת טובה שתהיה בכל אחת יומה
 משלבים ויתמעטו האומות וכוונתם עד יום השמימי שהוא יובל ובפסח אין ל
 לולב ומינים כי הימים דומים מה שהלוב ומינים דומים וזיוס ראשון בפסח ו
 ובסוכות דומים לבינה ומכאן מ"ט ושבע שבועות ויום מתן תורה ביום ראשון
 של סוכות וימי חול המועד ושמיני חג עגרת רק שמיני חול המועד מחולקים כי
 בפסח דומים לימים העליונים ובסוכות לשמיטות לך יקראו חמשים חג ה
 השבועות עגרת כי הוא ביום שמיני עגרת של חג עג"ל הכה בני ואח כמה ו
 וכמה בריך אדם ליסר במארג חמירים וישיבת ת"ח להתבונן בעצלת שלש רגלים ו
 פסח ז' ימים ועגרת והן בתפלה הן באכילה ולאחריה לבין ולשתח והן כאלו
 תלאכת עשורים ובפסח כאלו יבא מחירות ושבועות פאלו קיבל תורה ור"ה ויהי
 לנצי

מזמור של שלש רגלים

צַדִּיק עֲמִיד וְיָמֵי חַיָּוִתוֹ רוֹמֵם לַעֲלֵה וְעַתָּה שְׂמַח יְמֵי עַל גִּשּׁוֹר דָּמָת וְשִׂמְחָת תּוֹרֵם שֶׁכֶת נִרְאִית סֹחַר וּמִלֵּלָה לְדַעַת עֲמַשׁ נִרְאִית וְאִרְמִיָּית נִחַח קִדִּים אִרְיִית :

וּבְהַמִּישָׁה

עֲשֹׂר יוֹם לַחֲרָשׁ חֲשִׁבִינִי
מִסְכָּא סָרַשׁ יִחְיֶה לְבָב
כֹּל מִלֵּאכָה עֲבוּרָה לֹא חָעֲשׂוּ וְחֲזוֹתָם תָּג לִי
שִׁבְעַת יָמִים :
וְחִקְרֵבְתָּם עוֹלָה אִשָּׁה רִית
יִחַח לִי בָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלִשָּׁה עֲשָׂר אֵילִם שְׁנִים
בְּרָשִׁים בְּנֵי שְׁנָה אַרְבָּעָה עֲשָׂר חֲמִיבִים יָחִיר :

חַן לִי שִׁנְעַת יָמִים מֵה שָׁלֹא בְּאִמֵּר בְּפִסַּח כִּי אִם בְּחִמְשָׁה עֲשָׂר יוֹם לַחֲדָשׁ חַן וְלֹא
בְּאִמֵּר כֹּחַ לִי לְפִי שְׂחַן הַפִּסַּח לְסַלֵּק יָבֵר הָרַע וְלִכְשֵׁר חֲמָץ עֲדֵין לֹא בְּאִמֵּר כֹּחַ
לִי וְכֵן נִשְׁבּוּעַת אִמֵּר נִכְנָסִין לְבִרִית הַתּוֹרָה וְעֲדִיין אֵין אִנּוּ קָיִים מִנְתִּי חֲטָאת
עַד אַחֵר רָם וְיָחֵל כִּי יוֹם כִּיפּוּרִים הוּא אִזּוּ בְּסוּכּוֹת הִי וְקָיִים אִנּוּ חוֹנֵנִין לִי כִי
פִּתִּים הֵם מַעֲלִים וְרַעוּסִים לַעֲלֵה חֵץ כֹּחַ לֹא אִכִּלָּה כִּי אִם שְׂמַח וּשְׂאֵנָתָם מִים מ
מַעֲבִיבִי הַיְּשׁוּעָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כּוֹלֵי רַחֲמִים כִּסּוּךְ חֲמִים יוֹרֵה וְעֵיד שְׂמַחַת בֵּית ה
הַשְׁאֵלָה חַן לִי שִׁנְעַת יָמִים הֵם הַשְׁנַעַת כּוֹלֵם נִשְׁלִימֹת אֶחָד בְּאִמֵּר יִדְבְּקוּ וְחַן
לֹא יִבְאוּ בִּיכִיָּה מִי שָׁלֹא רִאֵה שְׂמַחַת בֵּית הַשְׁאֵלָה לֹא רִאֵה שְׂמַחַת עַמְּיָלָם ב
לְשִׁמְחָה זוּ אֵין תְּנֵה כּוֹלֵי זוּ חוֹבֵר

צִדְקָתָהּ בְּכֹדֶר אִמֵּר וְחַן וּפְתִיחוּתָיו לִי יְמֵי הַסּוּכּוֹת הֵם רוֹמֵם לְשִׁמְחָה הַעֲלֵם
וְלִהְיוֹתָם שְׂכָל אֶחָד מִמַּחֲלֵי עוֹלָמִים דְּהִיבּוּ וְשִׁמְחָה וְלִפִּי הִיּוֹת כֹּחַ
אֶחָד עוֹלָם בְּפִי עַמְּיָלָם וְקִדּוּשָׁה בְּפִי עַמְּיָלָם קִרְבָּנוֹתִים מַחֲלֵקִי וְנוֹמְרִים הֵלֵל בְּכֹחַ
יוֹם וְהִיא רַגַל יַעֲקֹב וּמֵאֲשֶׁר לֹא יִאֲסְרוּ כֹחַ הַזֶּה בְּמִלְאכָה הוּא רַעוּשֵׁימִים הָאֵלֹהִים הֵם
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה וְהֵם יִסּוּד כֹּחַ כְּעִלּוֹת הַמַּשְׁתַּלְשְׁלוֹת מֵהֵם אִמְכָּס לֹא חוֹל גְּמוּר כִּי כּוֹלֵם
קִדּוּשִׁים וּבְתוֹכָם י' אֶךְ הוֹתֵרוּ לְדַבֵּר הַאֲבֵר לְרַמּוֹ שֶׁהוּא קִיּוֹם הַכֹּחַ וְלֹא יִאֲבֵד דְּבַר
עֲגֻרָה הוּא פְתִיחוּתָיו כְּמוֹ שֶׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה י' אֶת הַשֶּׁמֶי' וְכִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׂבַת וְכַפֵּשׁ וְאֵין
לֹא בֵּן זֶה וְכַכֵּת יִשְׂרָאֵל הִיא בֵּת זֶה כִּי בְּתוֹכָהּ יְמֵי הַשְּׁבִיעִי בְּקִבְלָהּ אִמִּיתִית ת
מִמֶּנָּה יוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁהוּא כְּדִין יִסּוּד עוֹלָם אֵין לוֹ בֶּן זֶה אֶת' לְפִנֵּי הַק' שֶׁסְּהִיחֵהּ
רַחֲמֵי שֶׁ"ע וְכו' כֹּאֲשֶׁר בִּיאֲרָנוּ וְכֹאֲשֶׁר כִּינִיָּה לֹא כַכֵּת יִשְׂרָאֵל לֹא כַכֵּת' שְׂמִי' חַס
דָּבָר הַשְּׂמִי' יִתּוֹל הוּא שְׂמִי' חַן בְּעֵבֶר' וְאֶךְ כְּקִרָא שֶׁ' וּמֵאֲשֶׁר כְּתִב' וְנִיבְּנִי וְנִקְרָא
בְּיָד רַמּוֹ לִזֵּה כִּי הֵכֵל כֹּחַ וְכֹחַ מְכֹל וְכֵן כֹּחַ בְּחַן הַמַּחֲמֵת י' יָמִים כְּקִדּוּשָׁה לְפִיכֵהם
וְלִאֲחֵרֵיהֶם כֹּלֵם קִדּוּשִׁים וּבְתוֹכָם י' וּמִמֶּנָּה מִנֵּה מִ"ט וְהַשְּׁבִיעִי כִימֵי עוֹלָם וְיוֹם הַשְּׂמִי' י
קִדּוּשׁ נְשִׁימֵי שֶׁל חַן וְיָמִים הַמְּפֹרִשׁ כִּינִיָּה כְּחַל הַמַּעֲבָד בֵּין הָרִאשִׁיךְ וְהַשְּׂמִי' שֶׁל חַן
וְהוּא א ב a

מוצא של שלש הצלילים

והוא יום מתן תורה גלגל זה קראו הן חכמים לל עגרת לשכונות ומאמר שמינו
רגל בכפי עבמו לעג' "כור" קשק ותשלומי דראשון כי הוא אצילות הראשונים ו
אזכורו באחדות שלהם לכן הזכיר כפר' כל הנכור כסח שונעות סוכות ולא הזכיר
שמיני כי הם יאמרו יראה כל זכורך והשמיני נורת נקיבה ועתה התבאר מה שנה
בשסח עגרת ל' ובחג הסוכות עגרת תהיה לכס' כי שביעי של כסח הוא עגרת
והוא ל' ולא לישראל כי הוא נדיק אבל בחג הסוכות הוא שלכו ממשי והוא מ
מלכות כ"ל השכינה השווה לישראל וראייה לדבר כי עגרת הוא לשון מלכות זה
עבור נעמי עכ"ל :

רקנא עוד הסיבה מחכמי הקבלה פי' כי היא רומזת לחכמה עליונה שהיא
חוכמה להק' והיא בית נתיבות לכל הפסירות ונעבור כי ה"ב רומזת ל
לחכמת עליונה כמו שפיר' במד' נראשית על כן הכשר כוכה נג' דמכות שכן הכ'
פוקפת נג' רוחות והכשר דוקן ו' טפחים דכתי' וימינו טפחה שמים טפח לכל ר'
דקיע לז' דקיעים וטעם נכוה י' ידוע כמנא הכשר סוכה רומזת לחכמה אחרונה
ולכן היא דירת עראי כי היא דלת נרחבה ועמוכה ונמחינות ואולי בזה בחלק
חכמים ר' יודא וחכמים בסכת דירת עראי ודירת קדש וגם רמזו כל האזרח כ
בישראל ישבו בסכת חדר לרמו סוכת דוד הניתנת לישראל לנד' כי הם תחת כ
בכפי שכינה להיות כל על ראשם להגילם מרעת' ענבין שחזמתין ללי שנת כורס
סכת שלום עלינו ומכאן עבין ס"ח דע"ז מנחה קלה יש לי וסוכה שמה והכן זה ו
לפי שכל יום של סוכת קדושה אחת בכפי עגמה אומ' בכל יום הלל וכוונתן ה
הלולב ושאר מינין לרמו כל אלף שהוא רמו ל אחד מן הימין שההוות יהו' ק
קמים שהלולב והמינים דומים להם וביד השמיני חין לולב כי בכולן היותל כוונה
מוחלקין בקרבן ומתמעטין הכרי' בכל אחד רמו לתוספת טוב משלפנים ויתמעטו
האומות וכחומיהן בכל אחת מהשמיטות כנגד הכרי' ושניהם שמתמעטין בכל ש
שמיטה עד היותל שהוא יום השמיני ונפכה אין לולב כי הימים דומים מה ש
שהלולב ומינים דומים וא"מ כסח דומים לימי עליונים ונכונות לשמיטות וכו'
כאמר עגרת תהיה לכס' ועגרת ל' א"ר אלכסנדרו למלך שבאת לו שמה כל
שבעת ימי המשתה א"ל המלך לבנו בני יודע אני שכל שבעת ימי המשתה ה
הייתי טורח עם האזרחין ועבשוני אני ואתה כשמה יום אחד ואני מטריח עליך ה
הרבה כי אם פר אחד תרכול אחד וליטרא אחד מכשר כך' אמר הק' כל ימי ה
החג ישראל עסוקים בקרנות א"ה א"ר כחם כל אותם ע' פרים שהיו ישראל
מקריבין בחג כנגד ע' אומות שלא נר העולם מהם תחת אהבה ישטנוי ואבי ת
תכלה בטוחים אמו בתלה וכיון שיכלו ימי החג אמר הק' לישראל יודע אני ש
שכל י' ימי החג הייתם טרודים בקרנות של א"ה ועבשוני אני ואתה כשמה י
יום אחד ואני מטריח עליכם הרבה אלא פר אחד איל אחד וכיון ששמו
ישראל כך עוד התחילו מקלסין להק' וא"מ זה היום עשה י' נגלה וכשמהם בו
א"ר יחזק אלו לכם לאומות שאנדרו ואין יודעים מה שאנדרו

בזמנא של שלש דגלים

בזמן שנית המקדש קיים היה המזבח מוכן עליהם הליכא אמן מנחם ויהי
הפרס הקריבו בזה ע' רמז לכל האומות ש' כללכו כל האומות כיתום
עלינו חסדן והו' בני אמי יחרו בני שמורי בוטרי סכרעס בני אמי אלהים
הנחות ורמז באמי לרוח אלהים חיים והסוד כי השכינה של כסא דעז' לנדק
והוא שלו עגרת לי' והשמיני למלכות שלנו שהשכינה שורה בשדאל ושמי
העגרת הם זכור ושמוז ובמתן תורה כתאחדו שיהיה חזו ש' ויום הכיכורים
מנחה חדשה לי' כשנפשותיכם שלו ושלכם מתאחדים ביום העומתו וכיוצא שמתלכו סוד
ת' ומלכות וזכו שאלמו ביום התועתו זה מתן תורה ויום שמתלכו זה בנין ב
בית המקדש והנה עגרת של כסא קודם מתן תורה הא' לשם עגרת לאחד
מתן תורה הא' סלכו :

בספר הזוהר

אמר ר' חייא ור' יוסי הוו אולי באורחא חמי
חד יודאי דהוי אתי אר' יוסי הא' בר כש
יודאי הוא שאלו ליה אמר לון שלוחא דמנוה אנא דהא אנו דיירי בכפר ד
דרומי ומטי זימנא דת ואנו גריכין ללולב ומיכין דעמיה דפקרא לון למנוה אולי
כחלא אפי' לון הכוא יודאי הכי ד' מיכין ללולב דכולהון אתיין למנוה לריכוי
על מיא שמעתין אמאי אנו גריכין לון בזה אל' כנר איתערו בהאי חנריא א
אכל' אי מלה חדתא היא תחת ידך איתא לי אמר לון ודאי ההוא אחר דאק ד
דיירין ביה הוא זעיד וכולהון דיירי ביה עסקין באורית' ואית עלן כורבא ה
מורקן דשמה ד' ינחך בד יוסי מחוצאא ובכל יומא אפר לון מיליה חדתא ואפי'
רכא זמנין זמנא הוא לשלטה כל איכין דנרבך די מעכו על שאר עמין ו
ומתברכין מסטרי' ד' ישראל זקרינן לון מים זידוכים בדל' המים הזידוכים כנן
לשלטה איתנא כרוא דשמא קדושא דאיכין ארבע מינים כלולב לריכוי ליה להק'
עליהו ולשלטא כרוא דשמא קדישא ולאתער עלן מ' קדוש' לנסכ' על גבי ס'
סמנח מזה המאמר תבין לעם לבסוף המ' בזה יותר משאר פ'
מועדים עכ"ל :

וביום

השני ברים בגי בקר שנים עשר
אילים שנים בבשים בגי שנה א
ומנחתם

ארבעה עשר המימים

וביום

השלישי ברים עשרה עשר אילים
שנים בבשים בגי שנה ארבעה
ומנחתם

עשר המימים

טו' תינת עד טו' מעלו ו' וקיעים וז' אורים מרים יכ' ב' אלים יד
כנשיס ע א ז

מצות של שלש רגלים

עשרים בן הכל כה' כח פיתם לחדש וחתם וס' שם של עב' ראש וסוף ס' אמת למנוח חן כעבר אלסם ולדס וכל יום פרי חנו מתמטס יום ראשון פ' שני י' שלשיא' וכו' : ספרים חמוס' לפ' שרים מתמטס סגל האלס והכנסי' טעדים נלי מיתה דמו לנבי האלס שרים אכרסס ויחוק וכנסיס ארבע' פארס נבי יפסק אפרס ומנשה לא יפחת וכולס חתמים וס' שם של עב' ראש וסוף כח' אותיות כ' לשמים כ' לפריות כוכב' ונ' וכיום רביצי תיבות יכ' וכן כולס יכ' מזלות יכ' היות בא' אותיות אפלטס כח' נרמן יום הששי שיש לו מט' אותיות לפי שהאמו' פרי' הם שמונה דמו לח' גליות מט' אותיות שהם ספירו' מ'ט של ימי העומר יניעבו למט' שפרי נמה לא יניעו ידים נכרים וחמשים עלו נבי ישראל :

חֲרִיבֵי פָרִים עֶשְׂרֵה אֵילִם שָׁנִים
בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר ת

ומנחתם

חֲמִישֵׁי פָרִים אֲשַׁעֲח אֵילִם שָׁנִים
בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר ת

ומנחתם

חֲשֵׁי פָרִים שְׁמוֹנֶה אֵילִם שָׁנִים
בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר

ומנחתם

חֲשִׁבֵי פָרִים שִׁבְעָה אֵילִים שָׁנִים
בְּבָשִׁים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר ת

ומנחתם

רביים

חמישים :

רביים

חמישים :

רביים

חמישים :

רביים

חמישים :

וכוכב השמימי הוא הושענה רבא והוא יום השביעי כנגדו פרים שבעה ו
וכיון שבעה וחוגגים לרוב שבעה סכות שבעה עמודי תורה ושבעה אבות
ואמהות ושעטות שבעה ולולב כיוול כל שבעה הכל נומדין כל שבעה ויבר ידעת'
כוונת ה' יום' וה' יום' פסח אחת דמו כל הקפה אחת נהו' אחת
לכרך בכל אחת כל השבעה ולהקיס' כולן ונשתבין טעם חילוק הקרבות תבין
ה' יום' שבעה דמו לייחד כל ה' ומכאן תבין עבין ירחיפכל' רקב'ט'
ועת' אודיעך כוונת הביעובעין וההקס' על' חכמי הקבל'
אנו מעבדים לפני המלך שהוא התשוב' להראו' מלכותו בכל

רקובט

מסלה וכל הכהרין כרתעין ממנו ומודעוין מלפני' כי מתכוונתגלל הכיין ומעבין
לד' רוחו העלס וכבר ידיעת סודס ומכין הכעבועין שש' אחד כשע' נטיל' סניי' כהוד
שאל' וסוף ופלישי' והרביעי' באכא והחמישי' והששי' כהודל' כסוף כיעבועים בכל שש רוח

מִצְוַת שֵׁשׁ רָגִלִים

דָּבָר רַחוּ לִי קִדְוֹ נִכְלָה הַגִּבּוֹעִים שֶׁנֶּחֱזָרוּ שְׁמֵנָה שֶׁכָּל כָּל יוֹם שֶׁהָיָה אֶחָד מֵהֶן שֶׁנֶּחֱזָרוּ
 אֵין מִקִּיפִין כָּל עֵבֶל וְהָיָה הַגִּבּוֹעִים הֵם לִי רַחוּ לִי נְדִיקִים וְלִי מְלִיכֵי י
 יֵשֶׁר אֶחָד יוֹתֵר מִמָּוֶה עַל הַמַּחֲיִיכִים אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטּוֹת רָקִיעַ וּלְרִידָן לְסִמּוּךְ
 בְּאַתְרוֹן עִם שָׂאֵר הַמִּיכִים וְלֹא יִפְרִידָהּ מִן הַכֶּבֶד וְדָבָר זֶה נִגְלָה אֵלַי בְּחִלּוֹם כְּלִיל יֵט
 שֶׁל סוּכוֹת בְּהַתְאָכֶסֶן אֵלַי חֲסִיד אֶחָד אֲשֶׁכְמוֹ הָרַ' יִצְחָק שֶׁמֶן רֵאִיתִי בְּחִלּוֹם שֶׁהָיָה
 בּוֹתֵב הַשֶּׁם שֶׁל ד' וְהָיָה מִרְחִיק ה' אֲחֻרְוֹתָהּ מִן הַנִּי אֲוֵתוֹת וְאַתְרוֹת לִי מֵהַ זֶה ו
 וְהָיָה כִּךְ כּוֹהֵנִין נִמְקוּמִינִי וְאֵלֵי מַחֲיִי בִּי וְכִתְבֵנִי שֶׁלֵּם וְאַשְׁתַּתֵּם וְאֵין מִכִּין לְמַחֲר
 עֵת כְּטִילָת לֹלֶב רֵאִיתִי שֶׁלֵּא הָיָה מִכְעָנֶע רָק הָלֹלֶב וְיִמְכִּי בְּלֵתִי אֲתֵרוֹן וְהַכְּתִי
 שְׁתֵּרוֹן חֲלוּמִי וְחֹזֵר בִּי עֲבָל

רָקִיעַ פֶּר' שֶׁלֵּא פֶר' כָּלֵם מַעֲלִיכֵם כִּתְבֵּן הָרֵב ז'ל יִסְכֵּן שִׁירְמַח לֵמֵה שְׁכוּדֵם
 בִּי כְּלִיל הַחֻמֹּת לֹא יִסְיָה כָּל לְרֹאשׁ הָאִישׁ אֲשֶׁר יִתּוֹת בִּשְׁנֵה הָהֵיא וְלֹכֵךְ
 זֶאמַר כִּי פֶר' כָּלֵם מַעֲלִיכֵם וְכִנּוֹר עֲלִיהֶם מִיתָה וְי' אֲתֵנוּ עֲבָלֵ הָרֵב וְטַעֲמֵם
 הַעֲבִין אֲרַמּוֹ כְּכֹר הַדּוּעַתִי שֶׁאֵין דָּבָר קָטָן וְנִדּוּל לְמַטָּה שֶׁאֵין לוֹ כֹּחַ לְמַעְלָה וְכִהְיֹת
 כִּחוֹ עִמּוֹ מִיָּן עֲלִיו וְיֵשׁ לוֹ כָּל כְּעִבּוֹן י' כִּילָךְ עַל יַד יִמְיָךְ וְכִסּוֹר כִּחוֹ מַעֲלִיו הִרְיָח
 אִו הַשֶּׁמֶשׁ אִו הָאֹר שׁוֹטֵט עֲלָיו כָּלֵם כְּדִלּוֹ וְאֵין לוֹ כָּל וְנִעְבּוֹר כִּי הַכְּהֵנֶת הַשֶּׁלֶם
 הַשֶּׁלֶם עַל יַד הַשְּׂכִינָה שֶׁל וְהָיָה יִשְׁשׁוֹת תֵּבֵל כְּדִק "וְלֹא מַעֲשִׂיָּהוּ טִאמֹלָה" וְהָיָה
 פִּיעֵלֵת לְמַטָּה בְּהַשְׁנָחָה פְּרֻטִית עַל כָּל אֶדָם וְמַעֲשִׂיָּהוּ כְּעִבּוֹן שֶׁל הַיִּפְלֹא מִי דָבָר
 אֶ"כְּ כִשְׁנִילֵת עֲלִי' שׁוֹמְרִינוּ וְיִיבְלָנוּ כְּעִבּוֹן וְכָלֵם יַדִּי כִּי־יִחִיד אֲמַכֵּם כִּשְׁהָא מוֹכֵחַ לְמַקְרִי
 וְאַמְרִיךְ אֲסֵתֵר אֵין כָּלֵם עַל רֹאשׁוֹ רָק הוּא הַפָּקֵר אִף כִּי הֵבֵל תִּלְךָ בְּתַשׁוּבָה ו
 וְמַעֲשִׂים טוֹבִים אֲמַכֵּם בְּחֻלָּה גִּרִּיד זָכוֹת וְתַפְלָה שִׁרְפָאֵהוּ הַשֶּׁם יוֹתֵר מִן הַ
 סִּבְרִיא שֶׁלֵּא יִבֵּא עֲלָיו חוּלִי וְכֵךְ הָיָה הַמִּדָּה נִעְבִּי וְנִעֲשִׂיר מֵאִיר פִּיכִי שְׁנִיכֵם י' ו
 וְכִכֵּר שְׁמַעֲתִי מַחֲסִידִים וְאֲכַשִּׁי מַעֲשֵׂה שִׁרְאוֹ בְּאֶדָם אֶחָד שֶׁלֵּא הָיָה לוֹ כָּל וְכִזְאוֹתָם ל
 לִילָה עֲבִמָה עֲשֵׂה תַשׁוּבָה וְיִכַּחֵם י' וְכִזְאוֹתָם לִילָה רֹאשׁ לִילָה לְהַכִּילוֹ מַרְעֵטִי א
 אֲמַכֵּם הַזֶּעֶב כְּלִיל הַשְּׁעָבֶה רִבֵּא יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר לִילָה הַכְּתִי מִדְּכָרִי הַר"קֵחַ בִּי בַחֵן
 גִּידוּכִים עַל הַמִּים וְהוּא יוֹם אַחֲרוֹן שֶׁנֶּחֱזָרוּ שֶׁאֵין כִּתְבֵּם לְחִים כִּי כִּבֵּי גוֹרֵךְ הַחִים
 כֵּךְ הַמִּים בָּאִים לְעֹלָם וְתִתִּיבֵם אֵלֵי כִי שְׁמַעֲתִי כִי יֵשׁ שְׁכִינֹת אוֹתוֹ עֲבִיין נִעֲשׂוֹת
 שִׁדּוּם לְשִׁחוּט לְמַחֲר וְכִלְיָה שֶׁל הַשְּׁעָבֶה רִבֵּה לֹא הָיָה לוֹ כָּל וְהַטַּעֲם אֵלֵי קִנְיָת ח
 חֲנִמִּי הַקְּבֵלָם וְאֵלֵי לֹא קִבְּלָתִים עֲבָל:

רַבִּינוֹ בְּרַחֲמֵי פֶר' שֶׁלֵּא פֶר' כָּלֵם יִכַּחֵם כִּכֵּן לְמַעְלָה בְּלִשׁוֹן כָּל לִבִּי שֶׁהוּא מִנֵּן
 עַל הָאוֹמוֹת כָּלֵם הַתִּנּוֹן מִכִּי הַחֲמָה וְהַעֲבִין שֶׁאֵין אוֹמֵה כ
 טַעֲמֵת אֵלֵא אֶ"כְּ שֶׁר שֶׁלֵּא כּוֹפֵל וְמוֹחַ דְּרֹשׁ בְּמִדְרַשׁ שִׁיר הַשִּׁירִים וְכִסּוֹ הַגִּלְלִים אֵלֵא
 שֶׁר הָאוֹמוֹת וְהַרְעִיךְ ז'ל פֶּר' כָּלֵם מַעֲלִיכֵם שֶׁהוֹסֵר כָּלֵם טַבֵּל רֹאשֵׁם מִתָּה
 שִׁדּוּם כִּי כְּלִיל הַחֻמֹּת הַגְּדוֹל שֶׁל הַשְּׁעָבֶה רִבֵּה הוּא יוֹם כִּי לְכִרְיָתָם שׁוֹלֵם לֹא
 יִמְנָע כָּל לְרֹאשׁ מִי שְׁעִתוֹד לְמוֹת בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּחֱזָרוּ כִּילָוֹ אֲחֵר כְּכֹר כִּנּוֹר וְאַשְׁפִּי
 שֶׁאֵין לְשׁוֹת כִּרְיָה מְכֻוֹנָתוֹ שֶׁאֲחֵר עַד שִׁיכּוֹחַ הַחִים וְכִסּוֹ הַגִּלְלִים יֵאמֵר כִּשְׁנִיכֵם הַחִין
 שִׁיכּוֹחַ הַחִים שֶׁנֶּחֱזָרוּ כִּשְׁמָתוֹ אִו יִתְקַלֵּךְ לִילָה וְיִתְקַרֵּב לָלֵל שֶׁל הַשֶּׁם הַרְשִׁים כֵּלֵּת
 מִיָּבוֹת שְׁתֵּבֵת בִּי כִילָךְ עֲבָל:

צוים של שלש רגלים

ישמעון 'השמים' ותגל 'הארץ' השם של ד' כרת' וסת' נלמו
עב'ל ועל כן יזהר כל אדם כשיראה עצמו והשתכח' חסר ש
שיעשה תשובה כי תראין לו לאדם שיעשה תשובה כמו שתרצין
 לו לאדם תלומות רעים וסימנים רעים הכל כדי שיעשה תשובה אם יתקע שומר
 והעם לא יחדלו גם מטעם זה כוהנ'ן לשחוט התרכנולת אשר קרא על שיכור
 הטבע תראה סימן רע וכן כהמה או אילן הנושא ב' פעמים בשנה סימן ל
 לקיבור ימיו של האילן והחי יתן אל לבו כל השתנות והתרגויות משכרי וגלי אשר
 יעברו עליו ולא ישיכחו אחר גיוו ויחפש בדרכיו ושכ ורפא לו הושעבא גי' ב'
 פעמים ריו' שם של עב' וגי' לנת בעבור שגולה הק' למשה השם ב' פעמים א
 אחד בשנה בלכת אש ואחד על היס וגם לנת גי' וישמע'ו בזכות שהאמינו
 למשה וכו שגולה זה השם פעמים שכ' ויאמן העם וישמעו נכ גי' ועלוד ה
 האש שגולה להם על היס בעמוד אש שכ' לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש
 לילה עב'ל דכרי קבלה מנאני :

ביום השמיני עזרת תחייה לכם כל
 מלאכת עבודה לא תעשו
 וחקרבתם עלה אשה ריח גיחה לייצר אהל אחר
 בבשים בני שנה שבעה המימים :

בכל יום כתו' ו' וביום ובשמיני כאשר כיוס ר"ל רגל בפני עצמו כבר כתבתי ש
 טעם לכם והיא עזרת מלכות סעודה קטנה וי' תיבות רמז לים לח' ת
 תיבות וחתום וכ' חלב בקר וחלב נאך דהיינו האותיות והחתום הוא וחלב כלומר
 היום כולו כל חלב בקר שהם הפרים האומות ערובים ושמורים לסעודה עב' דג
 ליות וחלב נאך והקרבתם טו' תיבות טו' רכו' וחתום ות' שם של עב' כו' א
 אותיות רומזים לכונות כל הימים הם שמיעות ואכ' ב' היא חתמים ליוכל ו' ה
 הכותרות הם ו' שנים ואכ' אנו עומדים בתחילת השמיטה כלומר הענין חוזר ו
 וחלילה ולא תאמר בחתמים של יוכל חרב העולם אלא שפי השם מתחילין כ
 כמראשון ולשון הרוחץ ותעש לך שכ כיוס הזה יוס גי' כו' כו' פעמים כ' קידושין
 לכ' שבתות בכסס ב' ימים עזרת ארה' א' וסבות ב' הרי כו' עב'ל רמז כזה כי
 שמיני עזרת רגל בפני עצמו ואין בכלל אילנו כי אם לכבוד' בת מלך פנימה כו'
 ימים תמנא ע' פרים עם ביו' השמיני כד ע' אומות ו' פעמים יד' כנשים שהם כח'
 להגיל על כח' קללות אמורות במשכה תורה ובשמיני שבעה להגיל תקללות פר'
 בחוקתי הסמרים שבעה שבעה שבת על חזאתיכם טו' אל'ם יד' לשבעה
 ימים דהיינו כח' אל'ם יעקב יד' עם אפרים ומנשה ואיל אחד הוא יצחק בלחן כ
 כסך בקרכיו ואברהם כזר זכא על שכ המילה כיוס השמיני בטוב ימיו :

אלחגי

מוסד של שלש רגלים

אלהינו

באלהינו אבותינו רצה במנוחתנו
מלה רחמן רחם עלינו טוב ר

ומטיב חת ש לנו שובח עלינו בחמון רחמיו בגלל
אבות שעשו רצונה בנה ביהם בבחלח וכוונ מ
מקדש על מבינו וחראנו בכנינו ושמוחנו בתקונו
וחש: כחנים לעבירות ולזנים לשיוכו ולזמנו והש
ושאל לעולם רשם נעלה ונראח ונשתחוו לשני
בשלוש פעמי ורגלנו בבחוב בתורה שלש פ
פעמים בשנה נראח כל בירך את פני יי אלהיו ב
במקום אשר יבחר בהם חמיות ובחג חשבועות ו
ובחג חסבות ולא נראח את פני יי ריקם איש ב
במזבח ירו בבית יי אלהיו אשר נתן לה :

אלהינו ואלהי אבותינו מדבר לת"ס ג' פליסית וקורא אותו מלך רחמן עלים
מבולו רחמים רחם עלינו מכות אברהם ג' רחם טובותיו מזכיר זכותו של יעקב
ואתה אמת הטוב אטיב עתך שובה עלינו כהמון רחמך בגלל אברהם ויעקב
שעשו רמזך בעקידה בנה ביתך בנחלילה וכוון מקדשך והדאינו ושחזינו
והפז כהנים ולוים לשירן והפז ישראל ג' בקשות מכות התורה ג' ספרים רומ
ג' עלינו בעלה ונראה ונשתחוה ג' דברים ג' רגלים את פני אלהיו ר
רוקח את לרבות פני האבות שזמרכה ולראות כימי לחם פנים כסידורו חס כן
מלוקו במקום אשר יבחר מתחלת העולם דכתיב בראשית ברא בראשית אבותיו
בית ראש כמו מרום ארשין מקדשיו בנה המכות ובנה השבעות ובנה הסכות
לא יראו פני ריקם כי אם בעלת ראיה את פני לרבות התלכים עלל תעלות
ו חתמה אך טוב אלמים לישראל בנה המכות הוא כולו רחמים עלים העליון ה
בנה השבעות היא התורה היא התיכון ו קצוות בנה הסכות היא החחטון מכות
קצנה וסכה שנה יראה כל זכורך כלומר יתחזקו בזכרון שלם שלהם יסודי ה
בנסתרים ובעלמים על הקבלה איש בתעבת ידו ממם שזכנו הסס הן כידועה
מתוך הסגר על פי הקבלה הן בעשורו בעלות מדנה הכל כפי הדנה אשר נתן
לך יתן ואל יבהלך הלי העלם ההלילה לאלל ולשתות ולומר נתת שמרים ב
ללי לאלל ולשתות לא זו הדרך כי אם הנקודות זכנו ג' לראות ולמה אתר
זכורך אלא רל הסגות דברי תורה יראה כל זכורך התחיות כחורה ללמד וללמד
לעת נדקה היא עלת ראיה ומעט זה כותבן מתנת יד לעניים :

כשחל

אפ

גורסת לשלש רגלים

כשהל'ט במוצאי שבת

והוריענו

י' אלחינו את משבטי י
צדקב ותלמונו לעשות ב
בהם חסי רצונה ותתן לנו י' אלחינו באהבה מ
משפטים ושרים וחורת אמת חקים ומצות טובים
ותנהילנו זמני ששון וחגי נדבה ומועדי קדש ו
וחורישנו קדשם שבת וקבור מועד ותהיגת הרגל
ותבדילנו י' אלחינו בין קדש לחול בין אור ל
לחשה ובין ישראל לעמים ובין יום השביעי ל
לשישה ימי המעשה בין קדשה שבת לקדשה יום
טוב חבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה
קדשה חבדלת וקדשה את עמך ישראל בקדשה :

והוריענו ותלמדנו ותתן לנו ותבדילנו ותורישנו ו' דברים ו' ימי
המעשה חתם לו סדר הכדלות בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים
בין יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשה שבת לקדשה יום הכדלת הרי ש
ששה כנגד ששת ימי המעשה וזכור ימות שלום :

על

הנסים ועל חפירין ועל הגבורה ועל
התשועה ועל המלחמות שעשו ל
לאביהנו בנמים תהם בזמן הזה : בימי מ
מהנהנו בן יוחנן כחן גדול חשמנאי ובניו בשעמיה
מלכות ינו חרשה על עמך ישראל להשקותם
מהימיה ולחעביהם מהקי רצונה ואהה בהמיה ח
חננים עמדת להם בעה צרתם ובה את ריבם ו
צנה את ריבם וקמת את וקמתם מסרת גבורים ו
ביד

מזמור של שלש רגלים

בְּיַד חֲלָשִׁים וְרַבִּים בְּיָד מְעֻטִּים וְסִמְאִים בְּיַד טַ
טְחוּרִים וְרָשָׁעִים בְּיַד צְדִיקִים וְזָדִים בְּיַד שׁוֹסְקֵי ת
הוֹרְתִיר וְלֵב עֲשִׂיתָ שֶׁבַּח גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמָהּ ה
וְלַעֲמֹהּ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ הַשְׁרָעָה גְדוֹלָה וּמְרֻקָּן ב
בְּחִירִים חֲזָה וְאַחֵר כֹּה בָּאָה בְּנִיב לְדַבֵּר בִּיהֶב וּבְנֶה
אֶת חִיבְלָה וְטַחֲרוּ אֶת מִקְדָּשָׁהּ וְחִדְלִיקוּהָ גְרוֹת ב
בְּחִצְרוֹת קָדְשָׁהּ וְקִבְעֵה שְׁמוֹנֶת יָמֵי חֲנוּכָּהּ אִילָה ל
לְחִידוֹת לְחַלֵּל לְשִׁמּוֹת חֲגוּרֵי וְעַל כֻּלָּם

לְהַשְׁמִיחַ מִתּוֹרַת ה' גִּזְרֹת לַעֲשׂוֹת עַל לְחַקֹּק בְּקֶרֶן שׁוֹר שֶׁאֵין לָהֶם חֶלֶק
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עָמְדוּ יִשְׂרָאֵל וּמָכְרוּ לְבַשׁ כְּשׁוֹתֵיהֶם כְּדוֹת זִמָּן לָהֶם
בְּקֶרֶן מִקְוֶה גָּדוֹל לְהַשְׁרֵת נִזְרוֹ לְחַלֵּל שֶׁבַת שֶׁתִּכְבַּל בְּתוֹלֵהָ לְמַלְךְ
עוֹלָם ה' שֶׁאֵין כֹּהֵן כֹּרֵת חִזִּיר שֶׁלֹּא לְהַדְלִיק מְכוֹרָה לֹא יַעֲשׂוּ מְכוֹת גְּלִית ו
לֹא יִכְתְּבוּ כְּתוּבָה לֹא יִלְמְדוּ תִּירוֹת כְּכִנְדָּס תִּיקְנוּ ה' לְשׁוֹנוֹת עַמְדָּה וּמִלְחָמוֹ שֶׁל
רַבֵּנָה בְּקִמְתָּ מִשְׁרַת דָּבַר עוֹלָם גְּבוּרֵי בִיד חֲלָשִׁים טַמְאִים וְרַשְׁעֵי מִיָּחִין וְעַבְדֵּי
וְזָדִים רַבִּים וְכֵן אֶחָרִיכֵן בָּאוּ וְשִׁכְנוּ וּטְהָרוּ וְחִדְלִיקוּ וְקִבְעוּ עַמְדָּה
לָהֶם בְּעֵת כְּרִיתָם שְׁמֵרַת קִשְׁתֵּיהֶם שֶׁל יוֹנִים דְּכִתִּיב חֲרָבָה תִּבְּאֵל כֻּלָּם וְקִשְׁתֵּיהֶם
תִּשְׁכַּרְכֶּה אֶרֶץ בְּיָ אֵלֵינוּ יוֹחֵם שֶׁעָשׂוּ מִלְחָמָה עִם כְּנִי הַשְׁמֹנְאִי בַת הֵיטָה לֹא
לְמַתְתִּיהָ בֶן יוֹחָן כֹּהֵן גָּדוֹל שֶׁאֵין כִּיּוֹסִים וּמִקְדָּשָׁהּ לְאַחַד מִבְּנֵי הַשְׁמֹנְאִי בֵּאל אֶחָד
מִן הַיּוֹחִים תַּשְׁעָה בְּנִלְוִירֵיהֶם וְהַכִּיעַ ה' תַּחְתִּיהָ וּבָקַשׁ לֵבָא עֲלֶיהָ בְּכַנִּי אֶרֶץ ו
וְהָיוּ יִשְׂרָאֵל מַגְפִּים לְהָרֵי מִזְרַח אֵרֶץ יִבֵּא לָהֶם גִּיּוֹס מְרַסִּים אֵל חַשְׁמוּנְאִי לְמַתְתִּיהֶם
בֶּן גָּדוֹל יֵלֵךְ כְּתוּב אֶרֶץ סָבֵר אֶשֶׁר שֶׁסֶּם מַנְעִטָהוּ אֶשֶׁר שֶׁסֶּם
מַנְעִטָהוּ בֵּן אֵל יִפֶּה אֶמְרַת אֵלֵינוּ וְגִ' בְּנֵי אֶתָּה וְגִ' בְּנֵי הָרִי יֵלֵךְ כְּכִנְדָּס יֵלֵךְ שְׁבָעִים
מַנְעִטָהוּ אֵלֵינוּ בְּהֶ' שִׁיעָשׂוּ לָנוּ רַב מִיד תִּבְּנֵם אֲלִיעֶזֶר הַסִּיף וְחַתָּךְ רֹאשׁ הַיּוֹנִי וְהָרֹב
מִנִּיבֹרִים חֲלָלִי עַד מֵאֹד לֵכֵן פִּיטָה בֹּזֵל בְּשָׁנִים עֶשְׂרֵי עֶלְזִי דְהֵיכָל הַבְּחֹרִי רַבֵּנָה
אֶת רִיבֵי קִשְׁתֵּי נִבְּרִים חֲתִים וּכְכֹשִׁים אֶזְרוּ חוֹל אֶרֶץ יִבְחָק בֶּן כַּחֲמִי אֶלְקָפִ' ו
רִיבֹא גִיטוֹת בָּאוּ עִם גְּבוּלָם הַרְשָׁע וְאָמַר שִׁיעִים אֶתֶם שֶׁתַּעֲשׂוּ מִלְחָמָה עִם ח
חִילִים אֵין לֹא שִׁיעֶזֶר אֶת אֶלְהֵיָם יִבֵּא מְכוֹל כֶּסֶף כֶּסֶף וְאֵם גְּבִירָא יַעֲמֹד ב
בְּנוֹ וְשִׁרְיָן אוֹתָם כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְמַכְרִים הָרִי אֵלֵינוּ כִּכֵּן עֲבָמִינוּ כְּדֵם הָיִר וְשִׁנְכֵת
זָרַע שֶׁל בּוֹכִיהָ וְלֹא יַעֲשֶׂה כֵּן כֵּשָׁא יִשְׂרָאֵל עֲנִיָּה לְמִרּוֹס וְאָמְרוּ גְּלוּ וְיָדוּס ל
לְמִכֵּךְ דְּבַר זֶה לֹא עָשִׂינוּ אֵלָּא לְכַבֹּד שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁלֹּא יִתְבַּשֶּׁה בְּנוֹס עֲבָשִׁי
יִאמְרוּ אֵין לֹא עֲנִיהָ אֶחָד וְכֵתִי גָדוֹל הַעֲבָס וְכֵן הַעֲלִילִי אֶת חִיכָם ת
תַּשְׁמִיחֵם גָּדוֹל מִשְׁלָכֶם

מוצא של שלש רגלים

ע' שר' של מעלה משל האומות ורבע אומם במרע של אש ואמר הרנו איש אל
קרובו ואם ימלט אחד מהם כפסחם תחת כפשו נשהיו יוונים מורים חץ בא מלאכי
וכעץ בלבו של יוני והיו בני השמונאי ראו כיפסם ואמר י' ילכם לנו וכל מלך ש
שכחם באו המלאכים ובזבזו ממנו והטילו לנתיבם של ישראל שאין יכולין ליטול
השלל מפני החללי והו רבת את ריב' ורבים ביד מעט' תיכיס ומחנה אלפורני שקינץ
ק' אלף וק' אלף בעלי חיים וגמלים כושאים מזונות ועלה אליהם הכהן וזוה
לסכור כל מעברות של אלפורני שלא ינאו לפניהם וזא עליהם בנתול והיו שם
זקנים עזיהו בן מניהו ושמשון וכרמי ודיאל כפלו בתפלה והשתחו ל' וזא
אלפורני להלחם נעתק ולקחו המעיינות מיד כפלו כל ישראל על פניהם ונאספו
על עזיהו ואמרו ישפט י' עלינו שלא רצית להשלים עמו אמר כמתין ה' ימיכ אם
יבא עזר שמעה אזה אחת חננה והיא אלמנה בת מררי בן עזזא בן יוכב בן
עזיה בן אליהו בן ימיני בן גבעון בן רפי בן אחישוב בן מלכיה בן עינכ בן
כתנאל בן שמעון בן בני חורון והם אברהם מנשה שמת בימי קציר הטס והיתם
ישיבה וכו' עד כי כונת את ראשו ומלאהו והיא הנאו לישראל רדפו אחריהם ו
והרנו תלים ואזר כך באו זכך ושיכו ובערו מטומאת ע' והזר והדליקו כרות
סמך בתורה זאת הכנת החוצה כהעלוקה הכירות וקרבן י' כנשיאים י' כהשמונאי
ל' כירות ל' שעת שמשה האורה יוס ל' ו' יוס' שברי אין כתיב ו
והי ערב ויהי בקר יוס השביעי ומשה רמז בתנן וזא י' האר כי טוב ל' פ
בעמים הרי ל' כשם בעשית להם נכס בימים ג' ונ' קה אלף האחד איוג
גורם ורוקח אומר כהנים תיבת בעל הכהנים וך היא קלמו להדליק נר של
הכוכב י' היות נד זכור ימות עולם י' תיבת וצדק השם והנה המעשה
תכרכו כנחו בני השמונאי ומתתיהו כהן גדול כה ירה זכך אמ' י' וז' וז' ואם
הנעיר אברהם סבע רוב' לגלו לך ככאן מה שנתגל' ל' כי כפר וכלי שלמד ומעולם
לא ראיתי ולא שמעתי י' תנביתול' בקרא מיע' השמונאי כי כל התוכדי י' ל' קישור
ועם כסח ככות שדעות כורים על שם הכור אבל הנונה על פ' מי נא אמרו
אלא טעם אחד דתביא כ' כנסליו יומי הנונה כו' וכן אמרו מ' הנונה הכוכב
י' כל' כנסליו ועדיין יש לשאל מה שם הנונה עד שנראה ל' הנונים עמדו ל
להעבירם מן הדת עד שהעיר י' רוח בני השמונאי הנהנים המשושים נשמן כמשה
היחזקיס בתורת י' הנקראת שמן זית וך כלומר שנסנת התורה ל' איתות כס
הכפולות כמכרו היונים לנהנים ולכן נעשה גם כן של שמן בהורמו של כ' ה
היא התורה באלרו תורת אמת ביה נפיה ונשריל זה החורב נעשה גם נמו
שפירשתי והכי עלה זית טרף בפה מספר הזכר לולי שהעיר י' רוח הנהכים ה
המשוחים בשמן זית כמעט אנדה שארית ישראל חבו כל והנה עלה זית טרף
בפה ואחרי שנעשה הנם בשמן זית וך הוסיכו ואמרו חבו כ' שפילה כ' כ
כנר איתיות בתורה לרמז לנו שראוי בנליו הנאות שאנו נהם בנה ונוקה ו
ואכלה מוכרח שנפסוק בתורה להאיר אורה ומיד נכיה כיולס וזו טעם ה
בראשון הנראה ל' בעפכ שם חנוכה שאמרו חבו כ' דהיינו ל' אהבת ואמר
שמח האתיות של תורה אעשה גם ראוי לקרא חנוכה

לרמוז חנו כשנל כה' והטעם השני בקראת חנוכה בלי תוספת נ"ת רק חנוכה
 מיוחד ע"ש כרשת שמע ישראל בו סוד היחוד וזה כה' אותיות כנגד כה יהיה
 זרעך וכנגד ויפן כה' וכה סוד ב' היחודים שמע ישראל טקד וערב וידוע כי זה
 סוד כוללת כל התורה כולה בסוד עשרת הדברים בסוד והיו הדברים האלה
 שהם עשר אמירות כמו שמכאו בארז ולפי שראש השם אורך הנלות ונרות עד כ
 נמנעו נשתנה תורה מ'שראל זינה לה כרשה קטנה רוב גופי תורה תלוי ב
 באופן שאלו יבא השכחה ישאר להם כרשה קטנה וזה היחוד ויהיה חשוב להם
 באלו עכסו ככל התורה ואלו ההיה הגזירה שלא יעסקו בתורה כמו בימי ר' ע
 עקיבא ישאר להם פר' זו יחשבו בלבם ויתלם להם כאלו עסקו בכל התורה כי י
 בו כוד כה' יהיה ארעך ויפן כה' וזה והשינו משה והמייחד שמו כקורא כל ה
 התורה בפסוק זה ולכן החשמוני' ערוב הכרות לא היו יכולים לפסוק בתורה ה
 היו מיוחדים כר' זה שמע ישראל ונכח זה היחוד נכחו אויביהם עד
 ע"ש זה קראו חנוכה כי זה שמו האצתי בלי תוספת מהו חנוכה חנוכה חנו
 לדגלכם היינו שכ של כה' שהוא שם י' שפולה בו' אותיות שמע ישראל ועם השם
 שבו בו' כי לא נכחו לא בחרב ולא בחנית כי אם נשכ שהוא כלול בשם המפורש
 של עב' מי כמוך גאלים י' גאלים ר"ת מכ"כ' ולפי שהוא דבר סתר עש' בו ברוך
 כבוד י' מתקומו רת' מכ"כ' ולכן קראו בני חשמוני' מכניאם על שכ זה הס' אשר
 נכחו נכח שם י' וכנח ע"כ מכ"כ' ולכן קראו חנוכה האריך כרשת ואתחן
 ואבי קינרת אכל מ'אית חנו כנה' לפי שנה' נככלו נשלים הננין של
 בית המקדש ראוי לשמחה בו ולעשות יט' והיינו ויפן כה' וכה' כה' נשלים כה'
 נעשה נש בחרבנו כי כנה' ארוך גדוד והס' דרך יכדו כה' כלומר הכהנים א
 איש הס' דרך יכדו כנה' כה' תכדו ושמנה ימי חנוכה רומז לז' קני' מ
 פנורה עד הכינה כולם החשמוני' כולם אורה וזו ליהודים היתה אורה גם
 חנוכה נמשך קטן ג' בו על שם של בו' אשר מתנו כל במלך בעל ס
 הנבים דחנוכה נחם הרוח וז' בתפילה זו הכהנים תינו' לפי שעל ידי כ
 כהני חשמוני' היתה תשובה ולפי גר' הוא סולך וגו' כשם שעשית וכו' ו
 להדלק נר של חנוכה יג' תינו' והקרי' יד מן הכסו' זכור ימי פולס וכן בברכה זו יד תינו'
 עכ"ל בעל הנבים דכורים פד' תינו' מן ואת כרשדתא עד וזתא כל' תינו' ג'
 וז' כל' בעמים המן בתפילה ובני המן :

על

הנשים ועל הפורקן ועל חגבורות

ועל התשועות ועל חמלהמות

שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה :

בימי מרדכי ואסתר בשושן הביתר בשעמר

עליהם חבון הנשע בקש לחשמויר להרוג ולאבד

אהפל היחודים מנער ועד זקן טח ונשים ביום א

אהל א פ 3

אֲחֵר בְּשֵׁלֶשָׁח עֶשְׂרֵי לְאַרְבַּע שָׁנִים עֶשְׂרֵי חֹדֶשׁ א
 אֲחֵר וְשָׁלָלָם לָבוֹז וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ חֲרָבִים הִמַּרְתָּ אֶת
 עַצְמִי וְקִלְקַלְתָּ אֶת מִחְשַׁבְתִּי וְחֲשַׁבְתָּ לִּי גְמוּלוֹ
 בְּרֹאשׁוֹ וְתִלֵּךְ אִתּוֹ וְאַתָּה בְּנִיר עַל חֶמְדִּי :

המין הרשע פשוט פשוט כן כמו של אליהו נטור שאלה אנני לזה רמו ויתרונן
 הזנים בקרבה רמו לרמיהם זו של המין הרשע אשר רדף וכקס להשמיד ותלך ל
 לדרוש י' לפיכך הלך לו מרדכי וקיבץ התלמידים יושב לפני י' ולמד עמהם ה
 העומר אשר הכתוב והמדרש בזמן שאתם מקריבים לפני וכו' וכן בדעון כיכולו
 בזכות העומר שכן והנה כלל לחם שעורים כלל כתוב שהיה הדור כלול מעבירות
 מתהפך במחנה זכות העומר היסך הנדרה על המחנה עכ" הרוקח אות' פד"ת
 בימות כפל הנסים מן ואם פירשדותא עד ויפתא כד" אותיות ואמנם הוא גורם
 בשם שעשית ופי' עוד בנ"ל לחם שנים עשר הוא חדש אדר מול דגים כללע א
 אותם כדגים הנאחזים בפח אר' יחנן אלף ותק" כללו למשתה אחשוורש ואכלו
 ושטו וכשתכרו ונתקלקלו בזכות בא שטן והשטן אשר רבונו שע ע"ד מתי פדנק
 באומה זו שמפרישין מתך ואין חיוורין בתשובה באכדכה מן העולם והק' חשב ל
 לאדם שכן אשכיתיה מאכוש זכרם אשר לשטן הנא לי מגילה מיד יבאם התורה
 בבגדי אלמנותיה ובכתה לקול בכיתה בעקו תלאני השרת וחמה ולבגס וכנני ו
 ומלות חגרו שקים מיד ירד אליהו בבהלה אלל בדיקי עולם ואבות ואמ' כל ה
 העולם בוכים על ישראל שמתסרו לטבח ואתם דומעים אל' לאלהיו כנר בתנו
 האגרות כלום בדיקים בעולם אל' יש אחד ושמו מרדכי אל' לך והודיעו אל' ל
 אליהו כנר בתנו האגרת על באכך לטבח א

אל' משה לאלהי אב בטעם חתומה רחמינו כשעמים ואם נדס ח
 חתומה מה שהיה מיד בא אליהו למרדכי והודיע למרדכי ומרדכי ידע מ
 מיד קרע מרדכי בגדיו אמ' רבונו שפ" כשעפת לאבותינו להרבות זרעו ו
 ועכשיו כחשמו כגאן טבחה זכור לאברהם יצחק יעקב מה עשה הלך וקיבץ
 כל העמוקות ועינה אותם מלחם ומים והושינן על הארץ בועקים ובוכים ו
 ומרדכי יושב בראש העמוקות בא המן והקף אותם ומנא אותם ככ' אלפים ה
 השליך בנאורם שלשלאות של כרזל והפקיד עליהם שומרים אמ' הללו אני שומע
 ואח"כ אתלה למרדכי כיון שעברו ד' שעות כלילה כשעם בכיתן למרוב ותפילתן
 של אבות אמ' הק' קול גדלים וכבשים אני שומע אמר משה אלני יתמים ו
 זדיין אלמנות לא קול גדלים וכבשים אני שומע כי אם קול קטני ישראל
 שישנו ג' ימים ג' לילות בתעניות בשלשלאות של כרזל ולמחר כשחטין מ
 מיד כתגלגלו רחמי וקרע האגרת ושבר החותם והפיר ענתו ותלו אותה
 ליהודים היתה אורם עכ"ל רוקח כד" אותיות וי' ואת ה"י פד' א
 אותיות

בגילוח

לאחר קריאת העגלות

לכך פתחו מד' אמות :

ברוך

אשר יין אלציוה מלה העולם

תרב את ריבנו וחבן את דינו

וחננים את נקמתנו

אויבי נפשנו וחנפרע לנו מצריו באי חאל

חנפרע לעמו ושנאל מבל צניהם חאל

חמושיע :

רוח רב את ריבנו דכ נפבורמ דן דינו
מכמן בנרכה זו לו' תיבות ופקריאה לו' וכן מן ארומתך י' כי דלתני עד
לחקר רינה סרכ והדן והקוקס והמשלס והנפרע ה' מיני אכל ליודי אילו הס
פס כנו מספד שק ואפר ולנסוף ינא בה' מלכוסים מלכות תכלת וחור
ועצרת נח וארמון ד' כעמים סודים בעלס ה' זמנים מעלה נקראת
כ' יא' ינ' ינ' יד' זהו לקיים ימי המזרים האלה במזמירס ה' יא
אותיות כח כ'לס עכל עתחיל גם' ומכיים בע' להגיר אות אברהם נן
עה' כנאתו עחרן י' כעמים ה' הידוע האל סרכ הדן המוקס ס
כמשלס הכרוע האל הכרוע האל המושיע שלים המשים כנגד פסוק א
שמע ישראל כס' אותיות כעמים ערכ וקור שמע ישראל אפילו אין כנס אלא
שמע ישראל כדי להגילנס ען גבוה המשים אמה :

אשר

חניא עיצת גוים ונפר מחשבות

ערמים בקום עלינו אדם רשע גע

גצר צרון מודע עמלק גאח בעשורו ובה לו בורה

וגרלתו גוקשח לו לכר במח כנפשו לקבור ונלבר

ביקש לחשמייר ונשמר מזהרת : חודיע איבת

אבותיו ועורר שגאח אחים לבנים ולא צבר רחמי ש

שאול כי בהמלתו על אג גולד אויב זכום רשע ל

להכרית צדיק ונלבר טמא בידי סהור הסר צבר על

שגאח אב רשע חוסית הטא על השאיר :

טמן בלבו מחשבות ערומיו ויתגבר לעשות
 רעח ידו שלח בקרושי אל בספר נתן לחבריה
 זכרם בראות מרדכי כי יצא קצת ודתי חמן נהנה
 בשושן לבש שק וקשר מספר וצור צים ונשב
 על האמר : מי זה ויעמוד לבפר שגגה ולמהול
 הטאה עון אבותיו : נץ פרח מלולב חן
 חסס עמוד לעורר ישנים : סריסים
 מבחילים לחמן לחשקותיו וין תמת הנינים עמר
 בעשור ונפל ברשעו עשה לו עץ נהלה עליו :
 פיהם פתהו כל יושבי תבל כי פיר חמן נחפה ל
 לפורינו צדיק נחלץ מיד רשע אויב נתן תחת
 נשאו : קיימו עליהם לעשות פורים ולשמוות
 בכל שנה ושנה ראית תבלת מרדכי ואסתר חמן
 ובניו על העץ תלית : שושנה יעקב צחלת
 ושמוחה בראותם וחר תבלת מרדכי תשוועתם חיות
 לנצח והקנתם בכל דור ודור :

אשר הניא עונה על האל המושיע אשר הניא ענה נזיר וחסר ענת ערומים
 כנר זדון מזרע עמלק רן כנו של אליכו כנר זדון אליכו לקח יעקב כל אשר לו
 באחרו מה אעשה לכיו אנא את' לו עול את של ועני חסוד כמת חה המן
 בזדון לו השאיו לקחת בפסח זמס לקייב מכות אבי אביו בפסח ומאודם ושללם
 להו נכאססא לפינך לקח ממנו נפשו ותעמו פלט למרדכי ואבתר על בית המן
 גאה נעשרו עש' הפסוק כוטח נעשרו הוא יפיל מלת הוא תחור כוטח כלומר
 מדה כננד מדה הוא כוטח נעשרו ועל' כנה הוא יפיל נעשרו כענין עושר ש
 שמור לבעליו לרעהו רביצו בחיי כר' קרח שכי פשירים גדולים היו העולם
 אחד בישראל ואחד באומות העולם קרח בישראל המן באומ' שניהם שמעו
 לנשותיהם ובכלו המן שמוע לפנת אשרו ונפל כענין ותאמר לו זרש אשתו
 יעשו ען נכוח חמס' אמה וכהפסוק מחשבתו עליו וכן קרח עכ"ל
 ואמדותיו אשר ראית כי נהפדו ימאורות של יוסף נ' אונרות אחד מלא
 יגס ואחד המן ואחד עתד לכדיקים וזהו אמות עתן חסין ישושת

לחעניות

בִּין דמילם ויאמר חרנוכס אִר אליעזר אִף חרנוכס הרשע הים נאותו עגה זיין
 שראה שלא כתקיימה עננתו מיד כרח והיינו דכתיב ויפל עליו ולא יחמול מידו כ
 צדוק יכרח פר"ש ויפל עליו הק' משליך עליו פורענות על הרשע כלי חמלה מ
 מידו כרוח יכרח סיעתו וחכיריו כורחין ממנו עכ"ל וקשה לנו לומר גס חרנוכס
 גר לטוב והספר קורכו רשע ושמעתי כי תרי היו חרנוכס נא' חרנוכס נה' וכן
 בא על פי המסורת ות"ע כתיב הספר ואמנם כפרישת נן עור וזל חרנוכס ר
 רפיס פי' כי זה חרנו של המן כההרה חרנו כל לשון מהרה גס יש במדרש שהוא
 אליהו והטעם שדיבר טוב ועשה כמעשה אליהו כפסוק ויאמר חרנוכס פי' יש א
 אות כי אליהו ז"ל כדמה לו בדמות מרים ושמה הרוסלמי חולק על גמרא שלנו
 וזר לטוב כי דבר טוב וכרח מהמן וכפי' הרבים באמר חרנוכס תבא כלכם כי
 חרנוכס הים חרנו של המן בא אל לנו :

לחעניות

ענינו יי ענינו ביום צום תעניתנו פי' ב
 בצרח גדולה אנחנו אל תפן אל
 רשענו ואל חסדה פנינו ממונה : ואל תהעלם
 מהחיותנו הנה נא קרוב לשועתנו יחי נא חסדך ל
 ליהמינו טרם נקרא אליך ענינו כדבא שנאמר ו
 ותנה טרם יקראו ואני אענה עוד חס מרבירים ו
 ואני אשמע כי אלה יי העינה בעת צרח בירח ו
 ומציל בכל עת צרח וצוקה באי העינה בעת צרח :

רפאינו

ענינו י' עננו כמו שאמר אליהו כי כדור גדולה גלות זה אל חסן אל רשעים
 שלא יפנו המלאכים אל אשר הרשענו ואל תכתב פניך כי אין לך יום קשה כ
 כיוס של ואנכי הסתר אכתור היה בא קרוב לשועתנו מלאכי רחמים יקרנו ל
 למכך תגלהנו ס"ג תובות כמו בתפלת יעקב מן אליהו אברהם עד ולא יספר מ
 מרוב וס"ג שנים שנתברך נן תחלת הדרשות בראשות כח לך וירא חיי ואלה ו
 ולא ויסלח ויסד ויהי ויגש ויחי ס"ה ס"ג ויש מחזיקים ס"ה תובות מן ויאמר
 יעקב אליהו אלהי אברהם וכן מן עניה לעניה ס"ה תובות מעקב י' כיוס כרה עד
 יעננו עכ"ל הור"ח מתעב זו חתומה ע"ה וזר לאברהם בגלותו החזן ואל ו
 יסלח כמו חזן כדור עת כרה לעקב עתה עתה ר"ה העל שנת רכ"ה יהי ריין
 שתקך כרה לרנה : כיוס גס תעניתנו גי' ק"ל קל יעקב גי' מתן יהי יבו
 תבא

להשעה באב

מסופר תכלה לדקא כל איתו היום אשר אדם יושב בתענית יתבודד בעלמו על
אדומיו ומעשיו הרבים ומחרט ומתלל אל י' למחלם וכדחה מגיל מסות ודרך
רשעים יענ:

נחם

י' אלחינה את אבילי ציון ואת א
אבילי ירושלם ואת חעיר האבלה ו
והחריבה וחשוממה האבלה בגי' והחריבה מ
ממענותיה וחשוממה מאין יושב והיא יושבת
וראשה חמי באשה עקרה שלא ילדה ויבלעיה ל
לגיונות: וירשוה עובדי פסילים ויטילו את ע
עמוד בית ישכאל לחרב ויחרגו בדרון חסדי ע
קליון על בן ציון במרד תבכה וירושלם חתן קולח
לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם כי אמת
י' באש חצתה ובאש אמת עתיד לבנותה
באמור נאני אחיה לח נאם י' חומת
אש סביב ולבבור אחיה בתוכה
באני מנחם ציון ובורח
ירושלם:

אח צמח

פר"ק גורם ליון במרד תבכה כדור מרירות לבי לבי מעי מעי ככל על פ
מיון ועל ירושלים באש הגאסה ובאש עתיד לבנותה ע"ל שלם שלם המצור ס
הבערה ממרום שלם אש וארבע נחלים כדביר מהלכות וארבעים הוא ה
ההיכל לפני עד תהום מלחכות ותוקד עד שאל תחמית ד' אש במגלת איכה כ
עכ"ל הר"ק ואני אהיה לה באס י' חומת אש ולבבור אהיה בעונה על דרך א
אהי אשר אהי אהי במדת רחמים והסך לדן לשונאי ישראל לחומת אש שלא יעלו
בך ערל וטמא ותוכו רבוק אהנה לבבור אהיה במנוח דקיבו כבוד ל' כתיבות א
אהי מדת רחמים סא נקרא ראש וראשון:

"החון" יאמר "זה 'המומר' מרם 'ירנהיל' המלך

לדור אלך י' כפשו אש אלך בד נטחתי אל אנוסה אל
יעלני אויבי לי גם כל קוץ לא יבשו יבשו הצנדים
ריקס דרביק י' הודיעני ארחותיך למדני הדריכני באמתך ו
ולמדני כי אתה אלהי ישעו אותך קויתי כל היום זכר דהמך יי
ומסדיך כי מעולם המה מטאות נעדיי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר
לי אתה למען טובך יי טוב וישר יי על כן יורה
מטאים בדרך ידרך עבויין במשפט וילמד עבויים ד
דרכו כל ארחות יי חסד ואמת לכונני צדיקו ועדותו
למען שמך יי וסלחת לעבדו כי רב הוא מי זה האיש ירא יי יורכו בדרך
יזכר כפשו בפי תליון ודרשו ירש ארץ סוד י' ליראיו וצדיקו ל
להודיעם עיני תמיד אל י' כי הוא יוצא מרשת רבלי פנה אל י' ו
יחנכו כי יסיד ועבי אנו צרות לבני הרחיבו ממעיקתי הוציאני ראש
עבוי ועמלי ושא לכל הטאתי ראש אויבי כי רבו ועבדת המה שגאומי
שמרה כפשו והטלני אל אביי כי חסימי נך גם וישר יצורני כי קויתיך
מדה אלהים את ישראל מכל צרופי

הצנדים ריקס הנזירות וחופים את העבויים מנכסיהן כמו ואחלה צוררי ר
ריקס קויתי כל היום בפי יוס לאומות ולילה ישראל כי מעולם המה לאומות
כי לאדם הראשון אמרת לו ביום אבלך מות תמות ובתת לו יוס משלך אלף שבים
בחסדך זכר הראוי לחסדך זכור לי אילו מעשים טובים בידי טוב וישר והפן ל
להגדיק ברוחני על כן יורם מטאים בדרך תשובה ד"א יורה הרומחם של תנן
לך הדרך מקלט מקלט כעב על פרשת דרכים למען שמך הרב כלח לעבוי ה
הרב באה לרב לסלח עון רב מי זה ירא י' הק' יורכו בדרך שהוא בוסר הוא
דרך הטוב כפשו בטוב תליון כשילין בקבר תליון כפשו בקובה כי יסיד ועבי א
אני ועון רבים תליון כי ונודו יסיד אני לכך פנה אל י' וחנכו כי תפלת בריכה
לתשובה ישראל ראש עבוי ועלי ידי כן שא לכל הטאתי שגאת חמם שלא כדיו
עכ"ל רש"י מומר ביתן כ"ה רמנט ואיתחן מדת לילה היא האנוכה היא חכמה
אחרונה שאדם מפקיד כשתת ורוחו כידו ויאמין כי יחזור להם פקדונו וחבו פ
סוד אלך י' כפשו אש שנתכו לומר אחר תפלת שחרית ובנפילת ארבע וע"כ אין ב
במזמור זה ו' בא"ב עכ"ל במזמור זה הסר ו' ק' כנודו נתב ב"פ ראש ראש
ב"פ פ' פנה אל י' פדה אלהים ק"ו הוא קו אמתני דהיינו ת' כמו שחבר ו' והוא נ"ב
ת' פר סר דהיינו ב"פ פ' ב"פ ר' ג' כנלפון אומן אחד בארץ ג"כ הוא
האנוכה

של ש רגלים

קבלה ידיו יחזן המזכיר שם של כל נטקה נעוה שם של יפה
גזירה נאותו שנה :

אנקתם פסתם פספסים ריונסים יוצא מיברכך שיר
השירים אשר לשלמה ג'פ יונתי בהגוי הסלע בסתר המדרגה
הדאיני ארת מראיך השמיעני את קולך כי קולך ערב ומראיך נאווה
ג'פ אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לי ויאמרו
לאמר ג'פ כל הנשמה תהלל יה' הללו יה' ג'פ

שיר השירים אשר שא"ה שם של ע"כ כ"ח ג' שלו קול נעים ג' פיסקון פ'
שמות למטטרון וזם אחד מהם כדאיתא נא"כ דר' עקיבא והוא ד' תיבות ג'פ י"כ
כולל כל ה"כ היות י"כ מולות י"כ שנטים יונתי לו תיבות י"ו נברך דעלן לס'ת
חתם י"ה ס"ח איתות ג' חיים או ישיר ר"ת איוס י"א תיבות י"ס ואל"ס האמנם
הכל אחד ס"י עשר ולא תשע עשר ולא אחד עשר את השירה לרבות שיר השירים
אמרו על הים כל הנשמה כל הנשמה תהלל כהת ג' העשן

יחזר רצון לפניכם אפסיה יחזרה אטמון פוסקון סגרון ש
שמעיה שמעיהל שחתנו לי קול ערב כל זה היום ולא יחזר ג
גרגוני בשם איוס ונורא שא"ה כה"ת יג"ל

אפסיה ג' קול אטמון ג' יעלה פוסקון ג' קול נעים סגרון ג' לרחמים י
ידידיה ג' גדול שמעיה תפסוק השמיעני את קולך שמעאל איתות אס ראית
און ולא ישמע אל"ל איוס יגל שם אחד מן מ"כ מנאתי כל עת שיצק בקולו
יזכור ד' שמות הללו בזכור ידידיה שמעיה שם סגרון ע"כ

קבלה העוכד לפני התיבבר בר"ה וביה"כ

יאמר זה ובן התוקע

אל מלך כאלמך שדי מלך עליין יקנל שועתי ברצון ונאומון
הלכ כוון מוכנס כוון אחד אל סי דיין אמת שוכט נדק רחום ו
וחנון רח' עלי ושמע תפלתיו היו אשר אתפלל בעדי ובעד ציתי ובעד עדתי
המכנימים עמי תפלתיו ותנלול תפלתיו עם כל תפלות הישרות והנקיות
אשר יעשו ישראל ותחת תחת כסא כבודך ואל יעשו צי שולחיו ולא
אני דהם יהיו לרצון אמרו כי יסניין לצי לכבוד י' צורי וגואלי :
האני העני תמעש רעש ונפחד תפחד יושב תהלת ישראל לעמוד ולחנן
לכניו

לשש'ש רגלים

לפניו על עמו ישראל אשר שלשנו ואעפ"י שאינו כדי והגון לך
על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב י' ו' אל רחום
ומנוח אלהים יי' שדי איום וכורא היה כא מצלות דרכי אשר אנכי
הולך עליה לעמד ולבקש עליי ועל שולחיי ונא אל מפשיעם צמטאתי
ואל תחייצם צעונותי כי קוטא ופישע אני ואל ינלמו צמטעיי ואל
יבזי צי ואל אבושה צהם וקצל תפלתי כתפלת זקן ורגיל ופרקו
כאה וקכו תגודל וקולו כעוש ומעורצ צדעת עם הצריות ומבער
צטון לכל ישטוני ויהיו נא דילונינו עלינו אהבה לכל פשעים
תגסה אהבה וכל צוונותינו ועינונו הפוך לנו ולכל ישראל ולצית י
יודא לשחק ולשמחה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבו אם

קודם שיאמר החזן המלך ברה' ויהי' יאמר
אלו ר' פסוקי' קבלה מרת' ז"ל

ידעתי י' כי נדק משפטך ואמונתך עניתי
הקש'ה לי ועניני אריה נשימי ואהיה
נכפשי תגל צי' ותשיש בישועתו
ה' כותן תשועה למלכים הפוכה את דוד עבדו מחרב רעה

גם זה לפני המלך קבלת ר' משה הדרשן

אִיהָא מִיְהֵא קִיסְתָא מִיִּסְכָּא אִיסּוּר אִיסְתוּר מִרְיָאֵל מִשְׁבִּיעַ
אֲנִי עֲלֵיכֶם שְׁתַּמְיִיעּוּ לִי בְּקוֹלִי וְאֶתְפַּלֵּל בְּקוֹל רֹס וּבְקוֹל עֶרֶב כֹּל הַיּוֹם הַ
הַזֶּה וְאֵל יִחַד גְּרוּבֵי וְלֹא יֵאָמֶר קוֹלִי כֹל וְיִזְן שְׂאִנִּי עוֹמֵד בַּתְּפִלָּתִי אִם"

המלך היושב על כסא דאבנא

המלךני' כס' יה' ני' מלך ני' ה' אדוני' אדוני' ר"ל מלך בכל' מן השמים למ' לשון
 ד' סיד' ל' מוסד' ליועל הכהןרא' מנדל' עו' ד' מושבת למטה מ' אמונית הרי' ג' עלם
 כרמים המלך ני' היודע המלך הק' ברה'
 וביהכ' לא יעלה בדעת חידוש או שנוי חו'
 עתה יושב ודן כמלך אבי' הוא י' לא שנית
 רק כך הוא המכוון מושבת ימי בראשית נתן
 לכל קננתו לרגעים ולשעות לימים לשבוע ל'
 ת' דגש
 אינו אות' היושב היום ר"ל בכל
 יום יושב ודן מביני כינים עד
 קרני ראמים פת' דעו'
 לחדשים ב א 3

לשלוש רגלים

ידנו זריחתו של עולם חבו נדון
 אש"י שהוא בחתם של כ"י אלהינו ככל קראנו אליו ויחד אימת בין ר
 דה' ליה"כ והוא שאות ג' ספרים כפתחים של נדיקס ושל רשעים ושל
 ביטלים ולא שתאמר חו' שום חידוש אכן בתחילת הנריאה תיקן חדש
 זה ליישב כל דבר על מכונו לקיים כל דבר אשר הושם מבראשית ו
 זמנה יונא מן הכח אל הפועל כמלך אשר עלה במחשבתו לעשות דבר פ
 פלוני ולעצת בורך המקנלים יתגלה הפועל מן הכח באלו בתחדש עתה ל
 לעולם ויהי היום זיכרון בני האלהים להתייבב אל ג' כלות' לקיים כל דבר
 דיכא יתיב וספרין פתיחין הוא יום רה"יום סדין שבו כידון אדם הראשון על מה
 פשעם ומאותו יום הושם ובקרב יום תחילת מעשים להיות העולם כידון
 וראייתו שמואל מאזכיר ר"ל כל דבר שקל ישקל אם בהמה אם איש דהיינו
 מי שמשים פגמו כבהמה או מי שמרים פגמו כאיש מה עשה הק' ית'
 זכרו לתן לנו תורתו ולמדנו מה לעשות כמו שאמרנו ז"ל ברה' ואמרנו לפני מלכיות
 זכרונות שופרות מלכיות שתמליכוני עליכם זכרונות שתבא זכרונותיכם לפני
 זכמה בשופר לשון אוצר הכבוד ג' מעלות זו לשנים מזו הראשונה
 היא הראשונה והאחרונה היא העליונה דהיינו מלכיות ע"י זכרונות ת'
 שופרות ג' עליונות כולם אחד עכ"ל והחדש הזה רובו קדש רה' בראשית
 יה"כ בעשירי סכות בטו"ב ו' ימים הקיפו של עולם לשמיטות וליובלות ושמיני
 עשרת וכל זה לזכותנו בדין אף אם חו' בחתם בדר מששת ימי בראשית ועתה
 בתחדש על ידי בל' של מעלות וזהו שכל' ויבאו בני האלה' לכתייבב כלות' לאעת
 ויבוב' כל דבר ויבא נכ השמן בתכם משוט הארץ ומההלך הם כלומר כל מס
 שעשו להתהלכים הן לרעה היינו משוט ל' שטן או לטובה והיינו להתהלך ל' להתהלך כח
 ל' טוה' ומעלה יתיישב קושיא זו שלא יעלה על הדעת שהק' יושב עתה כ
 כמלך ומתחדש ויבא לידון בדבר החדש רק מבידנו הוא עתה יושב' כמלך ופוכה
 מכל כמו שכל' ופכיתו אליכם והרצית אתכם והקמית ברית אתכם כלל' לא שיעלה
 בלבנו להשקות אליו כי אם בואת והקמית את ברית אתכם במה שעלה בנר מבראשית
 והוא שתיקנו כנסת הנדולה ונעונו נחדש הכל יום תמיד מעשה בראש' כלומר
 מביא מן הכח אל הפועל ואנחנו בחלק חשים בזה להשכים בלב ועין השכל
 באלו התלך יושב ומייעב' ותשתאלי' לשכנו והכל בדרך דעת בעלים היאך ליכנס
 למנו איש איש מעל אבתי יתבונן בדרכיו הלא כשופר וזה :

באלו עשרה ימים דרשו י' בהמלאו אימתי ב' ימים שבין רה' ל
 ליה"כ והמשכיל יבין כל יום לאשורו דבר יום ביומו מתלכות שהוא רה'
 עד יה"כ שהוא כ"ע' ולא שק ולא תענית גורמין כי אם בתשובה שלימה
 ליחד הכל עד התשובה וכבר ידעת תשובה כימי' לבינה כלל וכלל אין פ
 פירוד וקיומן חו' למידה פלו' כי אם זכרון אחד עלה לכאן ולכאן בעין שוט
 בתחלתן תשובה תפלה נדקה כינוי לכלל המצוין בינה תת' עט'
 לא בנודאי מעבירין רוע הנזירה אף אם ט' בחתם מאו בקרע כ' אלהינו
 כל

לשלוש רגלים

כָּל קְרִיאָתוֹ אֵלָיו וַיֵּעַן כִּי אָמַר וְלֹא יָמִי תְּשׁוּבָה תִּקְנוּ לַעֲמֹד כְּבִלְיָחוֹת
 לִפְנֵי רֹה" יוֹם רִאשׁוֹן לַמַּלְאָכִים יָמִי תְּשׁוּבָה בְּה' מִיָּמִי עֵינֹיִם נוֹס וְכִי
 מִסֵּפֶד שֶׁק וְאִפֶּר יִכַּס לְרֵכִים כִּנְדָה' חוֹשֵׁי הָאֵדָם נוֹס הַתַּעֲבִית ה'
 הֵיא הַתְּשׁוּבָה וְכִי הֵיא הַתְּפִלָּה בְּכִי וּבְהִכָּנֵס לִכְנִי קוֹבו
 וּמִסֵּפֶד דִּקְהָ 'מִתָּן' סֶתֶר פִּרְכַּסֶּת דִּל' שֶׁק וְאִפֶּר יִכַּס לְרֵכִים כְּלוֹת' כ'
 בְּהִכָּנֵס יִזְכּוֹר גּוֹפוֹ הוּא שֶׁק וְכִית קִיבּוֹל לְשִׁמְחָה וּכְבוֹד לִפְנֵי וְהוּוּ שְׁאִמְרוּ
 חֲמִיל' בְּכִי כְּבוֹד לֹא שֶׁק וְאִפֶּר גִּדּוֹס : הַיּוֹשֵׁב יֵשׁ ב'
 גִּדּוֹס' יוֹשֵׁב וְלֹא הַיּוֹשֵׁב דִּמְשַׁעֵּץ לִפְעֻמִּים אֲבָל יוֹשֵׁב הוּא הוּוּ תַּמִּיד אֲבָל
 לִפִּי מִה שְׁפִירֶשְׁתִּי שֶׁהֵכֵל לִפִּי מִה שִׁיעָלָה בְּדַעַתִּיכֻ עֲתָה לִזְכּוֹר כֹּאֲלוֹ פִּנְהָ ע'
 עֲבָמוֹ מִכֹּל וְלִהְיוֹת הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב לִפְעֻמִּים כִּזּוּ וְכִזּוּ וְעֲתָה יִכְאֹו לִכְנִי בְּכִי
 מִרוֹן מַעֲמָה לֹא יִקְסֶה לִּומר הַיּוֹשֵׁב וְכִי כִהָג' עַל כִּכָּא
 רֵס וְכִשָּׁא עַשׂ" הַפְּקוֹק בִּישְׁעִיהָ הַפֶּטֶר' יֵס כִּפּוֹר וְאִמֶּר סוֹלוֹ סוֹלוֹ אֶךְ
 עַל כִּכָּא שִׁיךְ עַל הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל לִשָּׁן הַמֶּקְרָא רִאשִׁית' י' יוֹשֵׁב עַל כִּכָּא
 וְלֹא כִכָּא הַשָּׁמַיִם גְּבִי אֲחִיאֵל כְּתִיב לִפִּי מַשְׁמַשׁ' הַמֶּקְרָא הֵס כ' ס'
 מִסּוּקִים יוֹשֵׁב עַל כִּכָּא כִי כִהָ אָמַר י' רֵס וְכִשָּׁא שׁוֹכֵן עַד וּקְדוֹשׁ שְׁמוֹ
 מְרוֹס וּקְדוֹשׁ אֲשַׁכּוֹן וְאֵל' שִׁיעֹר הַעֲבִין הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּכָּא הוּא רֵס ו'
 וְכִשָּׁא אֶךְ הַרוֹקַח אִמֶּר וְלֹא וְהַכִּסָּא רֵס וְכִשָּׁא בְּקוֹמָה רֵס מֵאֵד וְכִשָּׁא
 פֶּאֶד כְּשִׁלֵּשׁ עֲרֻבוֹת אֶךְ כֵּן מַשְׁמַשׁ הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּכָּא הוּא
 רֵס וְכִשָּׁא :

שׁוֹכֵן עַד מְרוֹס וְקְדוֹשׁ שְׁמוֹ

יִזְכּוֹר כֹּל אֵדָם לִומר בְּקִמָּץ עַד לֹא לִישְׁמַע
 שׁוֹכֵן עַד מְרוֹס גְּבִיּוֹל חו' יֵס תְּמִיכִי מֵאֵד לִמֵּה מ' בִּישְׁעִיהָ פִּס'
 מִהֶבֶךְ הַמֶּקְרָא אִמֶּר שׁוֹכֵן עַד וּקְדוֹשׁ שְׁמוֹ מְרוֹס וּקְדוֹשׁ
 אֲשַׁכּוֹן וְאֵת דִּכָּא וְשֶׁל רֹחַ לִקְחִית רֹחַ שְׁפִלִים וְלִהְיוֹת לִבְ דִּכָּאִים כ'
 בְּאִילֵי יִכּוֹן הַחֵן כִּכָּה שׁוֹכֵן עַד קִיִּים כִּזּוּ מְרוֹס וּקְדוֹשׁ
 אֲשַׁכּוֹן וְאֵת דִּכָּא וְשֶׁל רֹחַ שְׁמוֹ כִי כֵן שְׁמוֹ רֹחוֹס וְחִכּוֹן וְתַשְׁנִיחַ וְכִל יִכּוֹל הַרוֹקַח
 שְׁמוֹ הוּא הֵסֶה הַכִּכָּד בְּרוּךְ שְׁמוֹ עַל' בִּינְתָא אֲגוּוֹ בִּשְׁפֵר בְּבִיאור כּוֹד יי'
 וְלֹא בִּיחְזָאֵל תְּבִלְיָתוֹ כֹּאֲמֶר הִכִּיב שְׁמִנָה עֶשֶׂר אֶלֶף וְשֵׁס הֶפְרִי מִיּוֹס י' שְׁפֵה ו'
 וְלֹא אִמֶּר שְׁמִנָה עֶשֶׂר עֲלֻמּוֹת וְמִה טוֹבוֹ לֵכֵל שְׁכִיל דְּנִרְהִיב בְּהִיּוֹת שְׁפֵה כ'
 עֶשֶׂר סוֹד חֵי עֲלֻמִּים וְאֵל' עַל כֹּל פִּיִּים שְׁמִנָה עֶשֶׂר אֶלֶף הֵן הַעֲלֻמּוֹת מ'
 מֵאֵת שֶׁהֵם תְּלוּיִים בְּסוֹד חֵי וְמִה שְׁאֵל אֶלֶף עֲדָה לֶךְ שֶׁהָאֶלֶף מִבְּלַע הוּא בְּתוֹךְ
 חֵי וְאֵם תְּתַבּוֹן אֲחִי מִה שְׁאֵל סִי"ב שְׁפֵה עֶשֶׂר כִי וְהוּוּ שׁוֹכֵן עַד' כּוֹד עַד
 י' כִּכָּה הַכִּי בֹא בִּשְׁפֵה הַעֲבִין בְּטוֹחַ בִּי עֲדִי עַד מִכֹּל אֵלָיו י'
 יִתְבָּאֵר לֶךְ כִי סִי"ב הֵכֵל ח' י' הוּא וְלִכְיֶכֶךְ כֹּאֲמֶר וְשֵׁס הַעֲרִי מִיּוֹס י'הִיִּם שְׁמִה
 בְּהִיּוֹת שְׁמוֹ הַעֲיּוֹד כּוֹתֵן לֵכֵל הַמֶּרְכָּבָה כִּס וְפִי מִיּוֹס רִאשׁוֹן שְׁכִנְיָאוֹ
 יִכּוֹה

שלש רגלים:

י' הוא המקום עכ"ל ונאמר שכן עד הוא סביב י' שמה עשר אלף עלמות נא לפרש היך הוא מרום וקדוש שמו נשמו תלוי בכל וזה העיר מיוס י' שמה מיוס ראשון שכנאו י' שמה ונאמר היה בן הוא היה ויכיה ולכן נוסל עליו לאמר אחרי כי שמו הוא כמקיימם :

שוכן ער מרום וקדוש שמו ובהרב רבני צדיקים בין לישראלים נאנח תחלת בפי ישרים התרומם וברבני צדיקים תהפכה ובלשון חסידים תה קבש ו בקרב קדושים תתחלל

שערי אורה לשרים באות תהלה כלת לשרי לב שמהם היו דעים מזמר לנ לבין אחת אל אחת עד תלת תהלה ולא לכל אדם לפי שפירת נ"ה מעצבים הם הראויים להניסם ולספר הלל יה ושכחו לנך אמר המשורר לך דומיה תהלה כמה באה לו לאדם לדבר כהנה לה כראוי או לשמוע חסוד לך דומיה תהלה עכ"ל כשער נינה הרוקח כתב כי יחזק ורבה תקנו זאס לא גריכ"ז חנו לומ' לפי שנתנו ויעתר יחזק לי לכוכח אשתו זה עימד ועתפלל בזוית זו וחו עתה תומתשללת כ בזוית זו ויעתר לו לפי שאין דומיה תפלת גדיו בן גדיו ל תפלת גדיו בן רשע הא אס היה אסיה גדיו תפלתה כ כשתעשה זה חס שון א"כ כראוי להזכירה עם בעלה יחזק כר"ה לפי שבו כפדז כל העקריות כמו בן יעתר לנו נורינו לא יהיה דנו עקר ועקרה ולא תהא תפלתנו עקורה מאת הק' כדאית' כנכורות נפי כדברי וכלשון ונכרכ ישרים גדיוס חסידים קדושים תתומם תתבון ת תתקדש תתהלל י"כ כולל כל י"כ הויות שבעים מולות י"כ חדשים י"כ שעות ל לילה י"כ יום גיץ לעיל בתפלת חול

ובמקחלות רבבות עמר בית ישראל ברנח והבאר שמו מלכח בכל דור נדור שכן הורבה כל חיצורים לנפיו ונלתינו ונלתינו אבותינו לחודות לחלל ל לשבח

שלש רגלים

לשבת לפאר לדומם לחרר לפרה לעלח ולקלם
על כל דברי שירות ותשבחות ביד פן ושי עברה
בשיחה

ובמקלל יש גורם בדריק להודו להלל ששחות ט' תינו ק"ק ט' שמו' תלאכים
ובמקלות ל' המקרא במקלות ברכו אלהים ר"ל בקיבוץ וקבל קרוב מידות אחת
אל אחת ברכה זכור יתפאר כתר יתנו לתת שמך מלכינו שכן חובות כל היגורים
נט' שחות לקרב הט' אל ה' והעשירי קדש ח"ק ח' תיטות מן במקלות עד
גשיחך כנגד מ' יום מ' און מרוממים כמ' תגיית גם מן הללו אל בקדשו עד א'
אמן ואמן מ' תיטות עב"ל והוא אמרם ז"ל בן מ' לשיחם שגריך כל אדם לקטנין
בדבריו וחתום כו הוא השם במלא וממלא כל:

ישתבח שמר לש מלכנו חאל
חמלה חגדיל וחקדוש
בשמים ובארץ כי לך נאח יי אלתינו ואלחי
אבותינו שיר ושבחך חלל וזמרה עיו וממושלה
נצה גרולה וגבורה החלח ותפארת קרשח ומלכות
ברכות וחוראות מעשה וער עולם ברה אפת יי אל
מלה גרול בתשבחות אל חוראות חבורה בשירה
זמרה מלה אל חי חעלמים:

ישתבח שמך לעד מלכינו האל מלך שהשלים שלו ה' פעמים מלכות משתבח
עד ה' רוממות להק' ארום בנוים ארום בארץ ארום בנוים ארום בארץ עתה א'
ארום וס' אסד י' אחר א' י' אחר כ' אל אחר י' אחר ושמו אחד שיר ו
ושבחם הם ט' לך י' הגדלה עד ולחץ לכל ט' בדבות זהב וכסף ונחשת גם
ט' נתן לנו הק"ם ביציאת מנרים זהב וכסף שש גמשי רקמה ס' ודגש עזרת
עגלים כוס ריז נמדים עדי תחש ט' שיר המעלות ח' איריס' וקיעים ט' בן
ט' לתלמוד לכן כמשנה תורה ט' ליתר כנגד יח' סללוים הרוקם גורם מלך י
מהולל בתשבחות וזוהאאות שלנו מלך גדול בתשבחות והוא קרוב למקרא סוף ערי
עשר ממורם שח יעד מכאור גדול שמי בנוים אל הודאות לך לבדך הכל מודים
אדון הסלאות לעשה כסלאות גדולות לבדו אין אדם מכיר כסלאותך הודות
גורם הסודר כשיר יורה ח' העלמים ח' אכני לעולם והעטן הוא מורה מן ת
עניות מתא כוסח פנים עיך גורם מן פרשיות של תורה השותים יבא יג
אק יט

אין בעקלות עד העולם ג' תיבות כנגד וכלו ל"ה תיבות
 וקדשהו כ' תיבות וישבתו העם כיוס השביעי ד' תיבות כרי ג' עב' הרוחא
 וכבר כתבתי חי העולמי חי אלהי שלמים והוא מלך אל הן לרחמים הן לנח
 לרחמי אלי אלי למה עזבתי לנח ואם אלי הארץ לקח וחתם וס שם של עב
 ראש וסוף חי העולם הנע' מן שם של ד' ו א ו א הוא חי
 חי העולמי הוא כיוו' ל"ע חי העולם כיוו' לת"ת חי כפסך הוא מקום עיין בתפנית
 הגדרת' ש' נחיי' בשלח קדיש וברכו עיין לעיל תפלת חול תמנא רב חול

ברוך אלהי יי אלהינו מלה העולם
 יוצר אור ובורא השם עושה ש
 שלום ובורא את חבל אור עולם באוצר הים
 אורות בוארם אמר ויהי :

מה שמוסיפין ב"ט או ביוצרות אור עולם באוצר חיים אורות מאכל אמר ויהי
 הם ח' תיבות רמז לשמינית ממטה למעלה גקראת אור עולם ולג' יום
 בו נר ט' תיבות ט' אבות ואמהות חתם ב' י"ב שנים ידקדק כל י' ב' י' י'
 אדם ב' ה' ויה' כשהוא אדם מלך היום ר"ס היום הדן וסליחה כמלך
 אשר בידו הכל יכוין אליו באימה ובראה וכשיאמר ברוך עולם יכוין כי הוא י
 יכול ומשגיח בכל וידו בכל ויום ר"ה הוא תחלת הכנין ע"ט ויה' הוא כ"ע פ
 עולם הרחמים סליחה מחילה כפרה ג' עליבות יתבודד האדם
 בעגמו יום או יומים ויסדר התעוררות יום גדול וכורא ומי יכלהו
 אל חנוך ורחום הוא :

את נש גר
 קבלה זו כמנא וז' אס בקשת לכוין בתפלתך כיוס תפנית דק חן ופ
 רעבה לך חן השמים בעזרת השם שהוא כל יכול ו זע חס טו
 והוא כבת כל ומכיע הכל כיונא מאלפא ביתא דאת נש י' אל יס כל
 רחום וחנן :

בוצפץ בוצפץ חר גסמי בסטפט חגל תרמי פגש סהס
פזוא טפחג סהס בהברמי טפבת זפט פובו בסנהץ
בטרש

נש' כמלו י' קדוש ישראל אדור בחדרי גדולה יהי רבון לסניך שתשמע תפילתי
 אבי מתחנן לסניך בעת ובעונה הזאת ותניא כאור מששטי ודיני ותשים חלקי כ
 בחלק מוקס הנשמות המתעוררות בעדן לעדן אהבה ואראה בעולם כזה מוז ס
 השכינה האכלת עלי על כל מה שארבה בזכות בתורה ובמעשים טובי ואל תשיכח
 דיקס סלפניך ויעלו דברי תחנוני לפני כסא כבודך ותכלול תפילתי עם תפלת
 הכדיקים והתמימים והישרים ואתה שומע תפלת כל מה בא' שמע תפלה :

אֲדֹנָי שְׁמַי הַתְּהִי וְיָמִי יִגִּיד הַחֲלָהּ

ברוך

אֲתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֵל
אֱלֹהֵי אֲבֹתָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאַלְהֵי
יַעֲקֹב חָאֵל חַצְדֵּיךְ חֲגִבֹר וְחִנּוּרָא אֵל עֲלִיּוֹן גְּמוּל
חֲסִידִים טוֹבִים וְקוֹנֵה חַבֵּל וְזָכַר חֲסִדֵי אֲבוֹת
וּמִבִּיא גָאֵל לְבָנָי בְּיָחֶם לְמִעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מִ

מִסּוּר חֲבִימִים וְגִבּוֹנִים וּמִלְמַד

דַּעַת מְבִינִים אֲפִתְחָח פִּי בַתְּפִלָּה
וּבַתְּחִנוּנֵי לַחֲלוּת וְלַחֲנֹן פְּנֵי מַלְאָךְ
מִלְכֵי חַמְלָכִים וְאֲדֹנָי הָאֲדֹנִים
לִיחָבִי • תְּצִי מֶלֶךְ מוֹהֵל וְסוֹלֵחַ
לְעוֹגִים :

אלהינו כר"ס לתשובה ב
נחיי נראשית
וזכר החן שלא ישתחוס
או יתלל כ"ס לו להק'
ולא לשניכה שהרי ה
השכינה ענת מתפללת
לפני הק' באלפ' בית' ז
דר' עקיבא

בְּהַחֲסֵה גִ' אִחִיד קִבֵּל הַתְּפִלָּה בְּרוּכָה הִיא עֵינַי כַּתְּפִלַּת הַחֹל וְתַמְנָא :
נִצְחֹן קִלָּא בְּאִי' ל' רִיבּוּי שְׁנָה ל' מִקּוּר הַרִיבּוּי וְתַמְנָא מִנִּיאוֹת כָּל וְהוּא
כֵּת שְׁתַּמְרָה גְּדוּלָּתָהּ עַבְדִּי אִחִיד בְּקִרְיָאֵת אֲדֹנָי בְּכַתְּבִיתָהּ
טוֹם עַבְדִּי וְהוּא כִי מִשֶּׁה רִיבּוּי עִם אֲדֹנָי יִי וְנִקְדוּשָׁתוֹ לַתְּפִלָּה עַד הַשִּׁלָּךְ עַלִּי
יִחְבֵּב דִּקְכָּס פִּר' בְּשִׁלָּה דַּעַתִּי יוֹדֵא הַחֲסִיד וְהַרוּחָה וְסִבֵּר הַזֹּהֵר בְּרוּךְ
אֲתָּה לְנוֹכַח הָיָא עַבְדִּי וְהָיָא בְּרִיכָה בְּרִכָּה כְּמוֹ שֶׁכ' בְּרוּכָה אַתָּה בְּתִלָּי
וְאִקְ"בּוּ מוֹבֵךְ אֵל הַתְּפִלָּה וְהוּא ח"ת עב"ל אֲתָּה א' אֲכִידָה ת'ת' ה'ע' הַנֶּה
שְׁמוֹעַ מוֹבֵךְ טוֹב שָׁאֵל וְקִינָךְ וְיִאֲמַר לָךְ כָּל הַמַּחֲכ' אֲשֶׁר פִּגְשָׁתָּ בְּכִידִי זָקֵן מֵאֵד וְהַנֶּהֱבִיחָהּ
קִבֵּיתָ מִן הַהִשְׁקָר ח"ל זְכוּר רַחֲמִיךָ י' וְחִסְדִּיךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַמָּה כָּל אֲדָם חַיִּים
לְכוּן בַּתְּפִלָּתוֹ וּבְבִרְכּוֹת וּבְכָל מֵה שִׁיקְרָא מִכָּל דְּבַר שִׁקְרוּשָׁה כּוֹכָה נְמוּדָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר
נַעֲשֶׂיתָ יְמֵי הַשּׁוֹכָה לִי שֶׁהוּא זָמָן קִבֵּל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל לִיחִיד וּכ"ס לְרִכִּים כִּי בְּשִׁאֲר
יְמוֹת הַשָּׁנָה כַּעֲתֵר לְרִכִּים וְלִיחִיד בְּהַמְנָא אִילָנִי י' יְתִים וְלָכֵן רָאוי לְכָל יִחִיד לְהוֹכִיף
כּוֹכָה וּלְשַׁמֵּשׁ בְּתַעֲשִׂי' אֲבָקָם רַחֲמִים מִן הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב לְדוֹן בְּרִיּוּתוֹ וּבְכִידֵי חַיִּים
וּבְכִידֵי מַתִּים מַתִּים לִשְׁכִּי עַבְדִּי תַקְנוּ תְּפִלָּה מְטֻבָּה כְּעוֹמֵד בְּדִין וּרְפִדּוֹ כָּל ג
נֹסֵף וְאִשְׁרֵי בְּמִלִּית וְקִרְיָאֵת הַשְׁמֹת וְזָכוּר רַשׁוֹב אֵל י' וְיֵי שִׁאִין מִכְּרִין אִין כִּאֵן
תְּפִלָּה כְּאֵתֵר עַלִּי כַּשֶּׁפְּתוֹ כְּכִדּוּכִי וְלָכֵן רַחֵם תַּשְׁכִּי וּמִפְּלִאי חֲכָמֵי הַקְּדָמוֹת ש
שִׁתְּקוּ כָּל הַתְּפִלָּה בְּלִשָּׁן גַּח וּרְמִיזוּ בְּהַס' כּוֹדוֹת מוֹפְלָאוֹת וּכְוִרָאוֹת יִכְבֵּד אֲנִשִּׁי ה
הָאֵתֵת וְיִתְגַּלֵּה בְּהֵן לְתַקֵּן כְּוִלְמוֹת לְהַשְׁלִים הַמְּדוּת וּלְהַמְשִׁיךְ הַרְבֵּן הַקְּדוּשָׁה מִן הַשְׁלִים
אֵת 2 וַעַד

שלש רגלים

ועד עלה והמשכיל שיש לו עסק בכבודות וירא שמים יבא ידי שניהם יכוין ל
לפשוט המלות ובכבוד להפיק רבון ואני אף כי אין לי עסק בכבודות ראיתי ל
ליכנס לפנים משורת הדין לבאר תפלת ד'ה ויהי על שני דרכים בלה ונפטר כ
במו שא"ל אין מקרא יונא ידיו פשוטו ואחריו הפנמים והנה כוונתי לבאר פתומות
דברי מפרשים התפלות בדרך כבוד באשר באו לידי כאשר דברו במלות פמוקות
לשוכות ראונות לבאר מלאכת שמים בביאור רחב והמפרש אשר פמכתי עליו ב
כפשוטי המלות הוא החכם ד' אברהם אבנדרהס ז"ל שפי' תפלה כל הסנה כלשון
זח ומבאר מאד ועל סתרי המלות פמכתי ע"פ המקובל ד' עזריאל ז"ל ושאר ח
חסידים מקובלים ולא חדשתי מלבי ויהיו לרבין אמרי פי :

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך השם הזה כתוב בל"ד י' הא הוא
שיהיה כוונת אמרו שהוא אדון כל כבד ואם מדבר בפנמו כתוב י' ויכוין לבו כ
באות אדני אתם אדוני רבני גבורי כדן כל יוד לבסוף ויכוין לשם של ד' ועל
זה אמ' אלך י' אקרא ואל אדני אתחנן פי' אני מתחנן לאדון כל אלל אל י' א
אקרא כלום אני קודא לשני פנים בעבור שאתם י' אדון לל ואדוני אלך אתחנן
שפתי תפתח עד לאדם מערכי לב ומי' מפנה לשון ופי יגיד ר"ל אדני ופי הוא ה
המלך הוא היסוד יגיד אתמך ואכוין מעילי לעילי עד תהלתך זהו הבינה פ
תחלת הכנין ותהלה לדוד הוא אדנות בל" א"מ כך היתה תפלתו של משה
ע"ה סדורה סך אל הק' בה תאמר לבני ישראל אלהי אברהם אלפי יצחק ואלהי
יעקב שלחמי אליכם האל הגדל והגבור והנורא בסוף הוא ואשר כי רמו בנ' ל
לשוכות ג' עלמות הגדול עלם המלאכים גדול מכולם הגבור עלם הגלגלים ה
פוא מביעם בגבורה והנורא עלם השכל זקרא כורא אשר כעולם השכל ביכרים
כורא תהלות עשה פלא אל עליון שליט בכל העולמות שכל וברוך אל עליון וקונה
הכל ע"ש קונה שמים וארץ גומל חסדים טובים אשר גמלם כרוב חסדיו טובים
טוב י' לכל וזכות חסדי אבות שכל וזכרתי כריתי יעקב ומביא גואל תבא לבין ג
גואל אף אם תמה זכות אבות :

לחיים מלה הפיז בחיים ובחבנה
בכפר חתנים למועצת אלהים
חיים מלה עיוור ומושיע רבון
מא אברהם :

זכרנו לחיים ע"ש זכרון לפני י' ולחשבי שמו לחיים בחיים כוכל לשון זכירה שג'
כל פשעיו אשר עשה לא יזכר לו בנדקתו אשר עשה יחיה מלך חפץ בחיים שכל כי לא
אחסון במות סמת מנן אברהם אנכי מנן לך ומנן עורך לפיכך אנו אומרים עור
בחסד מושיע בגבורה מנן בזכו' אברהם ע"כ הכבוד אדני מלכות בית שער לתפלה
אדון כל המעשים שפתי תפתח היסוד והכלחיים ופי יגיד תהלתך ע"י תפלה פי
ימשך תהלתך שהיא הבינה על כל הדין ברוך רמו לכ"ע המבורך וברוך וכל
הנדיבות ממנו מתברך החיים והמקור ואור החיים ונאמ' כי לי תגדע כל בך
אדם

שש רגלים

אתם החנמה 'האלהמן הכתר וזכר לדבר ואתא מרנבות קדשי א' דאתא ב
במקום ה' באותיות 'אהוי י' יכוין לת' ויכידו יהפך אלהי' ביכה ואלהי
אבותי' מקום יביקת האבות מדה שכלול בכל דחמי' ודין אלהי אנדרהם בעל ה
החסד אלהי ינחם בעל הדין ואלהי יעקב בעל הרחמי' האל ביכה הגדל מ
מזל חסדו הנגזר מזל הדין והמורא מזל שליחתו כי עמך הסליחה למען ת
תורא אל עליין 'הביכה יושב על ג' כסאות סללו ולכן גומל חסדים טובים

ומרחם נחמד עלם וממשיך ההיות מן החבל ונזכות בתורה שנקרא חסד אכן נאים להתבאר וקונה הכל גם אמת הבינה קובע עשה שלום וזכור את הכל הכל אם כל יי אה הנבים וזכור חסדי אבות מביאתם במדת היסוד" שהוא הזכר מביא מן הנח אף הכועל ממשיך" חסד אף הע' ומביא גואל בינה" הוא סוד היוכל עד היסוד נקרא גואל ושמו של משיח לכני כניהם כני אבות העליוני' הם 'נכח' הוד' יסוד' מלכות וכני כניהם הם השמים הנאגלים מן המלכות ויא' כני כ כניהם היא מלכות שהיא מחשבת של ישראל שקדמה לכל והיא כריכה גואל והיא מלאך הגואל למען שמו המיוחד ת" באהבה אחד שתתייחד באהבה ש

שהיא מדת מלכות מדת דין הרבה והמדדיק הדין מדדיק מאסנה ומיחדו ומספר אחד אסנה מספר אחד והכל כעשה על המלכות עשה שליחות כולן באהבה מלך הבינה עוזר ברחמים ומושיע בדין ומן ההכד של אברהם זכרו מלשן י' זכריו פי' אות' המד' המיוחד' להזכיר אותנו פתיד שהיא מד' יסוד לחיים לחיי עה' שהיא הבינה תפלה מעילוי לצילוי מן המוטב' כהי אל המורגס תנ"ג' ומן המורגס אל המושכל שהם הבינה ומן המושכל אל

הנעלם שהיה הזה"ש למעלה עד אם" ומכאן בוצר עליה המדה שהיא זכרובינו ויעלה הכבוד ויחזור אותנו לחיי ארץ החיים אור החיים ממקו' החיים שה" חיים ש"ת ארץ החיים ואור החיים ת"ת' וכן הוא אומר כי אתה תאיר גוי שהיא המלכות ומלת אתה רומזת לת' מלך בינה ז"ל החסד והראש עיקר חפץ בחיים חפץ לקבל שפע חיים הבא ממקו' החיים ולכריח ברכה וחיים על ה"ע שהיא כתר החיים ובה מכתבו נדיקים לחיי וע"י ת"

החיים זו תורה שבכתב ושבע"פ ולכן או' מתפללין כתבינו נסכר החיים שז' הכתוב לחיים בירושלים שלמעלה ושלמטה למעבד להמשיך לעצמו החיים והר' שז' כל פעלי' למענהו אלהים חיים בינה" עם כל הבנין ויש מי שפי' למעבד אלהי' חיים על ה"ע כי היא הכותב חיים ואני המבאר אות' כי כולל למר' על היסוד" כי שניהם בשפועלי' נבחי' הניבא יקראו אלהי' חיים פלג עמר ועושי' יסוד' זוכר זכותו של אברהם בא' יהוה יכוין לבינה" באותיותיו השם ובניקודו ר' לבינה" נקוד אלהי' וימשיך הברכה על ה"ת והמצביר השם הראשון וכ' לשם קמות יחד שהם גו"ת כה"י מנן אברהם שהוא בעל החסד ועשה חסד עם הק' שירפם אמונתו ויחודו וביתו בית החסד לכל' והמקום הנילו' פס' 170 ע"כ הגמרא :

לחם 17 עכ הגמח :

ח"ל זכרנו לחיים בכל הארות נכתב זכרה

בחדש השני עי' ארון תרועה באחד לחג זה אברהם

706 3 16

אחד היה תרועה זה ינחם מקרא קדש זה יעקב ישראל מקוראי ונחיים
 מפל לשון זכירה ג' חיים כנגד ג' אבות כנגדו בתורה במוכי ויחי ואת קולו
 שזעמו מתוך האש וכו' כי ידבר את האדם ויחי כי מי כל נשר וכו' ויחי כלומר
 בזכות ג' חיי מקבלי התורה למעבדך אלהים חיים ג' ספרים נפתחים:
 יא' תיבות פסוק וזכרתי אבי את בריתי אותך כימי נעורך והקומיתי לך ברית ע
 עלש פסוק ויקשב וישמע יא' כי כל פשעיו אשר עשה יא' פסוק החפץ אחסוך כ
 כמות הרשע יא' וא"ל בספר חיים טובים ועוד כי הכל משולש מלך ספן נחיים
 וזכרנו בספר החיים למעבדך לה' חיי וזכרנו לחיי כנגד יום תרוע' וזכרון תרוע' והרעת'
 זכוכתם ובראשי חדשים ותקעתם והיו לכם לזכרון לך גפ' קשרק גפ' קש"ק
 גפ' קר"ק אבל וזכרנו לחיים ב' תיבות כנגד יום תרועה עם מלך עוזר ומושיע
 ומנן עו' תיבות כנגד וזכרתי את בריתי יעקב עו' תיבות וזכרתי פסוק ג' ז
 זכירות ג' אבות לך פקדו זכרנו בג' אבות טו' תיבות ויעזוב רשע דרכו
 עו' וזכרנו רשע כדי ג' אבות ויב' שבטים עכ"ל מן הכא כדי אשר לקטני
 וזכרנו עד' ז' זכרנו בסוד זכור ושמור חיבור יסוד חתן וכלה ת' לע' לחיים ב
 גח' כלום החיינו מז' ח' קללות שבמשנה תורה לחיים בשלל התורה הנקראת
 חיים היא למובאיהם מלך בג' עלומות מ' אות אמצעי ל' מורה למעלה ד' מ
 מושבת למטה מהלך תת' בסוד 'מנפך' ה"ל היא מנדל הסוד באור כדלת' ב
 בחינה פ' אין דורשין ואיתיות מלך היה הוה יהיה כי כל א"ב כו' אותיות
 כ' ל' מ' אמצעיים יב' מנדל זה' יב' מנדל זה' ומלך באמצע דהיינו הוה יב'
 היה ויב' יהיה כלומר היותו שהם יב' עבר והוה ועתיד ונלעם רנה לקלל ב
 דרגה הזעה לאחר כלל ויהיך י' אלהיך לך הקללה לזכרה ומרועת מלך בו
 חפץ נחיים ג' ע' כל הכתש הנאה לעבד שבעים וזכרנו בספר החיים ה
 הוא כ"ע הוא ספר החיים מקור החיים ע"פ הסוד ספר ספר סיפור ל
 למעבדך אלהים חיים היא הנהיג אלה שבע קול אלהים חיים גופא התיבות
 ג' הנהיגו לך עקן בזכות התורה ג' פרשין מלך כר"ה פזר כי ימי ת
 תשובה הנה לעהר מסייעין לו ומושיע ביה"ב ומנן בהושעאל רנה כרך
 אתה נרובה את בתי ל' מקבלת שבת 'מיכה הקושר הכל דהיינו קונו של
 יוד אש' יוד עננה חכמה ה' ראשונה בינה ו' קנוות ה' אחרונה ע' והוא
 מנן אברהם אבנ' מנן לך ג' מילה אברהם אשד היה אבנ' במספר קטן
 ופס' ד' אותיות יב' והתחילה הזכרה ב' ומסיים מ' שם של מב' אברהם ה
 אותיות ראה נ"ס

וזכרנו לחיים נחיים החיים חיי וזכרנו לחיים בספר החיי לחיי ושלום ז' חיים
 ז' ימי חסדוב חנה עמודיה שבעים בחיי סוף האזינו מה שאנו אומ
 וזכרנו לחיים כר"ה ויהי על חיי אדם בעה"ז כדי שיהיה לחיי עולם ה
 הנה ארבות החיים את' דוד המזמרים לכל ישראל עכ"ל וכשיאמר
 האדם מלך חפץ נחיים יחשוב הלא בשוה מררכיו ויהי ויעזר בדעתו ל
 לחזור מרשעתו מה"ר"ס גורם לחיים נשגב כי נפתח משמע לא ח
 פייה

חיים . לחיים דבוק כלות' אריתו לחיים . לאיזה חיים אשר המלך חפץ
 צחיים . והוא חיי עד . ולשון המקרא ק' כל הכתוב לחיים בירושלים לכל א'
 אבי לרטיי והפ' כל הנדיקים כתוב לחיים הידועים בירושלים של מעלה ומה ש'
 שהקפיד מה'ר"ם בזה . וכל יוב אנו אומרי' והעמידנו מלכינו לחיים ישמר כ'
 גאיתנו ובואינו לחיים ולשלום . לאל אשר שבת בקמץ . לאדון הכל ולא פו' מ'
 מה'ר"ם דבר אומנם השטן מקטרג בשעת הסכנה ובדיבור קל יסטיין . על כן י'
 יאמר כל אדם לחזור תשלט ויכיה רגיל בכתובה ובנקודה ובפרוישים . גנת אגוז
 בשער ביאר סוד ח' הנאמר בשם וז' כל הדברים הנאמרים בה' חיים . שהם
 תלויים בשם ית' והוא לבדו מקור החיים . וכפר החיים . לא שהחיים חונה לו
 כי הוא ענכ החיים ממש . שהחיים מאמתת מזאותו הן כמנאים ולפי זה ת'
 תמא שמו כולל ח' יס' וה' נסוד ד' אותיות 'יוד' הא' וו' הא' ולפיכך אנו אומרים כ'
 ברה' ויהי' כתיבנו בספר החיים ומה שצריך לדעת . מהו ספר החיים . הכתוב
 נכינו ברה' תדע לך שהוא שם המיוחד ואל יבא במשפט . עמנו כבוד אלהי' ו'
 ולפיכך אנו אומרי' בספר חיים' הוא כולל שם המיוחד שכל החיים תלוי' בו ו'
 וזה הספר יתעס בו בכל :

א ת ת גבור לעולם יין מוחה מיהם אהח
 רב להושיע מבלבל חיים בהסר מ
 מוחה מיהם ברהמים רבים : סומה גופלים
 דרופא חולים ובוחר אסורים ומקום אמונתו ל
 לוישני עפר מוי כמור בעל גבורות ומוי דומה לה
 מולה בומית ומוחה ומצמית ושושע :

הגלה

גבור ע"ש י' כנור יבא והתחיל בעבורה שכל המזכר נכנס וז'
 כולל נכנס והזכר ג' תחית המתים כי כג' עביינס הק' מחיים מתים כ'
 כאחד כשארם ישן כמטות חסוד כמת והק' מחזר לנגשעת שכל' כידך אפקיד
 רוחי ותחיה וז' מורה על תחית המתים לעוף עיקרית . והשני כענין ירדת
 גשמים לכל בריות . והשלישי כענין תחית מתים לעתיד . ש'
 שעליה אנו סומין מחיה המתים . ע"ש יחיו המתים' רב להושיע
 ע"ש אבי מדבר בגדקה ורב להושיע . מכלל חיים כחמד בכל הגורן להם א'
 אע"י שקשן מונכתי של אדם בקריעת י"ס סוף של' לחזר י"ס סוף . ו'
 ושמך ליה מותן להם לכל נאר . כחמד ולא בגדקה עם הנריות מותן לחים
 לכל

שלש רגלים

לכל נשר כל"ח ונעלמו כי מוון ופרנסה הוא מארבע מתחות שלא נמסרו לשליח
 וסימניך מפת"ח מטר פרנסה תחיה חיה תחיה מתים ברחמים רבים עי'
 הנשמים סומך כופלים למשכב וסכורים הרופאים כי הוא מת שכ' ייסעלכו על
 פים דוי ורופא חולים כשיגיע לשערי מות מתיר אסורים חסוד כמות פ
 פקים אמונתו לע' כשם שמקים עם החיים שכ' ורבים מישיבי עפר יקיכו
 מי כמוך בעל גבורות מי דומה לך שכ' ומי כמוני יקרא מי כמוך באלים ואל מי
 תדמיון אל מלך ממית ומחיה ומנמיח ישועה שכ' י' ממית ומחיה מנמיח י
 ישועה שכ' ינמח גדקה ותהלה כגד כל הגוים ונאמן אתה להחיות מתים ו
 ומעתה יש להאמין שאתה מחיים מתים והקהל עוכן אעפ"י שלא ראו גואל
 ושראל עוכן אמן כונה ירושלים אעפ"י שעדיין לא כננה הנסתר אתה גבור
 וז עיקר ממדת הגבור פחד יחזק כדנר אחד עומדת הרחמים שאתה מתגבר
 בכח החסד על הגבורה לעולם הכבא יש שש קצוות והוא מחיים מתים יש כ
 כאן דברים מחיים להושיע משיב מוריד מכלל סומך רופא מתיר ומקים מנמיח כנגד
 יש ועל כמה עבייכים תאמר תחיית המתים על האדם ועל הזרעים ועובר במעי
 אמו מכלכל חיים בחסד אפי' העליונים מחיה מתים ברחמים רבים רחמים כתר
 עם ה"ת הם רחמים רבים וגדולים סומך כופלים מיטה המופלת כבטן אשה משמרה
 ומחזיק מתיר אסורים הכולדים ומקים אמונתו לישיבי עפר אילו האבות שלא שלטה
 בהם רימה לפי שמתו באמונה בכשיקה ולא שלט בהן מלאך המות עכ"ל
 גבורה זו מדת הדין פחד יחזק אנו מזכירים עקידתו נאמרו רופא חולים שבשחם
 קצת מתיר אסורים ורב להושיע גי' יחזק גבורות נשמים מתיר א
 אסורים רופא חולים ומקים אמונתו לישיבי עפר סימניך מפת"ח מטר פרנסה
 תחיה חיה מי כמוך מי דומה לך נשער אורה רמו לרינה "אתה ג
 ג"כור "לעולם אדני שם של גבורה א"גלא כרור המור שם זה חגי שם ה
 המפורש דהיינו לה' :

בחור שם זה הזכר אבל רבקה והוא תמונה על המחיה ועל ה
 הכללה גי' ב"ל שם של מים והוא שם של גבורה פחד יחזק
 עכ"ל ועתה סייס במנן אברהם ברכה זו סמוכה א"גלא מדת הרחמים מ
 מרובה יחזק ויהי רבון שיכבשו רחמים את כעסך ויגלו רחמך לעולם עי' אדני
 שמה ולפיתך כי מחיה מתים אתה מוכה והולך י' דברים מחיה מתים א
 אתה ורב להושיע זהו אפי' כפי' מכלכל חיים בחסד בחכמה מחיה
 מתים ברחמים רבים ביכה סומך כופלים עי' חס"ד רופא חולים עי' פח"ד ו
 מתיר אסורים עי' ת"ת ומקים אמונתו עי' כנ"ח מי כמוך בעל גבורות עי' ה
 כו"ד מקבל שבע מפחד ומפניכה דהיינו גבורות שמים מלך ממית ומחיה י
 יסוד מנמיח ישועה עי' עי' ש"א בעל הגבורות שאין שד
 ואומה שולט בה לסיכך בקראת
 גבורה נשער ח' :

מ

בְּמִצְוֵי אֵלֶּיךָ הַרְחֵמֵם זִכְרֵךְ יִצְחָק לְחַיִּים
בְּרַחֲמִים וּבְנֶאֱמֹן אֲתָהּ לְחַיִּים מֵתִים .

בְּרִיָּה אֲתָהּ יְיָ מֵחַיֵּי חַמְּתִים :

מִי כְמוֹךְ אֵלֶּיךָ הַרְחֵמִי שֶׁל כְּרֹחַ אֵלֶּיךָ כֵּסֶם זִכְרֵךְ יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים
שֶׁמֶעֱדִיר רֹאשׁוֹן וְכֵמוֹ שֶׁאֲתָהּ רַחֲמִים לְחַיִּים כֵּךְ כֹּאמֶן שֶׁאֲתָהּ מְרִחֵם עַל הַמֵּתִים
הַמֵּתִים מִי כְמוֹךְ כֵּעֵל גְּבוּרֹת הַכִּיכָה הַשָּׁחַד זֶהְדֹּד וְיִי דוֹמ' לֵךְ בְּרַחֲמִי מִלֵּךְ
טוֹמִי מֵמִית נִדִּין וּמַחִיב בְּרַחֲמִים וּמַחֲמִיחַ יָשׁוּעַ בְּדִלְקָה וּבִאֲמֵן אֲתָהּ לְחַיִּים
גְּבוּרָה זוֹ סִדְרוֹ קִיּוֹם בְּכֵן הַעֲלֵם וְכִיטוֹלוֹ וְחִזְקוֹ לְקִיּוֹמוֹת וְתִרְבָּה זוֹ בְּמִתְקָה עַל
יִחָק שֶׁבְּרַחֲמֵךְ בִּשְׁמִתוֹ בִּשְׁעֵת הַעֲקִידָה וּבְשִׁשְׁמֵעַ קוֹל הַשֵּׁם מִכֵּן הַכְּרוּבִים
שֶׁעָלוּכִים חֲזוֹרָה בִּשְׁמִתוֹ לוֹ יִדְעַ שֶׁכֵּן הַמֵּתִים עֲתִידִים לְחַיִּים אֲמַר בְּאִי מַחִיב
הַמֵּתִים מִי כְמוֹךְ אֵלֶּיךָ הַרְחֵמִי הִ"ת זִכְרֵךְ יִצְחָק בְּמִדַּת סִיּוּד שֶׁהוּא הַזִּכְרָן
וְשׁוֹךְ חַיִּים וְרַחֲמִים מִן הַכִּיכָה דֶּרֶךְ עֲלֵם הַרְחֵמִים שֶׁהוּא תִּתּוֹ וְכִיגוּרִים נִדִּין
וְכֹרֵם כֵּכָה הַרְחֵמִי לְחַיִּים שֶׁבְּרַחֲמִי עוֹלִים לִקְבֵּל שִׁבְעַת הַחַיִּים מִן הַכִּיכָה עַכְ"ל מִן
הַנָּא כִידִי "מִי בְּאִי מִי כְמוֹכָה כֵּה' רֹאשׁוֹנָה שֶׁנֶּשֶׁם "כִּיכָה שֶׁכֵּן בְּרִאשׁוֹ הַעֲלֵם רֹאשׁ
לְבוֹן אֲלֵנוֹ בְּרִיָּה וְהוּא בִּיטוּסֵף לְאַבְרָהָם הָאֵל לִכֵּס זֶרַע בְּרִאשִׁית זִכְרֵךְ יִצְחָק
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים כֵּסֶם הַתּוֹרָה כִּקְרֹאֵת חַיִּים גַּם כִּי דְּכִרְאִישִׁית לֵךְ דְּבִל יִשְׂרָאֵל יִי
דִּסִּי אֲחֵרֵי מוֹת לֵךְ דְּכִרְאִי הַיִּתִּים וְעַל עוֹלָה חַיִּים בְּרַחֲמִים בְּשִׁדְלֵי הַשֵּׁם שֶׁל דִּס
מִנְסָן עוֹלָה בְּרַחֲמִים וּבִאֲמֵן אֲתָהּ לְחַיִּים מֵתִים עִי עִי בְּאִי הַקּוֹשֶׁר הַכֵּל
בְּלִעְלֵל בְּכֹרֶת זוֹ ח' תִּיכּוֹת כִּנֵּד וְזִכְרֵךְ כִּי כֶּשֶׁר הַמֵּת וּפְסוּק בִּי הוּא יִדְעַת יִצְחָק
וְתִקְוָה בְּמַחִיב מֵתִים כִּי יִחָק רֹאשׁ לְכִימּוֹלִים לֵךְ וּכְשֶׁכֶּעָקֵד עַל נְבִי הַמּוֹנֵחַ יִבְרָא
בִּשְׁמִתוֹ וְכִיחִיב וְאֵם תִּמְכֵּם הַכֵּל עַד לְחַיִּים מֵתִים הַרִי"כ לְזִכְרוֹ יִיכ שְׁכֵמִים אֵל
אֲנֹת יִיכ תִּיכּוֹת אֲבָרָה יִחָק יַעֲקֹב גַּם אֵל לֵךְ תִּקְוָה בְּמִרְבֵּעַ מִי כְמוֹךְ אֵל
בְּרַחֲמִים זִכְרֵךְ יִצְחָק לְחַיִּים בְּרַחֲמִים וּבִאֲמֵן אֲתָהּ לְחַיִּים מֵתִים רֹאשׁ הַעֲלֵם

אֲתָהּ

קְדוֹשׁ וְשִׁמּוֹ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּ
בְּכָל יוֹם יִחַלְלוּ סֶלָח :

וּבְכֵן

הַזֶּה בְּחֶרֶב יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂי
וְאִימוֹתָ עַל כָּל מַח שֶׁבְּרַחֲמֵיךָ :

וְיִירָאוּ כָּל חַמְּעֵשִׂים וְיִשְׁתַּחֲוּ לַפְּנֵי כָּל חֲבֵרוֹאִים
וְיַעֲשׂוּ בָלֵם אֲגָדָה אֲחַת לַעֲשׂוֹת רִצּוֹנָךְ בְּלִבְךָ שֶׁ
שָׁלֵם : בְּמַח שִׁיבְעָנָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלִסוֹ
לְפָנֶיךָ אֲר

לְבַת עֵץ בְּיָדָהּ יִגְבֹּרְהָ בְּיָמֶיהָ וְשִׁמּוֹן נֹרָא עַל כָּל בַּיִת שֶׁבְּרָאָהּ

אתה קדוש ע"ש והאל הקדוש ושמן קדוש ע"ש וקדוש סמו וקדושם אילו ו
ישראל וכן כשיבא היום שיהיה השם לבדו ויהיה פת ביאת סגול יתן פחדו
על כמו של ופחדו ורבו הכספר אתה קדוש יעקב נתקדש בקדושה אברהם
ויצחק וקדושת כבוד ושבת מדת ס'ת שרומז למלת אתה בכל מקום ויא' רומז ל
לבינה ושמן קדוש ת' וקדושם אילו הננין כולו בכל וס יהללך כל מדת ב
בעמ' קרו' יוס יהללך ל' אורה כהילו כרו עלי ראשי המשכה שפע עליון מאיר
לכל סלה מלכות לדור ודור וכן ג"פ רמו לשם ע"ב דים עג"פ ע"ב האחד ת
מור' חסד והשכי על הדין ושלשי על ה"ת עב"ל מן הכא בידי אתה קדוש בבית ראשון
אתה קדוש בבית שני וקדוש' יסללך סלם בית השלשי לא יהיה לו הכסף עוד כי' אחד
אתה קדוש קדיש נשמים תרומא קדיש על ארעא וקדושם יסללך סלה קדיש לעולם
וכן ו' שישם ככ"ץ פולה ע"ב וכן אבא אל המלך כלומר כע"ב גשרים של רחמים
אבא לבקש שיתן פחדו על האומות לימות המשיח תכלה זו כמ"ד בתשרי כנרא ס
העולם ונתשרי עתידים להגאל ת"מ כוכל לומר פן פחדך פתה לגאול אותנו כניכר
שיחזרו בתשובה ישראל אלו מעשיך ישמח ישראל בעשיו ואימתך על כל מה ש
שבראת ויראוך כל המעשים אלו ישראל וישתחוו כל הכרואים אילו האומות
יבאו כל נשר להשתחוות לפניך י' ויעשו כלם אגדה אחת כמו שכל אז אהפוך ש
שכה ברורם לקרא בשם י' ולעבדו שכם אחד כמה שידעבו שפיכולת
ושולטנות בידך על כן אכחנו מבקשים יג"ה שלטון בחיריק וישגור בחטף בשכ"ס
קמץ תחת השין ועוז בידך וגבורה בימיך :

ציונו פר' וחי עוז ע' ימינו ת' כשמתעלה עוז ימינו מתעלה גבורה ו
זהו שאנו אומרים בר"ה עוז וגבורה בימיך עכ"ל ועוז בידך י' עז ל
לעמו יתן תורה חסד שמיכות וגבורה בימיך אין שייך לומר שמאל לגבי הק'
ושמן כורא היינו גד"לם גבורה ת"פ על כל מה שבראת מ"ד תיבות כנרכם
זו גד פסוק בית יעקב לכו ונלכה באור י' בישעים ו' תיבות בא גבור ט' תיבות
והאלילים כליל יתלוק ג' תיבות ובאו במעשרות י"ו תיבות לבא בנקרת הגור יג' ת
תיבות הרי מ"ד וכן ג' אבא י' ע"ה כלומר אבא י' מן פחדך על הגוים ואומר
פראי ישראל ותחיי מוסר אז ישראל יראו כל המעשים ואימתך על כל מה שבראת
רקנט פר' בשלח אימתה וכחד אימה היה לו לומר אימתה ס' אימת' ה' א'
אחרונה וכחד הוא פחד יצחק עכ"ל וכן רבינו בחי' אימתה כלומר
אימת שכינה המקבלת אכילות מפחד וכו' מבואר עכ"ל ויעשו כולם אגדה אחת ד
דהיינו כהן לוי ישראל דהיינו קני קניז קדמוני ייחדו אגודות אחת דהיינו ג'
עליזות אגודה אחת ואחריו חג"פ ואחריו נס"י ייחדו כולם כאחד ולא יקננו כ
בנטיעות אל האחת דהיינו ע' לעשות רבויך כלבב בידך עוז ורע כמה שידעבו
כלומר תן פחדך כמה שידעבו כי בידך הכל :

צִוְיָנָה מ' ויחי חנם כי כתבתי אך בקלרה ודאיתי לכתוב כמתבוננתי
 וז"ל בקיר מאי משם רועה אכן ישראל ר"ל משם כחון אכן ישראל
 מאי משם מדריק י"ע ומאי הוא המזון היינו האור הגדול הנפון והיינו סוחרת
 בינים והאכן שדר למטה בקרא דר היא ע' והיינו דכתיב ושם חזיון עזו וקריבים
 מידו לו כלומר ושם בימינו חזיון העו וחזיון הוא כח המתעלה הכחבא ב
 במקום אבילותו שכל וככה אשר כטעה ימיך ר"ל הימין הוא האמת מדת ע' ו
 והעו ע"ט וכשמתעלה העו בימינו מתעלה בנבירה חכו הכבון בתבלת ר"ה עו
 בידך ובנורה בימיך עכ"ל ושמן כורא יראוי על כל מה שנראת מה בורא ר
 במקום כי בח הכתרים ננית אל רקנט פר' ונא :

דבב **תן כבוד יי לעמוד החלח ליראיו** **ד**
ותהיה לדורשיך ופתחון פה ל
למיחלים לה שמהח לארצה ויששון לעירה וצמיחת
קרן לבור עברה ועריבת בר לבן ושי משיהב ב
במחרת בימינו :

תכן כחמד חן כבוד ר"ל תשביע מנ"ע לכבוד ל"ב נתיבות חכמה י' לעמך ים
 הכל בקשר בשם של ד' ישראל בו תהלה ליריאך היינו בינים ותקום על ידי קו
 אמנעי לדורשיך היודעים לדורש והכי פירושו אכל י' תן כבוד לעמך מכבוד עלך
 ח"כ לכבוד התחתון ע' תהלה ליריאך הם כני תהלה לדודן והכל ע"י קו א
 אמנעי ונקט ח' לשונות למכח על השמינית כבוד תהלה ותקום פתחון פה
 שמחה ששון נתיחת קרן ועריכת בר לבן ישי דהיינו מתחיל חבנין מבינה ש
 מתעלה למטה או מטה למעלה וז' שמות לעמך ליריאך דורשיך למיחלים ל
 לארבע עירך עבדך משיחך כנגד ח' ימי העילה כנגד ח' מיני גאות אשר הראם
 הק' במזרים יום דמה טבעו ירדו ירעץ תהום כסמו כללו :

רקנ"ט פר' חקת קו הוא שם של ד' הנעלם מיד ו"ד נעלם פהי ביוז
 י' נעלם ו' ה' יס"ה ל"ו ואם נעלם ס' כה' יהיו כ"ו ואם נעלם
 יס' א' יהיה שלם כל השם יח כשתגוף ג' הנעלמים ל"ו כ"ו יח יעלו שמנים ו'
 והנעלה כ"ו נמצא ששולה בין שכל ק"ו עכ"ל :

שערי אורה כשער הרכיש וז"ל דע כי מלת שם כגדול ית' קוראים אותו
 המקבלים קו אמנעי עכ"ל וקו ינטם על ירושלים תחת חוט
 השני דמו קו אמנעי חוט השדרה תחת חוט השם הזה ג' טות י לקו ז
 ומתחון פה למיחלים לך מאז יפטירו כשפה המקיים לך שמחה לארבע ז
 וששון לעירך ונתיחת קרן ע"ה הא דעביא ר' שמעון בן מנסיא ב"ג דכרים מאמו
 יראל אר 2

ישראל ציוני וחנניס בלכות שמים ובמלכות בית דוד וכנית המקדש נדננת
 אין לנו הלך כדוד איש לאהלך לאלהיך דרשו ז"ל ואם ביתך בית דוד א
 אמר ר' מנסיא אין מראין סממן טוב לישראל עד שיחזרו ובקשו שלשתן הס' ו
 ופחדו אל י' ואל טובו זה בית המקדש ואחר ישובו בני ישראל ובקשו את י' ואת
 דוד מלכם עד כאן לשונו היינו דקאמר ובכן תן כבוד על דרך ובקשו את י'
 שמחה לארבע וששן לעירך היינו בית המקדש ונמיתת קרן לדוד היינו מלכות
 בית דוד נמחרם ציינו :

דמיון
 צדיקים יראו וישמחו וישירים ועלוז
 וחסידיהם ברגה יגילו ועליהם תקבוצ
 בית פי כל חרשעה בלח בעשן תבלח פי מעביר ח
 חורסיאם בנרון מן חארץ :

ואו תרגום ובכן אכל י' יהי רצון שישמחו הצדיקים נגד הספוק ובקשו את י' א
 אילו הצדיקים ישמח ב' וישירים יעלוזו הם ההולכים במישור עם דוד ולא נדלו בו
 ואת דוד מלכם ולא רחוקו וחסידי' ברגה יגילו דהיינו כהנים איש חסידך ב
 בנה מקדש במספר קטן י"ב שנים וחסידי' ברוש" יקובנו דהיינו ט' ואל טובו
 זה בית המקדש ועלתה תקבוצ פיה זו אותם הרשעה העולה שנים תקבוצ ו
 רתבעלו כחות החיבונות המשמאלים ומזכירים רשעה ועולם וכל הרשעה כולם
 בעשן תבלח מארובה ותעביר תמשלת ודון מן הארץ ואת הרשעה תי' זו רומי
 חייבת עב' הר"ק וכן תן כבוד לעמך תחזיר מלכותם מהלם ליריך אילו
 ישראל שמחה לארבע דהיינו במלכל ובמשתם וששן לעירך פתאום יבא אל בית
 ויהיה לבס ששים שוש אשים ועריכת בו אור של מלכות לכן ישי משוח בשמן ה
 המשחה כ"ח תיבות נברכס זו כנגדו בירמיה כ"ח תיבות מן הכה ימים באים עד
 גדקינו וכן נכמיה כ"ח תיבות מן לקבצי מלכות עד ולעבדו שכם אחד כבוד ו
 ותהלה ותקוה וכו' הם ח' פד ח' גליית בבל כשדים מדי פרס יון מוקדון א
 אדום שציר ו"ח מאשור ומגרים פתרום כשדים עלם שגער חמת איי הים
 וכן עורי עורי לבשי התנערי קומי שני התפתחי ס' ואו גדקיי' כשתעשה זאת
 יביאו שלמי כדבה וישמחו ושמחת בחגך באכילה ושתיה וישירים יעלוזו שכל השומע
 שמחת העור מיד כתרונת וחסידיהם ברגה יגילו כהניך ילכשו נדק :

דמילוד
 אהה וי' לבדך על כל מעשיך בחר
 ציון בושבן בבונה ובירושלם
 עיר

עיר קדשה בפתח בדרה קדשה ומלוח יו
לשלים אלחיה ציון לדרה נדר חללונה

דרכה ותמלך אתה לנדר לשמוע הר עשו וסיתה לי סמלונם
וכשנב שמו לכדו כהר ציון משכן כנודך כלומר עיקר
על כן אנו מבקשים שיחזור עצור ליושבת ונירושלים ימלך
לשלים :

קדוש אלה ונורא שמו ואין אלה
מבלעדי : ונאמר ויגבה
ויצבאות במישפט ואל חקדוש גבש בצבקה
בדרה אלה ויחמלה חקדוש :

קדוש אתה כי קדוש אלה ונורא את שם הכבוד והכורא ויגבה יצבאות כ
במשפט כשהק' יושב בדין הכסא מתרומם כי רוכה להכניע זדים תחתיו דוגמת
הסך הזה כשהוא רוכס לתבוס העופות רואה ומורח עד לכ השמים וכפל עליו
ומפילו לארץ כן הכסא מתרומם ומשפיל גאים תחתיו ואראה את י' יושב על
כסאו רם ונישא מה כתיב בתריה עד אשר שאו ערים מאין יושב כי מנביה ג'
מעלות לכך ככתבו ג' גבהות המנבים לשנת' הלא אלוה גובה שמים ויגבה י' כ
גבהות במשפט כנודו משפיל ג' גובה עדי לא גאה וגבוה ראם
את גאה והשפילו יראה כל גאה והכניעו כקדש בגדקה על ידי
המלאכים מקדים שמו כשעשה גדקם לעמו בא' המלך הקדוש מראה מלכותו
על כל מן ואז עד המלך הקדוש עאל תיבות כסוף נפכיה והשארתי בקרב'
עם ח' תיבות שארית ישראל לא יעשו עליה יט' תיבות ביום ההוא יאמר ל
לירושלים י' תיבות י' אלסיך בקרבך יג' תיבות בעת ההיא אביא אתכם
כא' תיבות הרי עאל כמחן אדוני כי אז יהיו ישראל לפנים מן ע' שרים בעת
יאמר ליעקב ולישראל מה בעל וכל מה שסדו בנוסח חתמא בפסוקים אילו ויש
שאין אות' מחרה רק ותמלך אתה לנדר על כל מעשיך הרי ע' תיבות מן ביום
ההוא לאמר לירושלים אל תראי עד לעיניכם אמר הרי מן זכנן תן כחדך
עד הקדוש קמ' תיבות כנגד מן ביום ההוא לא תבושו עד לעיניכם אמר י'
מן ואז בדיקים עד קדש בגדקה כו' תיבות כנגד סוף ישעיה סנני בורא שמים
קדשם עד וקול זעקת מנ' תיבות שמו ירושלים עד מוח כבודם כנ' תיבות ה
הרי סו' תיבות והאות' מחרה קמ' ג' תיבות מן אס יולד גוי כעס אהת עד ו
ונאו ורא את כבודי קמ' ג' תיבות ולפי שישראל מתעבין י' בעת יז' בתמו
ט' אר 3

ט' באב דהייט ג' תעניות יזכו ל' שמחות ישמחו ב'ית ירושלים וגל' בה כ'ל
אזכרים שיזו אתם משוש תן פחדך תן כבוד ואז לדיקים תקמו באתה ק
קדוש כנגד יעקב שאת' ופחד יצחק הים לי וכדכאל ומלכות ושלטנות ורבותא ת
תחות כל שמיא יהיב לעם קדיש' עליונים לכך יסדו מפלת אדום באתה ק
קדוש על שם וסקדישו קדוש ישראל וזו שאמר יעקב לעשו ב'ד אבא ש
סעודה ולא מנינו שכלך עד לעתיד ישפוט הר עשו לכך כופלים הכסוף והכתי
כל הארץ הכם אנכי שולח לכם את אליהו לכך בסוף אילו התיבות רחא אליה
ע'ד אבא' אל אדכ' שצירה' וכן שירד כ'ע כשש ושכינה עמהם סרי ע
ע'א עב'ל סרוק :

בשערי גודם אתם הוא י' לנךד כוונתו הוא בע' והוא רחום י' לנךד
כפולם שכולו רחמים ואין יד ככרי שולט בו כמו שכתוב בישעיה וישא אדם וישל
איש וכו' וישא רום אנשים דסיינו יתבעלו הכחות ותמלך אתה הוא וז'ל המבין
ותמלך ע' אתה ת' הוא כ'ע יבין סוד היחוד ע'כל סוף שער תמארת ו
זכשנ' ל' לכו ל' כתיבות החכמה דו ברכותין שביבה עילא' ותתאם לכו מ'כ
מהרם על כל מעשיך כלומר לשלם על כל המה כלים ואתה לא כלל כי מ
מלכותך מלכות שלמים ויהי רבון שיהא כביון בכתוב ימלך י' אלהיך כיון מנאית
בהר כיון משכן כבוד ע'י יסוד להשפיע מתעלה למטה וכירושלים עיר קדשך ע'
ככתוב בדברי קדשך ימלך י' אלהיך כיון שהיא עיקר שכינתו דהיינו ימלך השם
סיושר עליונים ותחתונים לשלם חולם רומ' עליון 'קמן' תחתון' שגא מחכום והוא
יהי' אלהיך כיון יהוד שלם ת' כ'ע זכור ושמו ואז לדור ודור הללו יעקב ובניו
ע'א ואז קדוש אתה וכוורא שמך קדוש אתה ת' וכוורא שמך ע' ואין אלוס מכלעדיך
ואין שום כח ואלהות מכלעדיך כדאמ' בכ'ר מי מעל' בכות בין לביא ולביאה בשעם
שמן זקיקים זה כוח ת' כ'ע ויגבה יגבאות ויגבה ב'ו י' גבאות אילו סכנתיים

שערי אורה י' כבאות רומ' ד' ספירות כה' מלכות עב'ל במשפט
ותאחו במשפט על האומות והאל הקדוש כקדש בנדקס לישראל בא' ע' סמקבלה
מ'תהקושר עליונים ותחתונים כמלך וקדוש :

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו
ורצית בנו ורומיתנו מכל ח
חלשונות וקדשיתנו במצותיך וסרבתנו מלכנו ל
לעבדך ושמוך חצורל והקדוש עלינו ס
קראת ויתן לנו ית' אלהים באהבה :
את יום השבת הור

וְאֵת יוֹם חַבְדִּיּוֹת חֹהַל לְמַחֲלָה וְלִסְלִיחָה
וְלִבְכָּרָה וְלִמְחֹל בּוֹ אֵת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ זָכָר לִיציאת
מִצְרַיִם :

רוק"ח ורותמתנו מכל כלשונות היינו לשון הקדש שהיו מדברים קודם
כמלגה ועתידים לדבר בו לימות המשיח וכו' לשון מלאכים זכרון תרועה ו
ופלת יבחק ידשנה וקורן איל כאחז כנסא זכר ליציאת מצרים כי על מנת כן
סוגיאם ל"ז תיבות כנגד פסוקים ואתחנן מן כי פס קדוש אתם עד כי מאהבת
ואני במסורת מאתני וז' כשלמו תר"ג מכות ו
ופרשיות של תורה הם כג' ויטע י' גן בעדן חוץ מסדר ברכה אינו כקראת כ
גשנת כי אם בשמחה תורה ונמצא תר"ג מכות כנגדות כל' פרשיות סימן לרא
הקשנת' למכותי כשארזו מהם יו' פרשיות שאין בהם כלום מתר"ג מכות ת
סימן תהום אמר לא כי היא ציון היא דורש אין לה ות' י"א מכות הם סומן ו
ויאמר לאדם הן יראת י' היא חכמה יראת ג' תר"א כשארזו שנים בלבד כ
כאמרו מפי השמועה וכו' בתך שלא לגלות ולא בתורה כי אם מפי השמועה
גס' וכן פר' אמור שלא לעשות עול במשפט ובמדה שכ' לא תעשו עול במשפט
במדות למדו מפי השמועה וזהו אחת דבר אלהים שחיס וז' שמענו עכ"ל
הרי לכוונת זו ל"ז פרשיות תר"ג מכות בהם ראוי לומר אתם בחרתנו וקדשתנו כ
בעבותתך וי' פרשיות נשארו כאמר בהן וקדשתנו מלכית לעבודתך וז' קריאת
התורה י' גברי בכל שבע :

שערי אורה אתם בחרתנו אתם גבור אתם קדשת נרוך אתם הכל
לכוכב ט"ת וי"א לכוכב ע' :

אל חיבר

וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ וְעַל יוֹבֵא

וְגִיעַ יִרְאָה וִירְצָה וִישְׁמַע

וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִקְדֹּשֶׁנּוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ

וְיִזְכְּרוּ מִשִּׁיחַ בֶּן דָּוִד עֲבֹדָה וְיִזְכְּרוּ יְרוּשָׁלַם עִיר

קֹדֶשׁ וְיִזְכְּרוּ כָל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְפִלְטָה

לְטוֹבָה לְחַן וְלֶחֶם וְלִרְחֻמִּים וְלִחַיִּים וְלִשְׁלוֹם

בְּיוֹם חֲשֹׁבֶת חֹהַל בְּיוֹם חַבְדִּיּוֹת חֹהַל וְכִנּוּי

אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה :

וּפְקִדְנֵהוּ בְּזֶה לְבִרְכָּתָהּ וְחֹשִׁיעֶנּוּ בְּזֶה לְחַיִּים :
 בְּדַבְרֵי שְׂמִיעָה וְרַחֲמִים הָרַם וְחַנּוּנֵהּ וְרַחֵם עָלֶינָה
 וְחֹשִׁיעֶנּוּ בְּזֶה אֱלֹהֵי עֲרֻנָּה בְּזֶה אֵל בִּזְלָה חַנּוּן
 וְרַחֵם אֲמֵנָּה :

יַעֲלֶה לְשָׁמַיִם חַמְלָתוֹ וְיִבְרָא כְּחֵיל יָגִיעַ עַד בֵּה" יִרְאֶה לַמִּנִּי שְׂכִינָה וְיִרְגֵּם זַכְרֵינוּ וְיִפְקֹד וְיִפְקְדֵנוּ וְיִזְכֹּר לְטוֹבָה כִּי יַעֲלֶה בִּזְכוּת יְרוּשָׁלַם שֶׁל אֵם לֹא אֶעֱלֶה יְרוּשָׁלַם וְיִבְרָא יִשְׂרָאֵל בִּי תִבְרָא יָגִיעַ מִשִּׁיחַ שֶׁל אֲשֶׁר עֲחָכָה דִּנְיָע וְיִרְאֶה זְכוּת יִבְחַק בְּהַר י' יִרְאֶה וְיִרְגֵּם בְּדִיקָיִם זַכְרֵינוּ י' בְּרִכּוֹן עִמָּךְ וְיִשְׁמַע לַמִּנִּי הֵן וְיִפְקֹד בִּזְכוּת שְׂרָה וְי' פִּקְדָּה בִּיעֲלָה וְיִבְרָא חַיִּים תִּבְרָת בִּזְכוּת הַתּוֹרָה כִּי בְּרִאשִׁית ל' לַעֲבִי כָל יִשְׂרָאֵל ו' וְיִחִי אַחֲרֵי ל' וְיַעֲלֶה בְּמִכּוֹן חַיִּים לַמִּלְעֵה לְטוֹבָה לָחַן וְכו' ו' כְּנֻגַּד שְׁנַע עֲבוֹת עַל חֲטָאֵתֶכֶם רֹק"ח אֵךְ אִיבִי יִכּוֹל ל' לְכוּן הַמַּסְמָר :

קְבִלָה כָּל מַקּוֹם אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּוֹנֵם לְתַשׁוּבָה תַּחֲלַת הַבִּנְיָן וְזִדְיוּקָא בְּרָה" וְיִה"כ ז' דְּבָרִים יַעֲלֶה וְיִבְרָא וְכו' ו' עֲמֻדֵי תּוֹרָה ב כְּנֻגַּד ו' דְּבָרִים לַמִּלְעֵה לָחַן וְכו' ו' וְכוֹלָל ו' דְּבָרִים שֶׁל מַעֲלָם וְד"ל וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר אֶחָד הוּא זַכְרֵינוּ י' בּו לְטוֹבָה בְּסוּד י' זַכְרֵנוּ וְיִיבְרָא לְטוֹבָה שִׁשְׁמִיעָה הָאֲבוֹתֵנוּ וְהַבְּעַל מַעֲלָם מְזֻכָּר לְאִשְׁתּוֹ וְיִפְקֹדֵנוּ לְבִרְכָּתָהּ עַל דְּרֹךְ יִבְרָךְ י' הֵיבִינוּ בִּזְכוּת וְי' פִּקְדָּה אֵת שְׂרָה וְהוֹשִׁיעֶנּוּ בּו לְחַיִּים שִׁיחַ בְּדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים ד' פַּעֲמֵי ד' רַחֲמִים ד' תַּקּוּפוֹת הַשָּׁנָה יִרְחַם עָלֵינוּ וְיִקְבֹּץ אֲבוֹתֵנוּ מִד' כְּכֹסֶת הָאָרֶץ אֲרַבְעָה חֲדָשִׁים כְּכֹסֶת הַיָּם וְיִבְרָא לְקַבֵּץ ד' מַלְכוּתִים וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר פִּקְדֵי ד' וְיִפְקֹדֵנוּ כְּוֹן הֵא פִקְדֵי בֵּין אֵם לְאִשְׁתּוֹ כִּי יִבְרָא בְּחִיבָה יִתְדָה וְיִזְכֹּר בְּגִלּוֹי זַכְרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכֹּר אֲבוֹתֵנוּ וְזַכְרֵנוּ מִשִּׁיחַ וְזַכְרֵנוּ יְרוּשָׁלַם חֲכָדָן כָּל יִשְׂרָאֵל וְזַכְרֵנוּ עַבְדֵּי שֶׁשֶׁסְּסָדִים וְהַיִּפְרָשׁ וְזַכְרֵנוּ וְיִפְקֹדֵנוּ עִתָּה בְּגִלּוֹת בֵּין אֵם כֵּן אֵשֶׁה וְזַכְרֵנוּ שְׂמִיעָה אֲבוֹתֵנוּ לְהַבְיָאֵם אֵל הָאָרֶץ וְזַכְרֵנוּ מִשִּׁיחַ לְקַבֵּץ הָאָרֶץ וְלִבְנוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵח"כ לְזִכּוֹר כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא בְּקִיבּוֹן בֵּית שְׂנִי אֲשֶׁר לֹא עָלָה כּוֹלָם לִכָּךְ אֵם כָּל עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל עֵין כְּהִלְכֵי ד' ח וְי' יַעֲלֶה וְיִבְרָא :

אֱלֹהֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלֹחֶה
 עַל כָּל חַטּוֹתֵינוּ בְּלֹב
 בְּכִבּוּדָהּ וְחַנּוּן עַל

מִחְלָה לְעֻבְיֹתֵינוּ בְּיוֹם ח
 חֲשֵׁבֶת חֹזֶה וְי' בְּיוֹם ח
 חֲפִצְתֵּנוּ חֹזֶה מִחָח י

וַחֲעֹבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ
בְּאִמּוֹר אֲנִי-אֲנִי חוּא מִי
מִהָּח פִּשְׁעִיהָ לְמַעַנִי ו
וַחֲטָאִיתִי לֹא אֲזַכֵּר :
וְנֹאמַר מִחִיתִי בָעֵב פִּשְׁעֵיהָ
וְכַעֲנוּ חֲטָאִיתִי שׁוֹבָח אֱלֹהֵי מִי
גְּאֻלָּהִיב : וְנֹאמַר מִי
בְּיוֹם חוּחַ יִבְכֶּר עֲלֵיכֶם ל
לְטָהֵר אֶהְיֶם מִכָּל ה
חֲטָאִיתֶם לִבִּי יְיָ הַטָּהֵר ה :

כָּל חֲאָרֵץ בִּיקָרָה וְחֹפֶעַ
בְּחֹדֶר גָּאוֹן עֲזָה עַל כָּל
וּשְׁבִי חֶבֶל אֶרֶצָה ו
וַיֵּדַע כָּל מַעַל בִּי אֶתְחַ
מַעֲלָתוֹ וַיִּבִּין כָּל יִצְחָר
בִּי אֶתְחַ וַיִּצְחָר וַיֹּאמְרוּ
כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָח בְּאִפּוֹ
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ
וּמִלְכֻתוֹ בְּכָל מִי
מוֹשְׁלָח :

מִלֹּךְ עַד כָּל מַשְׁלָה מִן תִּיבוֹת כְּנַגַּד
וְעַל מוֹשִׁיעִים יֹא תִיבוֹת וּמִן אוֹתוֹת וְס
חֲטוֹת הֵם הַשֵּׁם יִבְרָח וְתִיבוֹת הַטֹּלְעָה עַד
תִּמְלֹכוֹ יְרוּשָׁלַיִם כִּי סִרִּי מִיִּיכָה י' נִשְׁלָח
הַכֵּן ו' הָרִי מִן תִּיבוֹת פְּהִילִים ו
וְשִׁמְתִי הַטֹּלְעָה ט' ו' תִּיבוֹת בַּחֲמָה כְּנַגַּד א
אֲנִיכָה יִצְחָק יַעֲקֹב י' שְׁמַעִים חֲטוֹת וְסִי שֵׁם
שֶׁל עַבְדְּךָ אוֹתוֹת וְאֵת מַגְדָּל עַבְדְּךָ
תִּיבוֹת הֵם י' שְׁמַעִים אֲשֶׁר וְתִיבוֹת חֲטוֹת וְס
כִּי תִיבוֹת אוֹתוֹת שְׁכִי הַשְׁכּוּקִים דֶּשֶׁטָן
כְּלוּמַר שֵׁם שֶׁל ד' יִשְׁמַר אוֹתוֹת מַשְׁטָן כִּכְיֹא
מִיכָה ר' קָח פִּי מִלֵּךְ עַל כָּל הַעֲלִים ה
אֵת לִכְדֹּךְ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָח בְּאִפּוֹ ו
הָאֵדָם וְלֹא יֹאמֶר כָּל אֲשֶׁר רֹחַ בְּאִפּוֹ כִי ל
לְבַחֲמָה ג' כִּי רֹחַ י' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֵּךְ עֵתָה
וְתִלְכוּתוֹ כָּל מַשְׁלָה שֵׁם כְּכֹא עַל ד' גֹּאִים אֲרִיִּים שׁוֹר נֶשֶׁר אֵדָם לְהוֹדִיעַ שְׁהוּא
רֵס עַל כָּל גֹּאִים וְטָהֵר לִבּוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאֵתָה בְּשׁוֹחַר טוֹב אֹדָה י' כָּל לִבִּי שֶׁלֹּא
יִהְיֶה כִי עֵקֶף כְּלוּמַר עֲלִילוֹת חֲטָא' וְהַסִּירָתִי לִבִּי הַאֲזִן וְלַעֲבָדְךָ בְּלִבִּי שֶׁלֹּם עַבְדְּךָ
וְדַכְרֹךְ אֲמַתְּ לִפִּי שֶׁאֵת קִיִּים לַעַד מִלֵּךְ וְתִלֵּךְ וְתִלְכוּתוֹ מִלֵּךְ עַל כָּל ג' מִלְכִּים מִלְכוּת
כִּכְיֹא וְהֵן מִלֵּךְ עַל כָּלֹם וְכֵן בְּאִשְׁרֵי ד' פ' מִלֵּךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ כְּשׁוֹד מִלְכוּתֶךָ
הִדֵּר מִלְכוּתוֹ מִלְכוּתֶךָ מִלְכוּת כָּל עֲלָמִים הִרִי ג' מִלְכוּת וְתִלְכוּתֶךָ הֵן מִלְכוּת
כָּל עֲלָמִים מִלֵּךְ עַל כָּלֹם מִן מִלֵּךְ עַד יוֹם הַזְכּוּרִין עֲוֹתִיבוֹת כִּמְיָה מִן לֹא
יִשְׁאִיו אֵס

מִחַל לְעוֹתוֹתֵינוּ מִן תִּיבוֹת כְּנַגַּד
וְכַסְלָח לְכָל עֲדָת יִיב תִּיבוֹת כִּי כִיוֹם
הַזֶּה יִיב תִּיבוֹת וְהִיתָה זֹאת לְכֹס
יִיב תִּיבוֹת מִן תִּיבוֹת וְכַסְלָח ח
חֲטוֹת וְהִי הֵם הַשֵּׁם בִּי כִיוֹם חֲטוֹת
כִּי וְהִיתָה זֹאת לְכֹס חֲטוֹת וְהִי אֲנִי
אֲנִי ט' תִּיבוֹת רוֹחַ כְּנַגַּד ט' י
עֲוִיִּים וְהַטָּהֵר מִלֵּךְ וְהִי מִחִיתִי בָעֵב
ט' יִמִּים מִרִּשָּׁה עַד יוֹם כִּי מִחִיתִי בָעֵב
פִּשְׁעִיךָ ט' תִּיבוֹת בְּלוּמַר עֲשׂוֹת שׁוֹכֵנו
נַע' דְּבָרִים רַחֲמֵנוּ הִכְנוּ וְכֹל חֲמֹס
מִן עֲזָר וְכֹת הַנִּמְרָא ס' מַסְכְּחוֹת
יַעֲזֹר אֶת מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי כִיוֹם הַזֶּה
יִיב כְּנַגַּד יִיב שְׁמַעִים כֹּלֵל כָּל יִיב

וְתִלְכוּתוֹ כָּל מַשְׁלָה שֵׁם כְּכֹא עַל ד' גֹּאִים אֲרִיִּים שׁוֹר נֶשֶׁר אֵדָם לְהוֹדִיעַ שְׁהוּא
רֵס עַל כָּל גֹּאִים וְטָהֵר לִבּוֹ לְעַבְדְּךָ בְּאֵתָה בְּשׁוֹחַר טוֹב אֹדָה י' כָּל לִבִּי שֶׁלֹּא
יִהְיֶה כִי עֵקֶף כְּלוּמַר עֲלִילוֹת חֲטָא' וְהַסִּירָתִי לִבִּי הַאֲזִן וְלַעֲבָדְךָ בְּלִבִּי שֶׁלֹּם עַבְדְּךָ
וְדַכְרֹךְ אֲמַתְּ לִפִּי שֶׁאֵת קִיִּים לַעַד מִלֵּךְ וְתִלֵּךְ וְתִלְכוּתוֹ מִלֵּךְ עַל כָּל ג' מִלְכִּים מִלְכוּת
כִּכְיֹא וְהֵן מִלֵּךְ עַל כָּלֹם וְכֵן בְּאִשְׁרֵי ד' פ' מִלֵּךְ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ כְּשׁוֹד מִלְכוּתֶךָ
הִדֵּר מִלְכוּתוֹ מִלְכוּתֶךָ מִלְכוּת כָּל עֲלָמִים הִרִי ג' מִלְכוּת וְתִלְכוּתֶךָ הֵן מִלְכוּת
כָּל עֲלָמִים מִלֵּךְ עַל כָּלֹם מִן מִלֵּךְ עַד יוֹם הַזְכּוּרִין עֲוֹתִיבוֹת כִּמְיָה מִן לֹא
יִשְׁאִיו אֵס

ישאו גוי אל גוי עד תמלא לבת ירושלים ע"ו תיבות עב"ל רוח קבלה מלך
 על כל העולם כלו נכבדך הוא עולם העלין והנשא על כל הארץ הגלגלים ה
 המוננים הארץ תיחזק והפסכהדר גאון עז על כל יושני תבל ארבע עשר
 התחטון תבל המתגלות ככל דבר כנענס וכר כל סועל כל יצר כל אשר נשמש
 נאפו הוא האדם מלכותו יג ומלכותו :

קדשנו במצותיו ותן ח	קדשנו במצותיו ותן ח
חלקנו בתורתה • ש	חלקנו בתורתה • ש
שבענו בטובה ו	שבענו בטובה ו
ושמחנו בישועתה ו	ושמחנו בישועתה ו
וטחר לבנו לעבדך ב	וטחר לבנו לעבדך ב
באמת • פי אתה	באמת • פי אתה
אלהים אמת ודברה א	אלהים אמת ודברה א
מלכנו אמת וסוף לעד •	מלכנו אמת וסוף לעד •
בריה אתה יי מלך על	בריה אתה יי מלך על
כל הארץ מקדש ח	כל הארץ מקדש ח
חשבת ישראל ויום	חשבת ישראל ויום
חזביון :	חזביון :
חאנץ מקדש חשבת	חאנץ מקדש חשבת
ישראל ויום חזביון :	ישראל ויום חזביון :

קדשנו ותן חלקינו שנענו וטהר ה' דברים כנגד ה' חומשים וכנגד ה' ח
 חומשים ה' עליונות קבלה כי אתה אלהים אמת הוא ה"ת עמד נחמס
 המזכרים בקדשיו וכן שנענו ועתה מדבר כנוח כי אתה
 אלהים מדת יעקב נתן אמת ויוכ זה אמת מארץ ת
 תגמח וכדק משמים נשקף ודברך מלכינו אמת מדבר אל
 "הכינה ודברך ע"י מלכ" ע" באמת ת" ודברך רמו ל
 לביקוד השב לעולם דברך י' כנגד בא' הקושר הכל ע
 עליוכי ותחטוני מלך על כל הארץ הוא כינה הארץ היא
 ע" ארץ עליונס מקדש ישראל ויום חזביון הוא המוח שלם

פִּתְלָה לְפִילָא עַד הַטֹּחַ מִקּוֹם הַזֶּכֶּרֶן כַּעַן פּוֹנוּ בְּתַחֲלָטוֹ דִּיקָח' לַקִּדְשִׁי עַד
 מִזְכְּרוֹן לִכֹּן תִּבְנוֹת בְּכַנֵּד כָּל דְּתוֹרָה : דִּיקָח' כְּתֹב בִּיהִכָּל אֵין לֹמֵר א
 אֵמֶת וְדִנְךָ מִלְּכִינוּ אֵמֶת גַּם אֵין לֹמֵר מִלְּכִינוּ אֵמֶת חֲלָל בְּכֹרֶת הַהִמָּטְרָה ו
 וְדִנְךָ מִלְּכִינוּ אֵמֶת כִּרְהִי לִפִּי שֶׁהוּא מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל מַשְׁפָּט וְיִהְיֶה כִּקְדֵשׁ בִּ
 בְּדִקְחָא אֵין לֹמֵר רַק וְדִמְךָ אֵמֶת אֵבֶל בְּתַחֲלָט קִדְשִׁיָּהּ גִּבֹּר אֵין גִּדּוּם אִפִּי
 כִּרְהִי לִפִּי שֶׁהוּא מוֹנֵה ד' כַּעֲמִי מֶלֶךְ וְאֵם בְּאֵמֶר וְדִנְךָ מִלְּכִינוּ הוּא לְהוֹ חֵמֶשׁ
 בְּפִרְקִים דִּר' אֲלַעֲזֵר בַּעֲבֹד הַיּוֹם הַזֶּה כִּימֹלֵל בְּעִינוֹתוֹ שֶׁל יוֹם וְלֹא עוֹד אֵלָּא בִּ
 בַּעֲשִׂירֵי לִקְדֵשׁ בִּיהִכָּל בְּאֵמֶר בַּעֲבֹד הַיּוֹם הַזֶּה כֹּל מִלְּאֲכָה לֹא תַעֲשֶׂה : וְאֵמֶר כֹּאן
 בַּעֲבֹד הַיּוֹם הַזֶּה כֹּל שְׁבָה הָק' דְּרֹאשׁ דֵּם בְּרִית מֵילְתוֹ שֶׁל אֲבִירָהּ וּמִכְפָּר עַל ע
 טוֹנוֹתֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁל כִּי בָּזַק הוּא יִכְשֶׁר : שֶׁן מִלָּא עֵין וְיוֹ כּוֹן גִּי' ד'
 דִּמְח' לְטוֹנוֹתֵינוּ וּלְטוֹנוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁל אֵת כֹּל טוֹנוֹת אֵל אֶרֶץ גִּזְרֵה לִכְפֹּר
 מִכָּל חַטָּאת אֶחָת כִּשְׁכָּה קִדְשִׁינוּ עַד יוֹם הַכִּיפּוּרִים מִסֵּם תִּבְנוֹת בְּכַנֵּד מִן וְהִיתָה
 זֹאת לָכֵס עַד מִכָּל חַטָּאתֵינוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ אֵין תִּבְנוֹת אֵין בַּעֲשׂוֹר עַד לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ לִד' תִּבְנוֹת
 הָרִי מִסֵּם הָיִינוּ מוֹכֵת הַשֶּׁם שֶׁסֵּם שֶׁל ד' מִן אֱלֹהֵי עַד יוֹם הַכִּיפּוּרִים כֹּל תִּבְנוֹת כִּ
 בְּכַנֵּד כִּי הַיּוֹם הַזֶּה יִכְשֶׁר תִּבְנוֹת אֵין בַּעֲשׂוֹר יֹא בַּמִּנְחָה מִן וּבַעֲשׂוֹר עַד וּבַמִּנְחָה סֵּם
 תִּבְנוֹת הָרִי גִבֹּר עַל דִּקְיָנוּ יִי אֱלֹהֵי

וְיִי אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמֹד יִשְׂרָאֵל וּבְתַחֲלָט
 וְחֶשֶׁב חַעֲבוּרָה לְדִבּוּר בִּיהִכָּל וְאִשִּׁי
 יִשְׂרָאֵל וּתַחֲלָט מִחֲרָה בְּאֶחָבָה אֶסְבֵּל בְּרִצּוֹן וְחֲחִי
 לְרִצּוֹן הַמִּיר עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עֲמוֹת : וְחֲחִינָה עֵינֵינוּ
 בְּשִׁיבָה לְרִצּוֹן בְּרַחֲמִים : בְּרוּה אֵתָּה יִי חַמְחִי
 שְׁבִינָתוֹ לְרִצּוֹן :

מִוִּרְיָם
 אֲנִינָה לָהּ שְׂאֵתָה חוּא יִי אֱלֹהֵינוּ
 רֵאָלְחִי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד
 צִיר הַיּוֹגָה מִיָּגוֹן יִשְׁעָהּ אֵתָּה הוּא לְרוֹר וְרוֹר נִוְרָה
 לָהּ וְנִסְפָּר תַּחֲלָטָהּ עַל הַיּוֹגָה חַמְסוּרִים בְּיָדָהּ וְעַל
 גְּשִׁמּוֹתֵיהָ חַמְסוּרִים לָהּ וְעַל גְּסִיֵּץ שְׂבָבֵל יוֹם עֲמוֹת
 וְעַל גְּפִלְאוֹתֶיהָ וְטוֹבוֹתֶיהָ שְׂבָבֵל יוֹם עַת
 עָרֵב וְבוֹקֵר וְצַחֲרוֹן חֲסוֹב כִּי לֹא בָּלוּ רַחֲמֵיהָ
 אִשׁ 2 וְחַמְרוֹתָהּ

יחמלהם פי לא תמו חסדיך מעולם קינתו לה
ועל כלם יתפרה ויתרומם שמה מלכנו המור ל
לעולם ועד :

ובתוב לחיים טובים בני בריהך וכל
חתיים ודורב סלח ויחללו את
שמו באמת חאל ושושנה ועזרתנו סלח ברוה א
אתה יי חטוב שמו וכל נאח לחירות :

ותה לרנן תמיד **רש"י** פ' אחרי ח' על כן נריך לחלק לו כבוד כמו בשער
המשתלח והכ בקראים מלכים וכני מלכים כחות החיזקות ועל כן תקנו לומר
ותה לרנן תמיד תכני שאין לנו קרבן ויראים אנו פן ישלט בנו המקטרגים ש
עכ"ל ולפי אומר לאשר כחות החיזקות הם בקראים מלכים לפיכך אמרו פ' ד
דר"ה מלכי אומות העולם מוכין מתשרי כלומר לפי שהוא יום הדין וכחם ש
לקטרג בנו ח' ומלכי ישראל מוכין מביטן הם מזכירים גזירות מנרים על מנת ל
לקבל התור' ומראה כח זבח השסח המתיש כח ראש בגלגל טלה ושערי אור' רנן
היא מדת הש"ס מביק רנן מכ"ע א"ס שכולו רחמים ורנן וכשהתפלל מגעת עד
הרנן אז כל השפעים מעלים ומטה כשתחיס לטובה ואין דבר עומד ומעכב ומוכע
על בקששו אחרי כי עלה לשער הרחמים ואז יפיק רנן וזהו שתקנו ותהי לרנן ו
תמיד עבודת ישראל דהיינו התפלה ובהיות הרנן יורד אין שום כח חיזקות מ
מנעלה שער חכמה עכ"ל על כן בקראת ייה טוב הרגלים "ורה ויה"כ כי הוא
ר"ל י"ט הוא בינה כולו טוב יום שכולו ארוך אמנחה לפיכך אנו אומרים ו
וכופלים הרגלים לעלע לעלא במקום שכולו רחמים שאין כח חיזקים יכול לעלות
שם כי על י"ט באנו ע"כ נתקן כאן ותעבר לפיכך עתה יתנו כפלה וכליל :

מודים אנחנו לך כבר פי' בתפילת חול מודים ג' ק' כלומר אנו מודים
ברבת הודאס ק' ברכות מאה אדכים שבמשכן הטוב תמו ש
שניהם נדגש :

ובתוב לחיים כל בני בריהך ה' תיבות ברוקח ה' חומשים ומן יצחק ראש
לבימוליס עד משה חידש וביום השמיני אפילו בשבת ה' דורות ו
וכנל ה' תיבות תחיי כא מספרך אשר כתבת והטור גורס "למהרס וכתוב לחיים
טובים והיא משל על זה ואיפשרנו לא אמר כל ומה ר"ל לא אמרו וכתוב
לחיים טובים עד מנחה וכתוב ב
בריתך חתום כ"ו :

אלהינו

אלהינו

ואלהי אבותינו ברכנו בברכה
תשלוש פהורח חתיהבה ב

על ידי משה עבדך האמורא מפי אהרן ובניו
בתנים עם קדושים באמורא בברכה יי וישמור
ואר יי פניו אליה ויחיה וישא יי פניו אליה וישם
לך שלום :

ששים

שלום טובה וברכה הן וחסד

ורחמים עלינו ועל כל ישראל

עמך ברכנו אבינו בלגה באחד באור פניו כי

במאור פניו נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה

חסד ויזרקה וברכה ורחמים וחסדים ושלום

וטוב בעיניך לברה את עמך ישראל בכל עת

ובכל שעה בשלומך :

אב"כ מלכינו תפלא כתוב אחר תפלת מוס"ק
ויד"ן כת"ר אב"כ האו"ח לקמ"ן :

כוונת ברכת כהנים הלא היא כעונה בתפלת חול עד יהיו לרנן ואין ב

ידי עתה לחדש דבר ברכת כהנים איכותתורגס מאי טעמא משום ישא גמר' מגיל'

אריצ' הכבוד שלא שייך משוא פנים למעלה וכדי לשיים ברכת ש

שלום כתבתי זה אר"ל ששים גבורים סביב לה כנגד ס' א

אותיות בברכת כהנים מגבורי ישראל להנין ולהכיל מגבורי אותיות והוא על דרך

ירושלים הרים סביב לה שהשעה סופנים לשמיע' דונמא מורה ג' מכל זה

ג' מכל זה וכולם פנים לאתנעו נקרא מערבי כשיאות פנים של כהן י' א

אנכעות להמשיך מ' תאמרות ויד יתן גבור לעולם מיד שמאל כי כן יאות וישא

אהרן את ידו ויברכס ידו כתב' מלמד שתי דברים האחת שייחד שתי י

ידיס באלו הן אחת ושנשא ידו למעלה וזהו רוס ידיכו נשא והנין וכו' עד ו

ושמו שתי כשישמו שתי על ישראל ואני אברכס אכ"י אני הוא המדבר אב

רובאך ואומר הכני כותן לו את בריתי שלום י' עוז לעמו יתן י' יברך את עמ

נגלום מכל' .

בספר

חיים ברכה ושלום ומנוחה

סוד ברכה נזכר ונכתב לפניך

אני רבך עמר בית ישראל לחיים ולשלום ברוך א

אתה יי עשה חסדך :

בספר חיים חכר ונכתב על ידי מליכי טוב לא שיעש' מליך כינו לרין קובו כי אם הק' יעמד מליך יושר וכן יהי רצון לפניך שתכתוב עלינו טובות כאל' עשה חסדך מר"ם עד י"ם אין אותה המדרך עמו בשלום כ בניכול עתה עת משפט ובמקום נדקה אין משפט ובמקום משפט אין נדקה וכאלו אינו יכול לנרד לפיכך אנו אומר עשה השלום במקום משפט יש ש שלום בספר עד לשלום י"ו תיבות נגד י"ו חיים נתמכר אפי' וסימן עץ חיים היא למחזיקים בה גפ' שלום ב"ל' כהן לוי ישראל שמים וארץ וים מן בספר עד עשה השלום באל' תיבות אך טוב אלהים לישראל חק"ח וחתם י"ב' בספר שם של מ"ב ומתחיל שם שלום ומסיים במ' ועשה לנו שם י"ב בנאו' שם שם לוחק ומשפט ושם כיסוד כסוד ס' ספר ספר ספר כתי' בראשית כתבו בעלי הסודות טעם חתימה ע"ה שם שלום ג' י"ב ספר"ל הוא אחד מ"ע שמות של מטטרוק ג' והמראה לפי' כי כל אות ואות הוא כותב הוא כמראה לפי' ג' הכד ורחמים שהוא שר החסד והרחמים ד"י למינים השלום ג' בדושה הוא תמונה על התורה ות"ס מרבים שלום ג' עשה לפיכך אנו מתפללין עשה השלום לפי שהק' עשה נדק' בדין לישראל ונתיב והיה עשה הנדקה שלום מנאטי ג' אשף כלומר עשה השלום כל אשף וחרטום לא יכלו לק' אלהי נגור ומסוק יסיו לרבן עיין בחול :

הבלה

החפד והרחמים ד"י למינים השלום ג' בדושה הוא תמונה על התורה ות"ס מרבים שלום ג' עשה לפיכך אנו מתפללין עשה השלום לפי שהק' עשה נדק' בדין לישראל ונתיב והיה עשה הנדקה שלום מנאטי ג' אשף כלומר עשה השלום כל אשף וחרטום לא יכלו לק' אלהי נגור ומסוק יסיו לרבן עיין בחול :

למיוסח

פרק נתיב דר"ה י"ט ח"ל המענה הסוד למי סתומה ברה' השכי מתקיע ותשאר י"ט ה פרש"י והשני המתפלל מתקיע עב"ל א"כ סתקיעת על סדר הרכות הם עיקר ומתקיעת עיונהם כדי לערבב באשר לב האדם ירא וחרד בקל שומר ומכין לבו לאינו ששמים במחלה ולדעתו כי כ נכון וראוי לכל אדם ובפרט לחזקים לחזור התפלה והפיוטים מר"ח אלול כשם ש שתקנו בשומר עלם אלהים בתרופה ר"ל בתשובה ותיקון ה"ל וזהו ענין הפה כל חדש אלול י' בקל שומר ברה' ונרד שיהא וכל' תשחיתין במשך ה סינינים כוונת מנ' התפלה מתוך שמעם ללבו אימת כיסוד בקל הכתימה ו ומנהג הכנון יוסר מלבו הפימתי ח"ו מן הכופקים ואיכס כענין ח"ל הנמר אר' אבהו אמרו מלאכי השרת לפני הק' מפני מה אין ישראל אומ' לל' לא ברה' ו ג'א' ביה"כ אל' איפשר מלך יושב על כסא דין וספרי חיים וספרי מתים כתובים לפניו ואתם אומרי' שורס עב"ל ברי' דברים ק"ו מפני שהוא יושב על כדן

מדן אין לומר שירם כדי שיתפללו ישראל ויהיה כל העולם נשתחוו עליהם ו
 ותחשבו העומד ותתפלל ומעב שיר אינו דין שימנע מפני פחד ו' ונאוו ו
 ויכון לכוונתם ותחזקו ויהיה כל העולם נשתחוו וכן יצון ואכזה ע
 פרכין פרק שני אמרו מלאכי כשרת מפני מה אין ישראל אומ' שירה לכך נ
 לא ברא ולא ברא לא קאמר מפני אין אנו אומרים שירה נ
 נשמע שחלאכי השרת אומרי שירה לכך אומ' דבריה ויהי אין לדלג והחיות
 שדורו ט' דף י"א ע"ל וכתב בסמ"ק נו"כ"ר י"א תכאן שאין לומר ו
 והחיות ברא או ברא לא אין כן אלא סיפר דברים בעלמא מה שהמלאכים א
 אומרי שירה ולא אכזה ע"ל :

מ'ס"ק

מפני הסיאת גלינה מאי צנו ונחרחקנו מעל

אדמותינו ואין אנה וכולין לעשות
 חובותינו בבית בחירתה בבית חצול וחקדוש ש
 שנקנא שמוך עליי מפני חני שנסתלקה ב
 במקדשה וחי רצון מלפניו ונ אלחיה ואלחי א
 אבותינו מלה רחמן שתשוב ותרחס עלינו ועל מ
 מקדשנו ברחמייה חרבים ותבנחה מתרח וחקדול פ
 כבודו :

אבינו מלכנו גלה לבור מלכותה ע
 עלינו מתרח והופע וחנשא עלינו לעיני כל חי י
 וקרוב פוהינה מבין חגים וגביצותינו בנס מן בתי
 ארץ : וחביאנה לציון עירך בונה ו
 ולירושלם בית מקדשה בשמחת עולם ושם נעשה
 לפניה את סרפנות חובותינו המידין בסדנן ומוספין
 בחלבתן :

גנת אגוז

ישי רנן שגלותנו מפרת וכתרחקנו מעל אדמותינו מעל שדותינו ע
 ע"ל רוקח ואורח חיים גורסין ואין אנו יכולין לעשות חובותינו ולא ואמר
 ואין אנו יכולין לעלות ע"ל רוקח ישי רנן שתשוב ותרחס שיגלו רחמך
 ונאמר ונאמר לקדושים העומדים לכך לקיומם לנו מליני יוסר :

מפני חטאינו עד מפי כבודך כאמור ק"ה תיבות בגד כרשת כנחם נחשם כ
השביעי עד משה ל' ס"ה תיבות ובאמור אל הכהנים פרשת ר"ה כט'
תיבות כרי כ"ו שים עליהם והיו לזי כרן ח' ק"ה תיבות

רוקח ואין אנו יכולים בחולס קמחי קבלה מפני חטאינו גלינו
מארצנו הכה אכחנו עודים ומתודים על גלות שלנו מפני חטאינו גלינו וכן הוא
עיקר קרבתות ופנימיות :

אומר הנכוד מספר רבי' בחי' חל עיקר בוונת הקרבן שכל והתודו שיתודם
האדם ויסמוך ידו עליו ויתודם בפיו הכמוכות בגד חטא המעשה והוידוי בגד
הדיבור ושישורק כלי העצמה והמחשבה שהסכימו בחטא והם הקרב והכליות ו
וראוי לו שיזרוק דמו של קרבן על גבי המזבח בגד דמו וכשנעש' אילו העביינים
יחשוב כלבו כאילו הוא חייב מיתה בחטאו ד' מיתות כשהוא לוקח הנהמה ומשליכ'
לארץ היינו סקילה ויחשוב הוא כלבו כאילו חייב סקילה וכששוחט היינו הרג ו
וחכך כשאוחזה בתוקף וכשהוא שורפה היינו שריפה והיינו של'רול ו
ועליהו לעולה תחת בנו על כל עבודה שהיה עשה היה מתפלל יהי רצון כ
כאילו בני שחוט כאילו בני דמו זרוק כאילו בני כשרף עכל רבי' בחי' ל
לכוונה זו מתחיל החזן ומתודה ואומר מפני חטאינו גלינו מארצנו היא הארץ
העליונה אשר היא יבישה אין כל והשבע במהינו' יתהלך ונתרחקנו מעל אדמתנו
היא ארץ ישראל למטה כלומר לפני' זאת נקראת כעיר שחברה לה ועתה בשם
נתרחקה רב ממנו הדרך ואין אנו יכולין לעשות חובותינו כנית בחירך היינו
עיר שחברה לה בבית הגדול והקדוש שכקרא שמך עליו היא בית המקדש שלמע'
מפני ה' ששגתלח' מפני ה' ששגתלח' במקדשך זה גבריאל שכל' כטיית ידי ואין מקשיב
וכיון שלא חזרו זרק גחלת שכל' ממרוכ שלח אש זכאמר רוס ידיו כשא זה גבריאל
זכר כתבתי כי הוא גבריאל שר השמאל מכסון תפתח הרעם עכל רוקח
שערי אורם במה תלשיכים כמה מקטרגים ול' צדק נתן י'ת חמלתו על
ישראל בקרבתות לכפר עליהם ולפי שהם כופר מן הפגיעה וכוח ל' אלהיוסן
יפגעו בדבר או בחרב לכך בשחט ככסון עכל' ונחלת זו מדת האש כח
חיבותת משלחי רגל והשור ירפס ורמס ורמס ושחט ואין כחת על כן אומ' יהי ר
רצון לשכך תלך רחמן מכיון לעולם הרחמים להשיק רצון ולא יכלו לו כחות ה
החיוביות ותרסם עלינו וחכפר על חטאתינו ורחמתי את אשר ארחם ועל
מקדשך ברחמך הרבים ר"ל מקדש עליון ברחמך הרבים אין שבע יולא לחגאין
ומתוך כח ותבכה מהרה בית המקדש' של מעה ותגדל כבודו שלא ישלע בו ס
סמאל ארצנו מלכינו כי"ה' ו"ע' או ת' וע"ט' קרס כזרינו מבין הגוים ע' ש
שרים של מעלה וכפונתינו כנס ר"ל שכהים זכים לישב בכבימי' וישלחו מן ה
מחכה כל גרוע וכל זכ וכל טמא כשם הכ כחות החיוביות מחוץ למחכה מושבו
והביאו לבין עירך ולירושלים לראות בחיבור יסוד לבין ומלכות ירושלים ושכ ב
בעשה קרבתות חובותינו להטיל שלום בפמליא שלמעלה תמידין כסדרן

את סכנה בחדר פתוחה נחקר ואחד בין הערבי דהיינו מדת יום ולילה ליום
ומוסקין כאלגתן דבר יום ביומו כל מוסק ליום כוונתו :

את מוסקת יום השבת חזק ומוסקת יום הכפורים
חזק נעשה ונעקריב לפניך באהבה במצות רצונה
במור שבתת עלינו בתורתך דיועל משה עבדך
בפי כבודך באמור :

את מוסק אם הוא שבת יכין במוסף לשלום בית להאזיל מ"ת ל"ע בסוד זמר
זמור והיינו שני בנשים הנזכרים ביום השבת ואם הוא ר"ה יום הזכרון אחר
זכרון אחד שלה לכאן ולכאן דהיינו עליון ותחתון כאשר ר"ח קרא ע" ולכל על
שמעתי הדין זכר עב הענין שנקרא מוח מקור הזכרון והיא אחד זכתי זכרון ר"ל
כל'ת יסוד שלה לכאן ולכאן כולם בקראים זכרון ור"ל השם עלם לכאן ולכאן והים
המשק אחד והברים התיכון מברים מקרה אל קרה ר"ל מחבר י' פירות אותיות
מברים וגם לשמונו מברים כחות החיוביות מקרה אל קרה :

השבת שני בבשים בני שנה ח
חמרים ושני עשרונים סולת ח
מנהח בלולה בשמן ונסכי עולת שבת בשבת על
עולת הקמיר ונסכת :

למעלה נתחלת שבת כתבתי ה"א אך אומק כי מסוק זה חתום ר' דהיינו יב
שם בנשים שם כנפים כולל כל י"ב והשני חתום ע"ה זמר לאברהם בן פ"ה שנים
ובו ז' תיבות ז' עמודי עלם מסוק ראשון כל אותיות והיינו כל שיהא שבת
מלאכה כי היום שבת ומתעסק בדברים של ניעול דברי קבלה מלא חן ומסוק
שני כל אותיות דהיינו כל מלא חן בעיני י' כל זמנת של ר"ה יכין
המתפלל אחרי כי אין בו שומר המלכל השטן ואחר כל שנה שאין תוקעין לה ב
נתחלתה מריעין בסופה והי' מלי' ללא איתליד בשבת וסוף סוף מי יעמד לו
המקדש מקדש לכן יכין כי בר"ה עתה אדם הראשון לדן וכל בדימות אף
כי ה"ל שומר מ"מ הורס השוכה בלוי ונעב בתם שקין בן יכין כל האדם ל
לכין וזרועו ולא תהא ברה חנן ביום מוחותו וטעם אחר כי השומר
הוא ללכל השטן הוא יר ה"ה וסבת נשיש כל אדם נכח וכל
עשין נשים אז יסתכל בפירות וסתלק יצר הרע
עמנו והשבת כשם משנה

ובחודש

ובעשר

חֲשִׁבִיעִי בְּאַחֵר לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מִלְאכַת עֲבוּדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם הָרִיעָה וַיִּהְיֶה לָכֶם • וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה לַרִיחַ גִּיחוֹחַ לִינִי פֶרֶן בֶּן בֶּקֶר אֶחָד בְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִים וּמִנְחָתָם וְנִסְבִּיהֶם בַּמִּזְבֵּחַ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים לְאֵיל וְעֶשְׂרִים לִבְשָׁר וְיִין בְּנִסְבִּי וּשְׁנֵי שְׁעִירִים לִבְמֶר וּשְׁנֵי תְּמִידִים בַּחֲלֶבֶת :

שנה

ישמחו

בְּמִלְכוּתֶךָ שְׂמִינִי שַׁבָּת וְקִוִּי עֵינֶיךָ עִם מִקְרָשִׁי שְׁבִיעִי בָלֶם וְשִׁבְעִי וַיִּהְיֶה עֲבוּדָה וּבְשִׁבְעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתָהּ חֲמִיּוֹת יָמִים אוֹתָהּ קִרְאתָ זִכְרָ לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית :

בחי' פר' אומר מדרש באחד לחדש זה אברהם היה אחד יום תרועה זה יצחק מקרא קדש זה יעקב כוונת המדרש כי תקיעת ר"ה רמז לפסח וכשם שמדת הפסח למעלה הרחמים מקיפין אות' שאלמלא היה תחריב ושורף את העולם בשלהבותיו כן התרועה פשוטה לפניה ולאחריה ואילו הי"ט תוקעין תרועה לזכר הי"ט קוננים נכטיעות עכ"ל פשוטה לפניה זה אברהם וכשועט לאחריה זה יעקב כל מלאכת עבודה לא תעשו והכל על כוונת עבודת הקדש להמשיך כחן ומה יפנוקו יום תרועה יום הדין הוא ועשיכם שלהם ככל מקום

מקום באמר והקרבנתם וכן ועשיתם לפי שאמרו של יצחק נבדד היום לכבו כאלו
בעשם היום ור"כ להושיע ג' יצחק וכל אחד יעשה עגמו עולה כהחם כיצחק
על גבי מזבח ודין ורגליו אסורות וינר הרע פסק ומכוין לבו לשמים כל היום כ
בולו ובחדש השביעי מביטן שהוא מול טלה שביעי מול מאזנים כלומר ו' חדשים
עונות ובחדש הוא מנריע ומכשפש במעשיו והכל במאזנים איפת דק והין דק
בא' חדש ג' ט"ו ראשון לחשבון עונות ולכן אמר מקרא קדש אחד כ
באחד לחדש כלומר בא לומר כר"ה ובט"ו באחד לחדש מקרא קדש כי בדין היום
לו לומר באחד לחדש יום תרועה מקרא קדש כסדר אברהם יצחק יעקב קר"ק
אלא בא לומר שיהא אדם זריז וזהיר מר"ה עד טו בו בכל ומכל כל ופסוק זה י"ו
פינות ג' ט"ו אחרית דבר מראשיתו וחתום ו"ס ראש וסוף שם של ע"כ וס"ה
מינות במין אדני : ופסוק ועשיתם עולה אף בלב עלות עיקר העולה
היא בלב העולה על מוקדה יש בידו להטיב ולמשול במקדה בהכס או ח"ו עולה
על מוקדה פי' המקרא ועשיתם עגמיכם כפולה בכיתוח ינר הרע והפשט דעת
הגלי עולם וכליל לאישים להתבודד בלבוש אישים מלאכים לריח כיחח' ל' ל
לנחת רוח יונר הכל הקדים כאן לריח כיחח קודם ל' וגביה"כ כתיב עולה ל'
ריח כיחח משום דגבי ר"ה עומד בדין ונריך לעמד בדברי תורה כמו בשבועות י
יום מתן תורה כתוב כמו כן עולה לריח כיחח ל' כלומר נריך אתה להתנוון כ
בתורה היאך להיות עולה כליל לריח כיחח ל' כמו כן כר"ה נריך סאדם להתעורר
בפשו תשובתו על פי התורה להיות לריח כיחח ל' מה שאין כן ביה"כ אין בו לא
אכילה ולא שתייה כולו רחמים באמר והקרבנתם עולה ל' פר כן באר אחד אברהם
אל אחד יצחק כנשים בני שנה שנעם י"ב שבטים הסר מהם ה' בכורי פטר ר
חם והלוי כשאר ו' הם ז' מכשוניו של עולם יבילנו מו' מדורי גיהנם ויחינו
ל' שצרי עדין וחתום ו"ס שם של כ"ב י"ו תיבות י"ו חוטין ע"ד כנפות ד' ל
לכנף שהם ח' ד' חיות ולהם י"ו פנים לדיה אחת זכ"ח אותיות זכ"ח מלא חן ו
זח מתעשיו הרעים זכ"ח במעשים טובים ימלא חן וכיתותרו ה' שבטים ד' כ
בכירים ולוי שלשה פשרוני' למר ושני לאיל הם חמשה ועשרן לכנש הוי לז' כנשים
ז' פשרוניים שהם שבטים להתיש כח שפכים שרים להיות ככנשים תחת ידיה ו
ומעשור לחדש השביעי ז' כ"ע א"ס יום שכולו רחמים מקרא קדש יהיה לכם
ואין בו לא אכילה ולא תעבוג ועביתם את כפשותיכם כי העולם הבא אין בו לא
אכילה ולא שתייה רק הירכור על מה שנעשה ויתעבה עליהם יתחרט ולא
עמיו מלאכה לפיכך כתב כל מלאכה לא תעשו ט"ו תיבות ז' רייעים ח' אוריים
חתום ו"ו י"ב הויות והקרבנתם עולה תקריבו כפשותיכם עולה ל' כולו כליל
במו כר"ה חתום ו"ס שם של ע"כ י"ח תיבות כל הכתוב לחי' י"ח אלף עלומות חי
העולמים והוסיף יהוה לכם כלומר בהויתכם תהיו לכם לכל ברכיכם לכב ולא לגרם
חזיריהם כתב ו"ל כל אדם הרא דבר השם יש' על לבו תשובת השכל וישים
לבו כשפרך הלשון יוכין מאד כשמתפלל עלינו לשבח כי שיר השיר'
הוא ויהושע מחרת אים האלהי יסרו כשנכנסם לארץ ישראל הקדוש' ראה כי חק' הנח'
סלהם' אלה' תהווקס' וזי לא היה יודע כנר ואיפשר אור אי' מהכלי' ונדאי כי השם
א"ת 2 ביארך

כי ארץ חמץ היא ומשחתו של פלס והינות ניוזין מנכסיו התחיל לפרש נסיו
 בשמים וברע על ברכיו באימה ואמר בקל רם בכיון המשמח הלב לכוון עלינו
 לשנה ומפני ענחתו הגדולה כאשר למד ממשה רבינו ע"ה אשר יסד "מזמור סיר
 ליום" בשבת והפסוק כל שלא יבינו ששאלו כן היה הושע עבד ויסד עלינו לשנה
 בשמו הושע ולמפרע "הוא אלהינו" ואחנך כדע' "שלא שם" עלינו לשנה ויסד
 קל כתיבות מן עלינו עד תמלק ונכרה נמין בן כין כלומר ין קו וחסד ו' בן קן יסדה
 בן קן תיבות להיין קל' על שם למ"כ" למד רבו התורה כמ' יום ונמ' יום
 הראשונות ואחרונות היינו ל' מ' וסודו מסרה לכל מה בן תמיד כי ולא יוכל
 לראות כך יהושע של ומשרתו יהושע לא מש מתוך האהל ומסר לנו ל' שערי כ
 כיבד חסד אחת והיה עומד לפניו במלכיו הזרתן שאין להם קפנים כזה על
 בן יכוין האדם בכל לבו לשזור לבוראו כזה השיר המפורסד מהודר מעיטור ומקודש
 ומרומם עלינו לשנה עלינו דין לשנה ולפאר לאדון הכל הבקרא אדני שהוא
 אדון כל כי רוכנו בערבות על כסא רם וכישא באויר ותחתיו כל מלכי ארץ' ב
 בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה לתת גדולה ליוצר בראשית והוא ק
 קדמון לכל וממלא כולם ואין דבר חוצץ בפניו שהרי אור המים אין מוץ לדגים
 וחשך לא יחשיך לדבר בהלך בליה כ"ש מי שבראט לא יחולו לפניו ויבר הכל ל
 לנכדו לקלוחו שלא עשאו כגוי הארנות שהרי נתן לנו חקים נדיקים ולא
 שמו כמשפחות האדמה כי תורתם הכל מעשה תעמיעים אך קרבו לשמו על
 בן הם באין וישראל בניו אחיו וריעיו שלא שם חלקינו בהם דכתיב לא כאלה ח
 חלק יעקב כי יוגר הכל שאין לנו חלק באמות שיש להם כסל וכסך ומתפללי ל
 לאל אל לא יושיע בנרתם ומתפללים לאותו אל לא ואנו כורעים ומשתחוים
 למלך מלכי המלכים ואנו ישראל כורעים ומשתחוים לפני מלך מלכי המלכים הק"ח
 לפי שיש מלך על מלכים והק' מלך מלכי המלכים ומושב יקרו כסא הכבוד הוא
 מושב יקר שכינתו בשמים ממעל ג' מעלות לכסא והשמות אל לנכך כי י' הוא ה
 האלהים בשמים ממעל א' כי י' אלהים הוא אלהים בשמים ממעל כ' אין כמות
 אלהי' בשמים ממעל ג' והכסא קדש בשמי הרקיע אך באויר השלישי גבוה מאד
 ושכינת עזו בגבהי ערומים אל תאמר שיש על הכסא לכך אמר בגבהי ערומים
 הוא אלהינו ואין עוד אחר י' פעמים בקרייה ואין עוד כנגד י' הויות ברוקח
 גורם ואין עוד אך הספרים שלנו אין עוד אמת מלכינו ואפס זולתו כבוד ג
 הוא מלכינו ואפס כמו ואפס כסף אין זולתו ככתוב בתורתו וכו' יש לך לדעת
 ואין עוד אפי' באור על כן בקום לפי שאתה הוא ואין אחר והאלילים כרות
 יברתון בעת ההיא ישלך איש אלילי בספו בתלכות שדי מי הוא שאמר לשלם ד
 דיי ושאל דיי לעבדו ושודד הבוגדים בו ומשדד מערכת הכנפי' כל רשעי ארץ
 כל יושבי תבל תבל לשון תבלין על שם שאדם מוצא בהכל רבנו כלומר כרנפ
 בריות לתוכה תשבע כל לשון ולא יאמרו עוד הי אלהים דן או באשמת
 שומרון ותמלק עליהם מהרם לשלם ועד : מן עלינו לשנה תד ת
 תמלק ככבוד קל' תיבות כמין מן בה אמר י' בורא השמים הוא האלהים עד ו
 ונש' נשי' הלה קמ' תיבות נרפ' עמו למי תדמיוני ואשור' תינו' הרי קל' רוקח
 מן הנה

מן סבא ביה אחרי כי סדרו סדר עבודת היום השייכים אל ג' ראשונות ומדר
 חזקתן בנשים כני שנה שבעה תמימים הכ נאים לכפר על ישראל לפי שהם ר'
 חמדים ג' לקבלת רבי' בחי' ברי' ו' תמימים לפיכך שכורטו חקוקה נכסא ה'
 הכבוד למעלה מ' ריקיע' ואין כל בריה יכולה לשלט בפעקכ בכיוולאמר ועצית'
 עלה לריח ביח' ל' שפוא ראש וראשון וכל השמים ע' אומות ביוזים ממנו וכולם
 חודים ומשתחיים שהם הכל וריק לא יוכלו להושיע כאשר כתב רבי' בחי' חל'
 ותמלא בכל הגרסה של סוכות שזכור לה ל' לבד ביום ראשון והכוונה כי עם
 ישראל מהב' לכל אותם הכחות לפי שטובת העולם נאה על ידן כדי שיתחדו
 בכחות זה כוח וזה כל אחד ואחד מי שהוא מקבל והכל מסתב ראשונה וכמלא
 ג'ס מודם שאין יחיד מושל עליהם ולכך הזכיר ביום ראשון ל' ללמדך שתהא
 הכוונה בכל ע' פריס ל' כלבד שהוא ראש התמשלה והמערבה כלן וכולן מיחדים
 ומודים שאין להם גדולה ומלכות אלא ממנו והוא אין חסר כלום וזהו הייחוד ה'
 השלב ע'ל על זה כוכל הלשון תפלת יהושע עלינו לשהח לאדון הכל ומי
 הוא אותו אשר ראוי לתת גדולה ומי הוא הוא יוכר בראשית וכן בכל השנה ו'
 בולה אחרי שג'מנו ויחדנו הכל י' אחד ושמו אחד ראוי לומר תפלתו של יהושע
 לומר שלא עשאנו כגוי הארצות ואנו מברכין כל השנה ועתה ומשכחי' ומשארים
 לאל שלא עשאנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחת האדמה הבמסרים למלות
 ובמלות מקבלי פרס מהשמים והשמים היושבים חונה משלחן גבוה כזו ס'
 הבמסרים שאנו לטרף ויבקשו מאל מאלכלם והגרם משתחיים להם הכל המה מפע'
 תעצופי' שכם משתחיים לכלל וריק ומתפללים לאל לא ה' כי ס'
 פעלינו עד יושיע ל' תיבות כגד לא' מלכים שכבש יהושע ואם יאמר לאל לא
 הרי לך או אם יאמר ומתפללים ללא הוי' ל' תיבות ואכחנו ישהא
 מפע' ללא ישמע מתפללי' ללא חו' ואכחנו ואכחנו יש גורסי' ואנו ובפרט
 הרוקח ויש שאין גורסי' כי הוא מלשון ואנו הדייגים ל' אניבות כורעים ו'
 ומשתחיים ומודים ג' לשונות מלך מלכי המלכים ביו' לשונות כוטה שמים יוסד
 ארץ ומושב יקרו וסכינת עא בנכחי מרומים עשר לשונות כגד עשר מאמרות
 מושב יקרו עיקר כספר היכלות ואוכר הכבוד וסודי דוי והרוקח וי' ג'
 גורסין וכסא כבודו בשמים מתעל וכסא גי' ראשו כסא כז' והמנועים מלומר ס'
 מושב יקרו אות' יקרו גי' ולדעתי כי אין כאן בית מיוחד כי כבר הקדמתי
 על גויי הארצות להכל גו' כאם לנו לומר אבל מלך מלכי המלכים מ'
 מושב יקרו לא דבר ריק הוא כי הוא מושל ולפי קבלת מהר"ם שכל זל ג' לומר
 מושב יקרו כי כתב ר' י' קדוש ר' וכסא' וכאולי ואפשר בא לנו להורו'
 הכרח בין שתי הגי' בר'ם שהוא כדמה לנו עתם יושב במלך כסאו רב וכיסא
 ועכ' אנו מתחל'ן לומר המלך היושב על כסא רס וכיסא וכסא ימות השכם ס'
 מתחל'ן שוכן עד ולא על כסא רס וכיסא יבול להיות גיר'ס הספרי' אמת ל'
 לומר וכסא כבודו בשמים מעל' אכן החקח כתב במחזורי' שלו מושב יקרו וכשרש
 קדושת הייחוד בריש פסלי' שלשם מושב יקרו בשמים מתעל וסכינת עזו בנכחי
 מרומים הוא אלסינו ואין עוד אחד ע'ל ואכ' בראוי לומר מושב הוא
 אלקינו א ת ג

אלהינו אין אחר הרקח גורם ואין עוד אחר והגורמי הוא אלהינו אין אחר
ג' אלהים אי כנגד אלה אשר אלהים טעם למה אומר' בקול רם י'
הוא האלהים שגריך להתפלל י' שיהא השם שלם והכסא שלם דהיינו הוא' ה' ה'
חסר מהשם של כי יד על כס יה א' חסר מכס ויהי כסא שלם יהוה שם שלם
מנאתי עוד טעם אחר כתיב ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה כאמר שם
ועב ואמרו קול רם ובאחר' כתיב ואמר לבד ע"כ אנו בועקים קול רם הוא א'
אלהינו ואין אחר וגריך להתפ' ר' דאחר עוד טעם אחר הוא ג' ספרות
כל הנבין ה"א פ' ו' ת" א כ"ע' יכוין כל אדם מעליו לעליו ה"א היא ע"ט ו
ומשם אל הו' ו' קצוות שהם יסוד אלהינו ה"ן ת" ת" ח' אל הציבה חכמה כ"ע
היא האלק וכלפי שאמר החזן ואנחנו כירעם ומשתחווים למ' מה' ולא נהיה כ
בנויי הארצות שהם מתפללים לאלהים אחרים והוא על דרך שאמר יעקב לבניו
שפא ח'ו יש בכס איזה פסול עבו ואמרו שמע ישראל י' אלהינו י' אחד על כן א'
אנו בועקים הוא אלהינו אין אחר הוא הכסתר יושב בגובהו מרומים אלהינו אין
אחר ולא בנויי הארצות המכוונים לשבר הדלת שמע ישראל י' אלהינו י' א'
אחד חו' לקרא אחר לכן כתיב וילאו למנא הפתח לקרא אחר במקום אחד
ולזה אומ' הוא אלהינו אין אחר רמו לשמע ישראל י' אלהינו י' אחד
ולא אומר הוא י' ואין אחר גם הוא ע"ד שאמרו ז"ל בתשרי עתידין להפאל כ
כאמר אלהינו אותיות אלהיו אנו מתפללין שישלח לנו אליהו לפתוח לנו כ' שער
בינה כמו ש' וחסד'ש עלו כפי ישראל כ' פתחים יביאת פתחים בתורה :

קבלה זו מנאתי

ה' ע"ל"ו ל"ש"ח לאדון לשבח לבי שהוא אדון כל עלינו לשבח ג' אכ"ג ית"ץ
שם של מ"ב יכוין המתפלל אכ"ג ו' קצוות שם של ד' ית"ץ קר"ע שט"ף כלומר
יהי רצון שיהא עת רחמים לקבל תפלת' וקרע' שטן ויכטלו כל גזירות קשות פ
עלינו לשבח הוא ת"ך ו' כלומר ו' קצוות בתהליך ת"ך הוא עליון לשבח רק"ט
פ' בשלח פסוק והיה אם שמע וכו' אכ"ג י' רפאל וז"ל ותקנו בעלינו לשבח דרך
כסתר לאדון הכל מפני שמזכיר בו לפני מלך מלכי המלכים סך' שאין לנו ר
דשות לבין בו פנים בפנים רק דרך כסתר יסקני מכשירות פיהו שהם ד
דברי הכבוד העליון להתעלה באור העליון כי המחשבה אסורה לחשוב שם כי ס
הוא למעלה אשר ממנה יאמן כל אמן ולכן התקנו שיהיה משבח מכלל ומקלס
למלך מה' זה התירו לנו כי אין גריך שם קדושת מחשבה ומוטל עלינו ל
להללו ולקלסו ית' ויתרומם וית' מלך הת"ש מלכי זרועות שלם הם ח"ס
המלכים ה' וסביבת עו' ויש לך לדעת כי אין רשות לאדם לעלות מחשבת מן
הבינה ולמעלה ש' אמור לחכמה אחוזה את ומודע לזכה תקרא דהיינו בנכח
אבל משם למעלה על דרך כסתר ולכן אין מוזכרים בברכות רק הזכ המיוחד ו
ולא שם אלהים ונעבור כי המתפלל ברוך לבין דעתו כאלו מדבר לבנו לפני ה
העלך פנים בפנים בקדושת כמו שאז"ל דע לפני מי אתה עומד והוא מודה לו
או תבקש ברכיו מענו וכאשר הוא מתכנה עם ברויותיו ברחמי' לא יתכן לעלות
במחשבתו כי אם לתקו' אכיל' הנש' כי שם בית' כמים שאין פוליס כי אם לתקו'
יביאת

עבד' עבד' העתקתי מכתב יד הגאון מהר"ר יעקב לייב' בנו של הגאון מהר"ר ז'
 ציון ז"ל ח"ל כשסי' האחו' אחר מהר"ר מוליך וזיני' אביו של מהר"ר סג"ל מ"ב
 בש"כ מ"ו בשמך י' שדי בבאן שתעש' שאלתי וכקשפי והי' י' למלך על כל הארץ ביו'
 הקואי' י' אחד ושמו אחד עלינו לשבח גי' אב"ג ית"ץ וכשאת' עלינו לשבח בריק' לזכור
 השם ויבקש שיהא עת רחמי' לתפלתו וכך יאמר מגדול עז שס' י' בו ירוך בדיקו כשגב
 מיום שחרב ב' המקדש אין לנו לכפר לא קרבן וזבח ולא בנדי כהל' ולא מנח' ולא זבח
 ולא מזבח רק שמך הגדול עומד לנו ויהי רצון שיהא שע' זו עת רצון ליכנס ב'
 בתפילתי למרו' כשאתי מוכי' אמר י' אל רחום ורחוק וגו' מ"ב פעמים וגם תחיה וז'
 יאמר אחר סיום האחו' ברטט ורת' באים וברא' בביסוי כנים ויזכיר אחרי כן שם
 של מ"ב אב"ג ית"ץ קר"ע שט"ז נג"ד יכ"ש כט"ר נת"ג חק"ר טכ"ע יג"ל
 פו"ק שר"ג נ"ת וכך ביקדו שכל פתח שכל ויש כוקדים אב"ג ית"ץ ג"כ שכל פתח
 שכל עכ"ל העתק' וקש' עלי מי יעמד לנו להפסיק בתשל' ולומר מ"ב פעמים י' י'
 אל רחום ונתדומתי להא' דאמרי' אין אדם רשאי ליפול על פניו אלא אל' כעב' כיבושע
 גם לא ראינו מקמאי וקמאי דקמאי דקשישי טובא וכל טוב אדוניהם בידם ולב' אומר
 ביוש להם ליחידים קשישי וזיני הגבור בשעה' שהש"ן מאריך בניגון עלינו כמו ש'
 שתר' קבלה בידינו מן הרוקח ו' פסוקים לאמר לש"ן בשע' שהש"ן אות' הוא ה'
 האלהים כאשר אכתוב להללם ויכול להיות מהר"ל כמי כסיים האחו' אחר כן כי לא
 היה ש"ן דאם לא כן היה ידוע לרבים לא ליסתמיט' דלא כהגדר ויכיר לרבים קבלתו
 וסוף עלינו לשבח תחילתו אב"ג ית"ץ ושושן ב"ת' גדקו יגדיל' תורה וטוב הוא
 לכלל השטן גם לבי אומר מגדול עז חתום מ"ב על כן אמר לפני השם של מ"ב
 והשם הזה יונא מ"ב בראשית עד ו'ב ובהו וזהו שאמר לזכר בראשית כלומר היונא
 מבראשית ואחרי כי הוצקתי לכתוב משם של ארבעים ושתי' אכתוב הא' דכרך ע'
 עשרה יחסין אומר רבה בר בר חנה אחר רבי יוחנן שם של ארבע אותיו חתמו'
 מוסרין אותו לתלמידיה פע' בשבוע ואמריל' פעמי' בשבוע תבו רבנן בראשית שם כן
 ד' י"ב אותיו סיו מוסרי' אותו לכל אדם משרבו הפריגי' היו מוכרי' אותו לנכועי' שנכסכו'
 והגנועים שנכסכו' היו מכליעים אותו בנעמי' אחיה' תביא א"ר טרפון פעם אחת
 עליתי אחר אחי אחי לדוכן והטיתי אוזני' לכל כהן גדול ושמעתי שהכליע שם בנעמי'
 אחיהם הכהנים אחר רב יודא אומר רב שם של מ"ב אותיו אין מוסרין אותו אלא
 למי שנכוע ועביו ועומד בחכי יעיו ואינו כועס ואינו משתגר ואינו מעמיד על מ'
 מידותיו וכל היודע ומחזק בו ומשחרו בעבר' אהבו למעל' וכחמד למט' ואימתו
 גוטל' על הצריזות וכו' שבי עלמות הזה והבא עכ"ל הגמרא פרש"י שם כן
 ד' אותיות קריאתו ככתובתו ופירושו חננים מוסרין אותו לתלמידיהם ואח"כ
 פי' שם של י"ב וכן ע"כ לא פרשו לנו משרבו הפריגי' התשתמשו בו לנכועי' שנכסכו'
 לנכד בו העם בתקדש לאחר עבוד' כיבוד תמיד של שחר מכליעי' אותו בנעמי' אחים'
 הכהנים אותו שלא היו בקיאים בו ומברכים בשם כן ד' אותיות כשהיו מושבין
 את קולם בנעמה היו אילו הנקראים ממחרים להכליע שם כן מ"ב ולא היה כשמע
 לרבים מקול נעירות הצירקס בנעמה ביסוס קול' לדוכן לנכד ברכת כהנים ו'
 ואינו מעמיד על מידותיו לנטור איבה שמה ישתמש בו להקס' עכ"ל רש"י
 והנהיגי

וְאֵתְּכֵם עַל סִקְלָהּ שֶׁאִתּוֹ מִסֵּרְכָה הַשֶּׁסּ שֶׁל מֶלֶךְ בְּלִפְנֵי וְשֵׁלִי כֵתֵב לֹא מִרְשָׁ
 לָנוּ וְשֶׁד קִשָּׁה עָלֵי כִי הִיָּה לֹא לְהַזְכִּירוֹ אֲחֵר הַפְּטֻדָּם כְּמוֹ שֶׁמִּרְשָׁלִי לְעַל לְאֲחֵר עַ
 פְּבֻדָּת מִיָּד מִמִּיד שֶׁל שָׁחַר אִם הִיָּה לֹא לְמִרְשָׁה כְּשֶׁהִכְרִים עֲלֵיהֶם לְדוֹקֵן וְחֵם
 אֲעֲשֶׂה כִי לֹא זָכִיתִי לְשֹׂאֵל מִי אֲלוֹמֵי רַבְּנוּ דְקִשְׁשָׁאִי אֲעֲרוּ בְּאֲזִיכּוֹ שֶׁמֶעֱבֹן אֲכֻתִּיטָּ
 סִיפֵרוּ לָנוּ וְנִאֲוִלִי כְּוֹנֵנוּ לְעֲלִינוּ לְשִׁנָּה גִ' אֲכִי' ית"ץ' וְכִאֲחֹז כֹּלֵנוּ שֶׁ
 שְׁמוֹת וְמִי יוֹדֵעַ אֲנוּ יִתְמִי דִיתְמִי וְרִשָׁ' לִדְכַת שֶׁשׁ שֶׁל י"ב וְמ"כ לֹא מִירְשָׁ לָנוּ אִין
 ר"ל שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ כִּי הִיָּה לֹא לְמִרְשָׁ לֹא כֹדֵעַ לָנוּ אֲלֵא אִתְּ לֹא מִירְשָׁ לָנוּ הַמְכוּזָּן
 שֶׁלֹּהֶם שֶׁהָיָה בְּוֹדֵלִי רִשָׁ' יוֹדֵעַ תְּכַלְתֵּנוּ שֶׁל ר' בִּיחִיבֵא הַקָּהֵה וְכֵן כֵּתֵב הַשֶּׁסּ
 שֶׁל מֶלֶךְ 'אֱלֹהִים' בִּישְׂרָאֵל גְּדוֹל' יִחוּדָךְ 'אֲשֶׁנִּבְנוּ' בְּדִקְוֹתֶיךָ וְכו' עַד גְּמִירָא וְ
 וְרִבִּי יוֹדֵא חֲסִיד קִבְּעָה בְּסִלְחָם שֶׁלֹּא וְהִתְחִיל בֵּן אֱלֹהִים בִּישְׂרָאֵל וְיִתְרֵי שְׁמוֹת
 קְדוּשִׁים יִסְדַּר בְּאוֹתוֹן בְּלִיחָה שֶׁשׁ שֶׁל גִּב' וְשְׁמוֹת הַרְבֵּה מֵאֵד וְאוֹתוֹ סִלְחָה קִבְּעָה
 לְעֵזֶר בְּקֶ' רַעֲיָנָה בִּרְחֻקָּה"כִי בְּמִדּוּמֵי גִ' וְרִשָׁ' לֹא יוֹדֵעַ ח' וְדִלִי יוֹדֵעַ
 אֲבָן הַזִּירוּשׁ לֹא בִתְשֻׁרָה וְרִבִּים אֲמִירִים לְשִׁשִּׁי הַרְחֹק מִן הַבִּיאֹר וְאֵל ת
 תַּעֲמִיד בּוֹ כִי אִינִיךְ יוֹדֵעַ דְּכֵר כְּעֲבָמִים בְּהֵטֵן הַתְּלָאָה בְּרִשָׁ' אֲוִם' לֹא מִרְשָׁ לָנוּ
 עַל כֵּן הַתְּרִחֹק וְלֶךְ דְּוִמִיָּה תְּכַלְהָה בְּאֲעֲשֶׂה כֵּן הוּא אִין אִישׁ יוֹדֵעַ אִ
 אֲתֵנוּ עַד מָה וְאִתְּ אִישׁ יַעֲמִיד לִצְנִי לֹא הַכְרֵתוֹ אֲבָל לְהַרְחִיק מִמֶּה שֶׁמִּנְהָ
 בְּמִתְרִי כְּתוּרִים וְלִהְיוֹת ח' אִתְּ אֲרֵנָה וְלִאֲמֹר הֵם כִּי לֹא לְהַזְכִּיר שֶׁשׁ י' אִין
 לָנוּ כִי חֲטָאנוּ הָיָה הַשֶּׁסּ חֲסֵר שֶׁל כִּי יוֹדֵעַ כֵּס יֵה אֲנוּ מְרִיכִים לְהַתְּלָל עֲלֵינוּ
 שִׁימְהוּ הַקֶּץ וְהִיָּה הַשֶּׁסּ שֶׁלֹּא זֶהבְּסֵא שֶׁלֹּא וְהִיָּה שֶׁלֹּא בִידֵינוּ יֵהִיָּה חֲסֵר וּמִרוּחָק
 וְלֹא יִזְכֵּר וְלֹא יִפְקֵד הֵיכָה אֲבָחֵנוּ כָּלִל הַגִּזְרִים חֲשׂוֹנִים וְוֹדֵלִי חֵיב כָּל אֲדָם לְחַפְּשָׁ
 מַחֲשׂוֹת לְחִיכּוֹשׁ וְעֵזֶר לָנוּ עַד כִּי יוֹדֵעַ מָה שֶׁלֹּא יִכּוֹל לְדַעַת כֹּזֵם שִׁישׁ
 לֹא אִין טוֹב בִּידֵנוּ וּמִחוּץ בּוֹ עַד עֵת יִבָּא מִי שֶׁגִּלָּה לֹא סִנְלָנוּ וְכָל אֲדָם יִתְחַיֵּב
 עַל זֶה לְהַתְּלָל שִׁיתָן לֹא הָק' חֲסֵר לְהַבִּין מָה שֶׁמִּנְהָ בִידֵינוּ וְגִילָה לָנוּ אֲחֻתֵּינוּ
 סִבְרוּ לָנוּ וְוֹדֵלִי הָרִאשִׁיכִים בְּעָלֵי תַלְמוּד וְהַאִים אֲחֻרִּיהֶם יוֹדֵעַ מָה שִׁידֵעַ אִ
 אֲלֵא שֶׁלֹּא רָאוּ לְהַתְּלָל עַל הַסֵּר לְחֻלָּשֶׁת הַדּוֹר פְּרִיטֵי עֲמִינוּ יִשְׁלַחוּ יוֹדֵעַ וְאֲכֻלֵּנוּ מִפִּי
 הַחַיִּים אֲבָל לֹא הַסִּתְרוּ הַשְּׁמוֹת וְקִבְּלָת שְׁמוֹת הַתְּאֵרִים רָאוּ לְדַעַת אִין
 לְמַעַל כֹּהֵם לֹא הוֹדִיעַ לָנוּ רֵק בְּעִינֵי תַּחֲלִית וּשְׁחֻחָתֵנוּ לָנוּ קִצְתָּ מַצְעִים מִלּוֹ
 מַצְעִים מְכוּסִים בְּקִרְבָּם שִׁינוּ לְתַלְמִידֵיהֶם אִךְ כִּי הַתְּתִיד בְּדִבְרֵיהֶם מָה שֶׁחֲסֵר וְ
 גִילָה זֶה וְחֲסֵם יִכֵּן לְאֲשׁוּרֵי בְּרוּךְ יֵהִא תְּקִירוֹ וְעֵזֶר שֶׁשׁ וְעֵזֶר שֶׁשׁ אִת
 הַהֵלָל לְעִמּוֹר אֲקִירָא וְוֹדֵלִי מִהָרִ"ל הַלֵּל יוֹדֵעַ מָה שִׁידֵעַ וְאִשׁ לֹא יוֹדֵעַ מִיָּתִיב
 תְּבִיטָה מִדִּרְשָׁ יוֹעֵל בּוֹ הַקְרִיאִים אֲעֲלִי כֵן שֶׁהָיָה הִכְרִיכִים לֹא יוֹדֵעַ לְקִרוֹת וְ
 הַשֶּׁסּ כִּכְתָּב מֶלֶךְ הַבִּיבֵל לִהְיוֹת הַקְרִיאָה כִי אִין סִבְרָא שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ דְּכֵר יֵשׁ כִּכְתָּב
 בְּנֵי רִישׁ כָּלִל נֵר :

סִבְלָת הַרְחֹק בְּשִׁעָה שְׁמוֹתֵיהֶם הֵם בּוֹר הוּא אֱלֹהֵינוּ יֵאֲמֹר הַזֶּךְ
 אִילוֹ הַמַּחֲשׂוֹת שֶׁמֶה אֲתָה הַרְאִית לְדַעַת כִּי י'
 הוּא הָאֱלֹהִים וְאִין עֵיד מִלְּהוֹ וְיִדַּעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁמוֹת אֵל לְבָבְךָ כִי י' הוּא ה'
 הָאֱלֹהִים בְּשִׁמִּים עֲתֵלָּ וְעַל הָאֲרֶץ מִתְחַת אִין עֵיד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל י'
 אֲלֵסְנוֹ י' אֲמֵד כֵּן לִי אֲלֵדִיךְ הַשְּׁמִים וְשִׁמִּי הַשְּׁמִים הָאֲרֶץ וְכָל אֲשֶׁר הֵם
 בְּנֵי

כי י' הוא האלהים ואדני באדונים אשר לא ישל מרים ולא יח שוחד כי י' אקרא הכו גדול לאלהינו יהי שכי' עבודך מעתה ועד עולם ע"כ ו' פסוקים ו' ריקיעים קרע להב שכל אמה הראית לדעת פרש' קרע להב עליונים ותחתונים ואילו הן ו' ריקיעים וכול וילון משון מכון ריקיע שחקים ערבות וסימן זמם רשע אתה הראית י' ת תיבות כולל י' מאמרות וחטוב או' ו' ריקיעים ל"ח א' אותיות ל"ח שנים שהיו כיוצאים כלומר יען כי הראית שכל ועצרת הדת על כן היו ימי הכניסות ל"ח שנים במרכבה החיות י' פכים לאחד וחטוב ו' ר"ל דו פרמסין תפ"ט מ' אותיות ש שנים נכורים סביב לה שמע ישראל ו' תיבות ו' קמות חטוב ס"ד ע"ד גדולה עדות למי שעיחד השם אין שד יכול לשלוט בו כ"ה אותיות מידת כ"ה ידוע הן ל' י' תיבות כולל י' חטוב ה"ה דהיינו כי"ה ו'ע ל"ח אותיות כי י' הוא האלהים י"ט תיבות חטוב כ"ד כולל כ"ד ספרים כ"ד שעות כ"ד רכבות ע"ד אותיות שונות ישראל ע"ד י' אלהיך כי שם חטוב כ"ו ו' תיבות ו' ימי נראשית כ"ה אותיות מדת כ"ה י"ט שס' י' עבודך תיבות ו' כל ו' ימי נראשית יס"ה עבודך חטוב י"ס מדת ע' עבודך ניקוד של שם שאל חולם קמץ כי ע' נשחץ ישרן לך :

עלינו לשבח לארזון חבל לתת גדלח ל ליוצר בראשית שלא עשאנו ב בגויי הארצות ולא שמונו במשפחות הארצות ש שלא שם חלצנו בדם וגורלנו בכל חמונים ואנה בירעים ומשפחות ומזדים לפני מלה מלכי ח חמלכים חקדוש ברור הוא שחוא נוטח שמים ויוסר ארץ ומושג יקרו בשמים מופעל ושבינת עז בגבתי מרומים : הוא אלחינו אין עוד אחר אמה מלבנו ואפס וולתו בכתוב בחורתי ו יובעת חיות ותשבות אל לבבו כי יי הוא האלהים בשמים מופעל ועל הארץ מופעל אין עוד :

ואתה כורעים כואת כורעים על דרך רחמים רחמים יג לא לא
 ותר על כן כי הוא מראה עמנו כנעול כחמיו כי המה זו ו
 ומה בלתי קומה והשכל הק"ם מרש וכנעול ועלין על כל
 ר"ל חידש הכל כשמים עמפל חכמת הנלנלי הסך מורים על
 ביונת המכוון על כן אמר ושכינת עזו בננהי מרומים ר
 ר"ח אמת מלכיו לבדו וכולם כנדרים לאמיתת מביאשו והוא לא יטל כנעולס
 וע"כ אמר ואשם זולתו עכ"ל מה"רש מוויכא גרם אשם זולתו בלא ו' ונקוד זירי
 ובסדר אחד מנאטי האומר ואנו כורעים ד"ר י' נזה האמרו בקמץ אל יאמר ו
 ואמ כפתח שהוא כוטה שמים כשא שוא ע"ד עמל בקהל' ואשם כנעול אש אשם
 גזירי כופר נפיקר כי הוא לשון שזעה כמו אשם את הדבר ו' ממה
 וכל אמת מלכיו קאי על אין אחר כי אש האחד נאמיתת לאפיקי כנעול כ
 מביאות ע"י מלכות ואשם זולתו אין מי ימלך ככתוב בתורתו כנר כתב בו מלך
 גרסי' ולא בתורתך כי משמע הי' כאלו מדברים הכבוד לש"ן מלאכים כשא ו
 יש לו טרה לבד ע"כ גרסי' בתורתו וכן כתב הרקנט כר וי"א כנעול
 כשלא עלינו תקנו כנסתר משני שמזכיר בו מלך מלכי המלכים
 שאין רשות לכזין בו עכ"ל וידעת היום והשבות אל לבנך כלומר תוכל לדעת מ
 מהיום כי ישתנה היום לילה ולילה ליום ידעת כי יש מנהיג בשלב ולא שלם
 קדמן וכמהנו כוהג מעבמו כאשר אברהם הכיר בראו והשיג כי יש קדמק ו
 ומנהיג לכל ולכן בקרא איתן האזרחי' ל' מורחי כלומר נעשה איתן נהשה שמש
 זרח מזרח שוקע מערב שח' ממזרח שמש עד מנאול גדול שמי כגויס כלומר כולם
 יגדילו שמי בראשם זריחת שמש ומנאול היינו שקיעה פעמים בארוכה פעמים
 בקצרה וידעת היום גימ' ס' א' והמלת ד' הס' ס' ג' אדני והשבות על לבנך כ
 בשני יגר הרע ויגר טוב כי י' ברמזותיו הוא האלהים המושל וברא שמים וארץ
 למעלה ולמטה מתחת לארץ אין עוד הכי גרסי' בלא ו' עוד הכל מנאטי ב' פ
 פירושים בכייר זקן ומקובל לאדון הכל יחיד וקדמון הממנא הכל והיא חכמה ק
 קדומ' עם קדו של יוד לתת גדלה חסד ליוגר בראשית ת"ת ויגר העול' בראשית
 ע"י ראשית שהיא חכמה שלמ' שלא פשאלו ולא שנווכו לבי שאלקס חרף לבית ואנחמ
 בגדרה יושבי נע' עם המלך והוא חלקינו שהם משתחווים לפסילי אלהים ו
 ומתפללים אלאל הם השריב העליזים הממוכים לעשות שליחות ואין ל
 להם רשות לשנות שמה שנגטוו לא ישנו חפידים ואנו משתחווים לבני מ"ה ה"ה ה
 הוא הבינה ראשונה מלכי ת' המלכים כה"י ומושב יקרו ת"ת בשמים מיכ רוח
 אש אשם סודו ושכינת עזו ב"כה בננהי מרומים הח"כ והכתב וי"א שכינת עז
 זה המלכות וכנון היא שהיא מהעלה על במוחי עב' הוא אלהינו א"כ ואין עוד
 ממנא אחר מבלעדו אמת מלכיו ת"ת מלך ישראל וגאלו ואשם זולתו בורא עולם
 ומנהיגו ככתוב בתורתו כי י' היא האלהים הוא "הבינה" ועל הארץ מתחת מלכו
 ובקראת ג"כ אלהים שמק' לת מן "הסוד" ומנהיגת השלב אין עוד מוכיח ומאביל כ
 בלתי השי' שני בכייר זקן ו"ל עלינו לשבח פי' מה שגא עלי מכה א"ס הוא ח
 חיוב עלי לשבח כמו בשוא גליו אתה תשכח ל' משכח שאין מים חובה עלי ל
 לכורידו

בְּיָדוֹ וְלֹא־מִשְׁכֵּנוֹ לֹא־דָן הָכֵל הַחֲכָמָה הַקְדוּתָהּ לְיוֹנֵד נְרָאשִׁית הַחֲכָמָה שֶׁהִיא רֹאשׁ לְעָלְמָא שְׁתֵּי חֲכָמֹת הֵן הַעֲלִיּוֹנָה קְדוּתָהּ רֹאשׁ לְעָלְמָא הַאֲבִילֹת וְהַסְכָּמָה הַחֲכָמָה רֹאשׁ לְעָלְמָא הַשְּׁרִירֹד שֶׁהִיא כַח מוֹטָנֶע הַמַּטְטִיר וּמִתְרַסֵּס בְּכַח מוֹרֵג שֶׁהוּא עֲלִיּוֹן לוֹ שֶׁלֹּא עֲשֵׂאנוּ בְּכַל מְקוֹם שֶׁמִּזְכִּיר עֲשִׂיָּה הִוא מַלְכוּת מְבַח מוֹטָנֶע וְהַזְכִּיר שֶׁלֹּא שָׁמָּה לְמוֹטָנֶע וְלֹא שֶׁסְּחָקִית לְמוֹרֵג ת"פ פ"ח ח"ס וְלֹא שֶׁסְּגוּרִינוּ כְּעֵד הַמוֹשְׁכָל מִן הַיְיִכָּה וְלִמְעַלָּה לֹא שֶׁסְּגוּרִינוּ כְּגוּרֵלֵם שְׁגוּרֵלֵם וְהַשְׁתַּחֲוִייתָם לְלִפְנֵי וּמִתְפַּלְלִיהָ לֹא וְאִנּוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ לְמַעַלָּה מִמֶּלֶךְ בִּיְיִכָּה מְלָכֵי הַפֶּת הַמְלָכִים כִּי שֶׁסְּכַח מַלְכוּת הַקְדוּשׁ שֶׁהוּא קְדוּשׁ וּמִתְקַדֵּשׁ וּמִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא הַיְיִכָּה וְהִיא שְׁעָלִיהָ כוֹטֶה שְׁמִיכֵי אִת"ש כַח מוֹרֵג וְיִסְדֵּר אֶרֶץ יִבְרֹד עָלְמָא כִּקְרָא אֶרֶץ וְעוֹשֵׁב יִקְרוּ שֶׁשֶּׁסְּהַב מִמְּקוֹם חֲכָמָה הִיא כִּקְרָא יִקְרוּ וְהוּא נִשְׁמֵם מִמְּעַל לִהֵם וְשָׂכִיכֵת עֲוֹ הַיְיִכָּה בְּגוֹפִי מְרוּמִים וְהַכֵּל חוֹזֵר לֹא־סָה כוֹא מוֹרֶה עַל הַנִּסְחָד אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי הָכֵל וְשֶׁסְּהוּא הוּא בְּרִשָּׁה וּמִתְבַּשֵּׁשׁ לְכָל הַאֲבִילֹת וְלֹא־אִנּוּ כוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמִתְפַּלְלִים אִתָּה מְלָכֵינוּ וְאִשָּׁם זִלְתוּ כִּי מִה שֶׁאִנּוּ מִשְׁנִים מַעֲלִין כְּסֶתֶר וְנִאֲפֵס הַחֲקֵר שֶׁל הַחֲקֵר אֱלֹהֵי תַמְנָא וְיִדְעַת הַיּוֹם יְהִשְׁבּוּת כִּי הוּא הַאֲלֹהִים כַח מוֹרֵג נִשְׁמִיכֵי כַח מוֹשְׁכָל וְעַל הָאֶרֶץ מִתְחַת כַח מוֹטָנֶע אֵין עוֹד כְּאוֹר הַקְדָּמִין עב"ל:

על

בְּיָדוֹ וְלֹא־מִשְׁכֵּנוֹ לֹא־דָן הָכֵל הַחֲכָמָה הַקְדוּתָהּ לְיוֹנֵד נְרָאשִׁית הַחֲכָמָה שֶׁהִיא רֹאשׁ לְעָלְמָא שְׁתֵּי חֲכָמֹת הֵן הַעֲלִיּוֹנָה קְדוּתָהּ רֹאשׁ לְעָלְמָא הַאֲבִילֹת וְהַסְכָּמָה הַחֲכָמָה רֹאשׁ לְעָלְמָא הַשְּׁרִירֹד שֶׁהִיא כַח מוֹטָנֶע הַמַּטְטִיר וּמִתְרַסֵּס בְּכַח מוֹרֵג שֶׁהוּא עֲלִיּוֹן לוֹ שֶׁלֹּא עֲשֵׂאנוּ בְּכַל מְקוֹם שֶׁמִּזְכִּיר עֲשִׂיָּה הִוא מַלְכוּת מְבַח מוֹטָנֶע וְהַזְכִּיר שֶׁלֹּא שָׁמָּה לְמוֹטָנֶע וְלֹא שֶׁסְּחָקִית לְמוֹרֵג ת"פ פ"ח ח"ס וְלֹא שֶׁסְּגוּרִינוּ כְּעֵד הַמוֹשְׁכָל מִן הַיְיִכָּה וְלִמְעַלָּה לֹא שֶׁסְּגוּרִינוּ כְּגוּרֵלֵם שְׁגוּרֵלֵם וְהַשְׁתַּחֲוִייתָם לְלִפְנֵי וּמִתְפַּלְלִיהָ לֹא וְאִנּוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֵי מֶלֶךְ לְמַעַלָּה מִמֶּלֶךְ בִּיְיִכָּה מְלָכֵי הַפֶּת הַמְלָכִים כִּי שֶׁסְּכַח מַלְכוּת הַקְדוּשׁ שֶׁהוּא קְדוּשׁ וּמִתְקַדֵּשׁ וּמִתְבָּרֵךְ שֶׁהוּא הַיְיִכָּה וְהִיא שְׁעָלִיהָ כוֹטֶה שְׁמִיכֵי אִת"ש כַח מוֹרֵג וְיִסְדֵּר אֶרֶץ יִבְרֹד עָלְמָא כִּקְרָא אֶרֶץ וְעוֹשֵׁב יִקְרוּ שֶׁשֶּׁסְּהַב מִמְּקוֹם חֲכָמָה הִיא כִּקְרָא יִקְרוּ וְהוּא נִשְׁמֵם מִמְּעַל לִהֵם וְשָׂכִיכֵת עֲוֹ הַיְיִכָּה בְּגוֹפִי מְרוּמִים וְהַכֵּל חוֹזֵר לֹא־סָה כוֹא מוֹרֶה עַל הַנִּסְחָד אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי הָכֵל וְשֶׁסְּהוּא הוּא בְּרִשָּׁה וּמִתְבַּשֵּׁשׁ לְכָל הַאֲבִילֹת וְלֹא־אִנּוּ כוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמִתְפַּלְלִים אִתָּה מְלָכֵינוּ וְאִשָּׁם זִלְתוּ כִּי מִה שֶׁאִנּוּ מִשְׁנִים מַעֲלִין כְּסֶתֶר וְנִאֲפֵס הַחֲקֵר שֶׁל הַחֲקֵר אֱלֹהֵי תַמְנָא וְיִדְעַת הַיּוֹם יְהִיִּשְׁבּוּת כִּי הוּא הַאֲלֹהִים כַח מוֹרֵג נִשְׁמִיכֵי כַח מוֹשְׁכָל וְעַל הָאֶרֶץ מִתְחַת כַח מוֹטָנֶע אֵין עוֹד כְּאוֹר הַקְדָּמִין עב"ל:

עַל כֵּן נִקְוֶה לָךְ אַחֲרֵי כִי הַנִּסְחָד עָבָה נִקְוֶה רַחֵם הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֵין אַחֵר וְכִי עוֹד בְּשֶׁסְּהַב הַאֲמֵנָה כּוֹנֵן לְרֹאשִׁית בְּמַהֲרָה בְּתַפְאֵרֶת עוֹן מוֹשְׁכָמָא בְּאִתְרֵהֶם וְהַאֲמֵנָה

והאמן כי ויאמר אליו אני י' אשר סובאפיד ונאור כשדים לחת לך את הארץ
הזאת לרשתה נתכארת עון הס' ל' להעביר גילולים מן הארץ משום דאל' ל'ם
ברות יברתון לתקן שלם במלכות שדי ל' מוס המשיח כקרא שדי שאין די לעבדו
ומסדד המערכת שיש די באלוהות ויקבלו כלם של מלכותי והיה י' למלך על
כל הארץ :

גבת אגוז על מלכותיך מלך במשפט הוא מלכיות ל'ת' שס"ה זה שמי
י' חגי השם גי' שס"ה עכ"ל גמרא פ"ק דר"ה א"ר אבהו א'
אמר לפני מלכיות ארוכה ושופרות כדי שיעלו זכרונכם לפני ונתה בשופר אבי'ם
ולכני תקנו לומר המלך הקדוש המלך המשפט תק' לו מתחיל בשל תורה :

בבהרב בהורגה יי' ומלזה לעולם ועד ונאמר
לא חביט און ביעקב ולא רצח עמול בוישראל יי' א
אלחור עמו והרועת מלה בו * ונאמר ויהי
בישרון מלה בהתאסתר אשי עם יחד שבטי ישראל :

רוקח י' ימלך ד' תיבות ל' גליות יכלו ואז ימלך ט"ו אותיות כנד ט"ו
רשעים כ"א גוג מגוג וכננדס ט"ו דדיקים ז' רועים ושמה כשיבי
בני אדם וזהו סיסד באכסיעה מלכי במלכותו ימלך ואז אמלך לכך ט"ו רסן ב
בזמור אל תתחר יבואו ט"ו רשעים עם גוג ויפלו בט"ו דדיקים וינקמו כי יד על
בס' י' ט"ו ט"ו תיבות בברכת כהנים עכ"ל והתוס' ד' וסינויד על כל יום' לא
הביט און ותרועת מלך בו י'ד תיבות גי' דוד וזה עבדי כשיא עליהם עכ"ל
רוקח' והתוס' ל'ז' בזכות ל'ז' דדיקים לו חכמו ישיכלו ל'ז' אותיות שם של כ"ו פ
פעמים אחד כנד יעקב ואחד כנד ישראל ויהי בשרון מלך
רוקח'ט' תיבו' בפסוק ט' מלכיות מלכו תחת הכי' מרקי' דר' אליעזר גי' אג' י' ה
מלך הראשון הוא האחרון במוד יוסף שלמה אחאב כנוד כנר הנליח נא ביד
בורש אלכסדר ט' מלך במשיח העשירי יהים קדש והיחה ל'ז' בן דוד
המלכה עכ"ל ל'ז' אותיות לזכור עקידת יוסף שהיה בן ל'ז' שנים
בעקידה התוס' ל'ז' דדיקים ג' פסוקי התורה ישראל בלשם משה ישראל יוזו
בדין אף כי כח בלשם המקורו וכוותו של משה מעשים ויהי בשרון מלך מתי ב
בהתאסף ראשי עם כר"ה יחד שבטי ישראל ביה"ב

ובדברי קדשה בהרב לאמר כי ליו המלוכה
ומרשל בטיים : ונאמר יי' מלה גאות לבש ל
לבש יי' עיו ההאור את הבון תבל כל המוס :
ונאמה שאר שיערים ראשיבם וחנשיא

פיהי עולם ויבא מלה חבבור : מי זה מלה
 חבבור יי עוז ויבא מלה חבבור : ויבא
 שאר שיערים ראשיכם וישאר פיהי עולם ויבא מלה
 חבבור : מי הוא זה מלה חבבור יי זבאות
 הוא מלה חבבור סלח :

"חקה אפ"י סדר תורם כביאים כותבים דהיינו ח"ל לגר מ'ח
 פתנו תהלים אחר תורה משום שאמר דוד וזכרנו' י' ברכון עתך וקדכי כ
 פשועתך ברכון עתך כר'ה וכתך כסוקי' דוד למשם . מה משם מלך מ' שנה
 לא כנכס לארץ ורח למדין וכנטרע נידו וכנכס סיחן וענ . כן דוד מלך מ'
 שנה ולא כנכס בית החרה ורח מפני שאלו וכנטרע ו' חדשים ופסם
 מלחמה וכנכס . ועוד טעם אחר ח"ל לפי שכתבים קדוש כמו תורה ועוד
 תהלים חשוב ככל כתורה וכמו שפייס התורם אשריך . כתחיל פילים אשרי ו'
 הללויה כנגד י' דורות עב"ל כי ל' המלכות ומושל בנ"ס הוא המלכות
 לפי כי הוא מלך ראשון ואחרון ומסיר מלכים ואוסרם בויקים ה' תיבות כנגד
 ה' מלכים שחלבו בנישה כדאי' בתגלה ה'ק' ושלמה ו' שחלבו בנישה כרי ה' ל'
 לכך בתגלה לדוד ה' מלכות ארומתך אלהי המלך א' כטר מלכותך ב' ס'
 סדר מלכות ג' מלכותך מלכות ד' עב"ל ול"כ העצם סמיכת כותבים
 לתורה דודאי כביאים אחר התורה לפי שהכ פרושי התורה אכל לתפלה . פ
 תהלים דכולו תפלה ראוי להקדים אך זה יקשה בעיני פסוק כי ל' סמלכות כ
 בחומר כנ' ופסוק דשאו שיערים חומר כד' י' מלך גאות חומר כנ' היה לנו ל'
 לכדר כסוף כסדר תהלים ואיפשר מלך הכבוד סלה ראוי לסמך לפסוק אבי ר'
 ראשון ואני אחרון וכפסוק כי ל' י' כנ' אותיות כנגד כסדר קטנה ה'
 כתיבאי' הקשה להכ' לנגד' הגדול ע"א לא שתאמר חו' חס הוא תכלית סממטלס
 ל' המלכות ומושל בנ"ס חס ע' שרים עין בעין יראו ע' סנסדרין יראו כ'
 עין שרים נשכ' י' את כיון וחטס כ"ס ס' ששים גישרים סביב לה' ועוד כ'
 רוח כנ' שחחות נשיר הזירי' קולך ערב ומראך כאלה רוח מקטר' מרובכה
 מכל אה' רובל עיני כיומי' תכעד לגעתך שערך כעדר שרין כעדר מתאימו' ושכול'
 אין כסס יא' שכתתיך ומדברך רקתך לאורך שדיך כולך יפה ומס א'
 אין ד' תחת לשונך ורח נן גל מכין כנ' כנגדן כנ' כחואדוס דגול'
 כנגד כנ' עין קדוה קדש מפגלו' מאו מעלס כנגד כנ' שחחות לתורה ל'
 תמימה משיבת נפש עב"ל רוח כפסוק רחם ארחמנו נאס י' מלך
 גאות ינ' תיבות נגד נגד יג' כבוד כותבים בחמש רוח וחמו'
 יט' ט' ילגלס י' מאצרות מנ' אותיות ואף גס זאת כסיותם שאלו חומר כד'
 שיערי' כ' הרוח שיערי' כיון וירושלים דאזיכס משקיף הפתח הנשאו על ידי
 אדמים סתח המקדש ויבא מלך הכבוד שכל הכבוד עמו ואלך מכבוד לכשר ודס
 ש"א זא

שֶׁלֹא רֹאשׁ הַשָּׁעִרִים כִּנְדוּ י' עוֹז וְגִבּוֹר שָׂאוֹ שְׁעִירִים רֹאשִׁיכִם וְשָׂאוֹ עֲבִיכִם
 פֶּתַח עֹלָם וַיֵּבֶא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בְּתוֹכָם מ' הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְכו' אִלּוּ פֶּתַח ש'
 שֶׁהֵכֵל וְדָבָר שֶׁהָיָה אֵילָנוֹ הֵן שֶׁחָחֹךְ וְלֹא כְּקִרְאִים פֶּתַח עֹלָם שֶׁמֶשֶׁלֹּס כִּפְתַּח
 בְּכַתְּמִיכָה שֶׁעַר הַשָּׁמַיִם ה' כַּעֲמִים מֶלֶךְ הַכְּבוֹד בִּפְסוּקִי אֵילָנוֹ לִפִּי שׁוֹהַ מַדְבַּר
 בְּאֶרֶץ כְּדֹאֵיתָא בְּשֶׁבֶת וּבְמוֹעֵד קִטָּן וְה' כַּעֲמִים אֶרֶץ בִּיקָחוּ לִי תְרוּמָה וּבְכִיתִי שֶׁ
 אֶץ אֶרֶץ לִכְךָ חֶסֶד ה' וְאִכְכֵּד ה' הִיָּה לִלְוֹתָ בְּתַחֲלָה וְהַכְּשִׁי לִכְסוּף וְשָׂאוֹ לִפִּי
 שֶׁאֲחֻזָּה וְהָיָה לִי רוּחוֹת בְּשׁוֹחַר טוֹב מִי' ה' מִיְהוָה אֵל ג' מוֹעֲטִים אֵין כְּמוֹכִי ב'
 בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ וְכִים לֹא בַעֲלֵם הָיָה וְלֹא לִימוֹת הַמַּשִּׁיחַ וְלֹא לַעֲלֹם הַבֹּא עַכְ"ל ש'
 אִוְרָה שֶׁאִשְׁעִירִים רֹאשִׁיכִם שְׁעִירִי בִכְ"ה פֶּתַח עֹלָם וְרוֹשׁוֹ
 שְׁעִירָה

עֹלָם ח' פ' וְרֹאשִׁי הַשָּׁעִרִים כְּתָרִים עֲלִיּוֹכִים כִּכְיָמִים ו'
 וְהַכְּשִׁי פֶּתַח עֹלָם שֶׁהָיָה תַחֲלַת הַכִּיּוֹן מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מֶלֶךְ שֶׁהֵכֵן שְׁלֹו אִוֹר הַרְאֵשׁוֹ
 וְעַל כֵּן אָמַר מ' זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד י' עוֹז וְגִבּוֹר י' כִּנְד מֶלֶךְ הַדִּין הַקָּשָׁה עֲלִיּוֹכ' וְכַסְכֹּו
 שְׁכִי וְשָׂאוֹ פֶּתַח עֹלָם אֲחֵרִי שֶׁקָּלָו שֶׁעַבְדֵּיכֶם וְכִרְכ' וַיֵּבֶא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מִתֵּשׁ אֲתַתְּהֶנָּה
 עַם בְּכִי שֶׁמֶדָה דְּשֶׁה לְלוֹלָה וְעַכְ"ל יִאמַר מ' הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד וְהוּא הַכֵּל הַתּוֹרָה
 לְדִין מְרֻבָּץ י' בְּבִאֲזֹת מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה אִוִּית בְּרִיא שְׁלֹו וְכִבֵּר יִדְעַת מִלָּה שֶׁבֶת
 וְתַשְׁלִין עַכְ"ל שָׂאוֹ שְׁעִירִים ט' תִּיבּוֹת הַס' ט' גִּלְגָּלִים הֵם שְׁעִירִים לִיכְנֹם
 בְּלַעֲשִׁירִי וְלִכְן כְּסוּק שְׁכִיטָה כו' תִּיבּוֹת כְּלוֹמַר אֲתַם הַגִּלְגָּלִים שָׂאוֹ שְׁעִירִים
 וְהַיִּטּוֹ אֵל כּוֹר חֻכְמָתָם וְהִי הוּא זֶה י' עוֹז וְגִבּוֹר מִלְחָמָה כֵּל הַעֲשִׁירִי הוּא קִדְשׁ
 וְיִדְבוּ הַעַם וּבְכוֹרָה כֹּחַ הַגִּלְגָּלִים בְּמִרְוֹתָם שָׂאוֹ שְׁעִירִים חֲתוּם שֶׁל כְּלוֹמַר לִמְעַן ת'
 תִּדְעִין שְׁדוֹן כִּי יֵשׁ מִי אֲשֶׁר יִידָו לִשְׁדָּד הַתַּעֲרֵכָה וְהִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד כּוֹא
 מוֹתֵם כְּסוּק שְׁכִי ג' הַסֵּם בְּתִלְוֹאוֹת ה' וְר' מֶלֶךְ הַכְּבוֹד מ' אִוִּיתוֹת מ' יוֹם שֶׁל ס'
 מִתֵּן תּוֹרָה וְכְסוּק הַשָּׁמַיִם הִי הוּא זֶה יֵשׁ בּו' לֹחַ אִוִּיתוֹת כִּנְד לֹחַ שְׁכִים שֶׁהוּא כ'
 בִּיזּוּסִים בְּמַדְבַּר כְּלוֹמַר מ' הוּא זֶה הַכְּבוֹד אֲשֶׁר רִאיוֹנוֹ כְּבוֹדוֹ עַל כָּר סִינִי וְאַפְשִׁי

כֵּן הַעֲלָמוֹ י' עוֹז וְגִבּוֹר הַרְאֵה גִבּוֹרָה עַל הִים גִּבּוֹר מִלְחָמָה הַרְאֵה גִבּוֹרָתָה
 בְּפִיחֹן וְעַם וְכֵן כְּסוּק הַשָּׁמַיִם אִוִּיתוֹת ט' וּבְכְסוּק הַשָּׁמַיִם יֹא כִנְד י' דְּבָרִית ו'
 וְכֵל אֲשֶׁר לְרַעַךְ טוֹרָה כִּכְיָ עֲנָתָה לִשְׁן הַרוּחָה בִּפְסוּק וְהִי קֵל הַשּׁוֹפָר עַכְ"ל גִּס
 הָא כִּנְד יֹא קִדְמִיכֹת כֵּל חֲדָשׁ אִוִּית שָׂאוֹ שְׁעִירִים רֹאשִׁיכִם וְהוּא סִיסַד הַיָּמִים
 מִי מוֹעֲדֵי עֲשִׂיתָ עֲשֶׂה כֵּל חֲדָשׁ וּס' מַשְׁנֵי הַשְּׁמוּקִים שָׂאוֹ שְׁעִירִים הַס' לֵט כ'
 בְּכוֹנֵס י' אֲחֵד בְּכֹוֹ אֶץ כִּי אָמַר בְּכִי שָׂאוֹ שְׁעִירִי וְאֵת כ' כַּעֲמִי מ' כּוֹא זֶה מ'
 מֶלֶךְ הַכֵּל אֲחֵד י' אֲחֵד אֲתַי תֵּל כְּטַל אֲמַרְתִּי :

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנִּבְיָאִים בְּתוֹב לֵאמֹר בַּח א
 אָמַר יי מִלָּה יִשְׂרָאֵל וְגִבְרָתוֹ יי עֲבָאֵת אֲנִי רֹאשׁוֹן
 בְּאֵי אַחֲרוֹן וּבְמִבְלָעֵרִי אֵין אֱלֹהִים : וְנִאמַר ר'
 וְעַל מוֹשִׁיעִים בְּחַר צִיּוֹן לְשִׁמְיִס אֵת חַר עֲשִׂי ר'
 וְהִתְהַ

וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה : וְנֹאמַר וְהָיְתָה לִי לְמַלְכָּה עַל כָּל
 הָאָרֶץ בְּיוֹם הַחֲרָאִי וְהָיְתָה לִי אֶחָד וְשִׁמּוֹר אַחֲרָי : וּבְחֻמְתָּהּ
 בְּתוֹב לֹאמַר שְׂמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

רוקח אֲנִי רֹאשׁוֹן בְּגִלּוֹת מַעֲרִים אֲנִי אֲחִירֹן בְּגִלּוֹת אֲדוּם ט"ו ת
 תַּעֲזוֹת כָּל ד' ט"ו תַּעֲזוֹת לִיכְרֹךְ עֲבָל' וְיִכְרֹךְ ס'

מֵתוֹת כְּמוֹ כֵּן חֲסִים לֹכֵס ג' ס' אֲתוֹת זֶר יִצְחָק כֵּן ס' כְּשֶׁלֶבֶד

רוקח וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּכֹר כִּיֹּן ג' ה' יִפְּלוּ כְּמִשְׁחִים וְהֵם מִשְׁחָן כֵּן
 אֲשֵׁרִים וּמִשְׁחָן כֵּן דוד לְשִׁכּוֹת הָרָעוֹת לִי שֶׁהֵם מִכֹּר ל'

לֵהם וְכִשְׁשִׁיט מִמֶּנּוּ אִין וְהִיטָה לִי הַמְּלוּכָה וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים ח' תַּעֲזוֹת לִי אַחֲרָי ח'
 כָּל כְּשִׁדִּים מִרֵּם וּמִדִּי יִין וּמוֹקְדוֹן אֲדוּם וְשִׁעִר עֲבָל' חֲתוּם וְה' חֲנִי הַשֵּׁם

לְעֵתִיד כְּשִׁיפְלוּ הַמוֹשִׁיעִי יִהְיֶה הַשֵּׁם שִׁלֵּם מֵה' אֲוִתוֹת שֵׁם שֶׁל ד' כ

בְּמִלּוּאוֹ וְהוּא וְאֲכִירָה לִי כְּחִמְשָׁה עֶשֶׂר כִּכָּף וְחִמְרִים שְׁעוּרִים וְלִתֵּךְ ש' יִשְׁעִימָן
 שְׁעוּרִים דְּהֵיכָן מֵה' כְּדִיקִים ל' בִּאֵל' ט"ו בִּאֵרֵךְ יִשְׂרָאֵל וְהִים ל' לְמִלֵּךְ סוֹף ע

יג' תַּעֲזוֹת וְהִיוּ יג' מַדּוֹת רַחֲמִים בְּעֹלָם מוֹ אֲוִתוֹת חֲתוּם וד' פ' עוֹדִים
 עֲרֻבִין שְׂכִיחָה מִלֵּאִים וְהַמִּלֵּךְ שֶׁכ' אֵל גִּיטָה הַיִּיִרֹן וְהַמֵּן כּוֹשֵׁל כְּלוֹמַר וְכִרִי יד'

כָּל כְּחוֹת הַחֲנוּכּוֹת יִתְּנֵנוּ וְיִלְמַר הַמִּלֵּךְ תִּלְבּוֹ עָלֵינוּ כִּי כִּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה

י' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד סוֹד ת' וְע' ו' בְּהִכָּל קִדְשׁוֹ וְלֹא כּוֹשֵׁל עָלֵינוּ שְׂמַע יִשְׂרָאֵל
 ל' אֱלֹהֵינוּ י' אֶחָד וְלֹא תִלְמַד ח' רַשׁוֹת יֵשׁ שֶׁהֵרָ אֶחָד י' אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד עַל כֵּן

מִשְׁיִים כְּשֶׁמַּע יִשְׂרָאֵל עַל דֶּרֶךְ גְּדוּלָּה עֲדוֹת לֵכָל בִּאֵי עוֹלָם י' אֱלֹהֵינוּ י' אֶחָד מ'
 מִשְׁיִין כֵּן שֶׁלֹּא יִהְיֶה לוֹ כֹּחַ עַל יִשְׂרָאֵל וְהִיא קִבְּלָת עָלָה מִלְּכוֹת שְׁלִיטָה וּמִפְּת'

אֲמַרְנוּ עֲשֵׂה מִלְכּוֹת כְּגֹד י' מִאֲמַרְתֵּי יֵשׁ לִבְנוֹר זְכוּתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם עַמִּיד ב' כ'
 כְּסִיּוֹת וְהִי מִלֵּךְ אֵל הַמֵּן וְכִקְרָא אֶחָד כִּי הוּא הִים עֲבִיר הַאֲחִדוֹת בְּשִׁלְטוֹת גִּפ'

דֹּאשׁוֹנוֹ שֶׁל תּוֹרָה ג' עֲלִיבוֹת הֵם בְּתַרִי תוֹרָה ג' כְּתוּבִים חִפְּת' ג' כְּבִיאִים הִים
 הַשְׁנָת הַכְּבִיאִים לְכַחֲשִׁים דְּהֵיכָן כֹּה"י וּמִשְׁיִים בְּשֶׁל תּוֹרָה שְׂמַע יִשְׂרָאֵל קִבְּלָת עָלָה

מִלְּכוֹת שְׁלִיטָה שְׂמַע יִשְׂרָאֵל ו' תַּעֲזוֹת כְּגֹד ו' קִבְּלוֹת

רוקח שְׂמַע מִלֵּךְ עָלֵינוּ שְׁאֵל מִרוֹם עֲבִיכֵם מִתְחַל בְּשֶׁל ת'
 תּוֹרָה וּמִכִּיִּים בְּשֶׁל תּוֹרָה לְהוֹדִיעַ עֵינֵךְ זֶה כִּי תּוֹרָה זוֹ ש'

שָׁתֵּלֵנוּ הִיא בְּרָאשׁ וּסוֹף וְלֹא תִשְׁתַּבֵּחַ לְעֹלָם וְלֹא תִשְׁחַד הַמִּאֲמִינִים בְּחִלּוֹף חו' לֹא
 אִים אֵל וְיִכּוֹז וְהוּא אֶחָד מִשְׁלֵשׁ עֶשֶׂר עֲקִירִים כְּשֶׁסְּכֵמֵת בְּהֵךְ אֱלִי הִיא וְלֹא שְׂכִיטִי

וּרְאֵה וְאַחֲרָיו כֵּךְ הַתּוֹר' לֹא תִשְׁתַּבֵּחַ לְעֹלָם וּרְאֵה לְעוֹל' וְאַחֲרָיו דוֹי חֲסֵר וְכִסּוֹן

אלהינו וְאַל חֲתִי אֲבִרְהָמִי מְלָכָה עַל כָּל חַעוֹלָם

כָּלִי בְּכִבְדָּה וְחֲנֻשָּׂא עַל כָּל חֲאֲרִי

בִּיּוֹקְרָה וְחֻרְמָה בְּחִבְרָה גִּאֲיוֹן עוֹהָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הַבַּיִת

אֲרִצָּה וְיִבְדַּע כָּל פִּיִּעֵל בִּי אֶחָד בְּעִלְתּוֹ וְיִבְדִּין כ'
 4 כ

בְּלִי יִצְחָק בִּי אֵתָהּ יִצְחָק וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר שָׁמְעוּ בִּי
בָּאֵמֶר יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֵא וּמְלִכּוּהוּ בְּכָל מִשְׁלָח
קִדְשׁוֹ מִצִּוְתֵיךְ וְתוֹ הַלְסִינָהּ בְּהוֹרָהּ שִׁבְעָה מִ
מִסִּבָּה וְשִׁבְעָה בִּישׁוּעָתָהּ וְסָחַר לָבֹנָה לְעִבְרָה בִּי
בָּאֵמֶת בִּי אֵתָהּ אֲלֵחִים אֵמֶת וְדִבְרָה אֵמֶת וְסִים ל
לְשִׁי •
בְּרוּךְ אֵתָהּ יִי מְלֵא עַל כָּל חֲאָרָץ מִ
מִקְדָּשׁ חֲשֵׁבֶת יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם חֲזָרֹן :

כִּי חֲמֹד תִּקְוֶה עַל הַזְּכוּת עֵינֶיךָ יִכּוֹן כָּל אֶדֶם נָהָה לִנְתָת וְאֵל יִשִּׁים
שִׁים נְטִילָה מִתְקִיעָה מִיֹּסֵף עַל גִּמְרֵי תִקְוֶה מִשִּׁמְד מִדֶּר הַזְּרוּעַת כִּי נִכְרַס ר
רִאשׁוֹנָה כְּשֶׁנֶּר וְלֹכֵן עַל יִשִּׁים נְטִילָה עַד אֱלֹהִים נְתוּעָה עֲלֵיךְ וְנִקְוֶה שׁוֹפֵר וְעֵגֶת
אֲוִיבֵינוּ יוֹשֵׁר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כּוֹנֵנִי לְתַשׁוּבָה עֲלֵיךְ כָּל הַעוֹלָם כְּלוֹמֵר
כִּתְרָהּ מְלִכּוּתָךְ נָכוֹן כְּכִנּוּדֶךָ יִכּוֹן הַמִּתְכַּלֵּל כְּשִׁימְרֵי מִלּוּךְ עִם מְלָכִים עֲלֵיךְ כִּי
כִּמְשִׁשׁ אֵל תִּנָּה כִּמְשִׁשׁ עֲמֵנו כִּי אֲנַחְנוּ נִגְלוֹת בְּאֶדְמָה טַמְאָה כִּמִּי שֶׁאֵין לוֹ אֵל
אֱלֹהֵי הַדֶּר כְּחוֹכֵה לְאֶרֶץ עַל כֵּן מִלּוּךְ עַל כָּל הַעוֹלָם כְּלוֹ כְּכִנּוּדֶךָ אֲשֶׁר יִתְבַּטְּלוּ
כָּל כְּחוֹת גּוֹי וּמִמְלָכָה וַיִּכְעֲרוּ רַשְׁעִים מִן הָאָרֶץ מִלֵּךְ כְּחוֹת אֲדָרְכֶּךָ וְהַכֹּסֶף כְּחוֹת
מִחֶק בֶּשֶׂל לְשִׁמִּים עֵינֵינוּ כִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ זְכוּת יַעֲקֹב וְיוֹרֵחַ לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ תּוֹשֵׁעַ עַלֵינוּ
נִהְיֶה ג' שְׁמוֹת עוֹלָם אֶרֶץ תִּשְׁלֵג עֲלֵמוֹת וּכְנֻדָּם אֲמֵר וַיִּדַּע וַיִּכָּן וַיֹּאמְרוּ ו
וּכְנֻדוֹ ג' שְׁמוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִלֵּךְ וּמִלְּבוּשׁ כָּל מַשְׁלָם וּכְנֻדוֹ ג' פְּסָאֵת אֵמֶת
סִים אֵמֶת הוֹם אֵמֶת יֵהִים וְכִשׁוֹר יֵשַׁע מִרְשַׁעְתוֹ חִיו יִהִים :

וְזָכַר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפְסִקָּה בָּל •
אֵתָהּ יִצְחָק קָרָם • לְבָנִית נֶגְלָה בָּל
הַעֲלֹמִיָּה לֵב וְחֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שְׁמוֹ בְּרִאשִׁית :
אֵין שְׁבַחָה לְבָנִי כִּסָּא בְּבִידֶךָ יֵאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד
עֵינֶיךָ • אֵתָהּ זִיכָר אֵת כָּל חֲמוֹפֶעַל וְגַם בָּל א
חִיזִיר לֹא נִבְחַר מִמֶּנִּי • חֲכָל גִּלְגָּלִי וַיִּדְוַע לְבָנִית
יִי אֲלֵחִינָה צוּפָה וּמִבּוֹיִם עַד סוֹת כָּל הַדּוֹרוֹת •
הִבָּא חֵס וְזָכָרִין לְחַפְּקָה בִּי כָּל רוּחַ נִפְשׁ לְחֻזְרָה מִ
מַעֲשִׂים רַבִּים וְחֲמוֹן בְּרִיָּה לֵאֵין תְּכֵלִית •
הַכְּנִית

למני וצוויכם לעולם עבד יראה כוונתו כי המתפלל תוציר חסדי המקום א
 אשר זכנו ונתן לנו תורתו תר"ג מצות התלמיד בשמו ה"א וישיבו ויגאלנו ויהיה
 כשם שלם דין ורחמים בשמות אחד ויתקיימו עשרת הדברות אשר בהם תלוי תר"ג
 מצות ותר"ג אותיות בפר' אכני עד אשר לרעך כותרו ו' רומזים לו ימי בראשית
 גב' ו' דוחם זכרי מותרת שחר הוא כמו שאמר י"י שמי זה זכרי וחסדו אף דהיינו
 אפי' אשר אפי' והיה כל העולם ברחמים וכך הוא אומר אלה ו' ר' מעשה עלם
 דהיינו מ"פ ר"ת מצות עשה ו' לתקופ בשופר כזכה לעלות ולראות באשר ת
 קש"רתי ג' תרפ"טאל הוא שר של המרכבה ממנוה על קשריק ומעלה החקיעות
 לגבי המרכבה ג' קשריק ומנוה ו' תוצרת כל מצות עשה מעשה שלם אלה זכר
 ופיקד יצורי קדם פיקדם ו' מלשון חמלה ו' פקד שרה ופקדת נוח כדר' אליעזר
 בן יעקב ל' בן זומא העשה מנוה אחת קנה לו פרקליט וא"כ על ידי מ"ע יעמדו
 פרקליטי יסור ומנות עשה ידחה לא תעשה ח"ו אם עברנו בהם לשיך כגלו
 כל תעלומות לשיך אלו מתכלין כאן שיחזק המושג את המרובם והמון כשעצמות
 ש"מ בראשית בראשית ראה כי לא יתקיים העולם כמדת הדין עמד ושתק ו'
 רחמים ע"כ אכן מתפללים היום תחלת מעשיך שתק רחמי' בדין הנסמכות ל'
 אלהינו כי אין שמים לפני כסא כבודך בהיות יושב במלך והכל עובדין לפני כנני
 בדין וכיד כל אדם יחתם וע"כ אין כפתר כי הכל גלוי ביד כל האדם אלה ו'
 צבר כל המפעל גם אתה יודע צרות שעברו אשר פעלו בני עולם עמנו וגם כל
 פנינו לא נכחד עתידין האומות ליתן דין על אמונת היצור :

דרכה הכל גלוי וידוע לשכך אשילו התלמידים השומדי' למיך מל"ש' אלהים
 כמקום ומיט' עד סוף כל הדורות כי תביא חק זכרון בהיתחזק
 חק לישראל להפקד בו רוח ובשם דהיינו כלל בהמה ואדם וב' דבר יסלורוח שדרכ
 ללב ומלכלב היא כשם התאים משמנה ככד בין לחים בין לבהמה ולאדם יש לו
 רוח אבל כשם היא הנשמה רק באדם עב"ל הוי פירושו להפקד בו רוח וכשם ה
 הנוף והנשמה להאזר מעשים רבים על דרך מה רבו מעשיך הם כשלאות אשר ע
 פליהם אמר החכם במרא מה רבו מעשיך והמון ברו' לאין תכלית הם המלאכים
 שכלים המכריזים פליזים ותחתוני' לאין תכלית חדתין כנוט לנפשו מראשית כזאת
 קודעת כלומר הכל בא מראשית כזאת שתי פסיר' כע"פ נעמן סושו בתחלת ו'
 ומלכים אותה גלית' הישיב' עם העלך בעלאתו המתה הזכרים זה היום תחלת
 מעשיך כלומר כבר קדמת תשובה לעולם דהיינו מראשית כזאת קודע שר"ה הוא יום
 הדין כמו שפירא אדם הראשון בדין ויבא כדימום כך כזא אנו ולא כהיה בכלמים כ
 בראשית א' תש"ר הוי אומר זכרון ליום ראשון כי חק לישראל הוא לכפר שג' והיתה
 להם לחקק עולם לכפר על בני ישראל חק ג' גיה"כ כלומר חק של כפרה לישראל
 ומשפט של גיהנם לאלהי יעקב אומות העולם האלים נעקם ופ' אחר משפט
 לאלהי יעקב הם הכ"ד אתם תקראו אשר תקראו אותם במועדם ג' זהו לעבר ש
 שנים וחמש ועל המדינות בו יאמר ולא אומר יאמר אלא הק' אומר לע' שריכ
 מושלים על המדינות והם אומרים למדינות איון לחרב ואיון לשלום רעב ושופע
 מה שהקדים חרב מורעבות קודם פ' בדיקים תחלתם יסורין וכוונת שלום איו כימא
 איו

אין לחרורעב בשלם כזה. ושלם חובע לעולם הכל או במש לארד והערב נרם
 הרשעים מדוכים לאלתר וזכרונם לשלם חובע לנפ"ל. וזכרונם לו יפקדו אפילו
 במלאכים שנאמר ויבאו בני האלהים להתיב על י' ויסי כיוס. להזכירם לסיים
 זמנות מעשה איש ופקדתו מגיד לאדם מה שיחז שאלם מדבר עם אשתו דהיינו
 פקדתו בשעה שפוקדם ועלילות מעשיו גבר פעם בחוץ פעם ברחובות. אבל כל פ
 ככה יארוז נשדו גבר דהיינו מחשבות האדם וזמנותיו גדול הרסור מעבירה
 אשר איש שלא יפחד אף בחדרי חדרים וזן אדם המרגיש בחומר שלו הנש ו
 ומתאמץ כך כי דורש לא יכשלו אילו העוסקים בתורה ונורשים. ולא יכלמו ל
 לנגח כל החסידים כך מכל הקבלה והאמונה ולא מכל העצק כי זכר כל המעשים
 לעיני כל השטן שט בכל העולם ומביא רעשים הרעים וסמגיורים מביאים פ
 סוכיות ואתה דורש מעשה כלם אלו המעייני' ואילו במשמאלים ורב חסד מעט
 בלשי חסד כל"ס אותיות מלך

וגם את נח באחבה זכרה והפקדהו בדבר ישועה
 ורחמים בבחינת את מי חבובל לשחת כל בשאר
 מובני רע מעלליהם. על כן זכרנו בא לפניה
 זו אלחינה לחרבות זרעו בעפרות הכל ונאצארו ב
 בל חים. בבחינת בתורתה ויזכור אלהים את
 נח ואת כל החיה ואת כל החבמה אשר אתו בהבה
 ויעבר אלהים רוח על הארץ וישבר חמים
 ונאמר וישמע אלהים את נאצתם ויזכור אלהים
 את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב ונאמר
 ויזכרה את בריתי יעקב ואת את בריתי יצחק ואת
 את בריתי אברהם אומר ויחאצא אברהם :

כיוס ראשון יאמר זכר חגל כל מעש וזכר שמי יאמר עד כחל חסיד כי כל קצם
 לזכרון כופל עליו כעטוב ויזכר אלהים את כח. וזכרונם מהמין יאמר יוס ר
 ראשון עד כחל חס. וזכרונם כחל חס. של ואתם כרו ורכו
 חסרנו בארץ מן אתם זוכר עד כחל חס. קפלו תיבות בגד י' מלך
 יתל הארץ עד גדול ויסי הוא על כל אלהים ולמעלה ולמטה כתוב מ. מומר ג'
 משפט למעלה ישפט תל ידק. ולמטה משפט ודקס. כ
 יביעקב עב"ל לכן משל עליו וזכר אלהים את כח פ' אלהים וי' קפלו כל מן פ
 פתחם

פתיים תרגום פוק וחס זה עונ לאשה המקשה ללד ופגורה ואפורה כנח חס
 פגור ופיה סרת פגור של עלום עונ להזכיר דוקת וזכר אלהים את נח כל
 הזמדים אשר עשה עם הכריות נתינה וזכר אלהים את נח ג' פירסם הכל י' כ
 חדש וזכור חס וחס לפי שמאלכל מרוכה אכל שרס ורמסס לא הזכיר
 שזאלס מופע וזכר אלהים את נח כ' תיבות שזכר לאברהם שהיה י' דורות ק
 מא י' ועד נח וי' דורות מבח עד אברהם ואברהם היה בימי נח כ' שנים פ
 פמן וזכר ב' חין שזכר אברהם שזאל ממנו עב'ל ופכחן זה חתום ו'ס שס של
 פ'ל ויסבו ע'ל אותות כ'ל בדול וי' ע'לסס יחיו וזכר ב' פעמים אלהי' מדת הדק
 סקסוהיפה כ' פעמים ק'וק'פ'ן שזכר ה' כמו י' ע'כ' ס' הוא מלכך בשאר פ'כ
רדקח וישמע אלהים את נאקתס באקח שיך נהרסס מעד כח
 מתס יכאקו באקתס נאקת נשיבס ונביבס הקייס

חזקתס נפיקו לגזר וזכר את ברות שנישט האבות וישמע י' ד' פ' סמס
 תבות נגד י' אבות האותיות והשכ הקדש נאחל פמהס הרי י' ד'
 ועד י' ד' כללות עשה חתום לתמן דל'ך על'ס נא'כ וסמגריס כזקתס
 נחטסו כקריב הוי י' כ' ונאלי מנרס תסס שססס וט'יעת'ס י'
 סהו ס' הגה יד י' הויה עכ'ל כ'ס אלהיס ככר פ' ד'ק וסיכו כחטוב כ'ל כ'
 ס'ל ע'ל בקראת כ' ו' היא ע'ל אוכת כ' ע'הו'ע'ס כ' ו' קננית באקתס פ
 כמו אקתס ד'ן אותיות ד'ן אכרי ד'ן ס'לדני וזכרתי בריתי ועקון לא ס'
 פאססס ולא נע'לסס לא מאססס כר'ס וזכרתי בריתי ועקון תתן אמת ו
 ודנך מלכיס אמת לא נע'לסס זכות ינחך כל י' ימי כהשוכס ואף את בריתי
 אברהם דחיינו ססד אל כל היום כ'ס לכלותס להסר בריתי הושעאל רנה ו
 והארץ אזכר רדקח את את ואת לרבות רחל ולאה את ינחך לרבות רבנס
 את אברהם לרבות סרה סהס שקילס וזכרתי בריתי ועקון ה' מלאיס כ' י'ס
 בגדס כ' פעמי' אלים ססד ו' כי אלהי' מסמ'ן לעק' הו' שלל יס'סס ויסרס
 אלהי' מסמ'ן לו' לפי שאלנו ו' גלות ג' על ידי סכחריב ג' על ידי כ'זכר ככר
 עכ'ל ס' פעמים ו' הוי שלסס ר'ל כס'ס'ס סלכנה נע'לסס ס'ל כיום שלסס
 נכה יתמלא בערות ססרת לעמסס נטן ד'ה מלך ישראל ח' וקיס

רדקח וזכרתי את בריתי ע'ו תיבות ע'ו אבותיות וזכותס מתדכיס ישראל
 כרבות כהניס ע'ו תיבות ס' אותיות אבות וסכניס ע'ו וחסס ינא
 ס' רטא ונאות האבות יכנלו מן הקטגוריס השטן וחזריו חס הככות תמנן ככר
 כסוק שטן שסד על ימינו לשטן ויאמר י' אל כסטן יסרי' כך כסטן ה'ר'ס
 כסטן וסכניס' תיבות כן זה כסוק וזכרתי את בריתי ג' תיבות יסר'כ יעב'כ
 ואף את בריתי ג' תיבות ינחך ואף את בריתי ג' תיבות אברהם אזכר והארץ אזכר
 ככל שזלס כ'ן ג' ס'ל'ן לומר סוכות יל'ך כמד כסטן וזו ס'סד ס'ל לפסיר מנחל
 פל'כ סקוב להזכר לאברהם ינחך ועקב כ'ינחך ואברהם כאמר אף עשו וישמעאל
 פיעקב לא כאמר אף שלא חרס אף י' כהס ואכל ינחך לא כאמר אידה כי אסרובסר
 ואין כרד אידה אזכר והארץ אזכר אכל אברהם כ' אידות לפי סאכר כ' קטל לראסוניס
 ולא פרו' ו' ס'ס'כ'ס נאמר וקד' כחך נחכ' ליסכ פל'ל סמחכ עכ'ל וקיס
 כ'ה

קריאת חזקת ח"ל חזרתו את חזקתו יעקב וזו חזקתו
הסוד מחמת שהם בני ברית שכל העדות בתורתם
הואם נכרית ודעת הסוד ויתר מקובלים שהוא יסוד שלם ואל ימלא
בזמן שינוי העקרא נקטן סה' ונקטן כלם הוא סוד שני פסוקים כללול
הנכסף ולי חזקת אחר' גנאות והמשורר אמר טוב לי תורת כן מאלה ואב
הנכסף זה יאמר הקדוש לו חס יאמר הקדוש לו וכן הענין ויש פן במקובלים
אז כי כל למח לנו שם של שדי במוס' תיבות נק"ס נא"ת כ"ס שדי עכ"ל אצל
השם הנכסף הוא הסוד קדוש לו כי ערובה מדת טובה אומ' אברהם יצחק
יעקב אצל מלכות ניעודד המשורר קדוש אליו יעקב יצחק אברהם ומלכות שדי
הוא מלכות בית דוד :

בתי כחלים יעקב כלי סיכס כחול כחול כחול כחול
נחיות החרבה וחרבה על ישראל ותח שוכב יעקב
מלא ט' דמת על כחשית שהיא מדתו ו' ששם מלבד שש במלם ו' יעקב
קבעו" נ"א פ"ס ה"ח הערובות קבועות כלי יעקב ומלאן חנין וביעית
ין לנשם וביעית ה"ח לנשם ין הוא יח' נב' כ"ג' לונג כנגד יעקב כח
לח נקטת ענין ג' שחם עכ"ל

ל וברברי קדשית כחול לאמר ובר עשה
לכלליתיו חנין ורחום יי' ו
לירידתו וזכר לעולם בריתו :
לחם בריתו ונשם ברם חסדיו :

חלק פי' כל מה ששם למעל עשה זכר למחם לכללותו ג' תר"ו ו' תיבות
שדו ר' עיס מרקיט שריות סוף דורשן ממנו או חן מרקיט ולכן שאלו משמם
כלום חסד וס' יח' כחיות שדו יח' ג' וס' אלנסון יח' מולת זה הסכסוך כולל סכסוך אס'
שלמלם והארץ אומר מה לי להזכיר הארץ אצל הארץ פי' הכיני מלל למלך
שם לו שפחה מגדלת נכס ג' שאל אחר הימים ואח"כ שאל אחר המגדלת
כך והארץ אומר שהיא המגדלת והחן זכר עשה לכללותו כלומי יחד וזרין
לחן ככל כללותו אשר עשה חסון ורחום הוא על השני ומשימים שבמס כ
פעמי לל' על דרך והארץ לשלם ששגדת ג"ח אותיות כס' ונבורה נתן כחם
טורף נתן כ' הרוקח עכ"ל לא דאית גדיק כשם ג' תיבות כסד ו' ימי
סמשה הוא נתן טורף כסדו וכשגדת כוסות כסדו האדם כיון ע
עכ"ל ל' אותיות משה של מרכבה כסדו של יולא כיד אחר סו' ק'
השם כ' וס' אחר קסם מוכסו של אדם ששם לו ו' ר' עיס וס' א
טורים כינו סו' וזכר להכ בריתו ונתן ו' תיבות כנגד ו' פעמים ורש
בש' חילם ריחם ין ערובת באמורים אף אפי אשמה א' וכללתי אף אני ס'
וכרפי כס 2

והריתי אתכם ג' ושרתי אתכם ד' ובעימותי ה' אף אני ו' כרוז חסדו שפס'
 לישראל בדכתיב אשר גמלם כרחמיו וכרוז חסדיו עכ"ל כה' אותיות כס'
 יב"ס צפ"ד ונריך לתת טעם פסוק זה ויבחס היה לו להקדימו שהוא בעומר
 ק"ס ומסודר אילו וזר טרף הם בעומר ק"י ובאולי בעם שפי' זכר עשם ל'
 לנפלאותיו שנה על והארץ אזכר אתי שפיר ועוד לא שייך לומר וזכר להם
 בריתו אף וזכרתי בריתי יעקב יחזק אברהם כי משמע וזכר להם ולא לכו אכל עתם
 כהל שפי' טרף נתן לראיו יז' לשלם בריתו וזכר להם בריתו של יראו
 בכל דור ודו'

ועל ידי עבדיו הנביאים כהרב לאמר חלוצה יקראת
 באזני ירושלים לאמר כח אביו יי וברתי לה חכה
 בעתה אחבה כלולותיה לכה אחר במדבר בארץ
 לא זרעה :

ונאמר וזכרתי אני את בריתי איתה בימי נעוריה
 ונקימתי לה ברית עולם :
 ונאמר חבן יקיר לי אפרים אם ילה שעשועים יי
 מדי דברי בו זכר אפרגנו עוד על בן חמו מעי לו
 דחם ארמנו נאם יי :

דוקה וזכרתי לך חסד כעורך במי משה שהיו א

אחזבים למי ככיר לאניו שכ' כער ישראל
 ואופזיהו אה' כלולתיך חס' מחן תורה נמסית גו' סין ו
 זהו סיסד רנבא משולם נטתה לראית מאתיך התטרת ל'
 למותיך כוכח סין סכנו עד שהמלך נמסיתו שהיו במעבר ככלל
 כאה וחסודם לנתך אחרי במדבר בזה הסולך אחר בעל'
 בכל מקום ומאתיך בו שלא יחסר לה בארץ לא זרועה כיה
 וכלמות ובעד שהיו במכדים באתר לא חבאו איש מתחת ביתו
 יעד בקר אפ"י כן באצנו בדברו וגם מזה לא עשול להם זהו סיסד
 רנבא משולם נטתה לראות מאתיך התטרת למותיך הלך
 וקראת כ' תיבות וזכר לאברהם כ' דורו כתיבנו ואקחה פת

פתלת ירמים
 יחזקאל יי
 ירמיה לא'
 שמשו תשובה א
 אה"ה
 משום דפסוק ו
 כחמה אפ"י ד'
 דזכרונות של יחיד
 הוא אה"ה

לחם לכן אמר הכני ממעיר לחם מן השמים חסד כעורך אה' כלולתיך ג' וזכו
 יאזכור מחן תורה עכ"ל חתם ה"ה כן הא הא אות' לפס נפ"א אה"ה לפי
 המעור לנתך אחרי במדבר למיך פסוק שני ונקימותי לך ברית עולם וברך
 סים

כִּי בָאָה לְהַפְסִיךְ בַּמִּסְפָּד אֶת־עַמִּי כִּי הָיָה כְּתוּב בִּיחְזָקְאֵל סִימָן יוֹ אֵלֶּי לִי שְׂכָרָא
 עַל לִנְתֵן אֶחָד כַּמְדָּנָה לְסִיכָא אֶת יִחְזָקְאֵל וּבְקִימוֹתַי לָךְ בְּרִית עִלָּם חָכָה שְׂכָרָא
 בְּעוֹר אֶת לִבִּי לְהַפְסִיךְ כִּי שְׂכָרִי לִירְמְיָה בַּמִּסְפָּד שֶׁל יִחְזָקְאֵל לִי שְׂדוּמִין זֶה
 לִנְתֵן עָלַי וְהָיִינוּ דוּמִין מִה שְׂכָרָא זֶה גִּיל זֶה וּפְסוּקָא זֶה הַסֵּדל כְּעִירִיךְ כּוֹסֵל כְּחִסְדִּי
 אֶלֶּי וּנְחָם כְּרוֹחַ הַסֵּדִין וְאֵרַתִּי אֶת בְּרִיתִי אֶתְךָ דוּקָא יוֹ תִּבְנוּ יוֹ בְּחֻמֹּת
 דְּגִבּוֹרִים יוֹ לִשְׁתָּא רִחְמֵנוּ נִישְׁעִיָּה עֲשֵׂהָ כִּסִּים בְּחֻמִּים וְאֵזֶד עַל־הִים עֲשֵׂה
 אִירֹת בְּאֵילֵי הַסִּבּוֹתִים כְּנֹגֵד יִחְזָק סְבִירָךְ בַּעֲשֵׂה בְּדָבָר וּלְהַזְכִּירוֹ כּוֹסֵל בַּעֲגָמוֹ סוֹף
 יוֹ עֲבַל חֲתוּם וְכִּי שֶׁסֵּל עַל־ מוֹ אוֹתוֹת מוֹ אוֹתוֹת הֵן יִקִּיר לִי אֲשֶׁרִים יֵשׁ תַּמּוּכוֹת מִ
 פְּתִיקִימוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל יִקְרָאוּ עַל־ שֶׁ אֲשֶׁרִים עַל־ הַאֲזוֹת עֲשֵׂה וְאֵשֶׁר אֲשֶׁרִים יִחְזָק וְשִׁלְחָם
 וְהִשָּׁב כָּלֵה אֲשֶׁרִים גְּבוּר וְאֵשֶׁר אִישׁ עָתוּ וְעָתֵךְ כִּי תִיבְנוֹת כְּסֵדל כִּי שְׂכָרָת שִׁיכָה הֵן
 לְיִשְׂרָאֵל כְּשִׁיר הַשִּׁירִים אֵלֶּי כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וְתִרְאֵךְ כְּאֹס וְכוֹ וְכִי־ד' כִּי שְׂכָרָת שִׁיכָה שֶׁ
 שְׂכָרָת יִשְׂרָאֵל לִי לִהְיוֹת דּוֹלֵד כִּי־וְאֵל כִּי־סִפְרִים מַעֲמָאִים סִדִּים כְּלֵאמֹרִי כְּמִיל
 כְּסֵדן יִהְיֶה וְתַתּוֹרָתוֹ יִהְיֶה יוֹסֵף וְלִילָה כִּי־שְׂכָרָת לְחִזּוֹר הַמִּית פְּשִׁינָה כִּסֵּס כִּי
 כִּי־מַשְׁכֵּל תַּעֲרֶה וְאֵחָת כְּתוּב וְאֵשֶׁר אֲרוֹן כְּכַר יִכְסֵּדל הַמִּיל כִּי בְרִית מַשְׁכָּח
 לִשְׁתָּא תַּבְרִיחַם עֲבוֹתוֹת אֵשׁ וְתִרְדֵּךְ כִּי־בְתַמְכִּיל אִשִּׁי כִי־עֲדוֹת כִּי־מַשְׁכֵּס עַל־
 דּוּקָא חֲתוּם הִי־הִי וְאֵשֶׁרִים שֶׁל שֶׁסֵּ וְסִי אֲחֵרוֹם כִּסִּים הַשּׁוֹמֵרִים לְאֶפֶס הַשְּׂכַע
 עַל־מֹו תַחֲלֵת בְּנִין וְסוֹף בְּנִין כִּי־הִי וְעַל אוֹתוֹ וְהִכֵּה לְשִׁי ט' כְּסוּקִים
 אֲרוֹמוֹת וְסוֹף מַסִּים בְּשֶׁל תּוֹרָה לְהַשְׁלִים לְשִׁשְׁרֵם חֲכָמֵי בְרִית וְאֵשֶׁרִים אֲשֶׁר
 כּוֹנְנֵי וְהִכֵּה עֲשֵׂה אֲרוֹמוֹת כִּי כּוֹנְנֵי הַמִּיל וְהַמִּיל וְכוֹ עֲבָרָךְ וְכִי־נַעֲשֵׂה :

אֶל־חֵינִי

וְאֶל־חֵי אֲבוֹתַי וְכִי־בְזָכְרוֹן
 טוֹב לְבָבִיךָ יִפְקְדֶנָּה בְּבִקּוּרָתִי

וְשִׁיעָה וְרַחֲמִים מִשְׁמִי שְׂמִי קָדָם וְזָכַר לִנְי יוֹ א
 אֶל־חֵינִי אֶת חֲבֵרִית וְאֶת הַהֶסֶד וְאֶת חֲשִׁבְיָה אֲשֶׁר
 בְּשִׁבְעָה לְאֶבְנֵהם אֲבִינוּ בְּחֵר הַמּוֹדִינָה וְתִרְאֵה לְמִנִּי
 עֲקֹדָה שְׂעִיר אֲבִנֵהם אֲבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי
 הַמִּזְבֵּחַ וּבִבְשׁ רַחֲמִי לַעֲשׂוֹת רִצְוִנָה בְּלִבִּי שְׁלָם :
 כִּי יִבְכְּשׁוּ רַחֲמִיךָ אֶת־פְּעֻסָּךְ מִעֲלִינוּ וּבְטוֹבֵךְ חֲזָרוֹל
 יִשׁוּב הָרוֹן אֲפֹר מִעֲמִיד וּמִנְחָלָתָךְ וְסִים לִנְי יוֹ א
 אֶל־חֵינִי אֶת חֲבֵרֵי שְׂחָבִסְחָתָנִי בְּתוֹרָתָה עַל יְרִי מ
 מִשְׁחָ עֲבָדָה מִי בְּבוֹרָה בְּאִמּוֹר :

אברהם

וגליתם בפני בבורה של עם קדש
 לרבה עמים מן השמים חשמיעתם
 קולך וגלית עליהם בערפלי סוחר גם כל העולם
 כלל מלפניך ובריות בהאשיות חרדו במה
 בהגלותך מלכנו על חר סיני ללמד לעמך חור
 ומצות וחשמיים את חור קולך וזכרית קדש
 מלחכות אש בקולית וברקים עליהם וגלית בקול
 שופר עליהם חופע :

דוקח וגלית הוא נח מפניו ועד חתמו כחכות הוא כלל שש
 זה מנכרם חזק לו שחור ורבינו בחי' סי' ער' יתנו ערס עיר
 ששל הוא נח באמר האוכל מעורה ונעדר חור שאמר וגלית עליהם בערפלי סוחר
 ער' ובריות הראשית חרדו מעד כדמתיב ארץ יראש ושקטם כל העולם כולו
 אחרים חיל והוא כמו שכתב במצות חזק תחול הארץ זאת רש לקים יום השני
 ש' נסיון שאם לא קבלו התורה היום העלם חזק גמולו וז' כ' תיבות ער
 סופעת כבוד נן ויאמר י' מסיני בא ער יראש עדכרתיך ל' תיבות זמן נמארת
 משפיר עד מפני י' אלהים כל תיבות הרי ל' י' שאלת גם כל העולם כלל
 מלפניך זה הוי ל' תיבות נגד ג' תיבות וידבר אלהים את כל הדברים האלה
 לאמר י' תיבות ונצורא ועל הרי סיני ירדת י' תיבות ותאמרו הן הראנו אלהים
 את כמדור ל' תיבות תורה בוח ל' תיבות הרי ל' תיבות וכן ל' מדינות כ
 בתורה דוקח לעיל דוקח בהגלותך מלכנו על הרי סיני ללמד לעמך תורה ומצות
 אז הראית מלכותך דמתיב רכב אלהים רמותם אדני גם קדש אז ראו כל מלכי
 ארץ הרכב כל אותה כחיה לם מלאך אחד גנון אדום ספאל סרם דובאל אר
 שרל נחרו באלהים זהו מלקי י' אמרם בפני על קן אסיללו ערל ב' נ' קדש קדש

בבהרב בתורתך ויחי ביום השלישי בחית חבקה
 ויחי קולות וברקים וענן כבוד על חור וקול שופר
 חזק מאד ויחרד כל העם אשר במהנח :
 ונאמר ויחי קול השופר חולד וחזק מאד משח
 ידבר ויחאלהים יענה בקול : ונאמר וכל העם
 ראים את חסלות ואת חלפידים : את קול השופר ואת

חֲזֹר עִשְׂתָּ וּבִדְא חֲסִים וְנִשְׁעַר וְנִעְמְדָה מִדְּאס :

[illegible]

רוחך עלה אלהים בתרועה נסהך עלה בתרועה לשבר האמות ל' תרועה כ
 נשט כרזל כלומר עלה בדיון לשפוט הארץ י' הוא רחמן בקל
 שפר וזהו סיסר ר' אליעזר קליר נעלה בדיון עלות בתרועה
 גיא עם דריה לרועע' כשופר אפתנו וכנרך כריעם בפסיקתא
 אשר העם יודעי תרועה וכי אמות העולם איך יודעין ו
 והלא כמה קרנות יש אלא שיהיה פס' לכתו' רבונכ עכ' השופר
 עלה אלהים ו' תיבות כנגד קס' דקס' ת קר'ק מלכיות וזכרונות שופרות עלה
 אלהים כמו דגם י' נבאות י' בקול שופר וזכר עקידת יצחק פכ'ל חתום פ'ר
 אג'י

[illegible]

וַיֹּאמֶר הַלְלוּהָ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהָ בְּרִקְיעַ עֹז
 הַלְלוּהָ בְּגִבּוֹרֶיהֶּיךָ הַלְלוּהָ בְּדָב גְּדֻלּוֹ •
 הַלְלוּהָ בְּחֹסֶעַ שׁוֹמֵר הַלְלוּהָ בְּנֹכַח וּכְבוֹד •
 הַלְלוּהָ בְּתוֹת יִמְהוּל הַלְלוּהָ בְּמִנִּים וְעִיגָב •
 הַלְלוּהָ בְּעֲלִצֵּי שִׁמְעַת הַלְלוּהָ בְּעֲלִצֵּי תְרוּעָתָ •
 חֲנֻשְׁמֹת תַּחֲלִיל יְהִי הַלְלוּהָ •

חוק"ח הללוהו בקדשו זהו בשמי' כרקיפצו שמו שניצחו בו דכתיב ועא בשחקים
 תתרו"ח אלפיכ כי תת שמי' בשחקים כפין שחקים ה' היא תר ועללים תחבר
 לש"י ותערכו בקראות' ק' ק' ואלן משפיקו להללו ותהיה אחת דכתיב יתל
 נהרותי' הללוהו כרת גדלו כי רב הוא תיק ותחול' תיק הוא תיק שפין בו ונחול'
 לריש שפתי' סתים לתוח כחולו שורר' תי' ועוב מתי כלי שר כלכלי שפ' דול' י
 מים זה על זה וממיעים קיל כעכ כלכל תרוע' שפין מהרה ותרועין בו כל הנש'
 תהליה' ה' הוא הראש בזמור' ה' הללו' כננל' מאמרו' י' דברו' וכן קילם דוד להק'
 ב' קילוסין חוקי סלעי מנודתי שפלט' אלי כורא מני' קין ישי' משני מכוסי' י
 ב' יתמלה ותטה כל רוחות ראשון ואחרון עומק טוב ועומק רע לכך נקרא יל'
 סוה לכך י' אלהי ישראל כלל הקרי' ה' היא אות קטנה והיא באה לשם לה' דיען של
 כך וענין זה לדבק בו כנסא הכוזב וכלל באפי' סתן לאש וכד' דורש לדגש הנשמת
 היא דקה והיא הכ' יתלשמו והיא העש' ריתבן הללוהו בתקיעתו א' ככלל' וכננל'
 ה' כננל' ועל' ס'

האמר ואל יתן שם גדול מעל שמאל עמוד למקום ס' לפתח שם' וזהו חסד
 חסד יתקע נש' גדול רוק' והשתחו' לי' נהדרת קדש גדולה השתחווה
 שמו והשתחו' ולא יעבדו ויתבללו על ס' יחד כל אדם כשר לבי' כנכרת
 לו יגאל שיתחוו כלפי הארון א"ר יתקן לא כשר הכל קלל בזכות השתחווה
 ואברהם לא ש' פהר המורים אלא בזכות השתחווה למעני' והשתחווה וכשונה
 אליכם בית המקדש לא כשר אלא בזכות השתחווה שם' וזמנו והשתחוה פסוק
 זה י' ח' ית' כנגד י' ח' שנים של מקד' כלל הית' י' ח' שנים קודם שיבאו עבדו
 ויעד כי בשם' בחי' העולם י' ח' כמלאו' נמנרים דנ' י' עד ש' נאח' הרי י' והמט'
 לנחש י' ח' מורע י' ח' במס' כינשת לדס י' ח' המט' לפגן י' ח' קרפ' י' ח' סוף
 לנארים ט' ו' ויפער פרע' י' ח' יגאל חסד והניף צעיר מגרים י' ח' וס' נל' לקראת'
 י' ח' וכן יעש' י' ח' מלאו' י' ח' ל' ח' חומש כך לב' מדע' ואחד לב' מורים כנגדס תקט'
 י' ח' נכרות ואל' כר' המינין ד' ח' רחמים בתלים ואחד המעגריני חסד ורחמים
 לבד מן ואת תקום תרחם כיון וי' ח' סף גישע' ואל' אלוך אפי' עב' רוק' ח' קרתי
 פסוק זה חתום וס' שס' של עב' פ'ס' אותיות בזכות העל' נזכר לכל' מן הנלות
 השתחו' זו שכתב סדוקה הוא שיש' האדם עד ג'יתפקו כל חולשתיו ויזכור שאל
 מנינו כפיד לקונו ויכיר כוראו וזהו שאמר דוד ואשתחו' אל הבעל קדשך ביראתך
 ביראה גדולה והתעוררו רכ' ונאמר וי' על' הם יראה ואל' כנרן חוכו

באדם וינא מתדת רחמים וי' למידת דין וינא ונלחם תיזכ וישמר
 יתקע רקול פבות גבור' על סערת תימן אלוף עשו ואל' ואס' ינא ככלי ועמו ס'
 חו' יכלס הכל על כן אמר י' כנאסות יתן על' הם י' שעתו כנאסות הרכה רבות י'ס'
 ולגדוליו אין מכפר י' ח' על עמו וי' הוא וכל' וי' אפי' המכבה וי' המטיר על ס'
 סדוק ואל' נשריאל והפסס בחלומש שלח ידו ונתיב אשר' הפסס' נאפ' וס' תרעו'
 כמנין נשריאל כל נשריאל וחנטן ואדני יהוה יתקע בתב' אדנות לו יראה אדנותו
 לשמוע הר' עשו ואדני הוא כר' מלאכים דמתי' ומלאך י' דוחה ומלאך י' דודס'
 וכן הגה' אכני' מלאך מלאך הגה' מלאך יתן לפתח כי שו' ש' חומה אינה וזה
 מן האמות עד שמראה דעות הכבוד שכלס' פה האמות וסו' יסדו' התלאכים
 שפד עתה היו עמו וכו' כי י' את יריי' וי' פליסס' יראה י' ח' תיבות י' ח'
 שנים עם לוי י' ח' קיעות י' ח' ישיבות לכבוד בתלים י' ח' מדות י' ח' יחודים בחומש
 דנון כי אין כל' אלהי' י' ח' מלחמות עשה דוד עב' רוק' ח' קרתינו חתים
 לו שס' של מכורס אלהים יחמו וכנוף הממרה שס' טלכו' תיגע חיים כל' אותו'
 זל' מלא חן י' כנאסות יתן פסוק נפני עמו בזכרה ט'

אלהינו ואלחי אבותינו הקע בשייח' צדור
 לחרותנו ושא נס לקבץ גליתיהם

יקרב פורנו מבין חגוים ונפוציתנו בנס מירבתי
 ארץ ונחביאנה לציון עינה ברנה ולירושלים
 בית מקדשה בשמחת עולם ושמ' נעשה לפגור
 במלכו

בְּמִצְוַת עֲלֵינוּ בְּחֻמְתָּהּ עַל יְדֵי מִשְׁחָ עֲבָדָה מִיָּדֵינוּ
בְּבִרְתָּהּ בְּאִמּוֹר ! וּבְיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם
וּבְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם וּבְחֻמְתֵּיכֶם בְּחֻמְתֵּיכֶם עַל עֲלֵיכֶם
עַל זִכְרוֹת שְׁלֵמֵיכֶם וְחֵירוֹת לִבְכֹּת לְזִכְרוֹן לְפָנֵי אֱלֹהֵיכֶם
אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כִּי אֵתָּח שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל שׁוֹפֵר וּבִמְצוֹן
תִּרְדֹּעַ וְאִין דְּרֻמָּת לָהּ בְּרִיהַ אֵתָּח יְיָ שׁוֹמֵעַ קוֹל תִּרְדֹּעַ
עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּדִתְמִים ! קִרְתָּ

רָחַ וּמוֹרִים וּבְחֻבּ בְּסֵפֶר עַד עוֹשֶׁת הַשְּׁלוֹם

כוֹנֵנִת לַתְּשׁוּבָה נְשׁוּבָה גְדוֹלָה הִנֵּינָה דְּהֵיכָן מִקֵּים הַתְּשׁוּבָה לַחֲדָתִיכִי
מִקֵּים חֲדָתִי וְשֶׁאֵל כֵּס לִקְבֹץ גְּלוּתֵינוּ בְּמֵדֶת חֶסֶד וּבְכֵל מְזֻזֵינוּ מִן הַגּוֹיִם שֶׁל
מִטָּה וּבְחֻמְתֵינוּ כֵּס מִסֵּר מַעֲלָה שֶׁהִם מִירְכַּתִּי אֶרֶץ דְּהֵיכָן מִתְּדַת 'פֶּחַד גִּטָּר'
וְהִיאֲנִי עַל לִבּוֹן עֵירֶךְ עַל יְדֵי הַנִּחְיִים בְּרֻחַ לְפָנֶיךָ כִּתְרָא טִיֹּן וּבִירוּשָׁלַם כ
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ עַט כְּשִׁמְחַת עֲלֵיךָ וְאִן כִּי יִתְעַלָּא הַעֲוֹלֹת חֲדָתִיכִי גִלוּת ו
וּפֶחַד מִלְכּוּת נִפְקָר ז' שׁוֹכֵן בְּבִין וּבִירוּשָׁלַם כְּעֵשָׂה לִמְכֹּךְ כְּמִנְיָ עֲלֵינוּ עַל יְדֵי
מִשְׁחָ בְּאִמּוֹר וּבְיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם וּבְמוֹעֲדֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי חַדְשֵׁיכֶם דְּהֵיכָן יִתּוֹד שְׁלֵכַת וּתְקַעְתֶּם
בְּחֻמְתֵינוּ דְּהֵיכָן קוֹל פֶּשׁוּט מֵדֶת הַרְחֵמִי יִהְיֶה לָכֵס לִזְכְּרוֹן רֻחָה אֶר' יִשׁוּעָה
יִמְחִי לֹא כְּרֵא שׁוֹפֵר אֱלֹא לְעוֹבָה דִּו כְּתִנָּה תִּרְדֹּעַ כִּו כְּפִלֹּה חֻמְתֵינוּ כִּו יִגְלֶה מִשְׁחָ
כִּו יִכְנֵס הַגְּלוּת וְשֶׁאֵל כֵּס לִקְבֹץ כְּדֹא וְאֵל עַמִּי אֲדִים כְּסִי וּבְיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם כ' תִּנְדֹּ
לְהַזְכִּיר אֲדִירָהם בֵּן עֲשָׂרִים דִּוֹר וּכְן יִב' חֲדָשִׁים פֶּסַח וּפֶגַח סוֹכוֹת וְשִׁמְחֵי ח'
יָמִים הָרִי כ' יָמִים כִּו הַפֶּסֶח כִּזְכֹּר מִלְכּוּת זְכָרוֹת וּשְׁכָרוֹת אֲנִי י' אֱלֹהֵיכֶם
מִלְכּוֹת לָכֵס לִזְכְּרוֹן זְכָרוֹת וּתְקַעְתֶּם שׁוֹכְרוֹת מִן תִּתְּעַ נְשׁוּבָה עַד אֲנִי י' א
אֱלֹהֵיכֶם סֵא תִיכּוֹת כְּנֶגֶד ס' רְחֵא יִשְׂרָאֵל וּשְׁכִיכָה וּשְׁתַּחֲוֹר מֵאֲדוּם וּכְבֶּדֶת
תִּיכּוֹת מִן עַל הַר גִּטָּה עַלִּי לֶךְ מִכְשַׁרִּת כִּיֹּן עַד עֲלוּת יִגְהַל מִנ' תִּיכּוֹת וְהִם
כִּיֹם הַחֵא יִתְקַע יִח' הָרִי סֵא תִיכּוֹת מִן אֱלֹהֵינוּ עַד אֱלֹהֵי סֵד תִּיכּוֹת כ
כְּתֶד סֵד בְּאִמּוֹר אֵל הַכְּהִים מִן דְּנֶר אֵל כִּי יִשְׂרָאֵל כְּחֵדֶשׁ הַשְּׁנִיעִי עַד אִשָּׁה לִי
כְד' תִּיכּוֹת וּבְיוֹם שְׂמֵחַתְכֶם כ' תִּיכּוֹת וּבְחֵדֶשׁ הַשְּׁנִיעִי י' תִּיכּוֹת כִּי אִתְּעַ שׁוֹמֵעַ
קוֹל שׁוֹפֵר אֵלֵינוּ שֶׁל יִגְחַן לְהַזְכִּיר וְאִין דְּמִתָּה לֶךְ שְׁתַּעֲשֶׂה קִדּוּשׁ הַחֵדֶשׁ עַל
עִי נִכְךָ :

בְּשִׁיחָר טִיב כִּי אֱלֹהֵינוּ כֵּס קִרְאֵינוּ אֱלֵינוּ אֶר' חוֹשְׁעִיא אִין אִתְּ
פֶּעַח עַל אֱלֹהֵי כְּחֵת וְ כִיכֶד כְּשֵׁע' שְׁחָק כִּיֹם יוֹשִׁיָּים לְעַבֵּר שֶׁל הַק' מִסְכִּיב עַל
יָם וְעִלְיָהם אִמֵּר דִּד אֶקְרָא לְאֱלֹהִים עֲלִיֹן לֹאֵל גִּמְרָ עֲלִי יִת' שְׁמֹו שְׁהֵא בּוֹמֵר
עֲלִי

פלי ומאליה עם ישראל מה שהם עשים כמנהג שבעולם מלך כתר ודש נחר ונחש
 נחנקים פנקליה לבעלה פלי סלי ללכא ללומר בשמים שלו חנים לבעלה איש
 יכולים בין המים בין ארץ מתקיימים גזירותיו של מלך קבל המלך אם
 מנחם לקיים מקיים פס לבעלי כטל אבל בת אינו כן אלא מה שהסנהדרין של
 כמנהג נחרין הוסי מקיים יאמתי בנה הסנהדרין יושבי זלו עשורם ככ"ב מיל
 הק מוסי סנהדרין של מלכאבים ואומר דרו זרואומס גזרו התקנותם משנת לו רבשע
 כך וכך מיל הק החשב באותו חיוס ודן שלמו של עלה אלהים בתרועה והקסאו
 מולאות והסמרי נפתחין והסנהדרין יושבי עמי של חי היות על די כורסון ר
 רמיו ופתיק יומין יתיב ואילו שלמדי וכתב ואילו מלמדן חוכה למה כי חק ל
 לישראל וגזרו אותו חיוס ר"ס אף הוא משפט לאלהי יעקב שלם שמוא מקיים ג
 גזירות ותרע שחרי כתיב יום תרועה יהיה לכם ולא לי זהו יין דומה לך שהמלך
 מסכים לקביעו עבדיו כי אתה שומע י"ט תיבות כנגד מזמור י"ט קולות הס
 לי בני אלים יח שמות אל הכבוד ברעים כבד י"ט וכן ג"ת קדוש וא' אלקים ק
 קדושים כנגדם יח ברכות זה נדחת המינים והאריך ואכי קברתי וכתב על
 כן כל איש חכם ירא אלהים יעבד בוראו כלל שלם בתקלתו פוד ו"ל בישיבה
 ובעמידה ל"פ קס"דק ק"א קר"ם הרי כ"ד תקיפות זכ"ד שברים וח' תרופות
 כ"ד תקיפות הם ע"ב שברים כי כל תקיעה שיעור ג' שברים ושברים כ"ד הרי
 כ"ו שברים וכל שבר ושבר ג' תרופות הרי רפ"ח תרופות וח' תרופות הם ע"ב
 סות טוט כי כל תרועה ט' טוט הרי ח' תרופות ע"ב טוט שים ע"ב לרפ"ח הרי
 ש"ס אחת יותר מן שטן לנך השופר מערב אותו על כן אם יש נעיר שבים כ
 בדיק זשאין הנון שיודעים בתקיעת שופר יתנו להנון כי אין קטגור יעשה ס
 סניגור וכלכל שלא יבא לדי מחלוקת וירא השם לא פיו מופרים קרבנותיהם א
 אלא לנהנים בדיקים ע"ל הרוקח פסוק זה חתום ו"ס ראש וסוף של ע"ב
 ק' תיבות ק' ברכות ק' אדנים

ועתה בני שמע בקולי דברי האין רוקח ז"ל ו"ל עלכלד שלא יבא ליד מחלוקת
 א"ב טבילי המחלוקת מותר לשכות ולתת לשאיו הנון אף בן אין קטגור כעסם
 סניגור שפנים דמות ראיתי קטגוריים מהם ומהם הם כפופים ומתאווים להסכלל
 אף כי שניהם אינם יודעים ובעל בתים הכשר ויש להם איש עני יודע יותר
 ידון הכל מפני המחלוקת מותר ולזה כיון הרב סתובת מה דר עחקן לוריו ז"ל
 אמר לי הבס כי אני יודע יותר מחבדני מ"ת דבים יחפנו לאחר מוטב שיפחדם
 הנחמד לרבי רק שלא יהי' כלי שבור ומלונכל בחטא הרבי' הנלויות ב"י ליום זה אנו בדיבי'
 שפה אחת ודברים אחדים להוציא מפיהם חידושים על כל פשע' ולא יהיה קבאל ותחזו'
 ביביכוון שתוקע השעמד לכלכל השטן כריך שיבא כטוב לרבים איש שלום ולא יבא
 בו מחלוקת וכלבו שום עיבא על שום מה שלא יתבא סתאל מקוב לחלוק כי אין לך
 קיטרוג גדול מזה וכן הש"כ יוכיח כל השומע ולא יהיה לו מחשבת פינול על סוכאיו
 שלא להביאם שמה מתבטל שליחותו כדדרש האין מהרר איברין ז"ל ש"ן ליתים
 מראים אם הם בדעתו שלא להביא אחד מן הקבל הוא מתבטל שליחותו ואין
 יבול

יבן לאוויא אחים דליון שמיטל שליחותו במקנת בטל כולו אלל היפכנו כולל
 לנן שוב חזן לא יעשה כן ע"ל ותמיהני היאך איפשר לחזן ש"ן לחשב מחשבת
 פסול ודיו ולבו לא יהיו שוין כי התפלה נתקנה בלשון רבים וכואו בל לפרט בכלל
 ופרט על מי שלא עמד עמו בדיון ואף אם היה לשוא ע"מ אין שפע יורד ל
 לחלוק חלילה בהדי בוסמיל ומי נרע מפני החט האלים לבשר על האומות על פי
 המדרש תחת אהרני ישטובי ואני תפלה אתה מוכא בחד ישראל מקריבין על
 פרכ על ע' אומות לשיכך בריבין שיהו אוהבים אותנו ולא עוד הכ שכלים א
 אותנו ע"ל והנחתה אות' ותפלתו זכה ומה שאמר משם אל תכן אל מנחם אות
 חלק בתמיד כבוד לא יקובל בעיניך כדפרשי י"ל מפני שאמרו המעט כי העליבנו
 מארץ ובת חלב ודש דהיינו מנרים ולשם לא היו יכולים להקריב קרבנות א"כ א
 אינם מודים בסוד הקריבות ודאי ובראי לומר ע"הם אותו חלק לא יקובל לשכך
 להיות סכף אכתי אהרן המקריב ומשה אמר כן או אולי קרם שאני חלק על
 דנו היה נאילו חלק על השכינה וראוי היה להרחיקו אחרי התראות רבות בפעו
 לו ועוד חילה ראיתי אשר היודע לתקיע ובקי בכל אינו רונה לעמד כדי שלא
 להוכיח או כיו ואן חש בתי שיעמד לתקיע אף שאן בקי ומשלך אח ג"ו ה
 המנוח וחסד הרבם כדסה מפני רע עלי המעשה אשר דעת רבים ידחו מפני
 דעתי ושהיה לירי ע"ל חללי וחש רע על איני והפייט אומר ביום זה אינה
 משליכי אדרבה היה לו ל יס על לבו כואו עין למי ששאר על כשעשעו ושלחו על
 ממאל הוא שטן הוא יצר הרע ישתקו עצמותיו מערה מדון הייחזו היו א
 אדון ויהי העם כדון כי דברו בזדון כדבר החלש לידון וכל איש ידבר
 לבו ומחשבתו כאלו היה בירא היום כאלם הראשון אשר אין לו תנאה ותחרות
 עם כל כי לא היה עדיין אחים עמו רק על ע"ו תיהם יעמד כל אדם באלם
 הראשון אשר סרח ועמד על עצמו ועל קייא בדימוס ועל זה הדין הק' כסס
 שינאת ו"אי ולמה כי לא היה לו שום מחשבת פכול בנד בני אדם רק בנד יונדו
 חיש ופספס במעשו כך יהיו בקיים בנד לעולם וכל מי שאין מוחל ומעזר על
 מדותיו היום ודאי הוא מלובלך בחומר זנו ויגר מחשבתו רק רע מה יאמר ה
 המקשר הוא אינו רונה למחול על חבירו כמס שעשה בנדו ובספק עם מ הדין
 יאתה הק' יודע ואל אלהי הרחמים ודאי זה סרח וקייא עצמו יודע ואש' הכי
 מקדש מחילה מהק' והוא אינו מוחל ולא הלך בדרכיו בישרים ולא דמי להקוא
 חסיד לכל אמת דליון אשוריא אשר שרי ומחיל לכל מאן דמעביד

אברהם

בולבנה השאנה לבניד :

אמי איז לנה בולה אלה אלה :

עשיה עמנו למען שמי

בולבנה

אברהם

הרש עלינו שנה טובה

בולבנה

אברהם

בטל מעליה כל גזירות קשיות

בולבנה

אברהם

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּטֵל מִהִשְׁבוּת שׁוֹנְאֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֵמֵר עֲצַת אוֹיְבֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָּלַח בָּל צָר וּמִשְׁטִין מִעֲלֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בָּלַח הַבֵּר וְהַרְבֵּ וְרָעָב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית

וּמוֹצֵחַ מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מוֹנֵעַ מוֹצֵחַ מִנְחֵלְתֶךָ

אֲמִי חַתּוּרֵנוּ בְּהִשּׁוּבָה שְׁלֵמָה לַבְּנִי

אֲמִי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחַלֵּי עַמְּךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵל וְסָלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מַחֵס בְּרַחֲמֶיךָ חַרְבִּים כָּל שְׂטָרֵי ח

חֻבּוֹתֵינוּ

אֲמִי מַחֵס וְחַעֲבֹר פֶּשְׁעֵינוּ מִבְּנֵי עֵינֶיךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קֹרֵעַ רַע גֹּזֵר דִּינֵנוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכוּר כִּי עַמְּךָ אֲנֵהוּ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ זָכוּר בְּזִכְרוֹן טוֹב לַבְּנִי

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּהִבְנֵה בְּסֹפֶר חַיִּים טוֹבִים

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּהִבְנֵה בְּסֹפֶר זְכוֹת

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּהִבְנֵה בְּסֹפֶר פְּרִנְסָה וּבְלִבְלָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּהִבְנֵה בְּסֹפֶר מַחִילָה וְסְלִיתָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ בְּהִבְנֵה בְּסֹפֶר גְּאֻלָּה וְיִשׁוּעָה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲצִמָּה לֵנוּ וְיִשׁוּעָה בְּקִרְוֹב

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֶרֶם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲמֹה

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ וְחֶרֶם קֶרֶן מִשִּׁיחֶךָ

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׂמִיעַ קוֹלֵנוּ הוֹסֵם וְרַחֵם עָלֵינוּ

אֲמִי קַבֵּל בְּרַחֲמֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ אֶת תְּפִלָּתֵנוּ

אֲבִיתִי מִלִּבִּי אֶל הַשִּׁיבוּ רִיקִם מִלִּפְנֵי
 אִמִּי עֲשֵׂה לְמִעַן חַרוּגִים עַל שֵׁם קֹדֶשׁ
 אִמִּי עֲשֵׂה לְמִעַן טְבוּחִים עַל יְחִידָה
 אֲבִיתִי מִלִּבִּי עֲשֵׂה לְמִעַן בָּאִי בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל
 קְדוֹשׁ שְׁמוֹ

אֲבִינִי מִלִּבִּי עֲשֵׂה לְמִעַנָּה אִם לֹא לְמִעַנָּה
 אֲבִינִי מִלִּבִּי עֲשֵׂה לְמִעַנָּה וְחֹשִׁיעַנָּה
 אֲבִינִי מִלִּבִּי עֲשֵׂה לְמִעַן רַחֲמֵי חַרְבִּים
 אֲבִינִי מִלִּבִּי עֲשֵׂה לְמִעַן שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגָּבוֹה
 וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלָיו :

אֲבִינִי מִלִּבִּי חֲנוּהַ בִּי אִין בְּנֵי מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנִי
 צְדָקָה וְהַסֵּד וְחֹשִׁיעַנָּה :

כַּתֵּב הַטּוֹר אִ"ח לְאוֹמְרוֹ כֹּלֵךְ וְלֹא כַּתֵּב בִּידִינוֹ אֶךְ אִפְסֵם לִדְעֵתִי כִי רֵאִיתִי בִּי
 כֹּאדָרָן לְעוֹפֵי תַּפְסִילֵת כְּלָפִים אֶךְ רֵאִיתִי בְּסִפְרֵי אִנִּיָּה סִימֵן תִּקְלוֹ וְחֹלֵל שְׁמַעְתִּי מִי
 מְרִכִּינִי שְׁמוֹאֵל הַחֲסִיד ז"ל אֲשֶׁר תִּכְוֶת שֶׁל אִ"ת כַּמִּין הִכָּה עֲקִיבָה יִסְדָּה עִכְ"ש
 יְחֻסִּים אִין אֹתִי בְּסִפְרֵי מַחֲלָה וְסִלִּיחָה כִּי אִין מִן הַמִּין עִכְ"ל אֶךְ בְּיִטְרֵי מַשְׁמַע
 כִּי הוֹסִיפוּ עַל ר' עֲקִיבָה חֹלֵל אִ"ת כִּהְנוּ לֹמֵר תִּמּוֹת ר' עֲקִיבָה בְּדַמְסָר בְּתַעֲבִית שֶׁ
 שְׁאֵמֵר כַּמָּה דְּכִסִּים וְלֹא כַּעֲבֹם עַד שִׁירֵד ר' עֲקִיבָה וְאִתִּי אִ"ת וְנִעְבָּה וְהוֹסִיפוּ עָלָיו ו
 חֲקַשְׁטָה בִּי יְמֵי תַּשׁוּבָה עִכְ"ל וְהַסֵּד לִי ז"ל אֲמַר כַּתְּבִינוּ בְּסִפְרֵי מַחֲלָה וְסִלִּיחָה וְחֹלֵל
 אֶךְ כִּי רֵאִיו לֹמֵר סֵלַח וְחַלֵּל מִ"ש יֵאמֵר בְּסִפְרֵי מַחֲלָה וְסִלִּיחָה בִּי הַסֵּד כִּקְרָא כֶּךְ
 מַחֲלָה וְסִלִּיחָה עִכְ"ל וּבַמִּרְאֵי פ' שְׁלִשִׁי דְּתַעֲבִית אֹתִי יִרְדֵּר ר' עֲקִיבָה וְאִתִּי הַטָּאנוּ
 לַמִּין מִיד כַּעֲבֹם וְקָשָׁה עָלָיו וְכִי לֹא כִבֵּר יִסְדוּ בְּתַפְסִילֵת י"ח בְּיָמֵי הַבְּנִיָּה סֵלַח לָנוּ
 אֲבִינוּ כִּי הַטָּאנוּ וּמִפְרָשֵׁי לְאוֹמְרִים כִּי יִרְמִיָּה אֹתִי הִכִּי כַּשֵּׁט אֹתָךְ עַל אֲמָרְךָ לֹא
 הַטָּאֵתִי אִ"ל יִרְמִיָּה אִם הֵיִיטֵם מַכִּיבִים וּמַתְדִּיל עַל חַטָּאתִיכֶם תִּהְיֶה לָכֵךְ ת
 פְּקוּתָה וְהֵייתִי מוֹחֵל עַל חַטָּאתִיכֶם לָכֵךְ אֲנוּ אֹמְרֵי אִ"ת חַטָּאנוּ לַסִּין עִכְ"ל
 מִ"ת קָשָׁה שֶׁהִרִי ר' אֲלֵעָזָר כִּכְ"ד בְּרוֹכֵת לֹא כַּעֲבֹם וְרִ"עֲקִיבָה כַּעֲבֹה וְכִי ר' אֲלֵעָזָר
 לֹא הִתְפַּלֵּל שְׁמָה עֲזָרָה סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי הַטָּאנוּ וְאִתְּמַר בְּפִרְיָ סִדְפֻם כַּתֵּב
 אִ"ת אִין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלֹא אִתָּה אִ"ת לְתַעֲבֹךְ רַחֵם עָלֵינוּ וְיִרְדוּ גַּשְׁמִים הוּא מְרַכֵּי ר
 דִּכְנָן יִנְתֵּן בְּתִּקּוֹל לֹא מִפְּנֵי שׁוֹה גְּדוֹל מִזֶּה אֵלֹא שׁוֹה מַעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו וְהוּא
 אִין מַעֲבִיר עַל מִדּוֹתָיו עִכְ"ל הַמִּרְאֵי גַם אִינִי יְגוֹל לְכוּן הִכָּה עֲקִיבָה יִסְדָּה נִי רַשֵּׁי
 וְהַסֵּד

וחסדו הזה הוא רם כ' אף כי לא יאמר כתביו בספר תהי' כדברי ראש'ה ואלא מנא'ה
 בדברי ר' קח ועל פי הקבלה א"מ מד' ר' י' לנו אב' זקן מלא רחמי' ב'ע' ומלכיו
 אל התשוב' ואיכ'נו ג' י"י' נותר א' האבאל'ק פלא כ'ע' והשליש' בקרא' חיי' ובקרא'ם
 עלך לפיכך אות' ב' ימי תשובה א"מ לתחלת הכנין כולו רבין ימים האלו קדש
 הם איכ'נו מלכיו הטא' לשניך ר'ת אמחל' וא"כ כשתפיל עמוד מחילה יתחיל
 הוא תחלה במחילה אין לנו מלך אלא אתה יש מוחקים לנו כי אין מלך בכל
 בעולם אלא הוא אבל בממלא אית' דר' עקיב' אמר אין לנו ופי' אין לנו מלך אלא
 אתה לאשוקי האומות במסרים לע' שרים הם ממליכים עליהם ואנו אין לנו אלא
 אתה כי אין מזל לישראל עשה עמנו למען שמך כדברי ר' עקיב' אמר ל'
 למענך רחם עלינו א"מ חדש עלינו שנה טובה כי ב' ימי תשובה עדין לא ג'
 נחתם כאל מלכיו כל גזירות קשות אשר האומות נזורים עלינו כלם כל ג'
 בלה דבר וחרכ' הויערי נוקד בשבא כלם כי כלם בפתח אין כמעט לגמרי ע"ל
 וק"ל א"כ לא תכלה רחמך משמע לא תכלה רחמך משמע לא תכלה כולו א"ל ע'
 מעט ימנע ממנו ח' ואפשר טעות כופר כי אדרבה ראוי לומר כלם כי היא כ'
 כולו משמע וכלה בשבא כמו לא תכלה משמע א"ל קצת והכל הספרים כתוב כלם
 בפתח שהרי לשון המקרא שאית' בחק כלם ואיכ'נו משמע כולו כלם דבר ו' ו'
 ו' ו' "מזכ' בריתך ר'ת מ"ב יכוין לשם של מ"ב קרע' שטן מנע מפני מה'רם
 בעידן רית' אמר עבור מנפח' שלח רשאה שלמה לחלי עמך היא רשואת ד'
 הכשם בעולם היא ובעה"ז כדי שהיא בריא לעבור יצרו מחל' וסלח' יש גורס'י
 סלח' ומחל' כי אמרוס מחילה גדולה מסליחה סליח' הרחב' זמן כמו שאמ' סלחתי
 בדברך לא אמיתב עתה ומחלה לגמרי משמע וכן בהפלת י"ח סלח' לנו מחל'
 לנו ע"ד תפילת כותי מחה והעבר' מחק בדחמך כל שטרי יש גורס'י ש' א' ח'
 חולס' י"ג ש"א פתח שטרי י"ג בחיריק וי"ג בשבא קמץ קרע רוע גור דיכ'ט' י"א
 קרע בטפחא רוע גור דיכ'ט' וי"א במרכא טפחא קרע רוע זכור י"ג בקמץ ח'
 חולס' וי"א בשבא זכרינו בזכרון טוב י"א בחיריק קמץ י"א חיריק ושבא כ'
 בתביו דספר חיים טוב' י"א כתביו בטפחא וי"א כתביו במרכא טפחא
 בספר חיים הוא ספר בראשית שבו כהן חיים לכל יביר בספר זביות בראשית
 י"א בקמץ י"א בשבא שוריק הוא ספר דברים שבו כתב'ספרות משה
 ע"ה וזכיותו לא קם כמשה פוד בספר מחילה וסליחה י"ג סליחה דברים
 ומחיל' והוא ספר ויקרא קרננו' באל' לסליחה כתביו בספר פרנסה וכלכלה
 הוא ספר במדבר המן הנאר והשלי' כתביו בספר נאלה וישועה הוא ספר שמות
 מנא'ת מה שהקדים דברים כי ראוי לומר אחר בראשית ויכרת כל אדם מי לנו
 גדול כמשה משה מת מי לא ושותות באחרונה כופל עליו הכתח לנו
 ישועה בקרוב הרב קרן ישראל והרב קרן משיך ע"ד ובקשו א' ויקרא
 א"ל' ואל' אחרי' טובו ואת דוד מלכ' עשה למען הרונים על שם ק' במדבר
 קדשך בזכותם עשה ע"ל טפוחים ע"ל באי' באש ובמים ע"ד וזכרתי שמות
 את בריתי יעקב ויכח' ואברהם כי הרונים הוא יעקב יקרבו ימי אבל
 אבי ואהרנה את יעקב אחי דהיינו ימי האכל הם הנגלות ואהרנה ע"ד
 עיפה

ענינה נפשי להורגים למען טבוחי הוא ינחם בלי בלאש ונמים •

החורבן

או מדרש בשעה שה' אברהם וינחם לעקידה גירה בהם ה
השטן ורנה לפחותה שלא ילכו לא השניחו בו מהעשה א
עשה נהר גדול בכביהם לעברם שלא יוכלו לעבור הנחר להר המוריה נכנסו במים
עד מוארם כשאו עיניהם למרום ואמרו הושיענו אלהים כי באו מים עד כש
או נער י' בשטן וחזרו לאחוריהם ע"ל מדרש קלרזנער לטעם זה אנו הולכים
נר"ה על המים ולא מטעם תשליך כל לזכור עקידתו ומטעם זה בכל ימי תשובה
אנו אומ' עקידה ע"ל וזהו שאנו אומרים בלנו בלאש ונמים אברהם בא בלאש כ
במרוד השליכו לנכסן האש ועתה בעקידה נמים על קדוש שמך יש מנסיקין
בין קידוש לשמך שמך בחיריד וי"א שמך בשבא סגול ע"ל אם לא למענינו י"א
ולא למענינו א"ר שמואל ב"ר כחמי פנמים הוא עשה בעבור שמו הגדול א"ר ר
ראובן לעולם הוא עשה בעבור שמו הגדול שכל למעני למעני ע"ל על כן ראוי
לומר עשה למענך אם לא למענינו כמו שאמר ר' עקיב' עשה למענך רחם עלינו
ומדרש שמואל בשם דא"ת פנמים הוא עשה בעבור שמו שם פנמים למענינו ע"ל
האומר אם לא למענינו לא הפסיד ברחמים וברבון י"ס מדלגין וברבון וי"א ו
וברבון ומדלגין את ועיקר ע"ל שמך הגדול ה' ו' ש' ע' א"ת חנינו כי א"ת מ'
ב' ע' ע' ו' כל מדר א"ת ברוב הספרים הם ל"ז לזכור עקידתו של ינחם שהיה
בן ל"ז על העקידה ומה שאין אות' בשבת לפי שיש בו מעין י"ח מנחתו
ולדעתנו נפשי שאתרו ר' עקיב' בעת נרה בלשון תחינה ובקשה ובשבת אין לשאול
ברביו כי השבת חייב לכל וא"ת כוונתו לתשובה הוא שבת הגדול ולא שבת של
עכשו וכל האומר יאמרו כמו ר' עקיבא מעביר על מדותיו היה ע"כ תיקוהו
כל י' ימי תשובה ע"ש כושא עון למי כושא כון למי שמעביר על פשעי' וקשה עלי
למה קבעוהו בין שמה עברה לקדים ומפסיק בין הפסוקים אשר הקדים ראוי ע
עליהם ופא"ת כיה במע"כ נהנו שלא לנטל התמיד בין ישתנה לקדים כדי שלא
להפסיק קדים מן הפסוקים ע"ל ואין לומר דהוי כמו והוא רחוב כל השנה ג"כ
תפסיק דהתם איכא פסוקיה דוהבילינו:

סדר התוספת

קש"ר

קש"ר

קש"ר

קש"ר

קש"ר

קש"ר

קש"ר

קש"ר

קש"ר

ראוי לו להקטף להוציא כל השומע הן אברהם או שונא לא יזכר ולא יפקד השעה
הזאת בריכה להותיבו בני יעקב איש תם ולא כעשו עברתו שמורה ככה מן ח"ו
שרו של עשו ויחל וינחם ואף אם הוא אדם ראוי ומותר לשבחו כיון שלא ה
הפסיתו עליו הקהל אשם אשם הוא ואם נשאל שאלתו יהיה בורח מן המנים ו
יאמר וישא כיוס ההוא לאמר לא אהיה חכם על הנר הנורר להריע ובשביל כך יקל
ראשו 3 7

יראשו וירדו ויפגשו כחול חולין הוא לו להקל בכבוד שמים להוציא חובת נכד ב
 ברוך א אשר נתן לנו המנוח הזאת לנו ולנכינו להחיות עם רב והוא עמאן פ
 פלסגל'תלכת בדרכי המקום אשר זיכה הרבים במנוח וו להפך משטין וזר מעליט
 ובכרם בני שפוחזקו בו הקהל וגם הוא רגיל וכולאי כשם שעל הש"ן לחזר ולסדר
 אגמו כתיב'ה וז כאה משכה לשנה שתהיה זכה דקה מן הדקה כן התוקע
 ראוי לו שיהא רגיל בסדורו לחקר אחר חכמה כי לא דבר רק הוא וכל העם פ
 מסתבילים בו בלשון זהור ת במשתלח כלו הסך לכן ישמחו וירכבו ולא תהיה השאל'
 מכרים באחר לעמד לעורך שעה כסומא בארונה תקיעת שופר חכמה ואיכה ח
 בהמלא ככל תגל תלאה תלאה אתה פרואה יחרוש וישתאה לא לחנם אמרו
 ו"ל תקיעת שופר חכמה ואיכה תלאבם יהיה להם לומר מותר לתקוע ואיכה תלאבם
 אלא כוונו דווקא בחכמה ולומר אף אם יהיה האדם יודע לתקוע: כן ואולי
 התקיעה וסדרי הסימנים יבטלוהו מחכמתו והחכמה אין לכן אמרו מותר
 לתקוע אף בשבת וירגיל אגמו שלא יהא במתעסק בדבר אחר וידע כל פועל פ
 טוט אשר טעו שרי אז הוי שופר חכמה ואיכה תלאבם וכולאי ההלך ב
 במחקר ספרים יסיר מתנו כל שאלה ותחרות ויודים אגמו לדבר מנוח ה
 המסורה לרבים אין צורך לה שברה מי ישבר לנו כל תיקוע יחזיר וירגיל אגמו
 כל שלשים לקליטה באם בערכו אליו יקום ויעמד ככוח גכון והגיל כי כל ת
 תקיעה ותקיעה אחרונה ושברים יש לו מקום לגבותנו חובו אל י' ואל טובו :
 אלא דא"ר אבהו למה עוקעין בשופר של איל את' הק' תקעו לפני בשופר של א
 איל בדי שאזכור לכם עקידתו של יצחק ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם ע
 עכ"ל בודאי עקידה זו מראה לנו עקידת יצר הרע ידים ורגלים ועיניו ולבו
 לשמים עולה תמימה כאילו כתבעלו כל הרגשותיו ולא יהיה שים מחשבת פ
 מסול בלבו הן כינו וכן קובו או כינו וכן חזירו לא התקוע לבד כל השומע
 יבחק לי יכוין אגמו כאלו עקוד ידיו ורגליו אפסורות ויתחרט במעשה י
 ידיו הן בגל הן בשליחות שיש בו חסרון יד התורה הן בגל אשר לו ה
 הלך בעצת רשעים והיו לנו ועיניו בשואות לשמים על שם שרמורי עבירה ל
 להשיב בתשובה כל מה שבלבו על רחמי' על אויבו ועל שוכאיו וכל מה ש
 שראו עיניו ושלטו ברעה את הכל עשה יפה בעתו בקול
 שופר להריע על אגמו בהתעוררות רב ויכוין התוקע כסימן קש"רן היינו מלכיות
 כי הוא עומד לפני מלך מלכי המלכים הק"כה היה הוה ויהה וקש"רן מלשון י
 ויהיה כיום ההוא ישראל תקיעה לפניו ולאחרים דהיינו מידת הדין היא התרועה
 יתלו רחמי' ויכנסו כעמו יוש תרועה יהיה לכם מונל ב' פירוש' ל' אהנה וריעות
 וכתם בשופר שחרו מעשיכם בתרועה ל' תרועם בשבת היצר הרע שמו בגל
 והכה יכוין על א"ה יהי תרועה זו שבר ולישראל זה דודי וזה רעי כל זה יהיה ב
 במהרה לעת הגאולה וסוד השופר הלא היא בתוכה בספר הישר בעלה קבלות
 אומרי' כי הוא מדת הנכורה הנקראת הגדולה כענין של' ואתה האש הגדולה לא א
 אראה עוד ולא אמות כי מי כל כשא' זכו' מי יעמד בפחד ובנבונה ואומר
 ובנבון כתב ו"ל והיודע עוד בחד יבחק יודע סיד אילו של יבחק עכ"ל :
 ונצח

ועד נתת מלכיות וזרורות שפרות ג' מעלות זו מזו ופראשונה היא פראשונה
 והאחרונה היא העלונה שכ' עליה אלהים בתרופה י' בקול שופר ונסוף מרקו' ת'
 מסכת ר"ם כתב וז"ל שגריך לתקוע ל' קולות י' ש מן המקובלים אומרים שדעת'
 שיש למטה מאילנות י' עליונים מאילנות שנית י' מעלות שבהן הנביאים מדברים ח'
 חוץ ממר"ע' והמדברים ברוח הקדש משתמשין כל אחד לפי מעלתו ולמע' מהן
 אילנות ג' י' גלגלים ושם היא כוונת יחזקאל ע"ה במאמרו ויהי בשליש שנה ו'
 וסוד השנה הוא אכלס פועק המחשבה המחשבת אותיותיו ידענו ואין זה מקומו
 וסומכין שלשים קולות של שופר כנגד ל' מעלות שזכרנו ויש מהם אומרי' שהם
 כחשבוך המעורר באותיותיו ו"א כנגד השם הגדול הנרשם בג' יודין שבהן הרגילו
 בו כל ישראל והוא שם קדוש משם של עב' ואשי' הם שבהו אחת על שתי' זו
 נחבת לג' עשריות שאחת באמת ע"ג שתי' עב' ואמי קברתי ציוה לתקוע בשופר
 של איל' לזכור עקידת יצחק ולעורר ולהשיב אל לבו כוונת העקידה הרבון נזהר
 מפני מה נזהר הק' לשחוט בנו כדי להתיש כח מדת הדין הוא שטף הוא יד הרע
 וק' רע כל היום יזכור כל אדם להתיש כח יצרו ולעקוד ידיו שלא יפסל בשחיטת
 נשבו מדרבין וחי' אף אם יאמר היגר הרע איך אעשה זאת קשה עלי להפריש
 מן אשתי ודבי ומן העלם תשיב הלא זה אברהם הקל נפיו לשחוט בנו ונשם
 שינחם היה עלה תמימה כן אם יתקע בשופר העם לא יחרדו להיות רודף שלו'
 כן שבי היגר טוב ורע על קו אחד יעמדו כינווכין קונו וכן חכיריו ושאר מנצח

ונסהוא מדרך יבדך לשמוע קול שופר ולא
 יאמר בקול יג' תיבות שפר בתכפר קטן
 יג' ג' אחד כל הקהל אחד מיוחד ל'
 לאחד והוא באחד שהחייבו וקיימו ט' תיבות
 ט' גלגלים ויריש כל בני אלהים ולא י'
 ימנע הקול מלעלות ותחלת כל דבר י'
 יאמר שיר של פזעים תוך השופר טרם י'
 יתחל וטרם שיעשה סדרה יאמר בני ג

מנאטי וז"ל שמעתי ממרי ורבי
 מהר"ר' ליון מעשה אירע ל'
 למהר"ר מעבלין ז"ל שהיו כפיר
 ג' תוקעין מוכתקים וברה' בא
 האחד לתקוע ולא יכול באהשבי'
 ולא יכול בא השלישי ולא יכול
 וגו' מהר"ר מעבלין ז"ל להפוך
 בשופר ולקחת בו ויהי נועבונן
 עשה ואז היה תוקע ואמר מ'
 מהר"ר מעבלין ששטן היה ש'
 לעבנו מלתקוע

יהי רצון לפניך אלהי השמים אלהי ג'
 בארץ אלהי אברה' יצחק יעקב האל הגדול
 הגבור והנורא שתשלח לי מלאכים הקדושים
 והטהורים משרתי' באמנים בשליחותם ו'
 וסמיכים לזכות עמך ישראל המלאך ח'
 תנאל' פכפכיה הממוק' להוכיח

אותהב של ישראל בע' שמך תוקעין בשופר

ואת המלאך הגדול תשכ' המע וזה להשמיע וזכותיכם של ישראל בעת ש
 שמעך תוקעין בשופר להפלות הסטן בתקיעתם ואת המלאכים הגדולים ח'
 פדרכיאל ואנדלפון הממונים על החקיעה ומעלי' התקיע' לפני כסא כבודך

ואת כת' אך 'שמעאל' הממוכ' על התרועה ואת המלאך 'תרסטאל' הממונה על קשרית נהיות מומכים בשליחותם להעלות תקיעות לפני המזבח ולבני כבא כבודך והמלא על עמך ישראל רחמים והכנס לפניך משורת דיןך ותתנהג עם כנך בנדרת הרחמי' והסתכל באשרו של יצחק הנשור על גבי המזבח וזכותו תזכור היום ועקידתו לזרעו של יעקב כי אל מלך כאמן אתה בל' זכר הנדרת קש"ק ויהי רבון שהקיעת קש"ק שאני תקע תעשה ממנו עזרה ע"י הממונה להיות עולה ולישם בראש אלהי הנבואות ויעשה עמנו היום לעזרה אות קר"ק ויהי רבון שתקיעת קר"ק שאני תקע שתהא מרוקמת ביריעה והמלא עלינו רחמים בל' בעל הרחמים מנאני תקיעה גי' הדרכיאל' וסנדלשין גי' שושר גי' שר הכבא כי הם מעלים השושר לפני כבא הכבוד גי' השרף גי' יצר הרע השושר שורף יצר הרע שורים גי' יהואל אותיות בשרים ששרי ישראל הם מליכים כשתוקעים ומריעים תרועה גי' 'שמעאל' שר ה' ח קשרית גי' כרונת כי שומעים לישראל כשתוקעין ומריעין מן המזבח מרכת גי' 'תרסטאל' והוא שם של שר המרכבת שמעלה התקיעה לפני המזבח קש"ק גי' בעזרה הורא כי ה' התקיעה עמה נעשה עזרה להם גי' ת"ק הנבלם 'משי' קר"ק גי' על מ'כך גי' על היריעה גי' על הרחמים גי' 'שמעאל' שם של מלאך המות משרתו גי' אלהי הכהן מעלה הק"ק גי' ישעיה הוא שם של מ'מטרון ה' השושר גי' 'אנקתה' גי' שר הכבא הוא המעלה את השושר ואת הקול הנאון מה' ר' מלאך ה' הקשה על קבלת גי' קשרית קש"ק כך וכך שהרי א"ל מן הת"ו אצל שרים הוא מכה סזק נכח או ילל א"ל קללו על הבשק ק' והקדוש אלי כי בלו לומר קראוהו חכמים קשרית קש"ק קר"ק ולא השתה או תש"ת או הת"ת אמרו התקולל כי בל' זה חזק ואלו ס' מבי' א"ל לא מרמי מדי ותדע שהרי קר"ק שהוא מן התורה מה להם לתקולל לומר אזהר גי' אלא בלו לומר קר"ק ולא חתת: ומה מלא המלכו התקוללים על השושר מרורה כדברתי ומשי עלין לו תבא הרעות והטוב הרעות למקטרג א"ל והטוב לישראל על כן ילך התוקע אצל החכם וילמד ממנו כיו ארבעים קולות בהריעו כי הובע עמך אשר בל' זה כמסר לבו משי הק' לרשאים והכלל לשרטב השטן ומי גי' גדול אשר לו א' א"ל קרובים אליו לקרב ישראל ולרחק המקטרג ובלע המות לכבא כקטרת זה א' אשר מסר המלאך המות למר' עה וקטרה ע"ש מקי רג קיטרין וזה הוידע לקשר הכחות והמידות יחד בשלום מאז לא יוכל המקטרג לחול קול שושר חזק מאד מ' מאד טוב לעצות ש'וס בין אדם לאשתו א"ל לבתו איש את דעהו מאז א"ל לו כח כמו של יום תרועה ל"ס לכל ברכיכם: **בהר** שם טוב חל' תרועה ל"ע ואית' מורי המשיד כי בל' ת"ה מהעלה רחמים והק' דן בו שלמואל בל' בל' חסם הגדול יורד ובל' לת"ה ועצרת יתיה שירה רומם לעשר משרות ויהי א' עשרי א"ל לו לא אכולה ולא שתיה ופאכר ה' עינין שן האור הקדננין בין בו השגה כל' ורעין ערנש ולפיכך דן בלמי במדי רחמים והשושר רמז ליום והתקיעה ל"ע יוציאה לבנים ולחירות לכלל אלהי ברחמים בשני מברכים ואת' ה' שר' הפחמים מתייחד בדין כעבן שאל יורד ובל' לו ממדה למדה ויהי

זכיה שהוא פיוס והשם המיוחד הדין מתעלה בו אלא שספרינו מורי דבריו
 ברכ' ז' שכתב כי נדקק ירמו וחורתי כי כי נדקק ירמו כנר הודעתים גדק
 נדקק ונדקק היא ת' נדקק פ' עב' ל' כתר שם טוב כר אברהם ז'ל' וכאשר
 עלי לבאר הא דכתיב שומר מצוה לא ידע דבר רע וכירושלמי מביט לפי שדימו ה
 האויבים כי היודים נתקיעתם באו להלחם ונאו עליהם והרגום ולמה בלא שומר
 מצוה היו וירא' לומר אולי לא היו להם תוקעין הנזקים אשר לא ידעו חק ל
 לישראל ומשפט או התוקעים לא רבו להוכיח כל השומע ולהוכיח שוכלים נתכונו
 וזוהו בטלו שליחותם ויבא גם השטן עד כי כהרגו רחמנא לנלן וכדאי הקהל ו
 והש"ל חקם אחת להם למחול זה על זה ואם בלא איפשר אשר טבע ההנהגות וחומר
 הנם תבכד העבודה לכל הפחות שעה צ' יאמר בלבו למחול לו לשוכא שלי כיני ו
 ובין קובי ואם ממון חייב לו יקוב הדין ואם דברים ימחול לו עתה כדי שלע ימנא
 המקטרג מקום כאשר הוא שם ולא תהיה עדות י' כנאץ אשר עין להם רעה ב
 באחרים וראוי לקהל הראשים והזקנים לברור באיש הנון ויודע ספר לבקש מלשני
 ולננות עליו בחזקה י' עליהם להוכיח כל שומעיו לאו לחלק יבאת' לא תבערו אש ו
 ולום כיון יוש תרועה יסיה לכם סיכור וריעות ויהי כישרון מלך ככתאסף ראשי
 עם ליחד שבעי ישראל

רקצט כר' אמר ח"ל ודע כי בקול הוצא מן השומר הוא נלול כבוד ו
 רוח מים אש וכן אמר כוזה רוח לבשק מנו שומר כליל באש ז
 יבטיא וכעשה ק"ל אחד בלי פירוד ובהתעוררות זה בקול למטה מתעלה למעלה
 ומתייחד באחדות ודוחה המקטרג ומסתתמין טענות והסתח' כפתח ו
 והתפלה כנכנסת והמלך קם מכסא דין ומרחם על בניו עב"ל אילו השלשה א
 אור מים אש בקראש את"ש סוד לך י' הנדולס ג' עליונות ופס זה כרמו שיתיחד
 השלשה אור הוא הכיכובי ומים אש הם השוכלים ומריבים יתייחדו בקלאחד ה
 הקל קל יפאם

אוצר הבטור י' קולות פזלים ל' קולות קס' רך קס' קר' סוף ר'ה
 למעלה אכל סדר התקע ספאטי ע"ש אך קשה עלי
 עלי לומר כוונות אילו שהרי משום ספק הם באים כי מן בקראש דק ט' קולות ג
 גם לשון ספאטי אינו מבוחר אמרו ח"ל וסוד השנה הוא אכלס עתון המחשבה א
 אותיותיו ידענו ואין זה מקומו עב"ל ולשון ספרייורה עולם שנה כפס גינת
 אנוח משרש השכלים מנהיג' העולם הכללנים מנהיג' השנה העורכנים מנהיג'
 סכסם וכולם תלויים כי גאאות עב"ל יבא אל גנון ויהי בשלשים שנים ר"ל שלשים
 מעלות הכל מעלות הספיר מעלת ספאלכים מעלת הכללנים בקראים שנה וזכו
 שאמר ויהי בשלשים שנה אך קשה עלי לפרש לשון אותיותיו ידענו ואין זה מקומו
 לא הזכתי ועיד בלשון אונת מאמר אונר הכבוד ו"מ או' כחשון המכורס באותיות'
 יראה לפרש השם פנ' ואותיות ד' הרי ל' והכו בקראש חשון מוספי בפי המקובלים ג
 והי רפוא שכוונתי הישרה או אמנא ביאור לדבריו כי מי אשר יבחר הסתמיות ב
 בלתי קבלה מהאל פי אך הכתוב אומר דרשו מעל ספר השמים ומספרים כבוד
 אל כלומר מן השמים יתגו לו שורם ומעשה ידיו אילו הספרים עיני הרקיע ר"ל
 דגרי

הן גופי תורה עד תום וכמה ההסתכלות ורוממות ל נגדו המנוון תמדת
אחר כע' פסוקים מלכות ח' רשויות יש לשייך כולל וסודרו לשמע ישראל אחד ו
גדון הודע המנוון כי פירושם שוכים לכל גון :

חיות הרת פולס ל' המקרא נירמיה ורחמה הרת עלם שביוס עיקר
בריון של בעלם שהרי אדכ שהוא עיקר היצירה כדרא בר' ה
ועמד לרוח היום שהדיווח לו הק' פי' נחמי' אומר הק' כשם שבאת לפני דין ו
יבאת בדימות היינו נרחמים כך בני' כשיצמדו דין לפני יצאו בדימות שג' ל
לעלם י' דברך נגד זהו פי' היום יעמיד נמשט כל יגור עלמים אם כנניס אם
לעבדים ישראל קראו בניס אתם ל' עבדים כי לי בני ישראל עבדים וכו' עד
ותביא לאור משפטינו היום קדוש ול' תיבות נכנסו זו ל' תיבות נבראת ה
העלם כדליתא בפ' ומן אליך כשאתי עיני עד שיהכנו כ' תיבות נרחם את על
בניס ח' הרי ל' תי' ג' היום כנגד ג' זכרון תרועה יוס תרועה שופר תרועה
ג' ספרים נפתחים היום עד משפטינו היום ל' תיבות עד שנענו כו' ל' ת
תיבות וזכות התורה ל' פעמים לחוב נהורה :

ריקה דברי קבלה היום הפסוקים נקרא היום היום הוא נסוד פ
עלין וי'א רי הוא ה'ת וי'א פ'ט וננין כי היום יוס הדין ו
ונצרות חדשות הם ההריון והיו כוד עיבור ת' כ'ע כאשר עברה ה'תם ברכות
ורבי' בחיי מביאו פרס' ואתחנן ויהיבר י' כי למפגש היום יעמיד נמשט כל
יגורי עלמים דהיינו ח' כל היצורים בעלם ביה ה'ת נקרא נור אם כנניס
לעילוי אם כעבדים להשנו אם כנניס רחמינו נרחם את על בניס ישיע ה' על
אם הנניס וככתת ישראל נקרא' בניס אם כעבדים ח' אשר ברכנת אנוס ל
לראשינו וכח החיכוך יכנסו לפדום ושפחה כי תבעל עינינו לך תלויות ותביא
לאור משפטינו אור הוא הטוב חסד הוא הרע משפטינו קוא יפ'ד וע'ט היום
קדוש וי'א היום קדוש כי היום עשמה ח' מישע'

אחלה

אחילה לאל אחלה פניו א
אשאלה במינו מענה ב

לשון אשר בקהל עם אשירה עוזי • אביעה ר
נצורה בער מפעליו • לאדם מערפי לב • ו
אמני מענה לשון יי שפתי הפכה • רבי יגור ה
תחילה • יחור לכצון אמרי בי רחגיון לבי ל
לפני יי עזרי רגלתי • על בן

אחילה ע"ש מע אחילה מאימת הדין אחילה לשון תולת לא מנד ההפד
אחלה פניו בני הרהים אשאלה ממנו חן בעלם מענה לשון קוא מנה מוטב
ואנה

והנה יצא עליך ויאמר נח מושל למעלה מבינה והוא לשון נח מרר אשר בקהל
 עם אסירה עמו מלשון שיר כי עי' השיר מתבסס העו ומתיישר עו מלכות בעד ת
 מפגלו להמשיך השפע למפעלו שהם המדות הפעולות נכחו ובפעלים ממנו ל
 לארס מערכי לב ל"ב נתיבות לארס ת' ומי' מעבה לשון יתן ה"ת מעבה
 יל מלכות ויא' מעבה להינם היא הלשון ארבי ששתי תבנית פתחין פה ל לשון
 למטה ופי יגיד תהלתך ימשיך ויגיד תהלתו לעשות לך תהלה ע"כ נקוה
 לך גי' שפעם נמשיך ממקום המחשבה ורנן לתת ל"א נקוה לך נמשיך הת"ת
 קו הישר ל"ע לראות מה"ע הרחמים ת"ת במלכות נקרא עו להפגיר בילוליס מ
 מאי' והאלילי ברית יכרתון ממנה העיין בעצין יפקד י' על נחל במרום כ
 במלכות שדי הבא מביהידן כל בני נשר יקראו בשמן להפנות אלך הנחות ה
 החינוכו ונעזרים כי לך תכרע כל ברך פרקי מרכה עלייך בהמשכ' נריכ' עליו שכי
 מעץ הדעת כי התלכו שלך היא דיו פרמפון וכו' עכל' פירש אחר אוהיל גי' בלי
 שם של ע"כ ירו' לאל גי' אבי שם ע"כ ל"ו פכו גי' הק"ם ע"כ י"ו אשאלה ממנו
 גי' עשל מיה והו' שם של ע"כ מ"ז מ"ח מ"ט עשל גי' תבין ורחום י' גי' בעל ה
 רחמים תה גי' הלך שהלך להביל את ישראל 'והו גי' כיה י' גור עלמים מעבה
 לחן גי' כגיד יכ"ס ב' שמות מת"כ פה התלם שג"ז גי' הדרכיאל טובל ש' פוכעמי'
 נבחר דינור ואומר שיר' לפני הק' בשם ת"ב גי' ש' גי' הדרכיאל וס' פוכעמים ה"ס
 לזין אשר בקהל עם גי' ית"ן שם של מ"כ יתן האומות וחרנו ומי' מעבה גי'
 לחו גי' ה"פ ע"ל שם של ע"כ יא י"ב י"ג אוהילה הא רשות לחון כלפי ש
 שאחרו ש"ק דר"ה אמרו לפני מלכיות זכרונות וס' כרות כדי שיפלה זכרונותם ל
 לעולם ובמה נשופר הוא כועל רשות ואומר אוהילה כמו משי אוהילה הואל ונאמי ל
 לבאת הרבים ידי חובת היום במלכיות זכרונות ושופרות וכל השירים נכדדים בקמץ
 לאל ומכורס הקפיד ודדיו לחיים בשא ולא בשתח אולי לנבי שיר ושח לא יקטרנ
 התמסרין כמו לאל אשר שחת שומר עמו ישראל לעד לאדון הכל בשתח תחת ה"ל
 גרסי' בספר' העדוויקים אכל לנבי בקשה במתקש ואות' לחי' אוי' מקטרנ לומר כח
 סכסילו אחלה פכיו הם פכיו המאירי שאין כראל' אשאל' ממנו משכו שאין כראים
 סעל' לשון עכ"י לשון דהיינו מעיד"כ"ל כקרא' לשון אשר בקהל אשר' כלומר חזק' וסיוע
 קהל' עם ומאלו אביע' רננו כלות אביע אחרי' רננו' בעד מפגלו כל פעל' למפניה
 לאר' מערכי לב החן אותה לבחור אף אס אין ככ' יודע' ומכירי רק הערכי לב רחמנא'
 ליכא בעי ומי' מעבה לשון ארבי ששתי תבנית פסוק זה קדשיו לחי' י"ח לרוממו
 מפגלו באחר בארית קנתו כד ויהיו לרנן לסוף י' חכמה מעלותיו הלא היא כתול'
 לשכ' זאת כי יסלחו עיניך בו במוקדם הזמן אך בראש וכוף גי' אהי' בכסוק ראשון
 ובפסוק שבי מ"ב אותיות ובפסוק ראשון ו' תיבות דהיינו אב"ג יתן בחמלת אהי'
 יתן' ויחרנו קרע' שטן קרע רועגור דיינו שי"פ' שפן' ואין' כנע' רכ
 והוא ע"ד אתים ו"ל' אחרו לפני מלכיות דהיינו ארבי ששתי תבנית שהוא שער של
 מלכיות שער השמים ופי יגיד לשון זכר דהיינו זכרונות ובמה נשופר והו' י
 יהיו לרנן היא פולס העלין כלל רנן' ויהיו דברי כ"י בעון כונו בתחלת
 זכרנו ינור על מכונו שסתמה במעונו על כן נקיהלך וכו' פה י' יתלך לעולם ועד
 ד' תיבות ב כ

ד' תיבות ד' גלויות יפלו ואז ימלך ט"ו תיבות כנגד ט"ו רשעים יפלו ג' מנוג' ו
 ונגדן ט"ו נדיקים ו' רועים וח' נסיכים וזהו שייבד השיט באנשים מלכי כ
 במלכותו ימלך ואז אמלך כלומר כשזוכה להעמיד ז' רועים וח' נסיכים סדר מ
 מלכות והיינו במלכותו ימלך יתקיים מלכותו כדי ולכן ט"ו רשעין כמזמור אל ת
 תתחר וט"ו אילו וט"ו דתינו ג' אבות ו"ב שבטים הם שלשים נדיקים אשר א
 אין העולם פחות מהם באברהם כח יח"ה זרעך זרעך ולפי' ל' כ בחרחם זו אף
 קונץ בן קונץ קבוצה לרנן בדבור מפוזר רבני לרנן לך כנא ללונץ מלך
 ונתלונץ כחץ מחכים לחץ כץ על כבוד לנץ ל' נדיקים ינינו על דורס ל
 לנך ל' כעמים בקרייה קדוש ישראל ואז יהיה הלבנה כמלאכה כמו שהיתה בימי ש
 שלמה המלך ט"ו נדיקים ינחזו ברשעים כי יד על כס יח' ט"ו תיבות כנרנת
 בהים דוקא :

ב מִקְרִי־שֵׁיב בְּעֶרְבֵי קִיּוֹשָׁתָהּ נֶאֱחָ לְקָרוֹשׁ
 בָּאֵר מִקְרֹוֹשִׁים וּבָבֹן יִהְיֶה שְׂמִיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 עַל יִשְׂרָאֵל עֲמֹה וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירָהּ וְעַל
 צִיּוֹן מוֹשְׁבֹן כְּבוֹדִי וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
 מִשִּׁיחָהּ וְעַל מְבוֹנָהּ וְהִיבֵלָה • עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אֱלֹהֵינוּ
 אֲהַבֵּת אֵיתָן אֲדוֹנֵינוּ וּבָבֹן הַנֶּעֱקָר יִשְׁבִּית מְדִינָתָהּ
 וּבִזְכוּתָהּ יֵצֵא לְצָרָהּ דִּינָהּ כִּי קָרוֹשׁ הָיוּ לִי
 לְאֲדוֹנָי : בָּאֵין מִלִּיץ יוֹשֵׁר מִיָּד מִגִּיד פֶּשַׁע
 הַגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר הָיוֹק וּבִשְׁפָט וְצַדִּיקָהּ בְּמִשְׁפָּט
 חֲמֵלָה חֲמִשְׁפָּט :

נקדושתך קדשת ולא יאמר כענין קדשת כי אין ערוך אליו מקדשן
 קדוש קדשת לקדוש יתקדש כי קדוש ז' מיני קדושות ז' קדושים רמז ל' א
 עליונים וכן ג' ע"כ על ישראל יושלים בית מלכות בית דוד מכוון והולך
 הם חמשה בזכות חמשה עול ג' פי' מלה אהבת איתן זה אברהם איתן ה
 האזרחי ולא יתבר לומר איתן אדונינו דמשמע אברהם אדונינו וכן הכבוד
 ישבית מדינו בתמן ולא כפתח דלא ליתא איניש גירא כפינא דשטרא וזכות
 יצחק ישבית מדינו עד המדרש אברהם לא ידענו יצחק אינו וזכות התם י
 יוצא היום לנדר דינו אשר אין כורעו עטא ככה לא ימנא היום העא אנלנו
 כי קדוש היום לאדונינו ואף היום

משיינע לשים מתפלל כאשר תינו בשבת התפלל על אדם הראשון . באין מליך
 מול המקטור המניד פשע תניד לעקב דבר חק ומשפט חק הוא זה כוונת
 עזאל מניד פשע וז"ל הרק"ט פרש' אחרי ודע כי בהתגלות רצון העליין אז הוא
 עת רצון ואין מקום לדין להשטיין לקטור ובהתגלותו כותן ברם לכל כח כפי מה
 שהוא שאלו היו כל הכחות שבשולם שומדים על משמרתו כפי תיקון הנריאה ש
 שסדרם השם ית' היו הכחות הפנימיות בפנים והחיצוניו' תבחוץ אין שטן ואין
 פגע רע אמנם כשנתקלקלו הדיבורות נכנסו הקיבוציית והפנימית' לחק ודע כי
 כל עניין זה נרמז בסיפורי יעקב ועשו כי השאלו נרמז באמרו כי אתר אנכרם
 פניו במנחה ההולכת לפניו ונחשך הקטניגור לסניגור ומליץ בעדיבורו שכוונתו
 יהיה לעבודתו באמרו אנינה לא עמך וכל היום הוא הוא מליץ טוב ע"י שכל
 רשב עשו כיום ההוא לדרכו שעירה הוא שער הוא עזאל שנאמר באדם ע
 פנים תכנה אש ובאין כרגן ישתק מדון ויעקב כסע הכתה כי ישראל טרודים
 בנכות מן יה"כ עד החג כוכב דוד ולמקנהו עשה סכת ע' פנים ע' אומות
 בכל' והכי פי' באין מליץ יושר תניד כלומר תמשיך לעקב דבר חק ומשפט כ
 במנחה ההולכת לפני' עזאל כי"ה והפך המקטור למליץ ובזכיר חק ומשפט
 היא התקיע מן השובר תקעו בחדש שובר בכפל ליום חנינו כי חק לישראל הוא
 ומשפט ודקינו במשפט המליך המשפט ג' משפטים ג' תרופות כקרא
 מלכיות זכרונות ושופרות מליך המשפט האחר עש' ותאחז במשפט ידי :

האחר

בזר מיובת משיפט ר משי א א
 ח בורן ובזרס גיגוי גסתירות

ח	זיאל מיונות ופורה משיחה
ח	בן יחידיו לבל באי עולם
ח	חגרי באחיה אשר אחיה
ח	נבאי שמו וכן תחילתו
ח	זוכר לבזבזיו טובות זכרונות
ח	חובה חיים לבל חי
ח	טוב ומטיב לרעים ולטובים
ח	יודע יצר לבל יצוירים
ח	כל יבול ובוללם יחד
ח	לן בסתר בצל שרי

א	מִמְלִיחַ מַלְכִּים וְלֹא חֲמִלּוּבָה
ח	צִיָּה בַּחֲסֵד עִם כָּל דּוֹר
ח	סוֹבֵל יַמְעֵלִים עֵינַי מִסּוֹדָרִים
ח	עֲלִיזָה וְעֵינַי עַל יְרֵאָה
ח	מִיָּתָה לְרֹמְקֵי פִתְחוֹ בְּתִשְׁבּוֹ
ח	צִיָּה רָשָׁע וְחָפֵץ לְחַצְרֵיקוֹ
ח	קִינָה בְּזָעַם וּבְאַרְיָה אֵת
ח	רָחֵם וּבִמְקוֹרֵי רַחֲמִים בְּרוּךְ
ח	שְׁמִיחַ וּבִשְׁמִיחַ קָטָן וְגָדוֹל
ח	תַּח וּבִמְקוֹם עִם הַמִּיָּמִים :

האומר מלא נ' ינ"ל אנרס ינל האמו חבר נ' אחיה א"ך טוב יונל מפסוק
אחיה בסכוכיו וטוב לכזיר במשפט ולכתוב על עץ תמר ולאחיו ביד שמאל ס
הבחן נ' אדני ס ס אותיות כפר' בהדש השביעי התחיל בראש אחיה ומסיים אדני'
הנאל נ' ט"ל וכו מחיה מתים נ' כו"ז י' אחד נ' ידילא והסוד יחלנו ידילד
שראפי במלא טל טוב לנאלה סדן יחדי נ' אלהים וקול אחד יותר חסר
שאת שאן דן יחדי אלא אחד באת' ב"ס בק"ט ושס' סכתר כור"ט"ך טוב"ס למד'
סדן מהר"ל סוף ימיו אחר בלי שלס סנוי נ' כ"ד אורבנה כנח דוד נ' ד
דודי לי אל ישוב דך" טוב לרחמים הודאי כו' ודאי נ' אחיה טוב לפני מלאכי
סלס הזכר נ' רואל הוא זכר וכותב זכויות ישראל החתך ס"ת "פיתח" את ידך
נ' דיקונטא סס של כרכסה שמוכרים באת' הטוב נ' והו הודב נ' בעלך
כ"כ פיתחים באלו הימים יתלך הושב על כסא והוא יודב יצר הכל אותיות כלס
באי"ק' כנרסר הוא מטטרן' באל"ס שדי הלן חזה אדני תמונה על נ' ע' נ'
סיכלך בסתר נ' אבתיאל מהפסוק אשר לא יכרת ככל נ' באלהיו חסו שאמר
הכמוס אן כור באלהיו על ק יס להפירס כל תכנה מחזרתה כיכל אחד ס
מורה ע"י וי"אל שדי' כנ"י משה בו כשתש"ו"ג שדי לידו וסוד הלן יסתר ר"ל סין
דלתיוד עלה תק' העמלך נ' קמ"ה הקס אותיות נ' העלס טוב לעברי לרכס וכן
עלס הנעל' מכסף"ך ס' מק' ס"ה הכונה נ' חייס"א יותר כלותר כל אחד ממנו טנאל'
חייס נ' ידילאל טוב לאסרה נ' טכס שס"ל מלכוס הק' ינ' סססנ כססדו עס
כל דור כפתח וי"א חסדו עס כחריק י"ג חסדו בכל דור מהר"ל סוף ימיו ס
הסובל נ' אלהיו א יותר רומי ססובל כל אחד התלין נ' יחזקאל ו
נעבד אל יראיו רוקח ען אחת לנדיקוס לפי שיש להס לא אחד ומחזרה

וְהָיָה מִשְׁאֵל כְּגִדִּיקִים שֵׁשׁ נַעֲשִׂינָה כֵךְ וְכך אֶמְנִי עֵינִי מִכִּדְּיָקִי מֵאֲהֶבָה עֵינִי כֵ
 לַעֲשִׂים מִירָאָה רֹחֶק הַפֹּתַח הוּא שֶׁשׁ הַשּׁוֹעֵר לַפֶּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם וְ
 אֲשַׁעֲרֵי רַחֲמֵי גֵ' בְּהֹאֹת עֹמֵד עַל מִנַּח שְׂכִינֹת הַנּוֹפֵת חֹסֶר וְ גֵ' הַ
 אֵלֶּה חִיִּים וְכִשְׁהוּא מֵלֵא גֵ' תִקּוּם מִכֵּס וְחֶפֶץ בַּכְּדֻקָּה כְּלוֹמַר הַכֵּל בְּיַדִּי
 שְׁמִיב חוֹץ מִירָאָת שָׁמַיִם וְיֵאֵל לְהַכְדִּיקֵם מִכֵּין לוֹ מִזֶּן כְּדִי שִׁלְמֵד תִּעֲרֹךְ אֶךְ הַבְּחִירִים
 לְאִדָּם הַקֶּזֶר מִהָרִ"ס בְּתֶמֶץ יֵאֵל בְּיַדִּי הַקּוֹנֵר יֵאֵל הַקּוֹפֵץ גֵ' עַל יֵ
 יִרְעֶה וְהוּא תַמִּינָה עַל הַפְּרִנּוּד גֵ' מִכֶּפֶץ הֶן וְעוֹכֵל לְרַחֲמִים וּמִמוֹנָה לִיכָבֶשׂ לֵ
 לַפְּכִים תֵּן הִירֵיעָה הָרַחֵם גֵ' רִיזָל רְנוֹ שֶׁל אֲבִרָהִם גֵ' אֲבִרָהִם גֵ' אֵל
 'אֲוִירָאֵל מִשְׁסוּק וּפְכִי לֹא יִרְאוּ שְׂרֵי רַחֲמִים הָרַחֵם גֵ' אֲבִרָהִם הַשּׁוֹם כְּלוֹמַר
 דִּין וְרַחֲמִים גֵ' קִפְנִיָל גֵ' רִפְאֵל וְיִדְעוּם לַבְעָלִי קִבְּלָה נִכְלָה הוֹדֵ שׁוֹם הֵם כֵּ
 נַעֲמִיתִיהֶם בְּמַכְיֵיכֶם וּמִסְפָּרָם וְהֵם מִקְבִּלִים מִמִּיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל מִימִיכִים וְ
 וּמִשְׁמַאֲלִים וְאֵן כּוֹ שִׁינּוּי סַעֲוֹלָה אִוֹ רִנּוֹן בְּבִגְתָּ אֵלֵא מִכֵּד הַמִּתְקַלִּים וְלִזְכּוֹר
 בּוֹ אֵינִי הַנּוֹמְרִים הַמִּשְׁפָּט הֵם רִפְאֵל קִבְּנִיָל לִזְכּוֹר וְלִחְוֶה כְּמִכֵּין זֶם כֵּן זֶם
 יוֹסֵר מִשְׁפָּטֵינוּ עַ" הַשְּׂרִים מִשּׁוֹם קֶטֶן וְגִדּוֹל הַשֵּׁלֶם הַתְּחִינּוֹן לִפִּי הַנִּמּוֹל וְהַעֲשֵׂה
 מִי יִדְעֵה לַבְעָלִי הַקִּבְּלָה 'נִכְח' הוֹדֵ הֵם קִבְּנִיָל וְרִפְאֵל וְהֵם שׁוֹם נַעֲמִיתִיהֶם כֵּ
 בְּמַכְיֵיכֶם וּמִסְפָּרָם וְאוֹתֵי שְׂנֵי מֵלָאִים מִקְבִּלִים מִמִּיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל הֵתֶם כֵךְ קִרְאָה
 שֶׁשׁ הַמִּשְׁפָּט בְּסִפְרֵי הַקּוֹמָה וְהַנֶּעֱלֵם מִמֵּנִי בְּאֵלֵי הַפֹּתִינּוֹת הוּא אִי'וֹס הַסֵּ
 ת יוֹ מֵסֵ אִיִּים וְכוֹרָא אִימֵתוֹ מוֹטֵל עַל כָּל הַשֵּׁלֶם וְכֵל מֵאֲמִיכִים שְׁהוּא
 מִרְשׁוֹ וְכֵל כָּל הַשֵּׁלֶם מֵאֲמִיכִים שְׁהוּא תַמִּים פַּעֲלוֹ הִרִי כוֹלֵל כָּל הַסֵּ לֵ
 לְהַזְכִּיר זְכוּתָם שֶׁל עֲוֹהֵם :

הַפִּילָה יֵה' כְּמוֹ בְרָה" עַד אֶתֶּה בְּחִרְתֵּנוּ אֹמֵר וְתִתֵּן לָנוּ אֶת יוֹם
 הַשְּׁבִת הַזֶּה אִם הוּא שְׁבִת וְאִם הוּא חוֹל אֹמֵר וְאֶת יוֹם כּוֹס
 הַכִּיבִירִים וְרוֹחֶק גּוֹרֵם אֶת יוֹם הַכִּיבִירִים וְלֹא כּוֹס הוּא לְקַדְשָׁה וּלְמַנְחָה לַשְּׁבִת לֵ
 לְמַחֲלֵם וּלְסִלִּיחָם וּלְכַפָּרָה עֲלֵינוּ וּלְמַחֲלֵם כּוֹ כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ זָכֵר לִיבִיאָת מַגְרִים כְּלוֹמַר
 אִנִּי מֵאֲמֵן אֲשֶׁר בִּידֶךְ הַסִּלִּיחָה אֶךְ שֶׁלֹא בְּטַעַם זָכֵר לִיבִיאָת מַגְרִים גֵּל הִים שֶׁ
 שֶׁלֹא בְּטַעַם וּבְגַד הַמִּקְטָרִים וְלִדְעֵתִי כִכֵּן לֹמֵר לְסִלִּיחָם וּלְמַחֲלֵם וּלְכַפָּרָה וּסְיִמְכֵךְ
 בּוֹמֵךְ לִגְלֵל הַנּוֹכְלִים וְכֵן מִנְאֵמוֹ בְּעַכְשָׁא חֲטָא וְיִאֲמַר יִפְלֵם וְיִבָּא :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַחֲל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם חֲבִיבִירִים רַצָּח וּמִוִּידִים הַכֵּל בְּמִוִּידֵי בְרָה" עַד
שִׁיכִיִּים עוֹשֶׂה חֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר וַיִּדְרִי :
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵ לַפְּגִירָת
תִּפְלִחֵנוּ וְאֵל הַתַּעֲלָם מִהֶחֱתִינוּ :
שִׁינּוּ אֵינוֹ עֵינֵי פָנִים וְקִשְׁי עוֹרֹת לֹמֵר
לַפְּגִירָת יֵי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים
 אֶתֶּם 4 אֶתֶּם

אֲנִיחָהּ וְלֹא חֲסָאָהּ אֶבֶל אֲנִיחָהּ חֲסָאָהּ : א
אֲשָׁמֶנּוּ : בְּזִרְגָהּ : גִּלְגִּי :
הַבְּרִיחַ הַיָּמִי : הַעֲרִיבָהּ : וְחַרְשֵׁנוּ : זִרְגָהּ :
חֲמוּסָהּ : טַפְלָהּ שֶׁקָּרָה : יַעֲזֹרָה רַע : כּוֹבֶנָה :
לִצְנָה : מִדְרָגָה : נֶאֱצָנָה : סִרְגָהּ : עֲרִיגָה :
פִּשְׁעָהּ : צִרְגָהּ : קִשְׁיָה עֹרֹת : רֶשַׁעָהּ :
שִׁחָתָהּ : הַעֲבָתָהּ : הַעֲרִיבָהּ : הַעֲשִׂעָהּ :

סִרְגָהּ מִבְּזִרְגָהּ וּבִמְשִׁפְסִיךְ הַטּוֹבִים וְלֹא שֶׁ
שָׁנָח לָנָה : וְאֵתָה צְרִיחַ עַל כָּל חֶבֶא עֲלִיגָהּ כִּי
אֲמִית עֲשִׂיתָ וְאֲנִיחָהּ חֲרִשְׁעָהּ : מִחַ נֶאֱמַר לַפְּנִי
יוֹשֵׁב מִדְרֹם וּמִזֶּה נֶסְפָר לַפְּנִי שׁוֹבֵן שִׁחָתִים הֵלֵא
כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנֶּגְלוֹת אֵתָה יוֹרֵעַ :

אֶבֶל בְּאֵתָה אֲנִיחָהּ חֲסָאָהּ הוּא עֵינָהּ הוֹיֵדוּ וְחִיִּיב אִינֵשׁ לְתִיקָהּ כִּי חֲטָא טָךְ
לֹא־לֵא אֲנִיחָהּ חֲסָאָהּ אֲלֵסִיכּוּ וְאֵלֵה אֲנִיחָהּ אֶל הַתְּשׁוּבָה עֵינָהּ הַהוּלָאֵם וְתִדּוּ
מִן תֵּבֵא לְמִכִּיךְ עַד וְלֹא חֲטָאֵנוּ כִּי תִיבֹת כְּגַד פִּכּוֹךְ יִי אֵל רַחוּם וּסְלִחָתָהּ לְעִינֵינוּ
ג' בְּעִינֹת רֹקַח פִּתְלָם תַּחֲנֵם דֵּשׁ זָכוֹר וְשִׁמּוֹר כִּחַ תִּיבֹת עַד אֶבֶל אֲנִיחָהּ ח
חֲטָאֵנוּ כְּגַד וִידּוּ דִּכְאֵל רֹקַח וְכִחַ עֵינִי בְקִהְלָתָהּ כְּלוּמָר אֲנִי מַתְּוֶה
עַל כָּל הַעֲשִׂיָהּ אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי רֹקַח תֵּבֵא לְמִכִּיךְ תַּפְלִתָנוּ כְּטָךְ יִי שְׁעִי
ה' חֲלוּמֹת כֵּד תִּיבֹת לָכֵן יִסַּד ר' אֶתָה בְּמִמְקוֹם שֶׁלֹּא יִי וּסְלִחָתָהּ לְעִינֵינוּ :

אוֹל עֲתִידִים כָּל הַקְּרִיבֹת לִינֵטֵל חוּץ מִקְרָנָהּ תִּדְרֶה אִךְ לֹא יִחְטָא הַאֲדָם
לִשְׁכָּה לֹא־דָקֵן כָּל זֹלָתָהּ הוֹדֵם שֶׁהֵחִיָּהּ וְקִימָהּ וְעַכְשָׁ עֵתָה מִלֵּא עוֹן אֲנִיחָהּ
וִידּוּ כְּרוּסוֹת וְקִלּוֹת כְּאִילוֹת כְּגַל וְחִמָּם רֹב כְּגַל וְשִׁמְעִיט בְּעִרְוֹת וְהַכֵּל בְּלִשְׁקוֹ ה'
הָרַע כְּדֹאֵם כְּנֵט' וְאוֹל לֹא שָׁךְ וְתַעֲבִית גּוֹרֵמָן אֵלֵא לְהַשִּׁיב הַגּוֹלָה אֲשִׁי מֵרִישׁ
אֶחָד שֶׁנִּכְאֵם קַעֲקַע כָּל הַבִּירָה וְעַלֹּם כֹּאמֵר הוֹיֵדוּ כִּדִּי שִׁתְּחַוּוּ הַאֲדָם וְיִתְחַמֵּן
כְּלָבוּ עַל כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְכִי הוֹכִיֵא אֶת־אֲשֶׁר גּוֹל כְּעֵין שֶׁנִּל יִחוּר לוֹ אֲשִׁי בְמִדָּה וְיִחְסֹב
כְּלָבוּ שֶׁלֹּא לְעִשׂוֹתוֹ שׁוֹד וְלַעֲשׂוֹת גְּדִרִים וְסִינִים לְעִינֹתָיו שֶׁלֹּא יִחוּר לְכוּרוֹ ו'
וּבְבִרְטוֹ הַגּוֹל לִשְׁקוֹ הָרַע אֲמָרוֹ הַכֵּל בְּלִשְׁקוֹ הָרַע הַרְחִיקוּ בְּמִאֵד מִדְּבַר הַבְּמֵאֵס ו'
יִתְמוֹתָר עַד כִּי אֲמָרוֹ הַדִּיכּוֹר כְּכֹלֵם וְהַשְׁחִיקָה בְּשִׁתִּים יִכְסֶה כְּכִי וִידּוּ וְנִלְוֹ
בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלֹ וְהִלְכוּ כִקְרִי וְכִידּוּ אֲמָר גּוֹלָמוּ דְּכִרְנוּ דּוֹשִׁי הַעֲיִיבוּ גּוֹל
לִשְׁקוֹ הָרַע וְשִׁרְיֹת כִּי טָן מֵלֵא הוּא רִמָּה' עֵין וְיוֹ טָן רֹקַח דְּהִיִּיבוּ רַמָּה אִיבִיר'
זכר

בן התשמיש ברח' ארצו נרגש ועל אלה יחשבו כוכבי נשכו ורחי יתן אל לנו
 בחרטה והמעובדי ישמעון רשיון רוחו על זה כאמר זוכה תודה יכבדכני זוכי יכבד
 הרע בהתוודות רשע יכבדכני וכלל העולה ילך אדם אלל חסירו היודע וישאל לו
 האך יתודה ושיב מרשע כי בודאי תעביה ודקה לא לכל דבר מועיל כי אם ישיב
 גזלתו גם כי תרבה תעלה לאי ישמע אל ואם לא יכין בלשון הקדש יאמר כ
 בלשון אשכנזי וטוב לו :

רוקח לעל סדר מוסף אתם בחרתנו ותתן לנו באלהיה את'יום
 הכי'ורים לתחילה ולבליחה ולכברה ולמחל בו כל עכו'תנו עד
 אר ליכית מנרים כפרקי דר אליעזר בראש חדש אלול אמ' ליה הק עליה אלי
 בהרם וכו' עד דן בתירא אומ' מ' יום עשה משה בהר דורש בדברי תורה וחקר
 באומותיו ולאחר מ' יום לקח את התורה וירד בעשור לחדש ביום הכי'ורים ו
 והנחילה לכברה של כי ביום הזה יכפר לתחילה ולבליחה כברה כגד מושא עין
 ובשע מ"א תיבות כנגד כי ביום הזה יכפר י"ב תיבות והיתה זאת לכ"ב י"ב ת
 תיבות כל תלככה לא תעשו י"ב תיבות הרי מ"א תיבות רוקח לשי זה אל'
 יום טוב הכי'ורים רק את יום הכי'ורים מ"א אש לבינה תקרא מקו' בליחה ו
 גפרה יעלה ויכא מחל לשוכותינו כי ה"ב אילו המרדכי מחה והעברה
 פשיטנו אלו המרדכי של אנכי הוא מחה לשפוך למעני וא"ת גמורים ה
 סה לשני וחמאתם לא אומר מה שחטא בשוגג לא אביח לשני למלאכים כי דרכם
 לחטא חטא דנתיב שתר עינותינו שית כתיב ה' השפן ה' דרירי מבור חטא
 שסע עין אש רשע על כן אתר אנכי הוא מחה למעני אנכי אנכי ט' תיבות
 ט' עניינו מזה בהשגרה כמנו ועי'כני ביום נומכס תננומו ולא תננו מוס א
 אחריו הקרא מוס מוס אחריו ט' ימים מר"ה ליה"ב וט' דברים רעים
 באמרו בישראל ישראל לא ידע ועני לא התבונן הוי גוי חוטא עם כפד עין זרע
 מרעים כים משחיתים עובי בלנו כוורו כנגדס רחמי הזנו ותחית ט' תיבות
 לכבר על ט' דברים וכפר על הקדש משפיעים בתוך נומאתם מנומאת בני י
 ישראל עינות בני ישראל משפיעה לכל חמאתם כל עינות מכל חמאת מכל ת
 חמאת הרי ט' ט' ימי תעביה כי ביום הזה י"ב תיבות י"ב משפיעים י"ב תיבות
 בשפוק וכלל מן תחל לעינותי עד תתהרו מ"ב תיבות כנגד וכלל לכל עינות
 י"ב כי ביום הזה י"ב תיבות ואלל ל"ט הרי מ"ג קדשיו עד י"ב מ"ה תיבות כד
 מן והיתה זאת לכל תכל חמאתיכם ט' ותיבות ואך בעשר ל"ד תיבות הרי מ"ה יק
 אלהינו עד יום הכי'ורים ב"א תיבות כנגד כי ביום י"ב אך בעשר י"ב ותיבות כ
 בעשר לחדש עד ובסביבם ב"א תיבות הרי כ"א אלהינו ואלהי אבותינו עד אכל
 אכחנו כ"א תיבות כגד ויחיד דכאל מן א"א האל הגדול עד ומתשפך י"ח תיבות
 לנו בוסת השמים לתלבים י' תיבות הרי ב"א תיבות מן תחל לשפך עד ולא פ
 חמאתו כ"ב תיבות כגד שפוק י' א"א רחום וחסן וכלל וכו' כ"ב תיבות לנד י
 יסוד ר' אומי בשופק של י' א"א רחום וחסן וכלל לשוכותינו לחמאתינו וכלל
 וכל האדם האמר וידוי יכין כל בונת לנו בדמעת בלב באנחה גדולה א
 עכל ברוקח :

בפסיקתא

רצתי נפ' רני ושמי' א"ל חק' למלאכי השרת בואו ו
ואודיעכם נדקתם של בני ישראל שאני עושה נעלם ה
הזה ויסורים ונרות היצאתי עליהם בכל דור ודור ובכל שעה ולא נעמו בהן וקוראין
אזתי נדיק ואומ' אבל אנחנו חטאנו סרנו ממדותיך וממשפטיך ולא שיה לנו
בין שלמה מקלסכ עב"ל רוקח בבלכות תשובה ע"ש אשמנו הוא שם הכלל
ואתה נדיק ואח"כ פורט יש בו לשון ע"ז ויאשם כנעל וימות ויש בו
איסור קרבן והביא אשמו יש בו גזל וכשיב אשמו

בראשו והוא ע"ד אמר רב מישט בעריות ורוב בגזל והכל כלשון הרע עידות
הוא בכלל ע"ז אשה תקח זרים תחת כעלה וכן מי שיש בו הרפור ע"ז והיינו
בגדתי ותרא בגודה אחותה ותלך ותזן גם היא היא מתודה על המישט ואח"כ על
הרוב זהו הגזל אומר גלתי דברנו דופי מתודה על הכל כל העולם כלשון הרע
והיינו דופי דופי שני דברים אחת פיו ולבו אינם שוין ולא עוד אלא והרשענו ה
בעינו את אחרים ולא מבעיא בשגג אלא במזיד ע"כ אומר ודנו חמסנו אף אותו
המישט אשר לא גזל מ"מ חמס חמכין יהיב דמי ספלנו שקר יעבנו פירוש על
דברנו דופי אף אם לא דברתי לשון הרע עכ מאהבי ואם מכירי מ"מ טפלנו שקר
ייעבנו רע זה עס זה על אחרים כזבנו אף כי אמרי החכם רבים לא יעבר עליהם
הכזב אבל אנחנו כזבנו על הרוב כל אחד בשני עגמו לבנו כל ליכנות אסור בר מ
מע"ז מרדנו כי לבנו בכל דבר לבד מע"ז לא לבנו כי אננו כאן רשע אלהים כרדנו
מן הדרך עיינו פשענו היינו העינו והרשענו לשל איירי במתן גבי גזל והכי
מירי באיסור ע"ז דהיינו סרנו מן הדרך כאלו סר מכל התורה דברנו כל איש זה
לזה ככלי ערמותיות ע"ד כ כוררים הם ככליהם קשינו שורף לא קבלנו תוכח'
כי עם קשה עורף הוא רשענו רשענו מאלהי' ע"ש הכתוב ולא רשעתי מאלהי שחתנו
בי שחת עמך תעבנו בלקח טוב תעשו ביכרנו תיעתעבו הכל מעשה תעבותים
סרנו ממדותיך דהיינו מ"ע וממשפטיך היינו לא מעשה הטובים הפך ואני בתתי
לכם חקים לא טובים דירתיה ולא שיה לנו כלומר עברנו אף בלא ריוח השוה לנו
ואתה נדיק כי אמת עש' ואנחנו הרשענו ע"ד הקבלה ואתה נדיק מדבר לה מלכו'
בקרא נדק ע"י יסוד של קבלת אמת מדת תפ"א ואנחנו הרשענו ויגאנו מר"ה לכו'
מגאנו הסוכנים בעיר הכוכן פגעינו מסודר על הא"כ כלומר עברנו על כל התורה
ואתה נדיק י"א תיבות נגד י"א טומאות כתו' בפ' אחרי מטומאת

רזקח

ומפשיעה' חטאת' מטומאת עונותיכם מפשיעה' חטאת' ע
עונותם חטאתיכ' חטאתם טומאת וכן נדכ"ל חטאנו עיינו הרשענו מרדנו
וסרנו ממדותיך וממשפטיך ולא שמענו מרדנו חטאנו לך ולא שמענו וכל ישראל
עברו י"א על כן ואתה נדיק כלומר אנחנו חטאנו ב"א ואתה נדיק שכיחבנו
ב"א דברים נישעיה והם פשעו לא ידע לא התכוון גוי חטא כמד עין מרשיע
משחיתים עזבו נאלו על מה תכו היא י"א וכל אדם יכוין ויאמר הודיו ה
בדמעת חלב באכזה גדולף ויהיה מודה ועוזב וירוחם כי שלמה אב החכמה ו
נדכ"ל איש חמודות וכחמיה ועורא אחרו וידוי שלהם בשטחית כפיכ לשמים יש
בכריעת כרכיו יש בקריעת כגדיו וישש על כל מה שחטא כשיאמר סוידר ו
ידע

נלץ אוקל להתודות עליהם אלה יודע אתה יודע נתת הרוקח כ"ה תיבות כ
 כנגד הכסותרות ל' י"ד תיבות חכי י' הוקר לב י"א תיבות הרי כ"ה עכ"ל אך
 בתחילה וסוף הבטחת כה תאמר אדני שלחני אליכם דהיינו סוף וראש רוקח
 מתה תאמר לבניך עד מנגד ענין מ"א תיבות כנגד גדול העינה י"ז תיבות כי
 אין מלה בלשוני ח' תיבות אם אהק ח' תיבות כו אלהים נשמת אדם ח' תיבות
 הרי מ"א תיבות רוקח וכן יהי רצון שתתחל לנו על שכורינו ותכלח לנו על
 כל פשעינו שעשינו במרד ותכפר לנו על כל חטאתינו שחטאתו בשוגג וכן יהי
 רצון כ"ה תיבות וכן תאמר אל הכסנים מן וידבר י' עד ועביתם את כפשותיכם
 והקדחתם אשה ל' כ"ה תיבות "עניתי "פשעתי "חטאתי ג' כנגד ג' פ' וידוי
 שכל יום של תשובה בערב יה"כ שחרית וערבית והנהגה כנגד ג' אלא שאכל ג'
 כי ביום הזה יכפר עליכם א' לטהר אתכם ב' תטהרו ג' וכנגד ג' אל יתהלל
 חכם עשיר גבור כי אם עשות ג' הדד משפט גדולה וג' דברים האדם כינו
 גבושו כניחו כנעשו ג' דברים בווישן רחמן גומל חסידים ויזכה לתורה כניסים
 בתוכים ויארץ ימים בטוב בעלם הזה ימות המשיח ושלא הבא ג' ג' וידויין ח
 שטאת שלמים ועולה ויזכה לחכמה תבונה ודעת ושמים וארץ והים בזכות ח
 הדקה עומד ונדיק יבד עולם עכ"ל קשה עלי גירס' הרוקח מחילה פליחה כ
 בפרס עין פשע וחטאה תפס גירס' רבי מאיר ושניק לרנן דתביא ת"ר וכבר
 נפלדו בהרגאת דברים וכו' וכן נמר"ע אמר נושא עין ופשע והעלה דברי ר"מ ו
 וחכמים אותרים עונות אילו הזדונות ג'ל חטאת עויתי פשעתי עכ"ל אך אמנם
 דיעות שונות במדכי י"א כר"מ וי"א בחכמים ומכר"ס כהן כימנו סת"ך הע"ף
 דהיינו פליחה מחילה בפרס חטא עין פשע ואפשר כי להפילת וידוי על הע"ף
 בופל ששיר גירס' הרוקח עין ופשע וחטא על הע"ף שחטאנו .

תל

חטא שחטאנו לפניה

בה' יי' ויהי ע'ן

וע'ה	של	ב	אמוץ חלב
על חטא	של	ב	בלי צעת
וע'ה	של	ב	בטוי שפ'תום
על חטא	של	ב	גלוי ובסתה
וע'ה	של	ב	גלוי עריוה
על חטא	של	ב	דבור פה
וע'ה	של	ב	צעת ובבור'מה

יִרְמְיָהוּ נִפְתָּח וְכָל כְּלֵי הַחַטָּאת אֲלוֹי יְרַחֵם הָרָעוּס וְיִדְּיוּ פְּשָׁעוֹת תַּחַת כֶּנֶף הַכְּרוֹחַ
 כָּל־וְאֵתָה כְּדִיק יִכְדִּיק עָלָיו הַדִּין בִּי"ט תִּיבֹת גִּי' אִי לֶךְ אֶרֶץ כְּלוֹמֵר
 בָּאוּ וְאֵבְרֵי שְׂעִירֵי וְלֹא זָכַרְתִּי לִי"ט אֲרוּרִים וְכִדִּיק הוּא י' בִּי פִיהוּמֵרִיתִי מ' חֶלֶק
 לַמֶּעַן דַּעַת כְּדֻקּוֹת י' אִל"ה ק' דַּעַת כְּדָקָה עֲשִׂיתִי עִמָּכֶם כָּל אֹתָן הֵימִים כ'
 יִמֵּי בָלֶעֶם שְׁאֵלְמָלָא כַּעֲבַדְתִּי כָּל אֹתוֹ הֵימִים לֹא כַּשְׂתִּיר מִשְׁנֹאֲהֵם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 שְׂחִיד וּפְלִיט וְהֵיכָן דֹּאמֵר בָּלֶעֶם מִה אֶתָּה לֹא קִיָּהָל וְלֹא זָעַם י' עֲבָל' כִּכְהִי
 יִתְּרוֹ כָּל אֵדֶם אֵתָּה כְּדִיק כִּי יִדְעִי מִרְחוּמוֹ וְאֵלְמָלָא אֵתָּה בָּלֶעֶם לֹא כִשָּׁר בִּי רוּחַ
 וְנִשְׁמָה וְאֵתָּה כְּדִיק כְּדֻקָּתִי וְחִסְדִּים רַבִּים עֲשִׂיתִי עִמָּדִי וְזָכַר לִי עֲתָה לַמֶּעַן י"ב
 שְׂעִירִים ו' כְּרָאשׁ וְאֵתָּה ו' כְּסוּף מִרְשַׁעֲכֵם אִם אֹתֵינִי אֵם לִכְנֶס תִּקְרָא כֹּלֵךְ
 פְּרִיכָה וְרַחֲמִים וְתַרְנֶה לַסְלוֹחַ אִם עַל הַכִּנִּים מִתְּחִלָּה :

את יִזְרַע חַיִּי עֵרְלִים וְחֲעֲלֹמוֹת סְהָרִי בָּל
 כִּי אֵתָּה הַיֵּשׁ בָּל חֲרָרִי בְּטָן וְבוֹסֵן ב'
 בְּלִיּוֹת בָּלֵב * אֵין בָּל בְּבֵר גַּעֲלִים מִמֶּרֶץ יֵאִין ג'
 גִּסְתִּיר מִנְּגִיד עֵינָיו : יְחִי בְּצִוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי' א'
 אֶלְחִינָה וְאֶלְחִי אֲבֹרְהִינָה שְׁהִסְלַח לָנוּ עַל כָּל ח'
 חֲטָאֵינוּ וְהַמְחִיל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְהַבְּסֵר לָנוּ עַל
 בָּל בְּשַׁעֲנוֹ :

מִה בֹאֵר לַמִּדָּה יוֹמֵר מֵרוֹם * ש' בָּאֵנוּ לְוֹמֵר אֵימָה אֲשֶׁר קִבַּלְתָּ הָרִים
 עֲבַדְנוּ עַל הַזִּמְרִית וְלֹא לַתְּנוּ הָלֹא ר' אֲלִיעֶזֶר בֶּן עֲזַרְיָה מַחֲיִיב ה' כַּמִּדָּה חֶפֶץ
 סַעֲדִירִים יוֹמֵר מֵרוֹם וְהָלֹא מַחֲיִיב הַעֲבִיִּים הַטּוֹמְכִים וְשׁוֹחֲקִים בְּשֹׁכֵר
 מִה נִסְמָר לַמִּדָּה שׁוֹבֵן שְׂחָקִים * יוֹסֵף מַחֲיִיב הַבָּאִים וְהַכְּבֻלִּית זֶה הֵיכָלִי כִכְתֵּר
 מַלְכֵת בְּרִיחֵי הַתִּלָּה לַעֲשׂוֹק כְּתוּרָה הָלֹא כָל הַכְּסֻתוֹת וְהַכְּבֻלִּית אֲחֵה יוֹדֵעַ רוֹקֵחַ
 יוֹ תִּיבֹת יוֹ כְּרִיתוֹת עַל כָּל מְבוֹר וּמְבוֹר * יוֹחִיִּים בְּחֻמְכִּי אֲשֶׁר וְאִנְכֵנוּ עֲבַדְנוּ
 עִבְדֵּי מִה בָּאֵר לַמִּדָּה יוֹדֵעַ הָלֹא עַל־לִחְתִּים מ' דוֹקֵחַ אֵתָּה יוֹדֵעַ רֹדֵף עַל מִה
 שְׂשֻׁן דְּחִרֵי מִשְׁכָּנֶם אֵתָּה חֹבֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן כְּלוֹמֵר בְּטָרִם אֲנִיךְ הַקֶּדֶשׁתִּיךְ
 חֲזוֹר רִשְׁעֵי מִרְחֵם כִּהֵּי"ט שְׂחָדָה עֵינֵי מִרְי * ואֵף אֵם אֲתַנְּגֵל מִה שְׂמֵלֵת ל'
 לַעֲבִי אִל"ה לֹא עֲשִׂיתִי עַל כֵּן אֲתֵר וְיִסְחָן כְּלִיּוֹת וְלִבִּישׁ דְּבָרִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עָלָיו אֵף
 לֹא חֵלֶל כִּהֵּי"ט מִן דְּקִידוּשֵׁן לַמֶּעַן תִּשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּלִים הַרְהוֹר עַל חוֹ * אֵין
 כָּל דִּיר בְּעַלֵּם מִמֶּךָ מִרְחֵם מִשׁוּ עַל כָּל הַכְּעָלִם וְנִסְחָר מִכָּד ר"ל עֲבִידוֹת שְׂחָדָה
 לַעֲלֵם בְּכֵן וְאֵין * וְכֵן עֲבִידוֹת לִשׁ וְאֵין הֵם הַנִּסְחָרִים לִי עֲתָה

על הטא	של	ב	חונאת דע
ועה	של	ב	חרחור חלב
על הטא	של	ב	רהור פח
ועה	של	ב	ועידת זנוח
על הטא	של	ב	זרון ובשגגה
ועה	של	ב	זלזול הזרים
על הטא	של	ב	הזק יר
ועה	של	ב	חלול חשם
על הטא	של	ב	טבשות פח
ועה	של	ב	טמאת שפתים
על הטא	של	ב	יצר הרע
ועה	של	ב	יורעים ובלא יורעים

כלח לגו מחל לגו בפר לגו

על הטא	של	ב	בחש ובכזב
ועה	של	ב	פפת שוחה
על הטא	של	ב	לצון
ועה	של	ב	לשון הרע
על הטא	של	ב	משא ובמלח
ועה	של	ב	מאכל ובמשתח
על הטא	של	ב	נשה ובמזבית
ועה	של	ב	נטיח גרון
על הטא	של	ב	שיח שבתותינו
ועה	של	ב	ססוד עון
על הטא	של	ב	עזרה מיצה
ועה	של	ב	עצוב רמות

כלח לגו מחל לגו בפר לגו

רַעַח	שָׁל	בִּ	בְּרִיחַ עוֹל
עַל הַטָּא	שָׁל	בִּ	בְּלִילוֹת
וְעַח	שָׁל	בִּ	צִוּוֹת עֵין
עַל הַטָּא	שָׁל	בִּ	צִוּוֹת רַעַ
וְעַח	שָׁל	בִּ	סָלוֹת רֹאשׁ
עַל הַטָּא	שָׁל	בִּ	סְשִׁינֵת עוֹרֹת
וְעַח	שָׁל	בִּ	רִיבֵי רִגְלִים לַחֲרַעַ
עַל הַטָּא	שָׁל	בִּ	רְבִילוֹת
וְעַח	שָׁל	בִּ	שְׁבוּעַת שְׁוֹא
עַל הַטָּא	שָׁל	בִּ	שְׁנֵאת הַנֶּסֶם
וְעַח	שָׁל	בִּ	הַשְׁוֹמֵת יוֹר
עַל הַטָּא	שָׁל	בִּ	תְּמִיחוֹן לֵב
סֵלַח לָנוּ מִחַל לָנוּ בְּפֶר לָנוּ			

עַל

חֲטָאִים שְׁאֵנוּ תוֹבִין עֲלֵיהֶם חֲטָאֵת :

וְעַח שָׁח עֲלֵיהֶם אֲשֶׁם

רַעַח	שָׁח	עֲלֵיהֶם עוֹלָח
וְעַח	שָׁח	עֲלֵיהֶם סֶרְבֹן עוֹלָח וְיוֹרֵר
וְעַח	שָׁח	עֲלֵיהֶם מִיתָה פִירֵי שְׁמִינִם
וְעַח	שָׁח	עֲלֵיהֶם פֶּתַח וְעִירֵירִי
וְעַח	שָׁח	עֲלֵיהֶם מִלְקוֹת אֲרָבָעִים
וְעַח	שָׁח	עֲלֵיהֶם מִבֵּת בּוֹרְדֵה

וְעַל חֲטָאִים שָׁח עֲלֵיהֶם אֲרָבַע מִיתוֹת בֵּית חֵין :

כהוראה בהעין לטון הרע כולדיו מה מוכירת ע"י כולל קורים כולל
תחריס בטומאת שפתים כולדעם כלל יודעם כלמוד שלא לשמה במלוי כהשחוק
במבא ובמתן נשך ותעביט כלכודרע כמער שמחטאיד ריע כשכיים רמות כעל
כמללוב

תעללות נפשיה נזרת עין נצמדי רגלים להרע בקצצת יד בקריצת עין בקשיות
 עורף בקומה וקופה כרכל כראיית כשים כשנועת שוא כשנגה כשזומת יד בתצחון
 כלב סלח על' חטא' וכו' אעפ' שאין שלה באה על חטא' מ' על הרק" עביר' בא' דכתיב
 והביא עולות אולי חטאו כתי' וברכו כלכם וכו' העלה על רוחם חטאת באם
 על שגת כרת קרבן עלה ויורד כתי' ויקרא מכת מרדות שמכין אותו עד ש
 שתגא לפשו לקיים עשה מלקות עבר לאו מיתת בידי
 שמים שמת כלל זרע וכרת שכרת הוא וזרעו פחות
 חכ' וסימן וזרע רשע' ככרת כ' כרת ואות' גל'
 סלח לנו כנגד עשאי עון ופצע וחטאה סקילה באבן
 חמורה מכולם שריפה באבן חס לתוך גרונו הרג בקופץ
 חנק משליכין תפה כנארו וחנקו עכ"ל
בבתבים פשקים להאון מהר"ר איכרלן
 סימן ק"ח' וזל' כך אני נזהר
 עלה חטאת עלה ויורד אשם ודאי ותלוי אילו רובם
 לכפר על' השוגג וכך הוא מסודר כפ' ויקרא ושוב אות'
 השכשים על' המויד מכת מרדות מלקות מיתת בידי
 שמים כרת ושרירות ארבע מיתות כל' החומר חומר אחרון דניחא טמי לפוש
 בתחלה חטא הקל מחטאים החמורים דאמר' חזק' עלי' מאן דמפר' חטאין ע
 עכ"ל ולדעת כי סתקדיע' סמכין אבא דא' כ'ע סקילה שריפה הרג וחנק ד
 דהוי חמור חמור קודם :

סקה לח

לאהעשה :

שרפה : חרג : דהג :
 על עשה : רעל :

בין שיש בה קום עשה : את חגלוים לגה :
 ראת שאינן גלויים לגה : את חגלוים לגה בבר
 אמונים לפניך : ראת שאינן גלויים לגה חבל
 גלויים וידועים לפניך :

בבר שנאמר חגסתרות ליי אל חוגה וחגלויה לגה
 או 4 ולבגינה

הַלְבִּיתִי עַד עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל דְּבָרֵי חַמּוּדָה הַ
 חֲזָאז : כִּי אֵת סוֹלֶחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמוֹחֶלן לְשִׁבְטֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמִבְלַעֲדֵי אֵין מוֹלֵה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֵ
 אֱלֹהֵי אֲתָח :

אלהי

עַד שְׁלֹא נִצְרַתִּי אֵינִי בְּדִי וְעַכְשִׁי
 שְׁנִצְרַתִּי בְּאֵלֶּה לֹא נִצְרַתִּי עֲפָר אֵ
 אֵי בְּחַנִּי קַל וְחִמּוּר בְּמִיתָתִי חֲרִי אֵי לְפָנֶיךָ בְּכָלִי
 מִלֹּא בּוֹשָׁח וּבְלִימָה : יְחִי רַצִּון לְפָנֶיךָ יְיָ אֵ
 אֱלֹהֵי וְאַלְהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֲחַטָּא וּמַח שְׁחַטָּאתִי לֵ
 לְפָנֶיךָ מוֹחֵל בְּרַחֲמֶיךָ רַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי י
 יִסְתַּרִּים וְחַלָּאִים רַעִים יְחִי לְרַצִּון אֲמוּרֵי בִי וְחֲגִיוֹן
 לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי : עֲשֵׂה שְׁלוֹם ב
 בְּמִדְרֻמֵּי חֲדָא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל י
 יִשְׂרָאֵל אָמֵן :

פֶּתַח הַיָּם קוֹרָא הַסּוֹבֵר זֶהוּ וְהַיָּם דְּרֵב הַתַּמְכֵּל זֶהוּ כִּי הָיָה מִרְיָ דְּרֵב
 אֵלֶּה כְּמוֹ לְשׁוֹבֵי מִרְעָה וְשִׁבְתֵּי מִלְכָּה מִרְעָה וְלִמְקָלִי כִּשְׂרִי תִּדְרוּס כִּשְׂרִי כְּעֶשֶׂר לֵל
 תִּהְיֶה פֶתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּדְרוּס כִּשְׂרִי וְתִגְלִי לִי מִפְּעִירָה מִיגֵר אִתְּךָ
 מֵאִשָּׁה רַעָה וּמִכָּל רַעִית הַתִּתְּרַגְּשׁוֹת לֹא כְּעֹלָם וְכָל הַחֲזָזִים עָלַי רַעָה מִהֲרָה
 הֲזַר עֲנִתָם וְקִלְקֵל מַחֲזָזִתָם וְהִרְגֵּם לְרִכּוֹן אֲמוּרֵי בִי וּבְגִין לְבִי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגֹאֲלִי
 עֲבֹל וּכְשִׂי כְּעֶשֶׂר לֵל תִּהְיֶה יְיָ הַתֵּן מִי עֲשֵׂה מַלְכָּה אֵת הַכָּל אֲפֵי אֲנִי יְיָ רַעָה
 שְׁאֵלָה אֵת הַכָּל כְּמוֹ שְׁהוּא אֲמוּרֵי וְהִי זֶרַעַךְ כְּעֶשֶׂר הָאָרֶץ עֲבֹל יְיָ הַרְחֵק
 וְאֵשְׁרֵן גִּלּוֹי לְפָנֶיךָ הַסְּגִי לִי מִדַּת הַדֵּין מִקְּרָבָה כָּל יוֹם בְּמִרְסָה מִי אֲנוֹשׁ כִּי תוֹכְרָה
 מִי יִדְקֵן לְיָד אִשָּׁה לְבִי כִּסָּא כְּמוֹדֵךְ הַכָּל גִּלּוֹי וְכִתּוֹב כִּסְפֵּךְ וְחִתּוֹב כְּעוֹב כְּדָנֵךְ שֶׁל
 הַנְּסִתּוֹת לִי אֵלֶּה אֵלֶּה שְׁחֹטָא בְּמִתָּךְ וְדוּחָךְ רַגְלִי שְׂכִינָה אֵין אֵדָם וְדַעֲיָם
 לְהֵךְ לְפִירֵעַ מִמֶּנּוּ וְהַגְּלִילֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם כִּי אֵדָם שְׂעִיר עֲבִירָה ב
 גִּלּוֹי יֵם לְפָנֶיךָ לֹא מִתָּה וְהַדֵּין מִסּוּר לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם וְנֵם יֵם לָנוּ לַעֲשׂוֹת אֵת
 כָּל דְּבָרֵי הַתּוֹרָה אֵת לְרַבּוֹת תּוֹרָה שְׁעָלָה פֶּתַח הַנְּסִתּוֹת יֵד תִּיבֹל כִּי יֵד שְׂעִירִים
 וְאֵינֶן שְׂעִירִים לֹא כְּהִיטִים יוֹדָא יִשְׁעֵךְ זֶלְזֵל אֲשֵׁרִים מִכֶּסֶף דָּן בְּשִׁתִּי
 נָגַד אֲשֵׁרִים

ג' אשר קבלו עליהם חרם וז' שנת משה עליהם' לכן באתם נזבים מן כי אתם
 ידעתם עד החרה הזאת חרם תיבות ונקוד לנו ולבנינו עד ולא הד' נסנהדרין
 לז' שלא קבלו עליהם הנסתרות עד שעברו את הירדן ע' יום כי מעשתי עשר
 חדש באחד לחדש עד נעשור לחדש כסון עברו הירדן ע' יום ועוד ז' אין ג'
 נקודה לפי שד' היו שנתו הק' ברית עמם נח ואברהם יצחק קודם לידתו ו
 ויעקב דכתיב וזכרתי בריתי יעקוב וכולו נתנו לישראל לכן ד' פעמים ברית נפ'
 אתם נזבים עד החרה הזאת אם יעברו בשאר יקום נל' שנת' אף וקאלתו
 חמה וקנף לכן אמר בפסוק ראשית שנת' זקני' שוטריכם וכל הפ' הולל' נל' ד'
 עכ"ל וכתב' בליחות סלחן לישראל מוחל וסולח האל הסלחן ג' נגד כושא עין ופסע
 וחטא כי אתם סולחן י"ט תיבות כד י"ט פעמים סליחה בחומש חוק לא יאב'
 י' סלוח וי"ט לשון אב נקרא הק' אלו הן הלא מעלם קראת לי אבי אתה אבי
 תקרא לי הייתי לישראל אב כי אחי אבינו אתה י' אבינו ואתה י' אבינו אתה
 אב אב אבי אב אבד לנלם אב יתומים הוא יקראני אבי ואבי אהיה לו לאב י"א
 ואבי אהיה לו לאב י"ב ואבי לו לאב י"ג ואבי אהיה לו לאב י"ד א יך קנף ט"ו כן
 יכד אב כרחם אב באשר ישא איש את בנו כאשר יסר את בנו י"ט אב וי"ט ת
 סליחה לכן אומרים סלח לנו אבינו כי אתה סלחן י"ט תיבות כשתאמ' מלך סלח
 ולא תיחל וא"ת מוחל יהיו כ' תיבות כד כ' סליחות צה ולא יאבה' סלוח כי א
 אתה סלחן עד מוחל וסלח ט"ו תיבות כמו יצא רשע יסוד נה עשרים ושבה ג'
 אלהי עד שלש בוגרתי אבי כד י' לראית השלם אשר עזיתי כי מילד אשה הנכר
 הלבנונית קרי ועבדו שפ' אתה כנחש תך לבראתי כאלו בוגרתי אבי חשוב ש
 שהרי עמר אבי בחי ק"ו בתיתי יסוב אל כעבר וכו' יהי רצון שלא אחטא כעין
 העטוף טהורים וזה שחטאתי מרוב העייר ראשון ראשון ואלו חטויק במסורת
 הברית ע' יסורין יהיו לרצון מתחל בוד ומכיים בוד כי התפלה כי לשונות
 אדכ תיבות כחפלה זו כי האדכ על ככ אדמה "אמר דכ"מרה יחשוב כי הוא
 בוגר מאדמה ויעבד לזוראו אשר בראו לכבו' ברוך הוא עכ"ל ומיה מן עד ש
 שלא ולא מן אלהי כי אם זה היה מ' והוא מה שאמר הכתיב מה י' שואל פ
 מעמד כי אם ההכנעה ולזכור שאדכ בוגר מאדמה אתה ואל עמר תשוב כי אם
 ליראה זהו היראס התיחה אשר באדס בדדרשינן פ"ק דברכות א"ר לוי לעלם י
 ירנו יבר טוב על יבר פירע שב' רגזו ואל תחטאו אב נכחו מוטב ואם לאו יעסוק
 בתורה שכל אמתו בלזכר אב נכחו מיטב ואם לאו יקרא ק"ש שכל על משבנכס
 אב נכחו מוטב ואם לאו יזכור ג' וזכ התיחה שכל ודומותיה עכ"ל וזהו והאדמה
 לא הש"ס יעסוק "תורה שמש" מיתה כהאדס מכנח יברו הבאס לו מן י
 יצרת אמו כולו אדמה מטיבך דכ כידות תפגע טומאתה יטהר ענמו ביתי פ
 מקום התורה וביחוד שמש ישראל בתשורה כדאמר רבא בשורה יוס מ
 מיתה כלומר כשיחשוב אדם לעשות הוא מיתה ליבר הרע והאדמה לא חשש
 כי היוק יהיה נקי ויתעלה זכרו טוב לגדיק טוב לשכחו מברכים שהשתחה ב
 במעונו והנה וידיו זה יתהלל ערש י"ה החד בעת אשר ליו שלם עמו
 וירקס מאכלה ושתיה ידקדק בדבריו וכלל עתירה מלכ' אשר יש לו על ענמו
 בינו

ציון לבין קומו יתורה ושב רשע ואם נדברים כינו לחזירו ישישם כן נדברים כן
באמן ככל אשר יושב אליו בעד מפעליו:

מסכת וירמא תנן שבעת ימים לפני יום הכיפורים מפרשין כסן

גדול מביתו לשכת כהן גדול עכ"ל ומסיק במתא
מביתו שלא יבא על אשתו ולא ח"כ תמנא בתם בסדן ומפק נשעת ביאה או
אחר ביאה על כן הניאו מביתו ללכת כרהדרין עכ"ל והנה דבי ואחי א
אשר חנך להיות ש"ץ ואין אחר כאשר לזה כ"ג אין עבודתו כשירה אלא בו ל
לפיכך המרישוהו שבעת ימים לטהרו מכל טומאת כשלישי ובשביעי להזות עליו
בכה תעשה בתשמורתם לפשפש במעשיך ולשים על לב מי אני אשר ערב לבי ל
לשת כבי יוגר כל ולהוציא הרבים וכל שבעת ימים הוא גלגל היום ומכון ל
לשבעה הידועים יטור ענמו שבעה כנגד שבעה רואי כבי המלך וכן ככל יום
יתבונן על חטאיו כמה אשר יתקן עשו וזו ירגיל עצמו לעבודה לחזיר התפס
כל שבעה הן כניון הן בקריאה הן בפירוש הן במדרש הן בפניות כפי
אשר יתשיג ידו והאל חנכו ידרוש מפי סופרים מפי ספרים הכל כאשר לכל מ
מסור ומקובל ולא תהא שיחת תורתנו ותפילתנו כשיחת חולין גמרא גמור ו
גמורתא גמרא כל בנות הסוד ישיבו דבר תמנא חפץ תכו זורק קליפותיו א
אוכל לא תערע ולא תגמיה ולא יעלה בה כל עשו וכח החיובות ארבע מאות א
איש עמו יובאים לקראתו לשטן לו כי ירט בעל הדרך והוא שב את השליח א
אילו תפילות שלא בכוונה בקריאים פסילים כדאית' בשערי אורה כבודי לאחר לא
אתן ותהילתי לפסילים בשער ב"כה על כן כבי שמור רגלך כאשר תלך לדרוש
עמך גיבור החיל כי תבא בקמת רעך זו ת"ח אשר להם קומה בתורה ובנאים
ונתונים והם יורוך כל דבר כקטן כגדול אליו תשמע כישן ותזכה בחדש ו
ואל תאמר איכה יעמדו הקודמים בזמן ובמעלה אפשה כן גב אני כי לא מ
מחכמה שאלת זאת כי יש להם זכרון ובהם מלאים כל טוב ומקובלים בכה
ונכתב הרגל שולטן לכל דבר ונפרט היו הדורות הראשונים מתשמשים ואין ב
בזקני הדור ואלו פירס ידעו כתיב לא ידעו עיט ומקוים מעון אצל עתה ב
בעזה זקני הדור ראיתי בני עלייה והם מעט ואותם זקנים ואלו פירס הדור לא כ
ביבו באלה לעמד מצי התיבה ויקומו הנערים ורגלו זה כוכה לנו לבתי מדרשות
זה כוכה לנו לעבודות שהיא זרות מחשבת פגול הוא לא ירבה ואם יפנה לבס
איש תס יושר לקנות חכמה וידיו וכפיו פרושות לשמים ופיו ולבו שוין לעבודת
האל דרוש יקרה היא משכנים ממד וקורא בתורה מכהן גדול ככנס לפניהם ו
והכסיל בחשך ילך ופעמים רבות התחזורים אינם מוגהין ומעשים פכים משדחים
והעירוסים כטושים מקרא מסורס לפני ולאחריו אן איש שם על לב חכמה
חרשים ודברי חכמים וחידותם מכורד ומפורד ודתם שונות מכל עכ ולשון קרי
לי כוס וקרי ששון ולכן גשה בא בני קרב אתה ושמע וקבל האמת מפי ש
שאלמו חזר בני חזר ועשה תורתך קדש ותפלתך רחמים ותחובים עבד מ
מפניהם ואל תבש בא לו לומד מילד קטן הלא לאלהים בתרונים זכר שש זכר
שם שם

גם את אשר לקעתי היום לעשותי ולאחר לקבל שכר"ך אך שמע בקולי ולך קח

בית שש טרב כפ' בשלח ח"ל ואחר שידעת עוד זה הנגלה

והנפתר כאשר קבלנו איש מפי איש עד הרכר'

יבחק בן הרב ז"ל מפי רבו שהיה שלישי לאלהו ז"ל * דע והתנין כי לשלם

כל הברכות והבקשות שמושב לתש"ו וכבוד יחוד ק"ש כנר הוא רמז ב' ואתחנן

בסוד התשל"ן ותשל"ן שהן משמד כל יום שאין בו מוסף אנו מתפללין שמנה

עשרה ג' ברכות הראשונות * הכונה לתש"ו ושלא אחרונות כן אלא שהן

ההולאה והאמנויות הכונה והדיבור ל"ה * וכלכל שלא יזוז דעתו מן

הבינה אלא שיכין בכל החותמות אם יוכל בסוד המלות כאשר ארמזו אליך ב

בסמוך וכשיגיע לכיון בבינה ימשיך הברכה עד ה"ה * ומשם לכל העולם ב

כ רך שאתרו ז"ל עיניו למטה ולכו לשמים * שיבין בדעתו ובכוונתו שאע"פ ש

שהוא מדבר עם הרחמים שהוא העולם יש מלך לשלם * ובימים שיש ב

בהן קרין מוסף יכוין בכל תפלה לתש"ו * וכללות של כל השנה כוונתו נמורה ל

לתש"ו * רק יזהר כאשר ימשיך הברכה עד ה"ה * ומשם לכל העולם שלא י

יהא כונתו יוצר עד היסוד שהרי כנים הכל היא בקראת לילה * לכן אין לכיון לם

במשלה כלילה פן יהי כקובץ בהיות הכח מיוחד בומנה * אבל ביחוד ק"ש א

אע"פ שכל סכומה למלך העולם כולל ומיוחד כל' של אחד וכנון הוא זה כאשר

אמסור לך במקו' בע"ה וכאשר הוסי' כפי רבותי * ונריך אתה לדעת א

אמר ז"ל שניך להזכיר מדת יום כלילה ומדת לילה כיום וכו' עד ואם לאו לא

יבא שבו ידעת סוד היום וסוד הלילה דע"פ * וכשהוא אומר אמת ואמונה ב

ערכית כמלא היחות נמור * כי ידעת סוד אמת ליום ואמונה ללילה * וגם ב

באת ויבית רמז לשכבה * כוון היעדרים שהם ט"ו כמכין י"ד שהוא רמז למלכות

בית דוד הנקרא בן כאשר רמזי * אף כי יש לו סוד גדול אחד כמכינו

בסוד האדרת והאמונה * עשרת ימי תשובה אע"פ שאין בהן קרין מוסף מ

מכיון הכל תפילותיו בין כלילות בין בימים לתש"ו בכוכבה מוחלסת * ברכו

כשמוכיר את י' מכיון למכריע ראשון שהוא ה"ה * שיהא מבורך מברוכה עליונות

וסקלה חוזרים ואומרי ברוך כ"ה המבורך לשלם ועד * יכוין כי ברוך לשון בריכת

מים * וברוך הוא הברוכה עליונה שיהא התשובה * המבורך שהוא מבורך מ

מעממו * לשלם הוא משך הברכה לעולם ועד רמז לכלה הכלולה מן הכל * וגם

הזכור שאות' בלש יתברך וישתבח וכו' יכוין לכך שהכל לתש"ו ולפי שכל רמז א

אחד לא יפסיק בין ישתבח לברוך שאמר * גם בין ישתבח לזכור אור כי ב

ברכת ישתבח גם ק"ש הכל רמז אחד לתש"ו כאשר רמזי * וכשהוא א

אומר ברכו את י' אין הספק * אם השכלת סוד ברוך ומבורך וקדיש שאשכלך ב

בע"ה ואחר יפריד בקרא וברין מפריד אלוק * גם בין קדושה לברוך כבוד י' מ

מתקוממו אברו להפסיק כדי שלא יראה כמפסיק בין רחמים לדין * אם ה

השכלה וקבלה סוד הקדושה הרמזו אלך ב' ואת הברכה * כי על זה וכוונת

בן בקרא כרין מפריד אלוק ועל הבקשות אילו אמרו ז"ל * ההוא מורכב מדרבנן

דחוא כ' גמלין טענין רונן אמר הכי למאן למאן דמכסית בין ישתבח ליונה
 אור ובין קדושה לברוך ואחר שהעמידך על סוד ברכו אעמידך על סוד קדיש
 ואמן יהא שמיה רבא תבורך דע וידריךך השם בדרך ישרה כשמתחיל ש"ן
 יתגדל ויתקדש שמיה רבא יכוין לשם הגדול שיקבל שכר וברכה וחיים מלמעלה
 וישפיע בעלמא דנרא' ברעית' וכוד העולם כבר ידעת כי מעיקר העולם ה
 העולם מתברך והעונה אמן ישר'ת מכון כהמזכיר אמן לחכמת אלהים וחכמת
 שלמה בלשון אמונת אומן וכשמזכיר שמיה רבא מכון ג"כ לשם המיוחד ה
 הגדול בענין זה שכתבתי לעולם לעלמי עלמאי כבר ידעת סוד ה' עולות אלה
 בעבנתם : יתברך רמז לבית דוד ולא יפסיד מן העפע שאמרתי ועתה
 אחר שידעת סודות אילו בכוונת הדרכות אשכילך ואורך בדרך זו תלך ב
 בסדר התפלה וכאשר רמזו ז"ל שאם לא כיון באבות יחזור ויכוין ואם כיון באביו
 שוב אינו נריך ודע שהאבות שא"ל אין כולם חובה אלא מזה מן ה
 המזכיר אם יכול לכוין את לבו אבל החובה המעכבת היא ברכה ראשונה לפי ש
 שהכל רמזו בה והכנו מוסר אליך בלשון אשר קבלתי אל כיון ברוך רמז ל
 לכ"ע אלה לחכמה י' מכון באותיותיו שכ של ארבע הים סוד ויהיה וכנקודו
 המסור' לך אל השעולה ורמותי

ברכת יחבר
 אלהינו יכוין המזכיר שם זה לאלהינו שהוא
 מדת הדין וידע כי שם י' אלהינו שהוא מ
 מזכיר שניהם יכוין לת"ש וכוללם מרחמים ודין הידועים אליך כבר ואלה א
 אבותינו כלומר אלהי האבית שהם אברהם יצחק יעקב האל הגדול כלומר אל ע
 עליון שהוא הת"ש אשר לו הגדולה והעצום שהם זריעות עולם והנורא ת"ש ש
 שהם ד"ף אל עליון חוזר לכלל ומכוין לאל עליון המזכיר אליך שהיה הת"ש
 גומל חסדי טובים כלומר המלך ממשיך הנחות מהסוד ומגד המגד אלו מ
 מתפללים לו ומבקשים מלפניו לפי שאין לו זכות וקונה הכל לפי שהוא עבדו הת"ש
 קונה כל ההיות ולפי שאמרנו בגמל חסדי טובי שנמשכו מן החסד אכחנו נריכי
 לחזור ולברש שהמלך הוא קונה הכל וחוזר חסדי אבות שמשים קוהם כוזר ר"ל
 שהובילו מן הכח ה' השועל ומביא מלך העולם גואל שהוא כד"יק יע' לבני ה
 בניהם כלות שהגדית משפיע לבני בניהם של ההיות שהם השרים כי הספי כ
 בקראו בנים זו לזו לפי שאכללו אחת לאחת למעט חסדן והשרים נקראו בני בנים
 שאכללו ובעדלו מן השכינה באסבה שבושין בזהכ' שהיא החסד מלך ידוע הוא
 הדי'כה עוזר ברחמים מושיע בדין ומגן בחסד בל' מכיון כשתחילה לת"ש וגם
 באותיות וכנקודו וממשיך ברכה עד ה' לכל ההיות שהם הגדולה והנורה ו
 ות"ס וכנח והקוד כי כל בשמים ובארץ מין אברהם ברכה ראשונה בחתימה מ
 מיוחדת לת"ס על מנת אברהם ושניהם על מנת יצחק ושלישית מנת יעקב ו
 ומי שלא כיון כך בכל דבר ודבר ומזכיר עד שלא יפליג ברכה ראשונה י
 יחזור בכוונה על כל דבר ודבר כמחשבה ואין נריך להזכיר בפיו כלום ויחתום כראוי
 ואם לא כיון לא בתחילה ולא בסוף אע"פ שהשלים תפלתו חוזר וכן כהנו רבותי ואני
 אחריהם ועתה אחרי אשר זכית לזה התפלה והשכל אם קבלת מה בין תפלה לתפילה
 כי התפלה

כי תתפלל רומז ל"ת ותחנה ל"ע אמנם כוונה התחינות של כה"כ לת"ש הוא
 שא"ל באמרם לא יעשה אדם תפלתו קרע אלא רחמים ותחנונים כלומר שלא
 יקבע מחשבתו בנקשתו שהם האמנעויות במדה אחת המיוחד לבקשו' שהיא ה"ת
 כמו שרמזתי אליך אלא תחנונים כלומר שיעלה במחשבתו כפוף כל ברכה וברכה
 לתבונה שבה עיקר התחנונים ויתמיד עד שם הגדול הוא הדבר אשר רמזתי לך
 בתחלת סוד הדרכות שלא יז' דעמו כלומר שיקבע דעתו וכוונתו לגמרי בת"כ
 ומי שגורם תחנונים לפני המקום היה דעתו לומר שיקבע דעתו וכוונתו ל"ת ל'
 לגמרי כפילת אפים בתחינה מכיון כוונה מוחלטת לכלה הכלולה מן הכלל
 וגמילתו י' אל באיך תוכיחו אוי' אלהיך נדעתי יכוין הש' באותיותיו ובניקודו
 הרמז כבר ולפי שהכוונה לעט' אסור לעשות כפילת אפים כלילה ואומ' מורי ה'
 החסיד כר' שגראה לו לסמוך תחילה לתפלה אשר ידעת בודם לחבר את האהל
 להיות אחד וכן נראה בעיניי אלא שנסתפקתי אני כי ימי התשובה אחר
 שידעת שכוונת הכל מוחלטת לת"ש וגם הוא היה מסתפק כלילי האשמורות
 איך אנו נושלין על פנינו והיה ר"ל לפי שהוא קרוב לבקר ואשה מספרת עם כ'
 בעלה והרחמים באים לעולם ודנתי לפני שלא חלקו ז'ל בזה וכמה כיון בעיני
 מהנה ארנינו שמאריך ש"ך בתחנונים של האשמורות והולך עד לכוון היום ואח"כ
 נושלין על פניהם וגם הוא נראה שבה המנהג ועתה אחרי אשר הודעתך ד'
 דעת הכל בכלאות האלה אודיעך כוד גדול :

בתפילת המוספין

ויבר כימים שיש בהן קרבן מוסף ל'
 לפי שבתנתי שכוונת כל התפלות ה'
 תפילת כנגד תמיד' תיקונה וידוע
 אלך כנר כוד הקרבתות לר"ש כי על המזבח לכפר אף כי הכל לשם הגדול ו'
 וא"כ איך כיון בתש' אותם הימים ועל אלה ברכי ואמר לי מורי החסיד כר'
 הזכרתי שהיה ר' אלעזר מוורתישא שתפילת יובר של כל השנה שוות כ'
 כוונתו אבל כוונת התש' כימים שיש בהן קרבן מוסף אינו אלא בתפילת ה'
 המוספין לבד ואמרתי לפני שאין קשה מזה לקבלתי מדעת הרב בן הרב השלישי
 לאלהו ז'ל אחרי שהכל שם למלך עולם אין פירוד והפסקה ואין קושי' למקובל
 ומשכיל בדבר היטב ואל תטעה עלי כתיבי כבוד התפלה הזה דיושת חלוקות כי אילו
 אילו דברי אלהים חיים הן ואין בו תקום למיחוש ואין בו סתר למינים לבקר רח'
 בריך קבלה אמתי' מכה אל פה וכבר השבעתי בתחלת רמזי לכל תשכיל מדעת'
 וענבתי לכל תוכל לדעת אם לא קבלת השם ית' שמו למען חסדו ויכלנו ו'
 ויז' עמו מעינש וידריכנו בדרך הישרה ויכלנו משגיאה ויכפר בעדינו עכ"ל
 בטר שם טוב :

בזר שם טוב

כפ' ואתחנן שמו ישראל הין בפרטי הרב ז'ל כי
 לבסוף איננו לך הגלל מסיף על הפרט למען
 העלוי' שמו ומלכותו עלי' ביחוד י' אלהינו כלום' שמשם רחמינו עמנו בתיבה
 עמם נקבלת מלכו עליהם ואילו אמר אלהיך היה נראה כמוצא' עמנו חו' כי
 עשה

השם עם משם הנדלו ונוראות הן עתה כי דע' הרב ז"ל כי נשם הראשון
 שמכיר כוונתו לכי"ה' ואשר אלהים אשר לו הנדל' והנכ"ר לעשו' לו שם ת' זהו ככ"ו
 שם השני' ומיוחד במלת אחד עם הנדדיק והית' ד' לאחד גדול' לעד לעשו' לו
 שם שלי' כלומר שם שלי' ונכרא' כך על היות' דל' ונריך שיכין ביחוד הדל' מזה
 במד' כאש מקובל עד אין סוף ויאמר כלבו הכל אחד שלם מיוחד באין סוף ולכך תקנו
 כש"כ"מ"לו כי הוא רמז לבד' הדל' מן העול' העליון לשכיב' ומשם לשל' השל' ודל'
 יהי רצון שתבא הנד' לשם שהוא כי דוד מן הנכ"ר שהוא ה"ת הנקרא כבוד של
 מלכותו שהוא הכינה וזהו לשל' ועד כי יאחר שיחד בשמע ישראל מלמעל' למע'
 זכיון גדל' של אחד מד' במד' עד אם' הכל אחד שלם מיוחד באש' חוזר ליחד ממט'
 למעל' בשכ"מ"לו ואחריו כן משפיע אות' ברכ' והשפע לעולם שבו ה"ח ומשכ' לו עד
 שהיא כביש' הכל' ואות' הדל' משל' לבתמלך שהריח ביקי קדיר' כו' בתמלך היא
 בתו של אברהם והריח ביקים שהוא הנבואה והמובחר שבקדיר' אף השכיב' האלה
 לשפע עליון הוד הנח ומכונח תאמר יש לה נכאי' אף מלכו בית דוד' אם
 תשאל שפע יש לה נכאי' כמדות' שיש לה חסד דבר לא תאמר יש לה בער אף הכל
 בריכו' לנכ"ר הכל ויבדורו ואם אין לה יש בער התחילו עבד' והכילו לה בחשאי וכן
 אנו לא כימרי כלל יש לה בער דהאמר יעקב תפוש בשכ"מ"לו כימרי נקול רס הא לא
 את' משה כלות' לא את' תפוש אלא ברמז שרמו' כל של אחד וגם לשון' אלהך
 דלשון השרשיו' במשכ' תור' רמז לה' הנכבד ומשכ' ככין לעשו' כימרי בחשאי וכיון לה יא
 הטוב והנכ"ר חייב עד העול' כאשר רמזתי לך והכל זה מובאר ומפורש בכיון דעת
 הרב ז"ל ורמזו רק שאת' בריך לדע' כי בכיון השם הראש' לרמו' שרמתי יכלול בו כח
 שכתבנו כלם שלם' ואבי ק' לתי' תפי' תורי החסד כ"ר שקבל מרבותיו בשיט' החכר'
 יפקד' בר ששת ז"ל וכן כהנוהם ביחדם מלמעל' למעלה שמע ישראל כנגד כל קהל
 עמית ישראל ואף כי בפרק היכלו' אמרו חיה יש ריקיע' ושמע ישראל והוא ישראל
 שם ואשר מקדם ק' לתי' י' על ה"ת ומכיון כ"ת באותיותיו הדוש' וכניקודו
 כאשר רמזת' בסוד התפלו' וכלל בו ההיו' אחרוני' וכבר כשתפק לרבותי אם כולל'
 כזה העשרי' ושאלו על כן והשיבו אמרו לנדיק כי טוב וגו' אמר לחכמה אחות
 את' אלהי' לזרוע' עולם הנדל' והנכ"ר י' מכין בו כנראשון אלא שרמזו לת' שם
 הראש' כולו אחד אחד א' רמז לכ' באור קדמון ולשיכך ממחר בקריאתו כדאמר
 בנמר' לשי' שאין רשו' להרהר בה' וה"ח רמז לחכמה הראשון ושירי היות כסדרן
 שהם עד הנדדיק והד' רמז לבד' מלכו' הדל' ותאריך בה עד שיחד כל המדות
 דא"ס ולכך כתבו הנאונים ז"ל שמאריך בח' חד תילתא' גדלי' ב' תילתא' כי יותר ק'
 קרוב לכיון מלמעל' למטה מלגלות מטה למעלה ואח"כ אומר בשכ"מ לעל הכוונה
 שכתבתי ע"ל כמד שם טוב מערכ' אלהי'

בתי שם טוב כל זאת הזכרנו ל' הכני מ' לה לך סוד הקדוש
 ככאן וכו' תבינה כשתתחיל הקדוש' כשידורם
 מכיון בדעתו לשם כניקודי' השלך ע"י
יחבה קדוש ראשון מכיון שמלך עולם שהוא מיוחד קדוש נדל' א'
 קדוש שני מיוחד בנדרה' קדוש שלישי מכיון שהוא מיוחד ק'
 בת' עם שאר העשרי' ככנן עד הנדדיק וקוא ככלל ולפי שלא הזכרנו עד ז' ה"ה
 ע"ה

אנו אות' מלא כל הארץ כבודו שהארץ מלאה מכבוד המלך ואחיו כן כרוך כי' כבוד
 כ' ע' י הוא ה' מתקומו כלות' יהי רצון שתקבל השכינה שבע חיים וברכה ממקומו
 שהוא פחד יצחק ויכוין להמציא במים שהוא הימין וידבק בו השמאל בכללי' ספירו'
 המיוחדות באין סוף הרעו אליו בסוף ואתחנן שאין רשות לרמוז בו כלל ואין לשלל בו
 כלל במאמר' ול' אסור לשלל מה למעלה שהוא למעלה מן הכתר' וכבר הודעתך כ'פ
 בשלח סוד הדרו' שלא יפסיק בין קדוש לברוך עכ"ל וראוי היה להקדימו כת' שכ טוב
 ולתתנו עליון בקבלתו לגבי כל אש לקטתי ומנאתי בפרי הלא הכ כותבי למלכי מורי
 כוונותיו על דרכו על שמע ישראל על ק' ק' ק' ומאורש אומ' כי כל הדברו והנקשו'
 מיושב לתש"ו ונ' ברכות הראשונ' לתש"ו וכן ג' אחרונ' והאמנעיו' ג'ת' ובנדב שלא יוח
 מתש"ו ובימים שיש בהם מוסף יכוין בכל תפילו' לתש"ו וכלילות כל השנה לתש"ו ועשרת
 ימי תש"ו אף כי אין בו קרנן מוסף מכיו' בכל תפלותיו לתש"ו בין כלילות בין
 בימים כוונתו מוחלטת עכ"ל לפיכך קבעתיו כאן כי בידוע אברהם תיון שחרי'
 יצחק מנחה יעקב ערביה היא רשות והוא המשפיע אליו נעת התשוקה דהיינו
 רשות ת' מ' אולי לימים האילו ימי עליו תשוב' איהו כהא כ' ע' מודו לדברי כתר
 סס טוב הים כי מכה אשכנ"ז בשבת שחל רה" בתוכה להיות ד' ימים בתשוב' להשלי'
 על הימים שבין רה" ליה ויהיו עשרה טוב הדבר אבל באת במספר מעליו ה
 הימים הכ מר' עד י"ה דרשו בהמנאו יכוין כל אדם בימים האילו הם מזכרים ו
 ונעשים לרוממות עליונים ובפרט בס"ך ידע כל יום ויום עליון מעליו לעליו
 עד יה"כ יום גדול וכורא מי יכלהו ודרשו :

בבסיקתא דרב כהנא דורש על כהן גדול המתפלל ביה על הכהן על כל
 השכ' פסוק בארבע תש' חס' אכול למרחוק עיניו יביטו משם חסר
 אכול כד' מתפלל על המזבח ועל הכלכל' למרחק עיניו יביטו ביה כ' וכמו כן תביא פ'
 כתר' על אנשי מעמד ח' ל' תר' אנשי מעמד היו מתפללין על קרנן אחיהם שיקבל'
 כרנן ואנשי מעמד מתכנס' לבית הכנסת ויושבין ארבע תעניות בשני על יורדי הים
 בשלישי הולכי מדברות ורביעי על אסכנא שלא תיפול על התיכור' בחמישי על עובדו'
 שלא יפילו ומתיקו' ש' יקרא את דכ' עכ"ל הרי קמן שהיו מתפללין על הכהן ככ' יעמדו
 שלוחי ביב' במשמרות' להתפלל על הכינו' ברכי עמינו מרוב' והתפללו והשיטו' כל' ופ'
 אחד על גר' בפשיטתו להוכיח ממסגר' אש' ולהביאו אל ארץ טוב' ורחבה ונסב' למעל'
 ה' הנה בר' ה' גילה לנו חכמי התלמוד מעלת תפיל' מלכיו וכרובו' וסופרו' בקל תקע
 סוגר המעט אשר לפני הוכאתי וכתבתי ועת' כראוי להתבונן בה' הפלות של י' ערבי'
 שחרית מוסף מנחה בעילה אשר כל ש"ך וש"ך ידקדק ויכוין לאשרו על מה תפלתו
 בתפילה ויכוין אליה בגירוף מפלת היום העומד לימינו ויכוין למחילה ולסליחה
 שכל' כי ביום הזה יכפר עליכ' אך לגבי' תגהרו כליל י"ה אית' כל כדרי המכוון להעיר
 כדריס כוונה זו לתש"ו המכונה כדר' ולעשות שלום בין אים לרעהו ועל פי יחיד מונח'
 יודע וידין התרת כדריס להגיל מעבש שיזעה וכדר' ולהתוודות בסדר הכתובים ב
 בתפלות ולעמד בשירות ותושבחות לנקוד עליו הן בתחיכות הן בשיר היחוד
 למד כל אדם ויקבל מתי שידע לפרש ודרך שכל' מלו' שאבי אומרי בקול רם הלא הם
 בעתים על כפר דברי השר אשר אנו קומים למלאכה כדרי' המקורב סמאל'
 ואין 4 11

ואין לו מקום לקטרג בברכת הקול קול יעקב עת אמרו בניו שמע ישראל והוא
 בדרך ואמר בשכח"ל"ו והידיים ידי עשו וכחויסתלקו אל המדבר אשר הוא חוכה שם
 שם לו חק ומשפט והוא במסיבות יתהפך וירא עשו כי בדרך את יעקב הלך הוא
 אל ישמעאל ויחז מחלת על כשיו לו לאשה ויבא יעקב אל עיר שכם בשלום
 שחיות יעמד המתפלל ויכנה את עבדו יותר ויותר ויתפלל בזכותו של אברהם ו
 וישכם חסד אל כל היום ויאמר בלבו היום אבי עומד לפני מלך מלכי ה
 המלכי הקב"ה אוי לי כי בדמיתי מה אבי מה חי כלי מלא כושה וכלימה לעמד
 ולפלל על עמי ועיניהם מיחלות על י ועלי פי המדבר איך אשא ראש ויזה מאד
 בכל השתחויותיו לא לשכינה לכדה כי אם מעליו לעליו עד יום הניסורים ובעשור
 לחדש קדש קדשים הוא אלהיו הוא אבינו הוא מלכינו הוא מושיענו כנגד ד'
 תבלם דברה הכוסח וזש"ף יקדים עצמו במזמר אליך י כפשי אשא ויתר ק
 קבלת כוסחאות בתקנו לומר קודם שיעמד להתפלל והנה כתובים לפני תבלת
 ר"ם וכפרט תחינה זו התתחלת זו"ל אם נקשת לכיון בתפלתך וכו' עד כא"י שומע
 תבלה ויתפלל ויכין אל מה שכתבתי בתפילת חול ולפני דה"י וית' מלאך וית'
 ממה שלא ידעתי ואחרים אומרי' זמעתם אתחיל לכתוב לך כוונת הפותח כאשר בידי

ברוך אהח י"י אלהינו מלה העולם חפיהח
 לנו שערי רחמים ופאור עיני חמיהם
 לר יוצר אור ובורא חרשה ערשה שלום ג ורא את
 חבל אור עולם בארצו חיים אורה מאופל אביר ויהי

ברכה זו כיתקנה כאשר תזאנו בספר היכלות בתקנה על שם הקדושה
 והטהרה שם של מ"ב אותיות הנותח ג' ית"ץ אב"ג ית"ץ פ' רב ס
 סעדיה גאון שהוא אב הפותח יג' חלוקות שהתפלל עולם כהן נגד יב' שנים ו
 ויעקב אביהם וכן ח' חלוקות ח' שברי תפלה וזהו אב"ג ית"ץ שכותב המשפט ח
 קרע' שט"ן פ' הוא קורע גזר דין ומגין מפני השטן העומד בפני התפל' הנא'
 מן הלב כג"ד יכ"ס ג' הדרכיאל הוא טובל שש"ה פעמים בכהר דיבור ואומר שיר'
 לפני הק' בשם מ"ב בע"ר כת"ג פ' הק' פותח דלתו התפל' ברחמים כת"ג באת
 כ"ס האר פ' הק' שמאיר פניו ומגלה שכינתו למחכים לו חק"ד טל"ע חק"ד כ
 באת כ"ס מד"ק פ' שומע תפלה דרך סדק חלוקותיו טל"ע כוטע אהבה בלב ה
 המתפללים לו עב' כת"ג ג' חלוקות יג' חלוקות לכסא ועל כולן חקיק שם מ"ב
 והתלאכים פותחי' אותו בשם מ"ב חק"ד כג"י אלהים טוב למדת דין ורחמי'
 גם ג' פודיאל הימנוכה לגלות רין תורה כת"ג היכלות יהוה ז' היכלות למעלה זו
 מזו ועל כל היכל חקיקה שם של מ"י יג"ל פ"ק פ' יגל הלב שתבלתו כשתפת ר
 ראשו כתב פז קוונותיו תלתלים ועל זה יסד ברכה זו למגין אור עולם ווסתורם
 צו נר חיים יבר החיים אורות מאופל לאופל לא באמר אלא מאופל דרך תקור מן האופל
 67

אלה מן השחור הוא הארץ כך מן המכה בורא רפואה ר' אבנדר מ'כודו

מעשה אלהינו "מלך" עליון "שר" העולם אמרו
לאלהים 'אל' "מלך" רחום ורחוץ :

השתקתי כאשר מצאתי ואולם חשיון הרבאל וש'פו כנגד נג' יכ"ש איכו מ
מבון כל כך ומכרש והולך עד יג'ל פ"ק ראשו בתם עו קינותיו תלתלים מה י
ידרוש על שק'ו ב"ת לא זכר ולא כתברר לי אם המעתיק לא מראה כולו או ר'
אבנדר לא רנה לסייב בו ואם הכוונה עשה אימא בה מלכא כההיא פ' אחרי
בחי ח'ל והשם היה ז' תיבות בל תיכס ותיכס כת ששה אותיות

רבינו

כולם מדת רחמים והשיעית מידת הדין והתיכס השכינית
תחלתה שין שרשה אש וזכו שין שורקת שהיא מידת הדין ומשפט תורה זו ה
דינה להיות ממוקדת בשרק וכיתם בה השם כולו כי כן תמצאנה רמזה בחתימת
הפרשה זו היא שפתך מיד "שבת שבת" קדש והוא רוח הקדש וזהו שאמר ולכש
את כגלי הדין כגלי הקדש "וכפר מקדש וחתמה כאשר" כיה י"א"ת משה והדין
זה עכ"ל אור עולם זו התורה בוגר חיים התורה יצר חיים אורות מאופל כ
מאופל לא כאמר אלא מאופל דרך המקור מן האופל הוא האור שהרי גלגלי עיני
של אדם שחור הוא המאיר כמו כן מן המכה בורא רפואה בל זה מר' אבנדר
ויכודו מלכא

וה"שן אל יאריך בננוכים כדי שיתגלל ק"ש בעינינו וכוונת ההבליה וק"ש ו
ותגלות י"ח הלא היא כתובה ולי"כ אות' האדרת אכתוב את הקרה ל' אלהים
לכני כרוך אתם אדני למדני חקך תמיד כפתיל געיד

האדרת

על סדר אלף בית בגימון וכנשימה וזכריעה אחת פד אמירא
ויש בה פ' ותיבות כמו כן בברוך שאמר וכתם פד אותיות ברכת

כהנים יכוין מאל בכל לבו כי הוא שיר התלאכים כדאמר בספר המרכבה עכ"ל
אין איני יכול לכוין החשבון ואני ראיתי בס' ספר היכלות אך בשינוי תיבת מקדש

האדרת וזאמונה להי עילבוים

האדרת ג' יר'ת והוא שם אחד מן פ"ב כ"ז

והאזינה ג' המנד נח' עלמים על דרך וישעיהו" העולם הוא חי לעולם ומשול
על י"ח עלמות סביב שמנה עשר אלף בסוף ביחזקאל והתקבלים האריכו ג'
למעשרים ואדרת והאזינה קרא אדיר על שם התיב נקראים אדיר והם מ
מזמרים להק' כדאי' בבראש' רנה תחלת קליטו של הק' מן המים מן המים שכל'
אדירים תשרים אדיר במרוכ' ומו"ע רמו מרחבת "על פני" הים היינו ש
שתלי תליב הים אות' ובהבדלה דר עקיבא כמו בן מתחיל מה אדיר בים דרך
והאזינה אלף שם אלף שמים תבון אמונתך בהם הרי אמונה הוא שם שבהם מ
מזמרים להק' שם"ל לא לבשו עוד אדרת שער כלומר לא לבשו עוד כניאים לומר
דבר שחשם להק' והק' הזה והרר לבשת זה אלהים אמת הוא אלהי חיים והוא פי'
איתנה שזין לו מלכא אלף אמונה ואמיתי עכ"ל ולכ' דכופל ספיר האדרת מלשון
לכנס ב"ח

שיך לכאן עתה
המתחיל לבוש כאדר'

חזק רחוקות לח'ע

כועד גי
כח כ

כלומר מי שם מה לאדם בו עד אלא הק"כ וכו' וכו' וכו'
יהו' שר והוא שם של עב' סמך וועד אכל הדיבור וההדר לפי כשמצאה כבודו
והדר' יללכים בין למרח בין למערכ כפון ודרוס כל סביבו עומדים המלאכים
מתועבים ושואלים זה לזה איה מ"כ ותימא איך ישאלו אם ישאל מיכאל לגבריאל
יכול לומר לו כבוד כבוד י' מתקומו כמו שאדם שואל לחבירו ראית המלך אומ' לו
במקום פלוני אלא כך פירשו כדאמרינן שכל דיבור ודיבור י"א משי הק' כ
נעשה בו מלאך של טורה ואם מדברים מדברי שלום אז כהר"ו מלאכי שלום ואם
מחמה ואף יבראו מלאכי אף וחמה והם מלאכים רעים הרי שיש כמה מיני מ
מלאכים שואלים זה לזה איה ועמים כני"מ כי מיד שנראנו מקום כבודו ועל זה
מתועבים לידע היכן כבודו מתוך הועד מראה להם ותיקות שלו חוזק וחסידות
כמו שא"ל ותיקים היו גומרים ותיקים גי' ישראל וישרן עם התיבה וישרן היינו
ישראל לכן סמך ותיקות אכל הועד טעה אחר וועד יש לך בשר ודם אם
יאמר לו לעשות ועד יש לו לירא פן יחלה או ימות אכל הק' אין כל ספק בידו
שכ' וכו' עדי ודברתי : וכמדרש אה' ר' עקיבא יש חילות רב בין וידבר ל
לויאמר קפה ורך לפיכך במעשה בראשית אמירה ולא דיבור לומר לך שהיה הכל
במעשה הקלה ולא בחוזק וכל החומש וידבר שדבר איתו בחוזק כדאית' בנחש
בהים בתחילה כשהיה מדבר עם משה היה הקול הולך מסוף העולם עד כו
כדכתי' קול י' נכח ואע"פ שלא היה כשינע לאהרן העומד אכלו וזהו מעשה כ
כיסים ולמה היה מדבר עם משה בחוזק כדי שיבראו הרבה מלאכים מחוזק דיבור
ועל זה א"ר עקיבא הרבה יש בין וידבר לויאמר ואין לכו לדרוש לפי שהוא סוד
גדול כמאמר ר' החסיד עכ"ל :

חזק רחוקות לח'ע

החזק רחוקות לח'ע
גי' קדקודיה וכני' רדייה ב' שמים ק

קדושים בספר היכלות הזכות והזכרון ואין לאומרו אלא כמו שאומרי' המלאכים
החזק כמו שכן וית זך וכתיב שמים לא זכו בעיניו וכתיב והמשכילים וזהו כ
כוהר הרקיע הרי משמע אותם שיש להם זך אין להם זוהר ויש שיש להם זוהר ואין
להם זך אכל הק' יש לו זך זוהר וסמך זך זוהר אכל וועד ותיקות אמר כ
כשנראה להם זך זוהר אז מראה להם עבותותיו וחסידות אכל הזוהר כדכתיבה
וכישראל שוכן עד מרום וקדוש את שכל ודכא אבי רואה עכ"ל

חזן והחסד לח'ע החיל והחרסן לח'ע

החן והחסד
פ' ל' כ

היכלות
כשנראה להם הזוהר שלו אז מראה החן והחסד כי יש לך אדם שיש לו חן ואין לו
חסד ויש שיש לו חסד ואין לו חן והפ' יש לו הכל כדכתיב גבי יוסף ויתן לו חנו
ולא חסד וגבי אסתר חן וחסד חן כשיל הכלת ישראל החיל גי' טב טבאל סא
שר הפנים לפי שכל הייכלות הוא מביע את פנים לומר שירה

הטבע

חטבם והסודות לה'ע הכנס גי' מנחם שם של ע"כ והטוהר גי'

רלא בספר יצירה "רלא אלפא בית ונה" וטכס והטוהר טכס
 הוא טכסים של מלכות כלומר תיקוני המלכות הם כולם לפני הק"ח ולכל אדם
 הוא כותן לזה טכסים ותיקון של חסד ולזה חן לכך סמך טכס אלף חן וחסד אלף
 טוהר אלף לשם אדם אלף להק' יש לו תיקון טוהר חן וחסד ובספר היכלו
 הטוהר והטוב ואין אנו אומרי' לפי שאין לשבות ממטרם שטבשו חכמים ז'ל

היראה וההדר לה'ע הירא' גי' הארי יחיד בגי' אלפא זש'ה מי יתגד כאלף

ליר' תכרות "אופכים" חיות ובגי' כי בי' והוא שם
 אחד משמו' התפוש לכך אותר יראה ויחוד לפי שמלך נשר ודם אין לו חבורה אין יראוי
 שכל' ובאפס לאוס מהתת רזון כלומר כשאין מלכות הרוחני אינו מתפחדין אלף הק'
 יחיד בשלמו והוא יראי ומקולם ובספר יחוד אלף טוהר שהק' הוא יחיד וטוהר ז'
 ויחיד שמו יוכל משם הקודם מנעלם שם אלפיו אחד בשלם ואת נש הוא 'מנפץ
 על שם הקודם ובגי' הן הכורא יחיד

חבתו וחבירו לה'ע בתך הבתר אלף היראה לפי כשהבתר שלם

מאל חיות הקודש וסביבו מירא' ברתעים
 ובסרעים מחי' "הבתר שכל' וסביבו נסערה מאד ונורא על כל סביבו והבתר נעש'
 מהפלתם של ישראל ועלה לראש שהרי כשנעם הק' על ישראל אמר לבני הכר
 מעלי שנייך מחי' לא כאמר אלף מעלי הרי הבתר נעשה משירי של ישראל וכשהוא
 עולה על ידי תהלה של ישראל כדאמרינן במסכת הגיגה סכדלצק קושר כתריח ת
 מתפלתן של ישראל וכשהתפלה עולה מקבלו בתוך הראשן ומבארו ומרחיבו יותר
 וכן שלשי ורביעי עד שמיניע לדמות יעקב החקוק בכסא הכבוד ואז מתרחב כפי
 הכבוד בזכות יעקב ועל זה אמר ישראל אשר בך אתפאך ולתתך עליך על כל הגוים
 ומתי אשר תבליט של ישראל עולה או הם עליך וזה יהיה לכם לשם ולתפלה שהיו
 ישראל משפחים הק' ובעיניו יהיו לשם ולתהלה על כל הגוים וכשהבתר מתעלה אז
 הק' מנכינס מיד אורה ומחזיר כוזה שאין לו דומא שכל' באור פני מלך חיים ו
 ובזמאיר הכהר מלך הילך ויושב בראש הכבוד וחיות הקודש ברתעים והרי מברכותיהן
 של ישראל הוא נעשה ועל זה באמר וחסידך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו שאז
 הדרנה מהפאר ומתרכנה על פי הברכות והתשנחות ושני כתרים נתנו לישראל ל'
 להק' כל יום אחד של חסד ואחד של אמונה להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות
 וכשעלה כתב של החסד או המלאכים יודעים שהוא של יוב כי במקומ' אין כוונת
 בין יום ובין לילה כי כהורא עתי' שרי' וגם מרעה בזה ידע ועל זה אמר הכתוב
 יומם יבנה חסדו וכשעלה כתב של אמונה יודעים שהוא לילה ועל כן תקנו אמת
 ואמונה בלילה הרי שני כתרי' ומה שא"ר אלעזר ככל' ובחלק עתיד הק' להיות
 עגור בראש כל נדיק הם אילו עטרו' שעשו ישראל שפטרו בשלם הזה להק' ב
 כשריות ומשפחות אולם עשרות עתיד הק' להחזירו לגדיקים עכ"ל הכתר גי'
 כי הנה פרשה שר השנים ומקבל את התפלות ועשה ממנה כתר ומכ"פ א'
 פועל לעלות לראש 'ההנהיה הוא הק'

לְהוֹס בְּאֵדֶרֶת שֶׁנֶּר כְּלוֹמַר הַמַּלְכוּת הַאֲמִתִּי הוּא לְחַי עוֹלָמִים לְגַבִּי אֵדֶם שִׁיךְ לְ
לְוֹמֵר חַי בְּגִיבִי כְמוֹ חַי פֶּרַעַם וְחַי כֶּפֶשׁ וְחַי אֲחִיךְ לִפְי שֶׁאֵדֶם אֵין חַיּוּתוֹ חַיּוּת
וְכִינּו קִתָּן שֶׁהוּא בְּקִמְיָנוּת מִשֶּׁאֵכְ גִּבִּי הַשֶּׁשׁ אֵין רוֹ קִמּוּנוֹת אוֹ שִׁעוֹר וְחַי לְעוֹלָם

חֲבִינָה וְחִבְרָה לַחֵע

וְהַיְכָלָה גִּבִּי רַע רַחֲמִים וְכֵן הַיְכָלָה גִּבִּי מֶלֶךְ וְהוּא שֶׁשׁ שֶׁל שֶׁר הַשֶּׁשׁ מֶלֶךְ הַיְכָלָה
וְהַיְכָלָה לְשִׁיכָךְ סִמֵּךְ בִּינָה אֶלֶל בְּרָכָה לְפִי שֶׁל אֶת מִי כּוֹעֵץ הֵג וְיִכְיָכֹו לְמַד כִּי
כִּשְׁעָה שֶׁנֶּרָא שְׁמִים וְאֶרֶץ אֶת מִי כּוֹעֵץ וְיִכְיָכֹו מֵאֲחֵר שׁוֹשׁ לוֹ בִּינָה וְהוּא רִאשִׁי לְ
לְבָרָכָה וְאוֹתוֹ שֶׁאֵין לוֹ בִּינָה אֵיכּוֹ רִאשִׁי לְבָרָכָה לִכֵּן אֵינוֹ מַדְלִיךְ כִּלְלִי מוֹנִיף שֶׁנֶּרָא
בְּתַחֲלִית שְׁמִנָּה עֲשָׂרָה אֶתֶּה חוֹנֵן כִּי בְּכִרּוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת הַשֶּׁשׁ וְשִׁיכָרָה הַיְכָלָה שֶׁאֵת
חוֹנֵן לִכְךָ סִמֵּךְ בִּינָה אֶלֶל בְּרָכָה כִּי הֵק' יֵשׁ לוֹ בִּינָה וְלֹא הֵה הַדִּיק לִכְלִל לִכֵּן הוּא רִאשִׁי לְבָרָךְ
וְהַיְכָלָה גִּבִּי כְּטֹל אֶהָה כְּטֹל לְיִשְׂרָאֵל
סֵת לֵלֵה שֶׁשׁ אֶחָד מֵעֵבֶר כִּסֵּס הַיְכָלָה

הַגִּבּוֹר וְהַיְכָלָה לַחֵע

גִּבּוֹרִים הַיְכָלָה וְהַיְכָלָה הַגִּבּוֹרִים וְהַיְכָלָה גִּבּוֹרִים שִׁיךְ אֲשִׁירָה לִי כִי גִבּוֹר גִּבּוֹר
מֵאִי שִׁיךְ אֶלֶל עֲבוּה שֶׁל הֵק' אֵלֶּכְךָ יֵל כִּשְׁרָאֵל מְכַרְכֵּן לֵהק' אֵין הַכְּבוֹד מִתְגַּבֵּר
וְמִתְרוֹמֵם לְמַעַל לְמַעַל וְמִתְרוֹמֵם כְּמוֹ שֶׁל רֹמֵתוֹ וְיִתְיָכֹו לְרֹמֵתוֹ אֵלֶּה הַכְּבוֹד מִ
מִתְרוֹמֵם לְפִי הַיְכָלָה וְהַשֶּׁשׁ וְעַל זֶה אֵמֵר וְחִסְדִּיךְ יִבְרָכְכָה וְאֵין כִּכְבוֹד מִלְּנֹתָךְ יֵאֱמָרוּ
וְנִשְׁבָּרְתָּ יִדְבָּרוּ הֵה רִכְבּוֹד הַדִּיק כְּלוֹמַר כִּשְׁמִכְרֵכֵן לוֹ אֵין מִתְגַּבֵּר וְיִתְגַּדֵּל וְכֵן
וְהַיְכָלָה לְפִי הַיְכָלָה שֶׁשֶּׁלֵּל הַיְכָלָה וְהַשֶּׁשׁ שֶׁשֶּׁבְּחֵן לוֹ יִשְׂרָאֵל כְּמוֹ אֵדֶם שֶׁ
שֶׁשֶּׁבְּחֵן לוֹ אֵין מִתְגַּדֵּל לִכֵּן כֵּךְ הוּא זֶה הַגִּבּוֹר וְהַיְכָלָה

חֲרִיעָה וְחִיבּוֹר לַחֵע

וְהַיְכָלָה גִּבִּי כֵךְ שֶׁשֶׁשׁ שֶׁל עֵבֶר דִּיעָה הֵיכָל
דַּעַת מִיּוֹשֵׁת לִכֵּן שִׁיךְ דִּיעָה אֶלֶל דִּיעָה אֵין יָכוֹל לְתַת כּוֹ עֵבֶר
שֶׁשׁ הַמַּשׁוּרֵשׁ רִיק הֵק' לִכֵּן סִמֵּךְ הַיְכָלָה כְּלוֹמַר הַיְכָלָה וְאֵלֶּכְךָ הַיְכָלָה וְשִׁיךְ אֶלֶל גִּבּוֹרָה
לְוֹמֵר הֵק' כִּי מֵרָאָה לְמַלְאָכִים גּוֹדֵל כְּבוֹדוֹ אֵין הַמַּלְאָכִים חֲרִיכִים דַּעַת לִידֵעַ כּוֹדוֹ וְגוֹדֵל
כְּבוֹדוֹ שֶׁל אֵל כְּעֶרֶךְ כְּבוֹד קְדוּשָׁתוֹ רַבָּה וְכִפִּי גּוֹדֵל כְּבוֹדוֹ שֶׁמֵּרָאָה לְהַסֵּס כִּי תִּתֵּן
שֶׁשֶׁשֶׁהַמַּלְאָכִים הַסֵּס יוֹדְעִים סִיד וְאוֹמֵר כְּרוֹךְ כְּבוֹדוֹ מִמָּקוֹמוֹ וְאֵלֶּה לְכַמֵּסֶת חֲבִינָה לְפִי
שֶׁאֵין רוֹאִין כִּי 17 מִתְּאֵין הַכְּבוֹד רוֹאִין וְהוּא כְּרוֹךְ מִמָּקוֹמוֹ שֶׁיִּכָּא גּוֹדֵל כְּבוֹדוֹ שֶׁאֵינוֹ אֵין
אוֹמְרִים כְּרוֹךְ הוּא עֵבֶר הַלְשׁוֹן מַעֲוָה

הַחֹדֶר וְהַחֹדֶר לַחֵע

הַחֹדֶר גִּבִּי יֵהָה שֶׁשׁ אֶחָד מֵעֵבֶר וְהַחֹדֶר גִּבִּי רִיק
שֶׁשׁ אֶחָד מֵעֵבֶר פִּי הַחֹדֶר עַל שֶׁשׁ הוֹד וְהַחֹדֶר לְ
לְכַסֵּת לְמַעַל הַחֹדֶר אֶלֶל הַחֹדֶר לְפִי שֶׁמִּדִּיעָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל כְּעֵשֶׂה הוֹד שֶׁל הֵק' וְהַחֹדֶר לְשׁוֹן
שֶׁרָאָה כְּמוֹ שֶׁל כְּסִלָּה וְיִתְנוֹ עֲלֵיו עֲלֵי מַלְכוּת וְנִתְּנָה מִהוֹדֵךְ עֲלִיזָרָל שֶׁרָאָה וְהַחֹדֶר
כְּמוֹ וְהַחֹדֶר פִּכִּי זֶקֶן כְּמוֹ הַיְכָלָה כְּעֵלְמָא וְיֵשׁ אֵדֶם שֶׁשֶׁשׁ לוֹ הוֹד וְאֵין הַחֹדֶר וְכֵן יֵשׁ לוֹ הַחֹדֶר
וְאֵין הוֹד אֶלֶל הֵק' יֵשׁ לוֹ הוֹד וְהַחֹדֶר שֶׁהֵרִי אֵדֶם אֵס יֵשׁ עֲלֵיו הֵרִי הוּא מִשְׁטָף כּוֹ אֶלֶל הֵק'
שׁוֹכֵן בְּרִי קְבוּת לְפִיכִים וְלֵאחֹר וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד וְהוֹד
עֲבָדוֹ הַחֹדֶר וְהַחֹדֶר שֶׁלֵּל כֵּלָּלוֹ יֵשׁ לוֹ מַלְכוּת לִכֵּן כִּתִּיב הוֹד וְהַחֹדֶר לְכַסֵּת עֵבֶר
כּוֹעֵד

הלכות רחליבוב לח"ע

הלכות הוא שר שג תורה נקראת לקח טוב לייבוב גילי שם של עב' לקח

הוא הדיבור ליבוב הוא הקירוב לבגדתי אחותי כלה וסמך אבל כבוד לפי כשמואל הק' הכבוד שלו אזי יודעים המלאכים והכנאים מהוך הליבוב והדיבור מה הוא מדבר להם לנצחית הדיבור אבל הליבוב קרוב שהק' מקרב לבדיק' לעוסקים בתורה כדאמ' בשוח' טוב אמ' מר היינו מרי' שמיא ששעיה ששכי תח' מתפקין הק' מאי עביהם ומראה להם טעמי תורה והרי מקרב עבמו שש מר אותיות רס ה"ק שהוא רס וכישא שג' כל המקום אשר אוביר שמי וכו' הרי הק' תדיר אבל העוסקים בתור' וכל העוסק בתורה הדי הוא לוקח הק' שג' ויקחו לי תרומה משה למד מ' יום תורה מיד אל הק' ויקחו לי תרומה משמע שכן אמר הק' לישראל שתעסקו בתורה ויקחו לי ככלומר אותי שאני אהיה אצלם בכל שעה וזהו הליבוב והלקח כל שעה ד"א ויקחו לי תרומה גי' מ' למד תורה מ' יום ומ' לילה אז אמר הק' אמור להם שיקיימוה גמורה שלמדת כלי ויקחו לי עב"ל מנחת

המלוכה רחמיבוב לח"ע

סמך התלובה אצל הליבוב לפי שכן הלב

ברוך האדם לידע ולחשוב היאך מלכותו של הק' וסמך התמסלה לתלובה לסדר אלשא ביתא דר' עקיב' שכל האותיות הם בשמים והמלאכים ככראים בדמות האותיות ועומדים לפני כהא הכבוד וכשעליה מ' מ' כרהב' פמליא של מעלה הם היינו מלכות וממשלה לכן אמר דוד ע'ה מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך וכן לפי שידע דוד עבין שלמעלה היאך היא ובספר יצירה פרק ראשון כמו ש שהשלהבת הולכת סביב הנחל ואינה זזה הימנה כך אדם אם יחשוב שהיא מחשבתו קשורה עם לבו ואם יושט וחושב על מלך הק' קודם שאנו אותרי' י' מלך י' מלך י' יתלך שאין זה פסוק בשום מקום ודין היה לומר **מלך מלך** ועתה יחשוב על מה מלך והלא לא היתה שום בריה בעולם אז יש לך למצוב מחשבתך בלב כמו שהשלהבת ולומר כמו שהוא מלך עתה כך היה מלך לכן כתוב בתחלה מלך מלך ואם יאמר האדם כהי שמלך עתה על מי מלך הלא א"ה יש להם מלכות לכן א' אמר י' מלך' כמו שמתחילה מלך ואם יאמר מלך מלך עתה וכשהעולם כלה בת' יתלך לכן אמר י' יתלך לעולם ועד ועב"ל מלכותך מלכות כל עולמים כבוד מלכותך יאמר' להודיע לבני האדם גבורתו מלכותך מלכות כל עולמים למפרע מלך ומלכו הראשון קצור באחרון ואחרון בראשון כמו כן יש בג' פסוקים וישע ויבא ויש בתחלה כסדר מראש לבסוף ויבא יובא מסוף תיבא ויט' יובא למפרע מאמצע התיבא כלומר כמו שהיה מלך בתחלה כן היה ויהיה ועוד המלוכה והממשלה יש כשרודם יש לו מלכות ואין לו ממשלה וכן להפך אבל הק' יש לו מלוכה וממשלה עב"ל

חזרי רחמיבוב לח"ע

הכוי בני' אדוני והוא אותיות דא יין פי' אחד והכנח גי' כנכניה שם הממוכ

ע' הכנחין עב' פי' הק' הכוי והכנח סתך אבל התלובה והממשלה שמתוך מלכו וממשלתו מראה כוי שלו וזה ה' בשמים הכין כסאו ומלכותו ככל משלה לפי שהעמיד כסאו

כסאו על ד' גאים זהו ביסד השיטתו כפי אריה כפי כשר כפי שור ופני אדם
כמו שאח"ל שור בנהמה אריה בחיה כשר בעוף אדם על כולן ויש שיש לו כיו
ואין לו כנחון ויש להפך אבל הק' יש לו שניהם

הסגרי והשגב ל"ח ע

הסגרי וג' מטטרין עם ג' אותיות דין ו
חש"ס' כי שתי בקרנו הסגרי והשגב כמך אבל כיו ונכחון לומר איננו כנשר ודס
שהוא בלה בכחיות ואין בלה בזקנות וכשהוא בלה בכחיות חש כחו בזקנות אבל
הק' אינו כן כי אין בו שינוי בחיות או זקנות וכחו לא יסיר ממנו שכל אלה הוא
ל' לא שנית כלל הסגרי והשגב כמו שכל' הן כל ישיב ככחו זהו הסגרי לחי עלמני
וכן השגב מי כמורו מורה שמורה לחטאים שיתודלפכו מה שאין כן במלך כשר ו
ג' אם יודה יתחייב במשפט והק' אות' מוד' זעזע ירוחם לכך הסגרי והשגב אבל כיו ונכח
לפי שאות' גדולתו של הק' בריך אתה לומר
עבוננו אבל גדולה והיינו כמו שאח"ל כלל

פזים שאתה מוכא גדולתו אתה מוכא עבוננו כי בו עכוה וגדולה ורמז כן
גבי מרע"ה כתיב והאיש משה עביו מאד ולכך סמך עמוה אבל גדולה שגדולה
עכוה לשני הק' מי שאינו משיב על עליוכו והנה הוא כוד כבוד ועכוה העו
ועבוה שמראה כבודו כפי רגוה העוה הוא לסין רוחב ועבות' ככ יכול שמראה כ
כבודו כפי רחבו ועביו חש"ה' עבו עו לאלהים ואורך כבוד גדולתו אשר לו רלו א
אלהים רבנות פרסאות חש"ה' גדול אדוכיו ור"ב ב"ח נג' ר"ל וכל פרסה ופרס'
שלנו יש ל' מילין ופרסה שלו כפ"ס היינו כל פרסה ח' מילין היינו ח' אלפים
אותות על ח' אלפים אותות וכבוד זה יש בפרסה שלו יו' אלפים אותות וד' זרעות
כאמ' על אמה שלו ואמר הכתוב זרית בשנים תכן וכמכא ל' זרעות הן ד' ע
עלמות וכמכא זרית שלו ז' אותות ויש כ' ריבוא עלמות חוץ מעולם הזה שהם
גדול' מזו העולם נכפלים הרי כ"ד עלמות של ד' זרעות מהק' ועל זה נאמ'
באלפא בית' דר' עקיבא א"ר ישמעאל אבי ועקיבא עריבים בדבר הזה שכן הוא
גדול כבודו אבל כשיעור נבחו אין סוף זהו שכל וסכינת עיוו בנהי ערומים
אבל אורך ורוחב כדמה לפני הנראה כדי לשבר האוזן אבל באמת אין חקר לו ו
ומה דמות תערכו העו ג' למח זה העצרה ג' אדריגון משניע עצרה לראש

חברות והפאר ל"ח ע

פאר שס של כתר לפי שזכרנו
עמו פדות וישעיה אמר שלחני
ל' לנשר עביוס בארץ ואמר לפני בנידי תגארתך לנפירת תפארה כלות' שיפדה א
אותה תן הנלות והפאר סמך אבל פדות כפיכול שיחזיר הפאר שלו כשיהיה פדות
לעמו פאר הוא מלבוש כדאמ' במדרש אבכר בשעה שאמרו ישראל! אז ישר אז
ה' יסורו והיה כו כל אותיות שבהורה ובו היה מפאר מאד מאד וישעת חרבן
קריאותו שכל כינע אמתו בוע שורפיון ד' דיה ועמיד הקכ"ה להחזיר אותו פאר עכ"ל
הרי השדות והפאר לח"ע ויש גורס' השדות והפלא ולמעלה העו והעמר' וחילוק בין
כתר לעצור שבערה מפערו כולו כמו עצרו לדוד אבל הכתר אין כל

חצבי וחצרק לח'ע

והנדק גי' מל'ק ה'ה' שמות של עב' ל'ה לעטרת נבי ולנצירת תפארה וסמך

אנל פאר לפ ששיך נבי אנל פאר וזה שמעני מן הפסוק נבי לנדיק נבי נא'ת כ"ש השם לפי שסנדלפין המלאך מזכיר את השם נשעה שהכתר עלה והנדק שייך אל אל הנבי שכל נבי לנדיק

חקריאח וחקרשח לח'ע

חקריאה גי' כא"ש ר"ת כרובים אופני שרפים והקדושה גי' כה"פ

שם של עב' כל הנשמה תהלל'ה לפי שאת הנבי והנדק שייך למו הקריא כמו וקרא זה אל זה ואמר קדוש והיא הפרשות הקדושה שכל והתקדשת והיית' קדוש פרושי מעריות ולכן המלאכי בקראים קדושים לפי שהם נפרשים מכל טומאת והק' הוא פרוש ובנדל מכל טומא' ויש לו שני מלאכים אנל הכריות דכתיב הכה אנכי שולח מלאך וכתיב כתריו כי ילך מלאכי לפניך הרי שני מלאכים לפניך שבירחים וטסים בעולם ואינם יכולים לומר שירה עד שיטנלו בנהר דיכור שם' טבילות ואח' בודקים אותם באש לבנה ופ' כדי שלא יהא מריח מבוק נבי שהיה אנלם כך כאמר במעשה מרכבה ועוד ישנו כ' מלאכים זה למעלה מראשין עד שמגיע ל' לשמים חש"ה כי שף השמים יולך הקול ובעל כנפים יגיד דבר זה מלאך העליון מניד ומשמיע הקול למעלה דין לזכות בין לחובה ואין ראיה להשמיע קולם כי אם עד שיטנלו ככל

חרון וחרומות לח'ע

חרון גי' ריאל הוא מורו החיו והמלאכי לומר שירה לפי שאת קדוש אנל רון ד

דהצו ריבה כי לאחר קדושה ריבה שכל חרון יחד כוכבי בוקר ויריע כל נבי אלהי וכתיב ותעזר הריב והרוממו' כלומר הכבוד מתרומם שכל רוממו' י' אלהיו מי תרומם והיאך אלא כשתשפח' אותם או מתרומם לכך שייך הרוממות אנל חרון וריבה הוא שיש למלאכים תובים וכיכורו' וכל כלי שיר שהיו לדוד ע"ה שהוא למד הכל מן המלאכים והרועז בשחקים נבי תכ"ח הרי כמנין תכ"ח רננו וכיתו' מלאכים בכלי שירים תרננים להק' והני איתא באלכא ביתא דר' עקיבא לכך סמך חרון אנל הרוממות

חשיר וחשבח לח'ע

לפי שאת חרון שייך לומר שיר אנל ריב מתוך השי' מספר הכס כמו שכל אשר לי כי גאה גאה

וכן ותשר דבור ומתוך השיר הזה מספר הכס שעשה הק' וכן גני דוד וידבר דוד דברי השירה הזאת אשר הביא אותו וכו' השיר והשבח שמתוך השי' וכל השבח

החחילה וההפארה לח'ע

לשון החלול מעל שאין למעל' כמו שכל באבש'ם להלל מאד לפי שהוא הים

משוכח מכל'ם שלא היה כמותו וכן ויכללו אות' אל כרע' לכך כמך התהל' אנל השבח שהתהל' מעל' משבח' לשון הבסוק לתהל' לשכ ולתפאר' שראל אשר נך אתפא' התפאר' היא דבר יש לו לאדם זה ואין לאחר אלא הק' יש תפאר' גדול שאין כרי' יכול להתפא' ולהדמו' השם ענין הא' ממשתי' כי לו לבד התפאר' והגדול' והרוממו' ואילו כינו מלא שיר כיס אין אנו יכולין להסד אצת מלאך אל' אלפים וכו' חרון הוא ולעולמי עד סליך כאשר מנאטי

זכנה אחי אחר השיט מבורר לומר עליחות וקבלת הראי' בשתיצית לומר יג' פ
פעמי' ויערר כנגד יג' מדות

מורבבי ויערר' על פניו ויקרא פ' דר' א' ר' יוחנן ויתכן אילעלא מקרא
כתב אי איפשר לאומרו תלמד שנתעטף בשליח כיבור והרא'

למטה סדר' תכלה א"ל כל זמן שישראל חוטאן יעשו כסדר הזה ואני מוחל להם
י' אני הוא קודם שיחטא האדם ואני הוא לאחר שיחטא

האדם ויעשה תשובה אל רחום ורחמן אמר רב יודא' ברית
ברותה ל"ג מדות שאין חזרות ריקה שכ' הכה אכני כורת

ברית ע"ל ברית ברותה אם יזכרו ישראל בתפלתם
אין חזרות ריקה ע"ל רש'

אירצו הבורר תלמד שנתעטף הק' באותו טלית לבנה שנתעטף
בגדייתו של עולם שעליה נאמר עטמה אור כשלמ'

שההיק מסוף העולם עד בוטו וקילו כולם אצות ברכה ושפע קדושה וכשהוא
מתעטף באותו טלית שהוא מקום ליכון של ישראל מטה כלפי חבד ורחמים ומוחל

לישראל שכ' לי אלהינו הקדושים והשליחות י' אני הוא קודם שיחטא וכו'
התאמר הוסיף עמוק שב' תכלה יג' מדות וכבר סיפר סדר גדול בביאור על דרך

הקלה החכם רבי אשר בר' אברהם בר דוד זכ"ל והוא חרד חרדה גדולה ויגע
בהם יגיעה גדולה ושם יתבאר התענין בהם ואני לא מלאכי לבי להאריך בהם

אמנם אודיעך כוונתו להעמיד כל יג' מדות בג' כפירות העליונות שהם אבות
לי' כפירות ואשתמיטת' ההוא נברא דבר כל שאל לרבי האי גאון ש"ג מדות ש

שמענו יג' כפירות לא שמענו אם ג' מדות לחוד וי"ג לחוד והוא השני בל"ן ה
קודם וחמתו הגדולה כרתום עתיקים ודברים מעשים לא יביעם רק המשכילים

המקובלים אע"י שאיני ראוי לכל כבודם ולהתכנות בקהלם אכתוב לך ברומה ה
העולה מדבריו והוא שהכל דבר אחד הוא אלא שהשליש פועלים והעשר נפעלות

והרמב"ן ז"ל כראה מתוך דבריו בפירוש התורה שהיא כמשך אחר דעת הגאון ז"ל
בענין העשרה שג' פועלות אלא שאין כראה מתוך דבריו כל עשר וקשה בעיני

בכל מקום אנו מוכיאי' יג' מדות וראוי לדרוש ולחקר עליהן ועדיין שאלה שנקות'
עמדת' יג' שמענו יג' כפירות לא שמענו אכן דריכין אנו לגאון ז"ל ואני בעיני קבלתי

מרבנותי שהג' הם למטה אצליות אחד קדוש משהרשין ומהענין בעשר כפירות
בסא הכבוד ומתאחד' הם וקבלתי שמותם והן כחבדן משמות בסא הכבוד ואין

לו רשות לבאר יותר אלא שאני אומ' ל' קוור דעתי שגאון דברי הרמב"ן ל' ג'
דבר שמוצת זולמנות ומשחכל בספרי כמאמרם אני הוא קודם שחטא ואני לאחר

כשחטא ויעשה תשובה וכבר אמרו שהתשובה קדמה לעולם והוא סוד עמוק עכ"ל
ח"ל מן ויערר עד זכרה השמות הכהיכה והקריאה בג' ברית

רוקח ברותה לשלש עשרה מדות שאין חזרות ריקה עכ"ל הרקל"ט
עאריך לא הבאתיו והגיוני אחריו כדל לקורא אותם ודריכי' ביאור
לביאור ואני העליתי דעת רבי' בחיי :

עט

תב

בתר

אל

הר

הר

נרשא

ורב חסר

רחם

רפשע

ראבות

רחנז

ארך אפים גרצחסר לאלפי והטא רנקה

זהו קבלת הרמ"ן ורבינו בחי מביאו בדף קל"ח ב' כי תשא ח"ל דעת הרמ"ק
צ"ג מדות כי השם הראשון הוא אל עליון השני ית"ש השלישי ע"ט ושלשום השם
שמות הענמו ואחרי כן מדות רחום וחכין ארך הם ג' תלויים בכל"ע לכך לא אמ'
מרחם מחכין כי הוא עגם פועל בת"ש תלוי רב חסד ואמת כבוד חסד כושא עין
ושפע וחטאה ונקה תלוי בע' וידוע כי יש בין השם הראשון לשני פסוק וכל מי
שלא יפסיק עתה ליתן הדיון עכ"ל. וכאמנה אין בידי ספר הברית אשר חסר זה
הנאון מהרר"ל נכחין מפראנ' בהסכמתו הביא כל הדיעות ועד עונה ועמד ב
בתוכה והשאיר אחריו ברכה האנדה אומ' כבר תיקנתי להם סדר קרבות מהם
ר"ל כבר הלא מימי אברהם עדיין לא כיתקנ' סדר קרבות אלא כך אמ' לו כבר נת
קידמתי רפואה קודם למכה בזמן שקורין בה כאלו הקריבו לפני ואני מחול בנו
האנדה ידקדק כל אדם כל יום לסדר הקרבות שכייתמדין פ' וידבר וכן משכח
איהו מקומן כל משנה וזכנ' כל אחד לפי מקומה חטאת עולה שלמים ידקדק
בה כאלו הקריבום וכן בפ' אחרי סדר עבודה וכן פ' בעשור לחדש כאשר יפ
פירשתי לעיל. וסדר עבודה כהנו באשכ"ח אמר כח

מהררל

הקשה בסליחה לאין אשא ראש טרייתן פילון וכיפור נשון המשנה
שעור הנעשה בחור וי"ה מכפר ונאותה סליחה הקשה מהר"ל
ח"ל בעלו הפייסות נכוח המוכתר ר"ל שאין גורל בין הכהנים רק כהן גדול הם
הים עובד גזלו כל היום מה שאין כן בשאר ימות השנה כדאיתא פ"ק דיומא במשכ'
אמ' להם הממונה הקשה על פיוט דאמ"ן כח ח"ל עלנו יתרוס דסן בפייס ד
ראשון כמנא סהים גורל בתרומת הדסן ככהן הדיוט אשר ויתירן הוא מהר"ל
דפ"י דסליחה לאין אשא ראש כריבא תו ריש פ"ק דיומא דתרומת הדסן יפ
עשייה ככהן הדיוט ואין להקשות אשאי נקט פייסות משמע שאר עבודות כמי
ותירן דנקט כסדר התנא דפרק אחר להם הממונה וכל"ל דפשי' להעבודה ב
ככהן גדול ולא בהדיוט אבל הוא יכול להרשות אחר במקומו בתרומת הדסן או
לעבודות אחרות או כאלו כהן גדול סגן דאשתקד

בסדר

עבודה אחר מהר"ל מוריק וקטיר ומטיב ולא 'בגירס' ס
הסברים מקטיר ומטיב וזרק אנא השם חסאתי עותי פ
פשעתי כפר בא לחטאים ולשכחות פושעים ואמ' מהר"ל דאין נותר אלא השם
כשכ כפר בא סליח בא מתחל בא דמשמע שיהיה פרק אחר להם הממונה אומר
ובק' אנא השם כפר בא ולא נותר הכבוד והטא מפרש יקבלת כיבוד
מנוקד נע

בְּיָמֵינוּ כִּי מִי יִזְחַק שֶׁ-אֵל חוֹלֵם קִמָּץ הוֹרֵיטִים שֶׁמֻּסָּף תַּחֲלָה וְסוֹף רִיק
 אֲשֶׁל אֱלֹמֶה כֹּלֹו וְתַעֲרֹב כְּמוֹסָף וְכִנְעֵלָה כְּכִלְיָה אֲכֹפֶה לְחִיב וְהַ כְּדוּיָן
 עַם לְהַתְיַפֵּס אֶתְהַרֵּל דְּרָשִׁי כְּרוֹק אֶת לֵהֶם הַמְמוּנָה הַכְדוּיָן הוּא פֶשֶׁתִּן הָאֵל
 מֵאַרְץ הַכְדוּיָן אֶרֶץ כִּיֹּם דְּמֵרִנְתִּין הִיכְדוּן הִיפֶךְ כּוֹשִׁי עִירוֹ אֶתְהַרֵּל שֶׁהָאֵל
 אִיכְדוּיָן עֵיד הַקֶּשֶׁה מֵהַר רִיל בְּאוֹתָהּ כָּל חָה דְּאֲכֹפֶה חֹל כָּל יוֹם כִּיֹּסוֹר נַעֲיֹד
 עִמָּנוּ אֵל בְּקִרּוֹת הַגִּבּוֹר נִתְמַלֵּאת הַעֲזָרָה מִיִּשְׂרָאֵל וְהָאֶמְרִי שְׁלֹהִי פִּיךְ דְּכִנֵּי רִנְלִים
 נִתְמַלֵּא הַעֲזָרָה בְּקִרּוֹת הַגִּבּוֹר וְכִיָּה מַחֲמוֹת וְתִרְץ מֵהַר רִיל דְּהַרְסֵי רִיל לֹא הִיחָה שֶׁעַתָּה
 הַגִּבּוֹר מַנְעִה עַד שֶׁנִּתְמַלֵּאת הַעֲזָרָה מֵאִשׁוֹכְ שֶׁהִיוּ מִקְדִּימָן לֹא יִקְדֹּשׁ קִרְוֵה הַגִּבּוֹר
 זֶלֶ הַדְּיוֹט נִרְאֶה דִּמָּה שְׁאֵמֶר כָּל יוֹם כִּיֹּסוֹר נַעֲיֹד עִמָּנוּ אֵל רִיל הַרְנִלִים בְּקִרְוֵהִים
 יוֹם הַכִּיֹּסוֹרִים כִּי כֹלֵם בְּאִישׁ לִגְבֹּר עַל טוֹמְאָת מִקְדֵּשׁ וּקְדִשׁוֹ פִּיךְ דְּשִׁנְעִיָּה אֶמְרִי
 לְחִיבִי קֹאמֶר שְׁלֹהִי פִּיךְ דְּיוֹמָא בְּרִנְלִים נִתְמַלֵּאת הַעֲזָרָה בְּקִרְוֵה הַגִּבּוֹר לִפִּי שֶׁהִיוּ לִ
 לֵהֶם קִרְוֵהִים הָרִיִּה אֵל-כִּי מֵאִשׁוֹכְ חוֹלֶשֶׁה דְּכִנֵּי בָּאוּ דְּיוֹקָה מַחֲמוֹת אֵל-כִּי
 רִשְׁאִים הִיוּ לֹא בְּקִרְוֵה הַגִּבּוֹר אֲךָ לֹא עָשׂוּ כֵּן לַעֲשִׂים מֵאִשׁוֹכְ חוֹלֶשֶׁה דְּכִנֵּי אֵל-כִּי
 בְּרִנְלִים לַעֲשׂוֹם הִיוּ בְּאִשׁ בְּקִרְוֵה הַגִּבּוֹר דְּעִנְיָהִם כְּשֶׁהָרִיִּה בְּאִשְׁרֵיהֶם אֵל-כִּי
 בְּרִשְׁאִיָּה אֵלֵּךְ הַשֶּׁם וְכַשְׂכִּיָּה אֵלֵּךְ הַשֶּׁם וְכִי הָאֵל גִּבּוֹר לֹא נִלְשִׁין הוּא הִיִּת
 אֲמֵר אֵלֵּךְ שֶׁ שֶׁל בְּ"כִי אֲבוֹהִיב וְעִדְיָן מִנּוּי הוּא בִּישְׁתִּיה וְקִדְלָה וְיִיִּי הוּא לִחֲנֻתִים
 וְכֵן כְּשֶׁהִיָּה אֲמֵר לִכְנִי תִּגְהַרְוֵה הִיָּה אֲמֵר שֶׁ הַמִּפְרָשׁ וְהַרְאֵשׁ כְּלִיִּי דִּלֵּא אֵל
 אֲמֵר אֵלֵּךְ שֶׁ שֶׁל הוּא לִיִּכְיִן בְּגֵשׁ וְהָאֵל הַבְּקִרָא שֶׁ הַמִּכְרֹשׁ עֵינִי שֶׁ שֶׁ
 בְּרִשְׁאִיָּה אֵלֵּךְ הַשֶּׁם הוּא שֶׁ שֶׁל הוּיָה בְּקִרְוֵה מִ'הָ וְכִיָּה בְּגֵשׁ שֶׁ הִיִּכְוֵה הַשֶּׁם
 וְכִיָּה אֲמֵר עִירֹב וְהִיָּה אֵלֵּךְ הַשֶּׁם שֶׁ שֶׁ שֶׁל הוּיָה בְּגֵשׁ שֶׁ שֶׁ שֶׁל עִיִּי שִׁיחַ
 רַחֲמִים עַם גִּבּוֹרָה דְּהִיִּכְוֵה עַם מִ'כֵּן לִכְוִיִּן אֵלֵּךְ הַרְחֵמְךָ יְיָ וְגִלְגֻּתִּי מִתַּח יִתֵּן קִרְוֵה
 שֶׁטֶן : עֵינִי הַהוּאֵה כִּתְּבֵה

רְבִינָא כִּחִי חֹל כִּי אַחֲרֵי עַל פִּי הַכְּשֹׁרֶת קִדְמָה וְלִבִּי הַכְּשֹׁרֶת
 יוֹם שֶׁזֶע פִּעְתִּים הִיוּ הַכּוֹחֹת כִּיָּה שִׁמְכָה אֶחָת לַמַּעֲלָה
 וְשֶׁזֶע לַמַּטָּה וְכִיָּה אֶרְמַח לֶךְ אֶחָת לַמַּעֲלָה כְּכַד מַעֲלָה הַעֲלִינָה כִּיָּה הַכּוֹלֵלֶת
 עִמָּה הַכִּמָּה וְכִיָּה וְשֶׁזֶע לַמַּטָּה הַשִּׁמְכָה עַכְ"ל וְכַנֵּס אֲמֵר וְכֵן הִיָּה מִיָּה אֵל
 אֶחָת אֶחָת וְאֶחָת אֶחָת וְשֶׁלֶם אֶחָת וְאֶרְבַּע אֶחָת וְהַשֶּׁם אֶחָת וְשֶׁ
 אֶחָת וְשֶׁזֶע אֶחָת הַרְאֵשׁוֹ הוּא הַשֶּׁלֶם פְּלִינִיָּה וְכַשְׂאֲמֵר אֶחָת וְאֶחָת פִּיִּי עֲלִינָה וְאֶחָת
 מַחֲלֵת הַשִּׁמְכָה הִיא הַגְּדוֹלָה וְכֵן כֹּלֵן עַד הַסּוֹף עַכְ"ל כְּמוֹסָף אֲמֵרִי הַכְּנִיעֵה
 בְּעִשְׂרִי וְשֶׁזֶע פִּיִּי הוּא אִישׁ מִלְחָמָה חֲלָהִים יִהְיֶה שְׁדִי וְיִשׁ בְּרִין כִּי אִתִּיּוֹת בְּמִלְחָמָה
 "אֵלֵךְ" לֵמֵד "הָאֵל מֵסִי" יוֹד "הָאֵל שִׁין" דִּלֵּת "יוֹד" כֵּן מִנְחָה שֶׁשִּׁמְכָה מִפִּי הִי
 הַקּוֹל שֶׁלִּיכּוֹיָא לִכְךָ נִקְטַ הַכְּנִיעֵה בִּלְשׁוֹן יִסּוֹד וְאַחֵר מִפִּילֵת מוֹסָף פִּי
 קוֹרֵן בִּפְ עִרְוֹת כְּמִכְהָה תוֹ כְּרוֹק כְּנִי הַעֲרִי לִפִּי שֶׁהַגִּשִּׁים מִקּוֹשְׁטוֹת כְּשֶׁזֶע
 כְּכֹד הַיּוֹם לִפִּיךָ בְּרִיכִין לְהַזְכִּיר וְהַמְדַּרְשׁ יִשׁ שִׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂין רַחֲמֵי לִהְיֶה כֶּשֶׁם שֶׁל
 לֹא לִגְלוֹת עִירוֹה יִכְךָ לֹא תִגְלֶה עִירוֹתָהּ בְּעוֹנוֹתָהּ עַכְ"ל דִּף לֹא עוֹד פִּיִּי אֵל
 אַחֵר הַכְּנִיעֵה בְּעִשְׂרִים וְשֶׁזֶע : פִּי הַשֶּׁם שֶׁל ד' עוֹלָה כִּיָּה וְהַקְרִיָּה הִרִי כִיָּה עוֹד
 פִּיִּי שֶׁ שֶׁל יִהְיֶה וְשִׁיחַדוֹ שִׁיחַן אֲךָ בְּמִקְוֵה לֵךְ דֹּאֵה יִשְׁוֹ כֶּשֶׁם שֶׁל ד' תְּכִיר אֵל מִזֶּה וְכִיָּה
 וְעֵלֹו יִשְׁאֵר כָּל שֶׁ הָאֵל הוּא כִיָּה הִרִי כִיָּה עַל מִנְחָה וְאֶחָת מִתְמַלֵּן מִכְהָה
 וְכִיָּה

והתפללן כההיא דתניא אור יום הכיפורים מתפללן ומתודה בשחרית ו' ומתודה
במוסף ו' ומתודה במנחה ו' ומתודה בערב ו' ומתודה בכל ה' וידוין ה' ו'
חומשי תורה ה' ו' ברכות הם ל' אלו תכריכן לזריכו שיסכים ויארה עם ל' מ'
תיימיכים ומליכי ישר ואלו יהיה הרוכ אחרי רבים להטות לטובת ולא לרעה וז'
הוידוין כנגד ה' חושין כן מה שחטא "בראיה" ושמיעה וריח "מישש" והעפעפ'
ועל כולם נריך להתכונן ולהתודו' והם חמש טעמות של נהן גדול ביום הכיפורים

חפלת נעילה כמו בשחרית וכרינו מי כמוך קדוש ובן
ואז אהרן בחרתנו יעלה ויבא מחל לעינותינו רצה ומורים
ובכל מקום הוא אומר במקום כתיבה התיבה וכתבינו ואמר וחתמינו
והתום נזכר ונחתם והודו יאמר עד ארנה יודע ואז יתחיל
אתה נותן

אתה גותן יד לפושעים וימנע פשוטח
לקבל שבים ותלמידינו יי אלתינו
לחתודות לפניך על כל עונותינו למען נהרל מ
מעשיך ונינו והקבלנו בתשובה שלמה לפניך ב
באשים ובניחוחים למען דברנו ודברנו ביד אשר
אמרתי קיץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחוחי
אשמותינו אתה יודע שאחריתנו רמה ותולעה ל
לכן חרבית סליחתנו מוח אנו מוח חנוני מוח ח
חסדנו מוח צדקנו מוח נמינו מוח שנותנו מוח ב
בהנו מוח גבורותינו מוח נאמור לפניך יי אלתינו ו
ואלחי אבותינו תלא כל הגבורים באין לפניך ואנשי
השם בלא חיו וחבמים בבלי מצע וגבורים בבלי
השכל ב' כל מעשיהם חזק וימיו חנונים הכל ל
לפניך ומוחר האדם מן הבחמה אין בו חבל ח
הכל :

אין א' רמו' לא"ס היא האצטסה המוחלטת ומתכו' לכפש המתעורר ואז' ה' ספילוסופים בקרא' ספן אלהים י' רמו' לחכמה קראוהי העלכופים שכל השועל ו' בן הדברים המתפשטים מן החכמה הנקראת אמונה ונמנה כח השכל והוא א"ל מן כמופה כון פשוטה לפני הנרייה כפופה ואחר התפשטות הוי' פשוטה כיה הכל ה"ל מלשון הכל פיהם והיא האצטסה המוחלטת ר"ל יסוד הכל יתנ' נפי' רוח סן של הנאון מהר"ל ביון טיכנ' מנאנטי

אתה

חברות אנשי מוראש ותבירחה ל
לעמר לפניך בי מי יאמר לה מה

הפעל ואם יצחק מה יתן לה ותתן לנו יי אלתינה ב
באחבה את יום השבת הזה ואת יום חפירות הזה
קץ סליחה ומחילה לכל עונותינה ונשוב לעשות ר
רצונה בלבב שלם ואהבה בנחמיו חרבים רחם עלינה
בי לא תהפוך בה שחת עולם שנאמר ורשע יי ב
בהפוצא קבאהו בחיותו קרוב ונאמר ועוב ר
רשע ברבי ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי ו
וירחבונה ואל אלתינה בי נרבה לסלה ואתה א
אלה סליחותיהם ותגון אנה אפים ורוב חסד ומרבה
לחטיב ורועה אנה בהשובתו של רשעים ואין אתה
חפץ במיתתו שנאמר אמור אליהם הוי' אנני נאם יי א
אלהים אם תפוצ במות הנשע בי אם בשוב רשע
במרביו ותח

ונאמר שובי שובי ממצרים חרעים ולמה ת
במוהו בית ושבאל ונאמר הספץ אהפוצ מיה ר
רשע נאם יי אלהים הלא בשובו ממצרים ותח ל
ונאמר בי לא אהפוצ במות המות נאם יי אלהים ו
ותשיבה ותחי

י אֵתָּה סֶלְחָן לְיִשְׂרָאֵל רַחוּם לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל
א רַחֲמֵיךָ אֵין לָנוּ מִלֵּה מִוֶּחַל וְסִלַּח אֱלֹהִים
אֵתָּה :

הַדְרֹשׁ הַחֲמִישִׁי

מהוה	אני הוא קודם שיהיה
יהוה	אני הוא לאחר שיהיה ויש
אל	מדת הרחמים ואפילו לגוי
רחום	למי שיש לו זכות
רחמן	למי שאין לו זכות
אֶרֶץ אֲפִים	מאריך אף לרשעים אולי ישיבו
ורב חסד	לגויים חסד
ואמת	לשם שם טוב לעושי רצונו
נ צר חסד לאלפים	כשצדק עשה טוב
בישם עין	לעשה בחייו
ושע	המרדיוס להנעים
והמאה	העושים בשגשג
עקה	לשנים

ועבר י' על פניו ויקרא י' י' אל רחום רחמן ארך אפים ורב חסד ואמת נ
כונן חסד לאלפים כיון שיש עין ושם וחטאה ונקמה לא ינקמה כיון שיש אמת כל
על נכס ועל בני נכס על שלמים ועל רשעים עכ"ל תמוהות רבות כי אנו
מתחילין ראשונה המביק ויקרא י' י' אל רחום כונן חסד לאלפים כיון שיש אמת
אמת עד ונקמה ומכאן חסד וחסד אף קושיא ראשונה מתוך ויעבר ויקרא י'
מלמד שנתעבד וקרא י' י' אל ואמר כל זמן שישראל חוטאים עשה כסדר היום
לפיכך אנו מתחילין י' י' אל ואין בידינו להפסיק דכוף כיון ואמת ומה שהפסקו כ
בעורא ככוף כסוף כי היכי שלא ליסתמע ארך אפים ורב חסד ואמת כונן
חסד ואמת לכן שזעפה כעו שיאמר הוא חסד ורחם ורב חסד ואמת
זכ הוא כונן חסד ואמת תהיה מדת אמת ע"כ הפסקו עורא ושיהיה
יועבר חסד תחלת דבר ומה שאנו מהפסקין ונקמה הלא מנאמי 'ורח' בשם
כיון חסד כי י' אנו בכלל מידה כי הם שמות הקודש ואילו כן אל א' ר
מקום ב' וחנן ג' ארך אפים ד' ורב חסד ה' ואמת ו' כונן חסד לאלפים ז'
כיון

יֵשׁא עֵין ה' וַפֶּסַע ט' וַחֲטָאָה י' וַנִּקְהָ יא' וּמִלַּחַת לַעֲשׂוּנוֹ יב' וְלִחְטָאֲתֵינוּ יג'
וַהֲיֵא רֵאִיִּים מִר' אֲמִיתִי בִר' שִׁטְטִיא שְׁעֵשָׁה בְּזִמְתִּין שְׁלוֹ י' אֲזַכְרָה אֱלֹהִי וּמִלַּחַת לַעֲשׂוּנוֹ
לִחְטָאֲתֵינוּ וּמִלַּחַת לַעֲשׂוּנוֹ הִיא י' ב' מִדּוֹ לֹא הִי כִרִּיךְ וּכְלָא' וְאִמְכ' לֹא יִשְׂרוּ דִכְרִיו בְּעֵינֵי
מִרְי הַחֲסִיד כִּי וּבִלְחַת לִטִּין בְּקֶשֶׁה וּרְחוּק מִכְּבוֹד הַמִּדּוֹת וְעַמָּה כְּעָמּוֹ דְּבִרִי הַ
הַרְחוּק שִׁנְתָהּ מִה שִׁנְתָהּ וְיִסְדִּר ר' אֲמִיתִי כְּמִזְמִינוֹ וּמִלַּחַת כְּדִי לְהַשְׁלִים כִּכֹּחַ תְּבוּת
גִּדִּל תִּבְאִי לַפִּנְיָ תִּפְלִיתֵינוּ עַד לֹא חֲטָאֵנוּ וְכָךְ הוּא מְנַכֵּה ה' ה' ב' מִדּוֹת לֹא ג'
רְחוֹס ל' וַחֲסִין ה' אֶרֶךְ אֲפִים ז' וְיִסְדִּר חֲסִיד ח' וְאִתָּה ט' כּוֹנֵן חֲסִיד י' כּוֹשֵׁא
עֵין יא' וַפֶּסַע יב' וַחֲטָאָה וַנִּקְהָ יג' עֲבָל עֲבָל הַרְחוּק
וּבִדְעֵתִי כִי וַנִּקְהָ קִיא אֶשְׁלִשְׁחֹן עֲבָל

וְתִתִּיה עַל כִּפְשִׁי כִי
כִי ר' אֲמִיתִי יוֹכֵל לְסַכּוֹר ה"ג כְּמִדּוֹר מ' עַד וַנִּקְהָ וְעַמָּה שִׁכֵּד וּמִלַּחַת הוּא פ"ד
כִּי דַעַל לְעוֹלָם יוֹסֵד אֶדְכִּי שִׁבְרוֹ ש' מִקִּים וְאִיכָּיִתְכֵּל אֶךְ כִּפִּי ק
קִלֵּת הַזִּמְרִים הַמִּשְׁתִּימִים וְחִלְּלוּ מַלְאָכֵי רוּחַ אֲמִירָא' כִּי לֵךְ לִפְדֵּי עֲשִׂינוּ תְּלוּשָׁה אֶךְ הִיא
וּמִלַּח לַעֲשִׂינוּ לִטִּין בְּקֶשֶׁה יִהְיֶה לִלְשָׁן לְסִימָה וּבִלְחַת לַעֲשִׂינוּ וּכְפִל שִׁיר כִּי לֵךְ לִפְדֵּי עֲשִׂינוּ
תְּלוּשָׁה וּמִלַּח לַעֲשִׂינוּ אֵלָּא וְדִיא הוּא שִׁיךְ לִיג' מִדּוֹת הָאֲחֵרִי וְאִין בְּרִאדִּר לְסִימָה
כּוֹמֵלִית יוֹתֵר מִן הָאֲחֵרִים וְהַשִּׁיךְ יִכְיִין בְּתִיבֵי וּמִלַּחַת לַעֲשִׂינוּ וְלִחְטָאֲתֵינוּ וּמִלַּחַת
וְכִשְׁחֹא אֲתֵר וְיַעֲרִי עַל פִּנּוֹ וְיִקְרֵא יִכְיִין וְיַעֲרִי אֲתֵינוּ עַל רִי' א'
אֲתֵינוּ הֵם חֲסִיד אֲבֵרָה יִצְחָר וְעַמָּה מִדֵּת חֲסִיד עַל פִּנּוֹ שֶׁל זֶעֶם כ'
כִּשְׁחֹא דִאֲתֵר יִהְיֶה רִבּוֹן שִׁינּוֹ רִחֲשִׁיךְ עַל כְּעַבְדֵּךְ וְתִתְנַהֵג עִם כִּיךְ כְּחֲסִיד
י' א' ר' ו' א' וְח' כֵּלָּא כְּעַל וְחֲטָאָה וַנִּקְהָ הֵם יח תְּבוּת יח עֲלִימָה
כִּי לִי־שֶׁמֶט' בְּדִק' יח שֶׁלֶם עֲשִׂיהַּ מִדּוֹת אִית' ר' ת' דְּשִׁנִּי שְׁמוֹת הָרִאשׁוֹנִי הֵם
שְׁנֵי מִדּוֹת כְּדִאֲתֵר הֵם אִתִּי קוֹדֵם שִׁחְטָא וְאִתִּי הוּא לְאַחֵר שִׁחְטָא אֵם יִשׁוֹת ה'
מִדֵּת רַחֲמִים הוּא וְלֹא כֹלֵאִים שֶׁהוּא מִדֵּת הַדִּין עֵין וַפֶּסַע וְחֲטָאָה וַנִּקְהָ הֵם
ד' מִדּוֹת דְּעִיבּוֹת אֵילֵי הַזִּמְרִים הַפְּשָׁעִים אֵילֵי הַמִּרְדִּים וְחֲטָא אֵילֵי הַשְּׁנִינּוֹת
וְתִתְנַהֵג עִתִּירִים דְּרִבּוּנוֹ כִּכִּים אֵינוּ מְנַכֵּה שֶׁם הָרִאשׁוֹן שִׁשׁ פְּשִׁיךְ בֵּין שְׁנֵי ה'
הַשְּׁנִינּוֹת מִשּׁוֹם דְּהִנִּי קִרָא הַקִּבֵּל' שְׁמִי י' קִרָא ה' רְחוֹס וַחֲסִין וְכּוֹנֵן חֲסִיד ל'
לְאַלְפִים מְנַכֵּה שְׁמִי מִדּוֹת דְּכּוֹנֵן חֲסִיד מִדֵּת אִתָּה וְלְאַלְפִים מִדֵּת אֲחֵרַת שְׁמִי
עוֹבֵה מִרְדֵּי ה' מֵאֹת עַל כּוֹרְעוֹת דֹּחַ לְאַלְפִים חֵה לְחַמֵּשׁ מֵאֹת עֲבָל
עֲבָל וְתִתִּיה בְּאִשְׁרֵי לֹא כְּדִירָא כֵּלָּל דְּלִמָּה לִי לְמִיכְתֵּב וְיִקְרֵא י' הֵא כְּתִיב
וְיַעֲרִי עַל פִּנּוֹ וְעַלֵּה קִיא וְיִקְרֵא וְעַמָּה לֹא לְהַזְכִּיר הֵם אֲחֵרִי וְיִקְרֵא וְעַד כ'
כּוֹנֵן חֲסִיד לְאַלְפִים אֵינוֹ מְנַכֵּה דִאֲשִׁילוֹ הַרְפֵּת הוּא כּוֹנֵן עַד רַחֲמִים וְכֵלָּא ה'
הַיְדוּת מִדּוֹת וְיִתְרוֹ הֵם וְלִדְבָרֵי הַבִּיאָן הִיא לֹא לְחִיץ לְאֵתֵר וְיַעֲרִי עַל פִּנּוֹ וְיִקְרֵא י'
לִקְהֵל לְהַתְחִיל י' ל' רְחוֹס עֲבָל דִּק' ל'ט' וְכֵלָּא הַעֲלִיָּה הַיְדוּת וְהַחֲזִין יְכוֹנֵנוּ כִּלְשָׁם
בְּקֶשֶׁה הַשְׁלִימָה יִהְיֶה רִבּוֹן שִׁחְבָּל בְּרַחֲמִים וּבְרִבּוֹן סִדֵּר תִּפְלִיתֵינוּ יג' מִדּוֹת
נְנוֹ שֶׁהַיְדוּת מְרַעֵה בִיָּה כְּשֶׁהוּא כְּעַבֵּד וְכִתִּיב כִּי כִיּוֹס הוּא יִכְפֹּר ו'
וְחִיִּים וַנִּקְה לְשִׁימָה וְאֵל כֹּל אֶדְכִּי יִשׁוֹב אֵל לְבוֹ הַשּׁוֹבָה וְהַרְעָה וְיִתְחַלֵּל ל'
לֵל כְּדִרְשׁוֹ ז' לְמִי כּוֹשֵׁא עֵין לְמִי שְׁעִיבֵר עַל פֶּסַע וְכִשְׁחֹא וְיִכְפִּיק ו'
וְכּוֹנֵן אִתָּה י' קוֹדֵם שִׁחְטָא וְאִתָּה אֲחֵד וְאִין מִי מוֹחֵה בִידֶךְ לְמַעַן ה' כ'
נִקְרֵא 4 כֵּט

בקרא אחד ויג' מדותיו כולו רחמים רחם עלינו למען אברהם יצחק ויעקב יג'
 אותיות שיהיה רחוק רחל לאה יג' אותיות בזכות התורה בדרשת ב"ג מדות יג'
 עיקרים אבי מאמין באמונה שלמה כי יש בידך הכל ועתה שא כל
 למען עבדך וזכור לנו היום ברית מידת שלא עשירה שאין חזרות ריקם
 במחזור ויערי מלאתי וז"ל ר"ה בקרא יום הדין כמו לת"ש יושב בכסא דין ר"ל
 הפחד ולכך אנו מתפללין המלך המשפט ואנו מתקשין לכל ידיכנו
 במדת פחד אלא ברחמים פי' ת' וענין נ' ספרים כפתחים לפניהם הם חסד
 'פחד' ורחמים חסד לגדיקים פחד לרשעים כינויים רחמים זהו מונע בין
 'חסד' ופחד וכלל הדברים כי המדה אשר מתחזק בה היא כאגלת אלון
 להעלותו וליחדו אליה מכאן אז"ל שכר מנוח מנוח ור"ה הוא בכלל י' ימי
 התשובה רמז ל"ג וי"ה הוא עליון לכל הספירות שהן מתעלין עד יה"ש
 בקראת י'ה לפיכך התפלה לת"ש ונקרא מלאתי כי הת"ש היא י'ה ונקרא ע"כ תש"ן
 על שם שכל המעשיות והכחות שבים אליה וכל השם בתשובה מוחל לו
 עם מדת רחמים לכן אמרו ז"ל במקום שנעלי תשובה עומדין וכו' הנדיקים כ
 כשמתן חזרה אל האמנע ומן האמנע אל יכודה הוא ב"ה אמנם שמעתי
 כי כ"ע בקראת י'ה כי הוא מוחה העונות ובי"ה כחתמין כל הדיכים וימי
 התשובה לכן כל החזר בי ימי תשובה כ"ע הנקרא י'ה מוחל לו עונותיו והוא
 העשירי מלשמה למעלה אלל הספירה השלישי נקרא ב"ה בקראת ר"ה כי היא ראש
 לכל השמים כי ממנה נאגלים כל השמים ר"ל כל היצון ור"ה הוא יום
 הדין והמלך יושב פעם אחת בדין על כסא דין היא הדיכה וזכא דין
 גמורה ולכך בקראת משפט כי משפט הוא קודם שנגזר והוא כנגד י'ה
 וכותבין לו אריכות ימים אם חזר תוך י' ימים והיחוד הוא י' המיוחד וכ"ע מוחל
 ומוחל לעונות שכל אנוני הוא מוחה פשעך למעני זה מאמר הדיכה בעבור שזכית
 וחזרת בתשובה ואני התש"ב הוא כ"ע מוחה פשעך למעני ולכך נקרא משפט
 כי אין מוחה ואין חותם וכן היא בר"ה אין חותמין עד י'ה ולכך י'ה
 התפלל אברהם בעד אבימלך שהיה עומד במשפט ולא כחתם ויכול לבטל ולא
 התפלל בעד פרעה כי כבר כחתם ואין יכול לבטל ע"כ פי' על פי הקבלה
 ובאשר אז"ל שהקב"ה כתבעף כש"ץ והראה למשה ואמר כל זמן שישראל חוטא
 עשה לפני כבודי הנה ואני מוחל ככה ידמה כל אדם וכל ש"ץ למשה ע"ה
 להתפלל על כל אדם ולמחול אף אותם אשר ברחו על כמ"ה מנינו במרים א
 אמר הכתוב ותדבר מרים במשה ויגע אל י' לאמר לו בא רפא בא לה וכו'
 שהוא היה ענין עלוב ולא עלוב ככה יהיה כל אדם ובפרט הש"ץ לא יהיה לו
 טימי בלי ביה ויחינו שאמר הכתוב ותפלתו וכו' ונביים שמנה עשרה ברה
 וי"ה כיתקן לומר היום ולא פחות משבעה רומזים לשבעה העליונים ואחריו א"ס
 בחול ואחריו קדיש ומזמורין כ"ת באח' קורין פ' אחרי והוא סדר עבוד' היום
 וראוי היה לש"ץ הפועל במיכא לקרוא אותה כי התפלל של מוכף כחקק על סדר
 קבועה ואפשר אחרי ש"ץ של יוצר הטיק רבון מ' ראוי לברך אחר' בברכ' ה
 והתור' במי שנירך ובראו לכל ש"ץ ללמד ולחזור סדר העבוד' בפרשה ובפיוט
 יונתם'

ארבעה עשר

בשם"נ כפי אשר תשיג ידו וכל יום שיש בו מוסף בחול קורין ארבעה וכו' חמשה וכו' שש בשבת שבעה ואין פוחתין ואין מוסיפין עליהן:

אריז הכבוד וכו' פרוק הקורא בתרא שכן ראוי להיות בהכרח שלא יפחתו מל' ביום שיש בו מוסף ואין בו ו' ע' לפי שה' כוהנן ככל י ווס שעליהם עמד העלם חזו שאמר הכי כנגד מי כנגד כהנים לוי וישראלים והמבין יבין כודם יתין וישמאל וישראל באמצע וכשיש מוסף נריך לרביע דהיינו מלכות או כו"נ כס' וכו' ע' נריך ה' מצי שמחת עלם הנוספת שהיא ה' האחרונה וכו' ה' שהוא הרחמים נדון נריך ששה רמז ו' קצוות עמוד האמצעי ובשבת שיש בה נפש יתירה קורין שבעה להשלמת הכין ואין לפחות מהן אלא אם רצה ל' להוסיף מוסף שכל המדות הללו כלולות זו בזו ואין להאריך עכ"ל

הענין פרוק בתרא א"ר יעקב בר אחא א"ר אמי אלמלא מעמדו לא נתקיימו שמי וארץ שכל' אלהי כמה אירשכ' את אברה' לפני הק' רבונו של עלם ישמא ישראל חוטאין לפיך ואת' תישה להם כאנשי דור המבול וכאנשי דור הפלגם א"ל קחה לי עולה משולשת א"ל תיכח בזמן שביית המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מה תהא עליהם א"ל כבר תיקנתי להם סדר קרבנות בזמן שקורין בה מעלה אני עליהם כאלו הקריבו לפני ואני מוחל להם עיבותיהם כמעלה הסוד לאברהם אבינו נברית בין הנתינים וכו' עד ודע באמת שעבדיו נעבותינו שאין אנו יכולין להקריב קרבן מפני ה' שגשתלחה במקדש אינו אין הדברים מתקרבין ואין הכפא שלם ואין מעשה בראשית שלם ואין לנו אלא להזכיר סדר פתקרבנות וע"כ תקנו לתר בקרבנות בל יום ובתפלת ר"ח זכרון לנלם יהי' ומה' ע"כ תשועת נפשם מיד שוכא הוא יסוד מיוחד ביום החדש משאר ימות

השנה לפי ששעיר של ראש חדש הוא לכפר על מיטע הירח

שכן אמר בו חטאת לי שלא באמר כן בשאר

הקרבנות עכ"ל אומר

הכבוד :

חושענה למענה אלתיו למענר בוראיה :
למענה גאליה למענר דורשיגה : חושענה
אערור שועי בבית שועי גלית

אערה שועי אסדר תלתי כניתי שועי כניתי ככנסת שכח בית ס
כתבלה : גליתי כנוס * גליתי כה שחשיענו * זכור רחס
זכור לנו זכותי של אברהם : שאמר מרחם משחר' לך טל ילדתי * חן וחסד :
פעשועי כזכותי כמו נמושעשע יונק על חור פסן כיונק כשיל יונק של תבל' קרב' אותי
בצום פשועי דרשתיך בו להושיעי חקשיבך לקול
שועי וקומח ומושיעי זכור ורחם מושיעי חי בן
השעשועי טוב באגה שעי יוהש מושיעי בלה מ
מושיעי לבל עור תרשיע בחר אלהי ישעי נצח
להושיעי שא נא עון רשעי עבור על פשעי צור צדים
מושיעי קבל נא שועי רומם קרן ישעי שרי מ
מושיעי תופיע ותושיעי חוש ענה

אל למושעות בארבע שבעות גשים
בשועות דופקי ערך שעות חוג ש
שעשועות וחידהם משתעשעות זועקב לחשעות
חובי ישועות טפילים בה שעות יורעי בין שעות
בורעיו בשועות לחביון שמועות כופיר נשימועות
גותן השועות גותן השועות ספורות משימועות
עדות משימועות פועל ישועות צדים גושועות ק
קרב ישועות רגש השועות שלש שעות יחיש
להשועות חושענה

אל למושעות כדאמר דאל לנו למושעות כלומר רשע ה'ס לנו למושעות
כדי להגליתו מן הגלות כמו שנכתב : בארבע שבעות אלו הן שבעה
ראשונה כניכול ששבע כנפשו של כשבע לקים כנפשו ששבע כחור' של כשבע ה'
ימינו ואין ימינו אלא תורה כדאמר מיתנו אש דתלמו שלישי כשבעתי כאוס ה' ר
רביעי ינא משי כדקה דבר ולא ישי כ"א בארבע שבעות כמו ד' שבעות כלומר
כמות שעות ה'ס לנו למושעות לשמוע אותם ברחמים באלו ד' שעות של חושע
טא'

תצא שפועלם כידון דהם: גשים כמו ויגש אליהו מתפללך בתרעומת על האומות
בשוועת לשון תרעומת כמו ותעל שועתם תרגום קבלתהון: דופק' שדופקים על
דלתות בית הכנסת כתפילה ערך כמו הישרוך שוועה: הוגי' שלומדי' ה'תור' דכתיב
ואהיה שעשועים יוס יוס: וחידתם תלמידי חכמים שכלתם דברי חכמים וחידותם
שוועת' דתפילה שחשיע' להם עוד אחר להשעות שתרבה אותם כמו ויושע ה' אלי:
חוכי' כמו וחכיתי לה' שמקוים לישועתו: טפלי' כך מחוכרים כך שעות כמו כיום
זהו' ישעיה האדס יודעי בין שעות שידעין להבין בסדר העינו': להבין שמועות
של הלכו' מפיך שכתבו מפי הנבוכה: ו"א יודעי בין שטוס' חכמי ישראל בחשבון השכי'
והשעות כדי לידע קץ הנאולה ולהבין שמועות וכשורות שנסרות כניאוס מפי הק' כס
שנ' כחמו נחמו עמי והרבה מקומות שמדברי' מקץ של נאולה: ספירות השכונ' ש
תקנבים חכמים מתיבא קץ הנאולה: ע"א חשבון הכנשים שמקריבים השבעה ימי
החג על האומות הם משמיעים היום מפי רבי יצחק: ע"א משמיעים לשון קידוש
במו' ושמע שאל דיוק שכל הכה מלכך יבא לך דיוק ונושע: רגש שיהא רגש של ה
בימות באומות העולם כלומר והיה כיום ההוא יהיה תהומות ה' רבה וגו': שלוש
שעות תמהר לישראל שלשה שעות של נאולה דכתיב ויהי לעת ערב יהיה אור:
ו"א ג' שעות הוא שכל' עתה אקום יאמ' ה' עתה ארומם עתה אנשא: והיינו שלש
עיתים של נאולה:

אדם אָנִי חַיִּים בְּרַח בְּהִמּוּחַ גִּלְגַּל וְכוּנָה ד' בְּמִיָּה לְהַבִּיר חֲחִירָא עֲלִיךְ וְנַחֲשֶׁבֶת

בְּצֵאן טַבְחָה וְרִיחָה בִּין מִבְּעֵיסִיָּה חֲבוּקָה וְדִבּוּקָה בְּר' טוֹעֵיָה עֲלֵךְ יְחִירָה לִיחְדָּךְ בְּבוּשָׁה בְּגִלְגַּל לֹו מִרְת' וְרֵאֲתָה מִרְשָׁתָה לְחִי נַחֲנֵנָה לְמַבִּים סוֹבֵלָת סִבְלָה עֵנִיָּה כוֹעֵרָה פִּרְוִיָּה טוֹבִים צֵאן קַבְשִׁים קַחִילוֹת יַעֲסֵב רְשׁוּמִים בְּשִׁימִךְ שׁוֹאֲגִים חֲרִשְׁעֵנָה הַמִּרְבִּים עֲלִיךְ חֲרִשְׁעֵנָה

אבן שְׁחִירָה בֵּית הַבְּחִירָה גִּרְזֵן אֲרֵזֵן רִבִּיר חֲמוּצָנָה

שְׁחִירָה שְׁמִיָּה הַשְׁתֵּת הַשְּׁלֵם וְהִיא תַּחַת הָאֲדָמָה כְּנִית הַמִּקְדָּשׁ וְהִיא הַ
כִּיתָה מִזְבֵּחַ עַל חוּץ כְּשֶׁחָסֵר הַשְּׁלֵם כִּית הַנְּחִירָה: נִמְקוּסֵא
אֲשֶׁר יִחְדָּךְ לִשְׁכָן שְׁמוֹ שֵׁם: גִּרְזֵן אֲרֵזֵן שְׁחִירָה דוּד מֵאֲרוֹכ' הַיְכָלִים: דְּבִיר הַמִּזְבֵּחַ
שֵׁם וְהַכְּנַעֲלָת עַבְדֵּי ה' לִשְׁכָן וְאֵל כְּמִסְקִיָּתוֹ מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שְׁחִירָה לֹו כֵּס קִטְנָה וְהִיא
מִדְּבַר עֵתָה הַמִּזְבֵּחַ כְּשֶׁנִּדְלָה וְנִבְחָה לֹם סִימָנָן אֲמַר אֵין כְּבֹדָה שֶׁל כְּתִי סֵאֲדָר פ'
עִמָּא נִמְרָה־הִים אֵלָא בַּעֲשָׂה לֹם

שׁוֹחִים לְסוּמָמָה עֲרֵנִים לַעֲצֻמָּה פְּרָחִים לַחֲעִימָה
צְמֹחִים לַגִּשְׁמָה קָרוֹם לְזוֹרְמָה רְבִיבִים לְשִׁלְמָה
שְׁתֵּנָה לְרוֹמָמָה הַלּוּיָהּ עַל בְּלִימָה חוֹשֶׁעֵנָה :

בהושעת

אֱלִים בְּלוֹד עֲמָה בְּצִאתָהּ
לְיֵשַׁע עֲמָה בֶן חוֹ כְּחוֹ גִּי

וְאַלְהִים דְּרוּשִׁים לְיֵשַׁע אֱלֹהִים בֶּן חוֹ כְּחוֹ תַמְזוֹן
צְבָאוֹת וְעַמּוֹס מִלְאָכִי צְבָאוֹת בֶּן חוֹ כְּחוֹ זָבִים מִ
מִבֵּית עֲבָדִים הַגּוֹן בְּיָדָם מַעֲבִידִים בֶּן חוֹ כְּחוֹ
טְבוּעִים בְּצוֹל גִּזְרִים יִקְרָה עַמּוֹס מַעֲבִידִים בֶּן חוֹ
כְּחוֹ בְּנֵה מְשׁוֹרְרֵת וַיִּוֹשַׁע לְגֻזְחָה מִצְוִינָתָה וַיִּוֹשַׁע
בֶּן חוֹ כְּחוֹ מִאֲמֹר וְהִרְצֵאתִי אֶהֱבֶם בְּקֹדֶשׁ
וְהִרְצֵאתִי אֶהֱבֶם בֶּן חוֹ כְּחוֹ סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ עֲוֹנוֹתֵי
עֲרֵבָה לַחֲקִית מִזְבֵּחַ בֶּן חוֹ :

וְכֵּן וְכֵּן וְכֵּן כָּל הַיָּקוֹם זֶה קוֹמַתוֹ שֶׁל אֱלֹהִים : עֵינֵי אִשְׁלֵי
לְכִיעֵצֵת שְׂאֵרָן : כְּשֶׁמָּה וְשֶׁמָּה דָּנָר אִחֵר כְּעֵינֵי כְּעֵינֵי שְׂאֵרָן
יִשְׂרָאֵל שְׂאֵמֶר כֹּה וְהִאֲרָךְ תִּמְכַּר הַכְּשָׁמָה שְׂעִיר יִקְנִים שְׂנֵהם לְדוּכִים הַעֲנִיִּים
וְשִׁקְמָה כְּתוּ שִׁקְמִים יִנּוּרְעוּ : הַמְּסוּיִימָה כְּמִנֵּה כְּנֹן לֹא תִחַרֵּשׁ בְּשׁוֹר וְחִמּוֹר לֹא
תִזְרַע כְּרִמָּךְ כְּלָאִים : מַטְרוֹת עֹז לְתַקֵּן אוֹתָהּ כְּמַטְרוֹת נְדוּלוֹת כְּתוּ סְמִמִּים
שִׁחִים אִילָנוֹת וּפְרָחִים אִילָנוֹת לְהַגִּישׁ לַגִּשְׁמָה וְהַגִּישׁ עַל גִּמְחֵי אֲדָמָה : קִרִּים
מִכֹּחַ קִרִּים לְהַמְטִיר וְלִרְמֵתָה בְּמַסְתִּים : רְבִיבִים וְרִיבֵי שְׁטוֹ קִטְכִּים שִׁיגְדִיהָ
עַל הַעֲשָׂבִים וּמִרְקִים אוֹתָם וּמַטְמִים אוֹתָם :

בְּחֵי פִלְאֵי אֲרוֹן כְּחוֹפֶשֶׁע צִיעֵר פִּלְשָׁח בְּחֵרָן
אֶת וַיִּוֹשַׁע בֶּן חוֹ כְּחוֹ קְחִילוֹת בְּבִלְחָה שֶׁ
שִׁלְחָתָהּ רַחוּם לְמַעֲנֵה שִׁלְחָתָהּ בֶּן חוֹ כְּחוֹ שְׂבִטֵי יַעֲקֹב
וְהַשִּׁיב שְׂבוֹתָ אֶחָלִי יַעֲקֹב בֶּן חוֹ כְּחוֹ שׁוּמְרֵי מִצְוֹת
וְחוֹכְרֵי יִשׁוּעוֹת אֶל לְמוֹשְׁעוֹת וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲנִי וְהוֹא
הוֹשִׁיעָה נָא :

הושענא

הושיעה את עמך וזרך את נחלתך ורעם ונשאם ער העולם
 נא והיה רבי אלה אשר התחננתי לפני " קרובים אל " אלהינו
 יזמם ולילוח לעשות משפט עברו ומשפט עמו ישראל דבר יום
 ביומו למען רעת כל עמי הארץ כי " הוא האלהים אין עוד
 בשבת אומרים אילו ההושענות

אדם יצירה כפפת בוינת ברת נפש מ
 משיבת גמרת חילבות שבת

דורשת משיבת שבת

הקובעת אלפים תחום שבת ומשיבת
 רגל מושבת זכור ושמור מקיימת בשבת חשה
 למחר כי את שבת :

אדם נזכר כנחת כנסת ישראל שאלה נה ינרוהו כלשון עינו שכל ה
 הננוע נהס כנוע כנחת עינו כונחת שמתנים נעורח שנתנו כס
 תורת ה" תמימה תשיבת כש גומרת שלומדת רלכות שבת כדלמרינן התם
 דורשת שדורשין כמה שיעור משל של שבת שבת כדלמרינן התם דורשת שדורשין
 כמה שיעור משל של שבת שאלה לא ענינו משל מנתיכס ביום השבוע ויכרתנו
 המנוי אוכלין כדורות וכו' אלפים שהיא תחום של שבת ומשיבת שכל אס תשיבת
 עשנת רגלך זכור שכל זכור את יום השבת זכור ושמו תלפניו זכור ומלאה היו ש
 שאלה שמו תכלן אומר שמוסיפין מחל על הקודש משל לזכר שטורף תלפניו
 ומאחריו טורח כדלמך רבי אליעזר בן חנניה בן גוריון זכור את יום השבת תכל
 מכרו מאחר בשבת שאלה כתיבה לך חפץ מתקן לכורך בשבת :

טורחת כל משיבת לשבת יושבת ומשיבת ער בלות
 שבת כבור ועיני קוראח לשב לבוש ובסות מחללה
 בשבת מאכל ומשיחה מבינת לשבת נועם מגדים מ
 מנעמח בשב סעודות שלש מקיימת בשבת על שתי
 בבורח בוצעת בשבת בורחת ארבע רשויות בשבת
 צווי חרלקת בשבת קירוש חיים מסדשת בשבת
 רגן שבע מפללת בשבת שבעה ברת מקוראח ב
 בשבת תנחילנה ליום שכלו שבת הושענא :

אני ותוא רחמי שיע נא

בחרשעת

אב חמיו חשלוה עליו וחב

בערו נדחה ומלטתו מלחב

בן חושענא בחר גזע מוסר יחידתו לשלח דברת

להורר ידב אל השלח בן חר בחר חאבק עם מ

מלאה קריש ועיר ומלטתו מושטם :

וממתנת שממתכין עד שתחשיך לילה של מונאי שבת שמאחרות יונאות כבוד

שכ וקראת לשבת שכנ ולקדוש ישראל מכובד מחלפ' לשכ' מחלפ' נגדים נאים נשכ'

מאל ומשתה מתקנו מאלים כיום שישי למורך שבת מנדים פירו' נעימים מנעימים

לשבת בערו שלש על שכ המקרא אכלוהו היום כי שבת היום לש' היום לא תמנוקאו

נשדה 71' פעמים כתיב היום כנגד ג' בערו' שתי כיכור' כדאמר לקטו לחם

משכ' שני העות' לאחד כנגד זה משימין על השולחן כ' כיכור' נשכ' לכנוע עליהם

וכר לשני העונות' סורט' לרשו' הרב' רשויו' היחיד ונרעלי ומקו' פטור כיו' ש

שמדלקין כר נשכ' הכ' וידעת' כי שלום אהלך קידוש שמדלי' על הכו' ומכריכ' על

המאור כורא מאורי האש רבן שמתפללין שבע כרור' נשכ' מנן ומחיים האל הקדוש

מקדש השכ' עבוד' וסודא' וברכ' נהנים כדת שקוראים שנעה גברי נשבת

כעורה תכחילה ליום לעולם הבא שכלו שבת מנוחה :

שעיר בן חר בחר זרעי בבאם על העיר בטח חרדת

יחביו בנסעכ וחלבו לבטח בן חר בחר טהורים

במפריבמו במילבן ידרו במיצולות כמו אבן בן

חר בחר כליל בנהעלמה בגומא צורתו לויתו א

אל היה חזרתו בן חר בחר מוצנת בר ונהעפר ג

נאמן חל בערו ונהגבר בן חר בחר סגר ביד י

ישיבי בטוב הנהי עירו אבישי ונה את חפלשתי בן חר

בחר בקיר בטר שבע ממועו צפיתי לישעו ושובבתי

למלוגו בן חר בחר קצב פח ושעתי למועלח ר

רצפת חאש וגם חמים אשר בהעלח בן חר בחר

שינעה כי מות הילר השכרוחו אליו ביהם בשר חולר

בן חר בחר שומרי מצות והובי ושיעית אל למור

שעית בן הישעהנא אגורהוא הושיעהנא הושיעה

את עמה רבנה את נתלתיה לחושענא רבא

למען

אמיתה למען פריחה למען צדקה
למען דעה למען חזרה למען ר
ויעודה למען זכרה למען חסדה למען טובה
למען יחודה למען כבודה למען למונה למען
מלכותה למען נצחה למען סודה למען עונה
למען פארה למען צדקתה למען קדושתה ל
למען בתמיה חרבים למען שבייתה למען ת
תחילתה הר שענא :

אדר

המושיע בלחה אין לחושיע גבור
המושיע בלחה ולי יחושיע האל

אדר

המושיע ניכו ישועתו היא ישועתו שהוא אל גבור ורחלסיעם
מדבר כדקה ורחלסיע ללתי כנלות לכך תשיעני שהל
כריך יאמה טלאך ישראל שס כוכאך של ואתגה נאני :

המושיע המציל והמושיע זועקה הושיע הרב
הושיע טלאך השביע וכול מלחשביע כל שיה
תשיע הושיע לגי כל תשיע מוידים המתיק
הושיע נשיאים לחשביע שיעורם לחגיע עננים מ
מלהמניע בוחח יד המושביע צמאך השביע קורא
הושיע רב להושיע שוהחית הושיע המימית ה
הושיע הר שענא :

אדר

מארה בחמה ממשבלה גורן
מזום במו מבלקה חון ממארה
מארה ממהומה זיה מנשל חטה מחגב טרה מ
מארה יקב מילח כרם מוהלעת לקש מארה מ
מצלצל

מִצְלָל נָפֶשׁ מִבְּחַלָּה שׁוֹבֵעַ מִסְלָעִים עֲבָרִים
מִבְּלֹת פִּירוֹת מִשְׁרָפוֹן צֶאֱן מִצְמִיתוֹת קִצִּיר
מִקְלָלָה רֹב מִכּוֹן שְׁבֹלֶת מִצִּינְמוֹן תְּבוּאָה
מִחֲסִיל הַיִּשְׁעָנָא

יְהוָה תְּבוּאָה תְּדַשֵּׁא לִשְׁן דֶּשֶׁא * שְׂדֵשֶׁא שְׂדֵשִׁין עֲלוּ נְרִי אֲדָם שְׁאִינוּ בּוֹתֵן לְשִׁמּוֹר
לֵכִי לִנְיָא כֹּל תַּפְסִיעַ שְׁלָא תַחֲטִיא אֶת הָאָרֶץ כְּשִׁיל עֵינִי וּתְבִנִי אֲדָם : לִשְׁן כִּשְׂעַ
מְנִידִים לִשְׁן וּמִתְנַד תְּבוּאוֹת שְׂמַשׁ : כְּשִׁיאִים עֲבָרִים מִלְּנִשְׁמִים לְהַסִּיעַ וּלְהַטִּיר לְעוֹלָם
כְּלִמְנֵר מַעֲלֵה נְשִׁאִים וְכו' * לִכְךָ קוֹרָא לְעֲבָרִים כְּשִׁיאִים שְׂנֵשְׁנִשְׁמִים יוֹרְדִים לְעוֹלָם
נְעִשִׁים כְּנִי אֲדָם עֲבָרִים וּבְשִׁיאִים : שְׂעִירִים כְּמוֹ כְּשִׁעִירִים עָלֵי דֶשֶׁא אֵילוֹ מִי מ
מִעַר גְּדוּלֵי שְׁוֹרְדִים עַל הַעֲשָׂתִים וּמִשְׂפָּטִים כֹּהֵן כְּדִי שְׁלָא יִתְלַעֵי * וּמִשְׁפִּיעַ לְכֹל
הָעוֹלָם כְּמוֹ מִתְּאִיד יִשְׂרָאֵל הַנִּמְאִים וּמִקּוּיִם לִישׁוּעָתִיךָ : שׁוֹחֲרִיד לִשְׁן תְּכַלֵּה כְּמוֹ
לְשׁוֹחֵר טוֹב יִקְחַס רִכּוֹן מִכּוֹן * אֲדָמָה מִאֲרֵד מֵא' אֲמִרָה הָאֲדָמָה כ
נְעִיחֲרִיד הִשְׁעַ אֶת הָאָרֶץ שְׁלָא תִהְיֶה טוֹרֶרֶת כְּעוֹן הָרִיז' : כֹּהֵמָה מִשְׁכַּלֶּת צְדָא אֲמִרָה
לֹא תִהְיֶה מִשְׁכַּלֶּה נְעִיחֲרִיד : תִּנְחַס מִן אֲרֻכָּה שֶׁל יִתֵּר הַנּוֹחַ אֲכַל הָאֲרֻכָּה : הִיךְ
מִתְּאִירָה שְׁלָא יִהְיֶה קִלְלָה בְּתַתָּן : תִּכְשַׁל מִשׁוֹרְעִיכּוֹת כְּמוֹ כִּי יִשְׁלִיחֲתִיךָ : מִתְּנַחַס מִן
אֲרֻכָּה הוּא : טִרְף לִשְׁן כְּטִרְפוֹנִי לְחַס חוֹקִי : יִקַּח מִלֶּחֶם וּחֲסִיל מִינִי אֲרֻכָּה :
בְּרַס שְׁלָא יִכָּל תִּלְעַ הַכְּרִמִּי לִקְחַס כְּמוֹ מִלְּקוּשׁ מִנֵּד פִּירוֹת מְגַלְלָל כְּמוֹ יוֹרֵשׁ הַכִּלְכֵּל
מִן אֲדָמָה וְכֵן מִסְלָב כְּמוֹ וְאֵת הַסְּלָבִים מְדַלּוֹת שְׁלָא יִדְלָלוּ הַעֲבָרִים * מִשְׂדִּיחִ
שְׁנֵי שְׂדוּפֵי קִדִּים : מִתְּמִיתוֹת כְּמוֹ נִתְּתֵן כְּבוֹד חַיִּי : מִרוֹן שְׁלָא יִהְיֶה רוֹן כ
נִתְּמִיתוֹת כְּמוֹ הַשְׂמִיכָה הִיא אֵל רֹחַ : מִתְּמִיתוֹן שְׁלָא יִהְיֶה כְּמוֹ נִתְּמִא בִּיכְמֵא
וּמִרְסִים :

לְמִיפָּעֵן אֵיזֵן הַנִּירָס בְּלַחֵב אֵשׁ לִמּוֹן
בְּעִקְרָה עַל עֲצִים וְאֵשׁ לִמּוֹן גְּבִיר
חֲנֻכָּה עִם שִׁיר אֵשׁ לִמּוֹן הַגְּלִים נְהִיָּה בְּאֹר אֵשׁ
לִמּוֹן חוֹעֵלָה לְמִוּרִים בְּמִלְּאֵבֵי אֵשׁ לִמּוֹן וְחֵיָא
לִרְ בְּסִגְוֹ בְּאֲרָאֵלִי אֵשׁ לִמּוֹן זְכָר דְּבִירוֹת נְהוּנוֹת
בְּאֵשׁ לִמּוֹן חִיבּוֹנִי וְרִיעֵיָה עֵץ אֵשׁ לִמּוֹן טִבֵּס
חֵר יִרְדֵּת עָלָיו בְּאֵשׁ לִמּוֹן יִדִּירוֹת אֲשֶׁר אֲחַבֵּת
מִשְׁמִי אֵשׁ לִמּוֹן בְּמִה עַר שִׁקְעָה הָאֵשׁ לִמּוֹן
לִקְחַ מִהֲקֵת וְחִסִּיר חֵיָן אֵשׁ לִמּוֹן מִקְנֵה קִנְיָה כ
בְּאֵשׁ לִמּוֹן נִתְּנֵה וְנִתְּנָה הָאֵשׁ לִמּוֹן שֶׁסֶּ טִלַּח
בְּב בְּב הַבְּ

הושיענות

חלב כליל אש למ עמוד בגדון ונתרעח באש
למ כליל בעורה ונדח האש למ עלח ונהעל
ברבב אש וסירי אש למ קדושים מושלבים
באש למ רבוא רבבון ונתרעח אש למ ש
שומימות עינך השרופה באש למ תולדת
אלופי ותרצה תשים בביר אש :

תתעורר לשם ולהחלחל הטייתני אל ח
החבל ואל הנחלה הרומימנו ל
למשלח למשלח הרומימנו לבנם סגילה ח
הזיבנו פעץ על פלגי מים שהולח הקדנו מכל
מחלה העטרנו באהבה הולח השמחנו בבית
ההמילח הנחלינו על מוי בניהות סלה המלנינו
חבמה ושבחה הלבשינו עיו והדולח תבחרנו
בבחר כלולח תודענו באורה כלולח תטעינו
ביושר מוסילח תהנינו ברחמים ובחמולח ח
תזכרנו במי זאת עולח הושיענו בדרך החולח
ההדרנו ביו חמולח תדביקנו באורי החולח ח
הגיענו לקץ מנהלח הביאנו לביהב ברינח ח
וצחלת האדרנו בישע וגילה האמיצנו לבדם
סלח הלבבנו בבנו עורר בבהחילח העוררנו
על כל אים לחהחילח תזכרנו בששון
וגילה תרביצנו במדעה שמון ל
לחחילח החזקנו אלהי ועקב
סלה חוש

אנא

אָוון חין האַיבי יִשְׁעךָ בְּעַרְבֵי נָחַל ל
לְשַׁעֲשַׁעךָ וְהוּ אֲנִי גֵּאֹל בְּנֵחַ ג
נִטְעךָ דִּימִיחַ בְּטַטְטֶאך וְהוּ אֲנִי חֲבֵט לְבָדִיחַ ט
טְבַעַךָ דִּימִיחַ אַרְז בְּחִטְבִּיעַךָ וְהוּ אֲנִי יִכּוֹד
לְגֵי אֲבִי יִדְעךָ חֲסִידךָ לְמוֹ בְּהוֹדִיעַךָ וְהוּ אֲנִי ט
טְחִירִי לֵב בְּחִבְלִיךָ יִנְדַע כִּי הוּא פִּילֶאך וְהוּ
אֲנִי בְּבִיר בַּח הֵן לְגֵי יִשְׁעךָ לְאַבְרָהָם בְּחִשְׁבִּיעַךָ

אנא ארץ תפלתם של ישראל שהאילים לישועתך וענשיו לקחו ערבי נחל
כדי לשעשעך לשון שם כמו ושעשע יונק תרנוס מחיך ינכס
נכס נטעך נכסת ישראל סכאמר כס לנכס אשר נטעה ימין : נטאטאך כמו
טאטית נטאטאית הסמך ומחשבי אימית העולם נמשיכה הרעס : כה' ד ו
והס במחשך מעינה : בה' חן כה' עתיד להטעם תניח נטעל סלא קיבלו
ברית מילה כמו של לכן הריבה לשאל נטעה יטעה פיה לכלי חוק ואין חוק אלא
מלה של וטעה להטעם לטעם ער : ידעך זה אברהם אינו שידעך הן כל שנים
חסדך של תהן אמת ליעקב חסד לאברהם : נטעל לך נטעה מלך ל' ישראל
שם שם טכור לנחמות שדע אמה : כנר כח הן ישעך לישראל כיסוס ש
שם טכור ל' והעם מן האמות כמו שנשבעת לאבותינו :

אנא מלא משאלות עם מושוער נעקר בחר מור
שיער והו אנא סגב אשלי נטער ערצום בחניער
והו אנא פתח לגי איצורה רבער צניח מחם ב
בחרביער והו אנא סוראין ברוער רעב בטוב
מורער והו אנא שערות העל ממשואד תל תלמיות
בחיביער והו אנא אל גאהושיענא והושיענא
אל נא תעינה בשח איבר שמינה מספרך אל
האבר הו והו ועליך ברוח

הו והו

חושענות

והו' אל נא רעה צאן התרנח קציבך ועליו תרנח
 הו' והו' אל נא צאנך וצאן מרעיתך בעילתך
 ורעיתך הו' והו' אל נא שני הצאן שיהם שנה
 בעת רצון הו' והו' אל נא נושאי לב עון מתסור
 מביהם והיו כאין הו' והו' אל נא למנסכי לב
 מים מביהם חישועה ושאבין מים הו' והו' אל
 נא ועלי לציון מושיעים טבילים בה ובשמו
 נושעים הו' והו' אל נא רמוץ בנדים זעום לנוש
 כל בוגדים הו' והו' אל נא וזכור תזכור המכבדתי בלך
 זכור הו' והו' אל נא דורשיך בענפי ענבות גיענים
 שעי מענבות הו' והו' אל נא בור בעיטת ש
 שנה אמרנו שעינא הו' והו' אל נא דושענא
 והרשיע נא אבינו אתה הו' שעינא אל נא אנא ה
 חושיעה נא סלה נא והצליתה נא והרשיענא אל
 מעוננו :

נעקד מלמד כשעקד אברהם יצחק בנו עשה יצחק חסלה לכני הק"ה שצור
 לישראל עקידתו בכל שנים שיתפללו לכינוי סנה ר"ל חוק אשל נטעך אלו יסוד
 ערינים אומות העולם של בהם חוננו יבוש כשיכור אוננות של נשמה : כים
 ארץ מאותן נשמים בהרשעך בהנשימך לש' נ' רבניות דתביא נוסחת העלת
 בטוב מרעך במרעם טוב נשמן באים : שערך שגאמר טבש בארץ שערם : העל
 תעלה אותו ממסואין כלומר נשמתם ומשאיהם : בהרשעך על ירושלים שנקרא
 תל תלמות :

העצה
 אבותים שופכים לב לב במים והו'
 נא למען באש ובמים גור יוקח
 והצליח נא והרשיענו אל פ
 העצה הגלים גור גורו מים והרשיע
 מעונינו :
 למען תעקד בשער השמים ושם והב
 באות

בְּאֵיזֶה חַמּוּס וְהֵצֵאָה הָעֵנָה זָכִים מִלְּחָנִים עָלַי בָּאָר
 מִיָּס וְחֵרָנָה לְמַעַן תִּלְקַּח בְּיָצֵל בְּשִׁקְחוֹת חַמּוּס טַעַן וְגַל
 אָבוֹן מִבְּלִי מִן וְהֵצֵאָה הָעֵנָה יְדִידִים נִוְחָלִי מִשְׁלַח מִן
 וְחֵרָנָה לִמּוֹ בְּרִי בְּמוֹשְׁעוֹתָם מִיָּס לְחֶבְרִין לְצֶאֱצֵאמוֹ
 מִיָּס וְהֵצֵאָה הָעֵנָה מִוְּחָנִי בְּיִשְׁמוֹן עָלַי מִיָּס וְחֵרָנָה
 לְמַעַן גָּאֲמוֹן בֵּית מִסְכֵּיָּק מִיָּס סִלַּע חֵה וְיִצְאָה מִיָּס
 וְהֵצֵאָה הָעֵנָה עֲוֹנִים עָלַי בָּאָר מִיָּס וְחֵרָנָה לְמַעַן
 בִּיקָד בְּמִי מְרִיבָה מִיָּס צְמֵאִים לְחִשְׁקוֹת חֵם וּבְעִינִים
 מִיָּס וְהֵצֵאָה הָעֵנָה קְרוֹשִׁים מְנַסְּבִים לָהּ מִיָּס
 וְחֵרָנָה לְמַעַן וְאֵשׁ מִשְׁוֹרְרִים תֵּאָב שְׁחוֹת מִיָּס
 וְשֵׁב נִכְהָ לָהּ מִיָּס יֵחֵצֵאָה הָעֵנָה שׁוֹאֲלִים בְּרִיבּוּעַ
 אֲשֶׁלֹּ מִיָּס וְחֵרָנָה לְמַעַן תֵּל תִּלְפִּיּוֹת מִיָּס ת
 תִּבְחַח אֶרֶץ וְתִרְעִית שִׁמּוּס וְהֵצֵאָה הָעֵנָה וְחֵרָנָה
 אֶל מַעֲרִיבֵי נֶהֱם נָא קַחֵל עֵבֶה וְשׁוֹרְרִין סִלַּח וּמְחֹל
 שִׁוְנִים וְחֵרָנָה שִׁיעִינָה אֶלְחֵי וְשִׁיעִינָה

קִיעֵי עֲבָדִים אֶל יְד אֲדוֹנִים בָּאֲנִי ל
 לְפָנֶיךָ אֲדוֹנִים וְאֵלֵי גֵאָח אֲדוֹנִי הָאֲדוֹנִים
 וְהָאֲדוֹנִים בְּנֵי מִיָּס דִּישׁוּנֵי וּבְעִלּוֹנֵי וּלְחִיךְ אֲדוֹנִים
 וְאֵלֵי חֲנֻשִׁינֵי חִיּוֹם בְּחִתִּינֵי עֲבִיר וְחֵם וְחֵסֶן וְסִפְרֵי
 וּבְלִאֲחִיר בְּשִׁינֵן וְאֵלֵי זָכָה חֶלֶב וְרֶבֶשׁ נָא אֶל ת
 תִּבְשׁ הַשָּׁנָה מִיָּס בְּאִיבֵיךָ תִּבְשׁ וְאֵלֵי סְעִינָה
 בְּשִׁמְנָה בִּזְרִי שִׁבְעָה וְשִׁמְנָה וְשִׁבְעָה אֶל אֲמוֹנָה
 וְאֵלֵי בְרִיבָה בְּרִיבָה לְאֶרֶץ בְּעִיר כָּל יְמֵי חַאֲרָץ לְבִלְחֵי
 פְרוּץ בְּחַ פְּרִץ וְאֵלֵי מִלְּחָנִים עָלַי מִיָּס בְּעִבְרִים
 ב ב 3 על

חושענות

על יבלי מים נא זכור למי ניסוה חמים ואלו
 שיהים בדרה עומסים בשועהם ענם בקול פגיעהם
 ואלו בועל ישועות ענה לכולם שעות צדקם אל
 למושעות ואלו קול רוגשים תישע הבהת א
 ארץ ויפרו ישע רב לחושיע לא הפץ ברשע ואלו
 שיערי שמים פתח ואיצרה לנו ופתח תושיענו
 וניב אל המיתח : והושיענו אלדו ושעינו קול
 מבשר מבשר ואומר

ושעך בא קול דודי הנח זה בא :
 מ ו בא מרבנות פנים לעמוד

תחבין

על הר חתים : מו גשה בשופר וקסע תתני
 הר יבקע : מו בפק תהיצ נורה ומשחצי הדר
 ממונה : מו הקים מילולו נוצמו ובא וכל
 קרושיו עמו : מו וכל באי עולם פת קול
 ישמוע בעולם : מו ונע עמוסי ותמו ילדו
 מילר מימיו אמו : מו תבלה ונלבה מי זאת
 מי שמע בוזאת : מו טחור פעל כל אלה מיראח
 באלה : מו ישע וזמן הוחד תיחל ארץ ביום
 אחד : מו בקירי רים ותחת אם יולד גי פ
 פעם אחת : מו לעת תאל עמו נאיר יתחל
 לעת ערב יתח אור : מו מושיעים יעלו לחך
 ציון כי תלח גם נלבה ציון : מו נשמע
 בבל גבוליה הרחיבי מס ס אחליה : מו שיבו
 עד במושק משיבונתיה קבלי בניה ובנותיו מושר
 ואמר עלוי תבצלה חשרון כי קמו ישנח חכרון :
 מו

מוּ פִּי אֵלַי וְחַיִּישְׁעִי הַיּוֹם בְּקוֹל הַשְּׁבוּעָה : מוּ
 צִמְחָה אֶת אִישׁ צִמְחָה שְׁמוֹ הוּא בְּיָד בְּעֶצְמוֹ : מוּ
 קוֹמֹה בְּפֹשִׁי עַד הַקִּיצָה וְרִנָּה שׁוֹבְנִי עִפּוֹ : מוּ
 רִבְחִי עִם בְּמוֹלְכֹי מִגִּדּוֹל יִשְׁוּעָה מוֹלְכֹי : מוּ
 שֵׁם עֲרִיכָה לְהַאֲבִיד וְעוֹשֶׁה הַכֹּדֶר לֹא שִׁיחֹ לְבֹדֶר :
 מוּ תִנַּח הַשִּׁיעָה לָעַם עֵינָם לְבֹדֶר וּלְזֹרֵעֵי עֵר עוֹלָם :
 מוּ קוֹל מִבְּשִׁי מִבְּשֵׁר וְאוֹמֹר

הוֹשִׁיעָה אֶת עַמִּךָ וּבְרֵךְ אֶת נַחֲלֶתְךָ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם
 נָא וְיִהְיֶה רַבְרִי אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי " קְרוֹבוֹת אֵל " אֱלֹהֵינוּ
 יוֹמָם וּלְיָלֵדָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עֲבָדָיו וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם
 בְּיוֹמוֹ לִמְעַן וְעַתָּה כֹּל עַמִּי הָאָרֶץ כִּי " הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד

לשמהרת תורת

אתה

הוֹנֵאֵת כִּי יְיָ הוּא הוּא הָאֱלֹהִים א
 אֵין עֵיד מוֹלְכֹדֶר : אֵין בְּמִיָּה ב
 בְּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין בְּמִעֲשֵׂיךָ : לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת
 לְבֹדֶר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדֶּךָ : וְאִמְרֵי הוֹשִׁיעָנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְקִבְּצֵנוּ וְחַיִּלְנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קִדְשֶׁךָ וּלְהַשְׁתַּבַּח בְּהַלְלוֹת : יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 עֲמָנוּ כְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֵל וְעוֹבְדֵנוּ וְאֵל
 יִשְׁעֵנוּ : מִי כְמוֹת בְּאֵלִים יְיָ מִי כְמוֹת נֶאֱמָר
 בְּקוֹדֶשׁ גּוֹרָא תְּחִלּוֹת עוֹשֶׂה פֶלֶא : יְהִי כְבוֹד
 יְיָ לְעוֹלָם וְשִׁמְחָה יְיָ בְּמִעֲשֵׂיךָ : יְיָ וּמְלֹךְ ל
 לְעוֹלָם וָעַד : יְיָ עֵינִי לְעִמָּה יְחִן יְיָ יִבְרַח אֵם
 עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם : וְיִחְיֶה נָא אֲמוּרֵינוּ לְבָצוֹן לְבִנְיָן
 אֲרוֹן בָּל : שְׁמַע וְשִׁנְאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱתָר :

חוששנות

זיהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי ויבוצר
 אויביו ויניסו משנאיו מפניו : קומה יי ל
 למנוחתו אתה בארון עוז : בחניך ולבשה
 צרס נחסדך ירננו : בעבור צור עבדך אל השב
 פני משיחך : כי מציון תצא תורה ודבר יי מירושלם
 צלה לני אהי ונרו ממה שמו יתביר : רוממו יי
 אלדינו וחשתתיו לחר קדשו כי קדוש יי אלדינו :
 ואמר ביום ההוא הנה אלחינו זה קוינו לו ויו שיענה
 זה יי קוינו לו : נגילה ונשמחה בישועתו :
 אנא יי חושיענא : אנא יי חצליחה נא : א
 אנא יי ענינו ביום קראינו : אלחי חרונתה ת
 חושיע נא : בוחן לבבות חצליחה נא : גאל
 חול ענינו ביום קראינו :

ונגילה בשמחת תורה ונתנו כבוד
 לתורה כי טוב כהנה מכל כהונה
 מופו ומפנינו יקנה גאל ונשיש בואה התורה כי
 הוא לנו עוז ואורה : אהללך אלחי ואשמחה
 בו ואשימח תקותי בו אהורינו בסוד עם קרוב
 אלחי צורי אהסה בו : גאל בכל לב אנו
 צדקותי ואספנה תהלהיך בעיני אגיד ונקלאותיך על
 סכר ואל אמהב : גאל חוש ממשח
 טוב כי אתה מגדל עוז טוב גאולים ידוך בלב טוב
 הורה לני כי טוב : גאל דגל גאל נא המוני
 כי אין קדוש בנך דגלים ידוך יי מויסלל גבורות
 יי :

לשמות הורה

נָגִיל חֵלָא בְּאַתְכַּח בְּחַר בְּנֵי בְנֵי בְּחַר
 קְרָאנָה חֹד וְחֹדֶר חֲחַבְמָנָה כִּי לְעוֹלָם חֲסָדוֹ עֲמָנָה
 נָגִיל וְנָשִׁישׁ בּוֹזֵאת חֲחֹרֶחַ בִּי חֵיָא לְגֵי עוֹז וְאוֹרָה :

אֲשֶׁר־יִהְיֶה וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִכְסּוּ וְיִשְׂרָאֵל
 אֲשֶׁר־יִכְסּוּ וְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּ

בְּחַר בְּכֶסֶם אֵל וְהַנְחִילֶכֶם חֲחֹרֶחַ מִמִּזְבֵּחַ מִתְּנָה וְ
 וּמִמִּתְנָה נְחִילָא :

חֲחַבְמָנָה מִלְאֲמִים זֶה אֵל זֶה לְקַבֵּל
 זֶה וְאָמַר זֶה לֹזֶח מִי חֵיָא

זֶה וְאֵי זֶה חֵיָא מִיָּאֵזוּ בְּנֵי בְסָא פִּרְשֵׁן עֲלִיז עֲנֵנִי :

מִי עֵלָה לְמִדּוֹם מִי עֵלָה לְמִדּוֹם מִי
 עֵלָה לְמִדּוֹם וְחֹרֶד עוֹז

יִמְכַּסְתָּח : מִשָּׁה עֵלָה לְמִדּוֹם נְחִילָא שְׂמִיעִית

אֲמִיסוֹבִי אֲמִנּוֹת חֲחֹד וְקֹדֶיָאֵל טוֹבִיָּה יִרְדַּעֵלָה

לְמִדּוֹם יִרְדַּעֵלָה לְמִדּוֹם יִרְדַּעֵלָה לְמִדּוֹם וְ
 וְחֹרֶד עוֹז מִמְכַּסְתָּח :

חֲחֹרֶחַ וְאֲשֶׁמַּח בְּשִׁמְחַת חֲחֹרֶחַ בִּיא יִבְא ע
 צִמַּח בְּשִׁמְחַת חֲחֹרֶחַ חֲחֹרֶחַ חֵיָא

עֵץ חַיִּים לְכוֹלֵם חַיִּים כִּי עֲמֹב מִקִּיֹּד חַיִּים :

אֲבִיָּהם שְׂמִיחַ בְּשִׁמְחַת חֲחֹרֶחַ בִּיא יִבְא צִמַּח בְּ

בְּשִׁמְחַת חֲחֹרֶחַ יִצְחָק יַעֲקֹב מִשָּׁה אֲתֵרֵן יְהוֹשֻׁעַ

שְׂמִיָּאֵל בְּנֵי שְׁלֵמִיחַ שְׂמִיחַ בְּשִׁמְחַת חֲחֹרֶחַ

בִּיא יִבְא צִמַּח בְּשִׁמְחַת חֲחֹרֶחַ חֵיָא עֵץ חַיִּים לְ
 לְכוֹלֵם חַיִּים כִּי עֲמֹב מִקִּיֹּד חַיִּים :

בִּל בִּל

ישראל יש להם הלק לעולם הכא שנאמר ועמך כלש צריקים
לעולם ירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להחפאר

משח

קָבֵל הוֹרֵחַ מִסִּינֵי וּמִסָּרַח לִיהוֹשֻׁעַ

וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים וְזִקְנִים לְנָבִיאִים

וְנָבִיאִים מִסָּרִיחַ לְאִנְשֵׁי בְּנֵי חֲדָלָה • חֵם אֲמֹרֵה

שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים חֹרֵה מוֹתָנִים בְּדִין :

משח

קָבֵל תּוֹרָה מִסִּינֵי וּמִסָּרַח לִיהוֹשֻׁעַ וְהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים לֹא לֵב זִקְנֵי שְׂמִי
מִשָּׁה אֵלָּא לְזִקְנֵי שֶׁהָיוּ רֹדִי וְשׁוֹטְרִים עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁל וַיַּעֲזֹדוּ הָעָם אֶת
ס' כָּל יְמֵי הַזִּקְנִים אֲשֶׁר הָאֵרִיכוּ יָמֵיכָא אַחֲרֵי יְהוֹשֻׁעַ וְאִתְּכּ וְזִקְנֵי מִסָּרֹחַ לְכָל הַזִּקְנִים
שֶׁהָיוּ כָּל דּוֹר וְדוֹר כְּמוֹ לַעֲתִיבֵל וְעִתִּיבֵל לֹא הָיוּ וְשֶׁהָיוּ שׁוֹטְטִים שֶׁהָיוּ אַחֲרֵיהֶם
עַד שֶׁהִנִּישׁ לְכַהֲנָה עָלֶיהָ הַכֹּהֵן וְשִׁמְעוֹן הָרַמְתִּי כְּתוּב בְּמִשְׁנָה וְנִבְיָאִים מִסָּרֹחַ וְזֶה
לֹא עַד שֶׁזָּאוּ לְאִנְשֵׁי בְּנֵי חֲדָלָה וְזִבְנָל וְעָלִי וּמִרְדֵּכִי וְאִתְּכּ שֶׁהָיוּ בְּיָמֵי עֲזָרָה ב
בְּנֵינֵינוּ בֵּית שִׁינִי וְנִמְסַכְתִּי יוֹמָא בְּכָרֵךְ כָּל לֵב מִה טַעַם כִּקְרָאוּ אִנְשֵׁי בְּנֵי חֲדָלָה
הַגָּדוֹל לֵב שֶׁהָיוּ כְּנִסִּין שֶׁל קְדוּשָׁה שֶׁהָיוּ חֲזָרוּ עֲזָרָה לְיוֹשֵׁב לֵב שֶׁמִּשְׁמַח אֶת הָאֵל הַגָּדוֹל
הַנְּכוֹר וְהַנְּכוֹרָה נָאוּ יִרְמְיָה וְדִנְיָאֵל וְלֹא אֶתְּכּ גִּבּוֹר וְכוּרָא וְהָיוּ אֲחֵירֵי בְּנֵי חֲדָלָה לֵב שֶׁ
שָׁמַר וְזֶה גִּבּוֹרֵתוֹ שֶׁל הָאֵל כִּי שָׁלְמָלָא כִּי הָיָךְ יִתְקַיֵּים אִתְּכּ יִתְדָה לִפְנֵי כְּתָבָא אִתְּכּ
וְהָיוּ אֲחֵירֵי דְּבָרִים שֶׁהָיוּ מִתְקַיֵּימָת עֲלֵיהֶם : הָיוּ מִתְקַיֵּים שֶׁלֹּא יִהְיוּ גִּבּוֹרֵי
הַדִּין לֹא חֻקְרֵי אִתְּכּ נְעוּמָךְ שֶׁל דִּין לֵב שֶׁהָיוּ עֲמִיד בְּרוּמֵי שֶׁל עֲלֵם שֶׁהָיוּ לְעֲצֵי
הַדִּיבּוֹרֹת כְּמוֹ הַכְּתוּב וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים לְלַמֵּד שֶׁהָיוּ נוֹשֵׁי תִּירָה וְכֵן הָיוּ אִתְּכּ גִּבּוֹרֵי
מִשְׁלֵי בְּלִמָּה אֲשֶׁר הִעֲתִיקוּ אִנְשֵׁי חֻקִּי וְסִיעֵרָה כְּתוּב סִיעֵרָה יִשְׁעִיהָ וְכִפְרָה מִשְׁלֵי כְּדִמְזֻרָה
בְּכִנָּא בְּתֵרָא בְּכָרֵךְ רֹאשׁוֹן הִעֲתִיקוּ לִשְׁוֹן יִשְׁוֹן וְיִשְׁוֹן לְעֵבִיין דִּין אִתְּכּ שֶׁבְּרִיךְ לֹאדָם
לִישְׁוֹן כְּדִי לְעֵיין בְּוִיכָם :

וְהַעֲבִירָה תְּלָמִידִים חֲרִיבָה נְעֻשׁ סִינֵי לְתוֹרָה :

שְׁמִיעוֹן חֲצִירִיק חִיָּה מִשְׁוֹרֵי בְּנֵי חֲדָלָה הָיוּ חִיָּה

אֲמֹר עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים חֲעוֹלָם עוֹמֵד עַל חֲהוּרָה

וְעַל חֲעוּבָה וְעַל גְּמִילוּת חֲסִידִים : אֲסִינְגָּה

אִישׁ סוֹבֵר קָבֵל מִשְׁמִיעוֹן חֲצִירִיק הָיוּ חִיָּה אֲמֹר אֵל

חֲחִיר בְּעִבְרִים חֲמִשְׁמִישִׁין אֵת חֲרִב עַל מִנָּה לְקָבֵל

פָּרָס אֵלֶּה חֲחִיר בְּעִבְרִים חֲמִשְׁמִישִׁין אֵת חֲרִב שֶׁלֹּא

עַל מִנָּה לְקָבֵל פָּרָס וְיִהְיֶה מוֹרָא שְׁמוֹת עֲלֵיהֶם :

וְהַעֲבִירָה תְּלָמִידִי הַכֹּהֵן שֶׁהָיוּ מִתְלָמִידִים בְּכַחוּתָךְ כְּעִמּוֹד בְּקִמּוֹתָךְ כִּי
אֵין אִתְּכּ יוֹדֵעַ אִין 'כֶּשֶׁר מַחֲבִיר' : וְעָשׂוּ סִינֵי לְתוֹרָה עָשׂוּ מִשְׁמִיעוֹן לְמִשְׁמִיעוֹן כְּדִי
שֶׁלֹּא

בישאל קהל

שלא יבואו לירי איסור תורה : שמעון הנדיק היה פשירי לשון שירי' בסוף שלא היה עמהם כנחלת הכית ביתי עורא : על התורה של אש לא כריתי יומ' ולילה חוקות שמים והרץ לא שמתו : ועל העבודה של מקדש כמו ששנינו בתענית אילתא מעמדות לא בתקיימו שמי' וארץ לכן היו קורין בתענית בראשית כל השבוע : על גמילות חסדים מלוא מנחת לעבדי שהוא גדול מן הכדוקה לזי שאינו מתקיים ו ועוד שהיו גמילות חסדים כוונת בין בעיניו בין בעיניו וכן הוא אומר וחסד ה' מלאה הארץ על יריאיו ללמדך שעל החסד העולם עומד : קהל ושמעון ה' הנדיק הוא היה אומר הכי הוה מילתא מרגלא בשומיה : אלא היו כעדים המתעניין את הרב שלא על מנת לקבל פרס : שלא תאמר אקיים מצוות כוראי כדי שישק לי כל דרכי אלא עמוד אותו מאהבה וקהל מאהבה : ויהי תורא ש' שמים עליך לזי שאין שם מצוות בעולם הזה : שנאמר היום לעצמה ולא היום ל לטוב שכן : ושמעתי שדוק וביטול ותלמידים היו ומשני שהיה רגיל לומר כן בספק למינת : וכקראו כולם שבאו אחריהם בדוקים וכתבת :

יוסי בן יועזר איש צריבה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מבונה יוסי בן יועזר איש צריבה א' אומר יחי ביהב בית ועד לחבמים ויהי מרגלא ב' בעפר רגליהם ויהי שיהיה בצמא את רבניהם : יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יחי ביהב פתוח לרנח ויחיה עניו בוגי ביהב ואל תדבק שיח עם חאשה באשתו אמרה : קל וחבור באשה חבירי מבאן אמרה חבמים כל זמן שאנכם מורבה שיחת עם חאשה גירם רעה לעצמך ובוטל מדברי הירח וסיפרי יורר לגיהנם : יהושע בן פרחיה ויהאי הארכלי קבלו מהם יהושע בן פרחיה אומר עשה לך רב וקנח לך חבר ויהי בן את כל חאנכם לבית ז' זכית : יהאי הארכלי אומר

יוסף בן יועזר קהל התורה מאנטינוס בית וועד לזכתי' ללמוד שם : והו' מתא-ן משמעון לשון אשק ועפר : כנחא כאלה ששותה לחיובין ולא כאלה שהוא שבע כנחא כחב בעמדה כחוסה לרווחה פתוחה לעבדים ושבים : ויהיו עניים כני ביתך שלא מרבה עניים ושחיות לשמך אלא הן עניים כעמק' לשמך ותקבל שכר עליהם : אל ירבה ש' שם עם האשה ואזלו היא אשתך לזי שאתה מתעטל מדברי תורה : קל וחומר

של מוחת קבל

קל וחומר באשת חברו שלא ירבה שיחת עמו מפני חסד ונאבות ד
 דרבי נתן מוקים לה באשתי כדא לא יבא לידי הרגל עבירה ואמר ר' אפילו באשתי
 טהורה. מפני שמתבטל מתלמוד תורה: יהושע בן פרחיה וכינאי הארכלי וכו':
 יהושע בן פרחיה אומר הכי מרגלא כפומי' הכי והכי אמרין להו: עשה לך רב ו
 והסתלק מן הספק ללמוד מן השמועה ולו מן הסברה: וקנה לך חבר ספרים ו
 ואמר להו חבר ומש לפי שנאמר טובים מן השנים מן האחד ונאמר חרב על
 דדים ונאילו חרב על שוכאי על ישראל שישבין במדבר ואין עוסקין בתורה: והוי דן
 כל אדם לכף זכו עד שתדע בנידור אס לרע כתכונן או לטוב שאס אתה עושא
 בן יהוה דכין אותך למעלה לזכות כמו שחפז' בבב' נדליקין *

חרחש משכון רעואל ההחבר לרשע ואל ההניאש
בין חפז' ענות: יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח
קבלו מוחס יהודה בן טבאי אומר אל תעש עצמו
בעורכי חביונין ובשיחור בעלי הדין עובדין לפניה
יהוה בעיניך ברשעי ובשגבטרין מלפניה יהוה בעיניך
בזבאין בשקבלו עליהם את הדין: שמעון בן
שטח אומר חרי מרבה להקור את חביוני דהני זחית
בדבריה שביא מוחסם ולמרה לשקר: שמעון
ואבטליון קבלו מוחס שמעון אומר אהב את ח
חבולאבא ושינא את חרבויה:

סרחק ואל תתחבר י ואל תתיאש מן הסורענות שאס אתה עשיר אל הדעה
 כששרך לפי שסורענות קרובה לבא וכן הוא אומר לו קרה יד ה' מיהושע ושנים
 אפילו חרב על נוארו של אדם לא ימנע עננו מן הרחמים: באורכי כתוב במסנה
 במקום כעורכי בדאמר אומאות במקו' עומדות עדיהן במקום אידיהן עורכי באדם
 שאינו דיין ומערי' לנע' דין טענתו כדי שזכה דין כדאמר חתם עשיכו עכמו
 בעורכי הדיינין: יהוה בעיניך כרשעים לא תחשוב בלנך זה אדם חשוב ולא יאמר ש
 שקר שאס אתה אומר כן לא תראה חובה למי שהוא בעיניך דחית למיכך יהיו שקולין
 לפניך זה מזה: כשקבל עליהם את הדין נר' דהואיל וקבלו עליהם את הדין ו
 וכתחייב זה שנועם וכשנע אל תחשוד בנלומ' שקר כשנע: והוי זהיר בדברך כשאת
 חוקר בהן שמא מתוך דברים: ילמרו לשקר ולומר שלא היה: אהוב את המלאכ'
 כדאמר בעלמא פשוט ככלתא בשוקא ולא תמא כהכא אבא שמעון שהוא ערוד אחר
 מזכותו לא בא לידי לסטיו' ואינו מתכרכס מקופה של גדקה וימיו מאריכין שנאמר
 שוכא מחכות יחיה ושבי' יגיע כפיך כי תאכל: ושכא את הרבנות לפי שמקרה את
 בעליה כדאמר מר מכבי נס מת וספ' קודם לאחיו שכהן עגמו כרבות: אל תתודע
 ואל

בושה קבל

וְאֵל הַתּוֹדֵעַ לַרְשׁוּת : אֲבִטְלִיז אֹמֵר חֲבִימִים
 חֲזָרָה בְּדַכְרִיכָם שִׁמָּא תַּחֲבֹר הוֹבֵת גְּלוּת וְהַגְּלוּ
 לְמִקּוֹם מִיֵּם חֲרָעִים וְיִשְׁתָּהוּ חֲתַלְמִידִים חֲבָאִי אַחֲרֵיכִי
 וְיִמְוִתוּ וְיִמְצָא שֵׁם שְׁמִים מִהַחֲלָל : חִלָּל וְשִׁמָּא
 קָבְלוּ מִחַם חֲלָל אֹמֵר חֲזִי מִתַּלְמִידוֹ שֶׁל אַחֲרָן
 אֵיחָב שְׁלוֹם וְרוֹצַח שְׁלוֹם וְאוֹחֵב אֶת חֲבֵרֵית וְ
 וּמִסְרָבָן לַהֲרֹחַ חוּא חִינָּה אֹמֵר יָגֵד שִׁמָּא אֶפְרַי
 שְׁבִיחָה :

וְאֵל הַתּוֹדֵעַ לַרְשׁוּת שֶׁאֵין מִקְרָטָן לוֹ לֹאֵדֶם אֵלֶּא לְכוּךְ עֲנָמָן הִזְהָרוּ בְּדַכְרִיכִי
 בַּחֲזָרָת תַּלְמִידֵכֶם שִׁמָּא תַּחֲבֹר חוֹבֵת גְּלוּת תּוֹרוֹ בְּדַכְרִי אִיסוֹר שֵׁשׁ בּוֹ חוֹבֵת גְּלוּת
 וְתַגְלוּ מִקּוֹם מִיֵּם חֲרָעִים לְמָקוֹ אֶחָד שֶׁאֵין תַּלְמִידִי הַנוֹכַח וְתַלְמִידוֹ מֵה' לְכַשְׁתַּחֲזֹרו
 לְמִקּוֹמָכֶם וְיִשְׁתָּהוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים וְיַלְמְדוּ אֶתְכֶם לַהֲתִיר דַּכְרִי הַאִיסוֹר וְיִכְוָאוּ לִידִי
 חִיב מִיתָה וְכַמֵּל שֵׁם שְׁמִים מִתַּחֲלָל עַל יַדְכֶם לִפִּי שֶׁהִכֵּל אֹמְרִים רֵאִיתֶם אֶת אֵל
 אֵילָנוֹ שֶׁהָיוּ תַּלְמִידִים חֲכָמִים וְהַנוֹכִיחַ וְתַתּוֹ בַּחֲזִי יִנְיָהֶם וְלֹא הִנִּיחָם עֲלֵיהֶם תּוֹרַתֶּם
 שְׂכַתְּבוּ בָּהֶם כִּי הָיָה חִיָּךְ וְאוֹרֵךְ יִמְךָ וְאוֹמֵר עַן חַיִּים הָיָה לְמַחֲזִיקָן בָּהֶם הִלָּל וְשִׁמָּא
 קָבְלוּ מִחַם מִשְׁמַעֲהֵם וְאַבְעֻלִין הָיוּ הַתַּלְמִידִים אַחֲרָן שֶׁהָיוּ אוֹחֵב שְׁלוֹם כְּמוֹ
 שְׂכַתְּבוּ עָלָיו בְּרוּךְ הָיִיתָ אֶתְּהִי וְהַשְׁלֹם שְׂכַתְּהִי רוֹאֶה שְׂכִי אֲנִישִׁים מְרִיבִים
 זֶה אֶת זֶה הוֹלֵךְ לֵכַל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁלֹּא מַדְעִית חֲבֵרוֹ וְאוֹמֵר לוֹ רֹאֶה פְּלוֹנִי שַׁעֲשָׂה
 עִמָּךְ מְרִיבָה מִכָּשֶׁם מִמָּךְ מַחֲלָה עַל יְדֵי וְכֵן לְחֲבֵרוֹ אֹמֵר כֵּן עַד שֶׁנִּשְׁיָיִסָּן הוּא אֹתוֹ
 שְׂכַתְּבוּ אֶת אַהֲרֹן כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֵילָנוֹ הַנֶּשִׁים וְכַמֵּל לֹא כֹאמֵר אֵלֶּא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּנְדָה שִׁמָּא שִׁמָּא אֶחָד שְׂמִיָּה כֹל שִׁמָּא כַּמֵּךְ וְעוֹלָה לְגִדּוּלָה מִיתַתוֹ קְרוֹבָה לֵכַל כְּמוֹ
 שִׁמָּא לִינְעֵלָה כְּיוֹכֵף לֵשׁוֹן אַחֲרֵי כֵּן שִׁמָּא אֶחָד שְׂמִיָּה הַמוֹסֵף שֵׁם תּוֹרָה עָלָיו
 שַׁעֲשָׂן בַּתּוֹרָה לַהֲרֹחַ אֹתָהּ בָּהֶם וְלֹא לְשִׁמָּה :

וְהִלָּא מִדִּסְתִּית יִסִּית וְהִלָּא יִלִּית קֶטְלָא חֲזִיבָה
 וְהִאִישְׁתַּחֲבֹשׁ בְּתַגָּא חֲלָתָה : חוּא חִינָּה אֹמֵר אִם אֵין
 אֲנִי לִי מִי לִי וְכַשְׁאֲנִי לְעַצְמִי מִיחָ אֲנִי וְאִם לֹא
 עֲבָדִיתִי אִמִּיתִי : שִׁמָּאִי אֹמֵר עֲשֵׂה הוֹרֵתָהּ
 קִבֵּעַ אִמִּיתִי מִעֲשֵׂה עֲשֵׂה חֲרָעִים וְחֲזִי מִקְבָּל אֵת כָּל
 תַּחֲבֹרָה בְּכַפֵּי פָנִים נִפְשָׁה : כִּבְשׁ וְכַלִּיאֵל אֹמֵר
 עֲשֵׂה בִלְעֵד :

עשה לך לב וחסדלק מן חסדס ואל תלכח לעשה
אומרות : שמעון בנר אמר כל ימי גדלתי
בין חכמים ולא מצאתי לגות טוב משתיקה
ולא חמורש הוא עקר

ולא מוסיף קטלא חייב מן הלילות על הימים מחמשה עשר יום בלב ואליך
יסיף ואמר רב יהודה תקבירי' לאתיה ודאיסתתם בתנא חלק המשתמש בכתום
של תורה כמו שפרכו שה' דואב כל הימים עד שכולל פעם אחת מיד ארי מסני
בטול של תורה חלק עבר ונטל מן העולם אם אין אבי לי מי לי אם לא אקיים
מצוה לעבדתי מי יקיים וכפאמי עושה ומקיים איני מניע לחודתי המוטלת עלי ואם
לא עכשיו חזון שאני חי אימתי שכל מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת ואם לא
יעור מה יאכל וזהו שפרכו החזקן עמך כפרחודור כדי שתבטל לטורקין
תורתך קרב שלא תהיו קובע לה עיתים אלא כל הימים אמר מעט ועשה
הרבה כמו שפרכו באברהם אבינו שאמר בתחלה ואקח פת לחם ולבסוף ויקח
בן קר רבן גמליאל אומר הוא רבן גמליאל הזקן בנו של הילל עשה לך רב
סירטנו למעלה וניחוד וכסתלק מן הספק שאם אחה למד מעמך תרבה לך
סדיות לעזר אומדות שלא תשרש מעשרותך מאומד שפעמים שלא יפה באדם
זה שאינו לומד מפי השמועה:

אלא חמועשה וכל חמורב רבירים מוביא
הסא : רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה
רבירים העולם עומד על הרין ועל האמות ועל ח
חשלים שגא אמות ומשפט ושלום שפט
בשעריב :

אלא המעשה הוא העיקר גדול המעשה יותר מן המעשה יותר מן כל מה
ואינו עושה ששמו בשעריב ובמיד ליה אולי יוחנן ובמקרא אין כעס מקרא זה
סליס מיר ראשין
סליס מיר ראשין

רבי אומר
אמר היא חרה וישנה ש
שיבה לוחאבם כל שהיא
תפאית לעושה ותפאית לו מן חסדס ותני וחמי
במצור

בְּמִצְוַת קֶלֶח בְּבִחְמוּרֵת שְׁאִין אֵתָה יוֹדֵעַ מִיָּן ש
שְׂכָרָן שֶׁל מִצְוֹת וְהָרִי מִחֲשֵׁב חֶסֶד מִצְוֶה בְּנֶגֶד
שְׂכָרָה :

רבי אומר כל שהיא תפלה לעושה שמו לו וכוונתו שאר בני אדם תתנו
שאין אתם יודע מתן שכרן של מנות משל למה הדבר דומה למלך
שאתר לעבדיו כולל בשכרם כך וכך והכניסו למרדם זה הורשו ותקנו כל גרמ
וכפרדם היו בו אילנות חסונים ושאר פס חסונים ואילו היה אומר להם אינן כלונטיות
הוא ואינן פלוגי רע הוא תנו לנו שכר נזה כפליים היו הולכין כולם אלל הטוב להרבו
לחן שכן והרע יפשה כרח מתוך שלא יעשו בו אדם לכן הוא אומר להן בסתם כך
הקדוש ברוך הוא לא גילה להם שכר המנות כדי שלא ירבו אחר מנות ששכרן
מרוכס ולא יחושו לאותה ששכרה מופעת והיו מחשכ הספד מנו מה שאלת מ
מפסיד במחורבן מפני עסק מורה שיעלה לה שכר העולם הנא למוכס הספד

וְשִׁבְרַת עֲבָרָה בְּנֶגֶד חֶסֶד : וְהַסְתַּכַּל בְּשֵׁל שְׂחָר בְּרִים
וְאֵין אֵת בִּא לִיבֵי עֲבָרָה דַּע מִח לְמַעַל מִמֶּה עֵין רֹאח
וְאֵין שׁוּמֵעַת וְכֵל מַעֲשִׂיר בְּסִפְרֵי נִבְתָּבִי רַבִּין גְּמִלְיָאֵל
בְּנוֹ : שֶׁל רַבִּי יְהוֹרֵב הַנְּשִׂיא אָמַר יִכָּח חֲלָמוֹר תִּזְרַח
עִם דָּרָה אֶרֶץ שִׁיגִיעַת שְׁנִיחָם מִשִּׁבְתָּת עֵין וְכֵל חִינָח
שְׁאִין עֲמִיה מִלֵּאכָה סוּפָה בְּטֵלָח וְגִזְרָה עֵין וְכֵל
חַעוֹסְקִין עִם חֲצִבּוֹר יְהוּי עוֹסְקִין עֲמָה לִשִּׁם שְׁמִים
שׁוֹבֵת אֲבוֹתָם מִסִּיעָהֶם וְעִזְקָהֶם עוֹמְדָה לַעַר ו
וְאֵתָם מַעֲלָח אֲנִי עֲלֵיכֶם שִׁבְרַת חֲרָבָה כְּאֵלֹה עֲשִׂיתָם :
יֵה וְחִירִין בְּרִשׁוֹת שְׁאִין מִקְרָבִין לוֹ לְאָדָם אֵלָא
צוּרָה עֲצָמוֹן עֲרִין כְּאֲחָבִין בְּשַׁעַת חֲנָתוֹ וְאֵין ע
עִי מוֹרִין לוֹ לְאָדָם בְּשַׁעַת דְּרוּחָהּ : רַבִּי אָמַר עֲשִׂיח
רִצּוֹנָה בְּרִצּוֹנָה בְּרִי שִׁיעֲשִׂיח רִצּוֹנָה בְּרִצּוֹנָה בְּטֵל רִצּוֹנָה
מִמֶּנִּי רִצּוֹנָה בְּרִי שִׁיבְסֵל רִצּוֹן אֲחֵרִים מִמֶּנִּי ר
רִצּוֹנָה :

מישה קבל

ושנר עבירה שאתה נהנה בה כנגד הפסדה של עתיד מה למעלה ממך
 שכי' רוא' ופומעת וכותנת בספר כנו של רני יהודה הכשיא רבינו הקדוש ש
 סיניעת שניהם משכחת עין שמתוך שהוא לומד ועוס' בסחור' להתפרנס אינו חומד
 תמון לגזול לאחרים לסוף נטילה וגוררת עין כתו' במשכ'ל' שאין איש' לו בלא
 מזונות והולך להתפרנס ומלמטס את הכדויות ומשכח תלמודו וכל העול' יהיו עמל'
 לשם שמים שאף על פי שאין עמל'ן עתה זכות אבות מכייעתו ואת' ת
 מעלה אני עליכם שכן הרכה כאילו עשיתם כאילו נעשה הדבר בשביל' הואיל
 ועסקתם לש"ש הוא רבן גמליאל עשה רבנו כרכוכך אפי' כשאתה עושה חסדי'
 עשה לש"ש כדי שיעשה רבוכך כרצונו ויתן לך טובה בעין יפה ובטל רבוכך מכפי
 רצונו שאם חמדה כפ שך כגזל ופגש' שיבעל רבן אחרי הקמ' עליך :

חילל אומר אל הפרוש עצמה מן הציבור ואל
 האמן בעצמה ער יום מותה ואל קרין את חבירה
 עד שהגיע למיקומו ואל האמר דבר שאי אפשר
 לשמוע שסובר לחשמוע ואל האמר לב שאבנה
 אשנה שמיא לא הפנה : הוא חנה אומר אין
 בור ירא חטא ולא עם תאריך חסד ולא
 תבוישן למד ולא תפדו מלמד ולא כל ה
 תבוקבה בסחרת מותגים ובמקדים שאין אנשים ה
 השתדל להיות איש : את הוא רצה וגלגילת
 אהת שצפה על בני חמום אומר לח על ראשית א
 אטמיר :

היכל אומר זה היכל שפרשנו למעלה אל תפרוש מן הציבור אלא השתתף
 עמהם כנרתם שכ' שישו אותה משוככל המתאכלים עליה ואמר כל שאינו משתתף
 עם הציבור אינו רואה כנחמת כיבור בפרק אחרון של תענית ואל תאמן בעמך
 עד יום מותך שיהיו כהן גדול שימש פ' שנים כהונה גדולה ולבסוף נעשה כ
 בדוקי עד שתגיע למקומו לאותו ותכל' ואל תאמר דבר דבר שאיפשר להשמע עכש
 וי שמוע להשמע אל תאמר דבר של תורה שאתה יכול לשמוע עכשיו שתשמע לבסוף
 אלא לאלתר הט אונך ושמע בור רק תכל' דבר שזה בור וגרוע הוא מעמ'
 שאפי' בעיני משא ומתן אינו יודע ע"ה חסיד אבל ירא חטא אפשר שיהיה ש
 שהרי עוסק בסחורה יסן למד לפי שכל אס כולתה ותתנשא ואם זמורה יד
 לבס

בעקבותיו וקסה נשיכתי * עקרב מטייל ארס מן העוקץ : לחיטת שרף לחיטת פ
 היהו שופלייר כל : עין הרע שכל מי שעינו כרה כממין חבירו לסוף מאבר את ש
 שלו : ויכר הרע שנותן מקום ליכר הרע שלו ועושה ככל תאוותו :

רבי יוסי אומר יחי ממוין חבונר חבוב עליך
 בשלך וחתקו עצמך ללמוד הונח שאינך ירושה
 לה וכל מעשיך יהיו לשם שמים : רבי
 שמעון אומר הוי וחד בקרית שמע ובהבילה
 ובשאתה מהפלל אל תעש תפילה קבע אלא ר
 רחמים ותתננים לפני המוסר שנאמר כי אל חונן
 ורחום הוא ארר אפים ורב חסד וניחם על חרעה ו
 ואל תחי רשע בפני עצמך : רבי אלעזר אומר
 הוי שקור ללמוד הונח מה שתשיב לא תיקרוס
 ודע לפני מי אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך
 שישלם לך שכר פעלתך : רבי טרפון או ת
 חיות קצר וחמלאכה מרובה וחפוצים עצלים ו
 ובעל הבית רוחק : הוא חיה או לא עליך ת
 חמלאכה לגמור ולא אתה בן חורין ליבטל המנהג
 ואם למדת הונח חרפה גתנין לך שכר חרפה : ר
 ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך
 ודע מיהן שבתן של צדיקים : לעתיד * לבא

יהי ממון חסיד פליק כאלך הוי אחד דעלך פני לחסיד אל תעביד :
 שאינך ירושה לך לשיכר לא חדש אכ לא חסדו הוי שכיית * וכל מעשך יסיו
 לשם שמים זו השל בית שזע לקרותו נשעת : ותתבסס קרפ כאדם שעליו ח
 חובה ואומר כך וכך איך יחייב א יחייב אשדוק מעלי על זה * אלס רחמים ותחנכים
 שתהא מתכוין דערך : כי אל חסדן תבאן שרובה בתחנכים ומרחם מיד : אל
 תהי רשע בכני ענתך אל חסדך דבר שיהיה ולתח' תרשע לענתך בודע לפני מי
 אתה עמל ומי הא רעל מלאכתך הוי * הוי קצר העולם הזה : ובעל הכיתדות
 זום הקנס של והנית בו יומם ולילה : לא עליך הדבר לנמול לא תספיק לעמוד בלום
 תל

שֶׁבְכָלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם : אָמַר לָהֶם צֵאוּ וּרְאוּ
 אֵיזוֹ חַיָּא דְּרָה רַעַח שִׁיתְרַחֵק מִבְּמִנַּח חֲאָרִם דְּבִי א
 אֲלִיעֹזר אֲמַר עֵין רַעַח : רַבִּי יְחֹשֶׁעַ אֲמַר
 חֲבֵר רַע : רַבִּי יוֹסִי אֲמַר שְׂכֵן רַע : רַבִּי
 שְׁמוּעֹן אֲמַר חֲלוּח וְאִינוּ מִשְׁלָם אַחֵר לִנְח מִן
 חֲאָרִם בְּאֵלּוּ לִנְח מִן חֲמֻקִּים שֶׁנֶּאֱמַר לִנְח רַעַח
 וְלֹא יִשְׁלַם צְדִיק הַיָּנֹן וְנִזְחֵן : רַבִּי אֲלִיעֹזר
 אֲמַר לֵב רַע : אָמַר לָהֶם רֵאָה אֲנִי אֵת דְּבָרֵי
 רַבִּי אֲלִיעֹזר בֶּן עֲבָר שֶׁבְכָלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם :
 חֶס אֲמַרְוּ שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים רַבִּי אֲלִיעֹזר אֲמַר :
 יְחִי כְּבִיד חֲבִירָה חֲבִיב עֲלִיב בְּשִׁלָּה וְעַל תְּחִי ג
 גִּזַּח לִבְעִים וְשׁוֹב יוֹם אַחֵר לִבְנֵי מִיתָהָה וְחַיִּי מ
 מִתְחַמֵּס בְּגֵזֶר אִירָן שֶׁל חֲבָמִים וְחַיִּי זָחִיד מ
 מִגְּחֵלְתָן שֶׁלֹּא תִבְנֶה שְׁנִישִׁיבְתָן גְּשִׁיבַת שׁוּעַל ו
 וְעִסְיָצְתָן עִסְיָצַת עֲקֹבָה וְלִחְיִשְׁתָן לִחְיִשַׁת שִׁרְתָּ וְאֵת
 כָּל דְּבָרֵיהֶם בְּגִחְלֵי אֲשִׁי : רַבִּי יְחֹשֶׁעַ א
 אֲמַר עֵין חֲרַע וְנִצֵּר חֲרַע וְשִׁנְאָת חֲבִירָה מִוִּצִּיאָיו
 אֵת חֲאָרִם מִן חֲעוֹלָם :

שְׂכָלֵל דְּבָרָיו דְּבָרֵיכֶם שֶׁכָּל תִּלְוִי בָלֵב אֶחָד : לוֹם מִן חֲאָרִם כְּלוֹם מִן
 חֲמֻקִּים מֵאֲחֵר שֶׁהָיָה עֲתִיד לִכְרוּעַ לְמִלּוּם שֶׁל וְכִדִּיק מִוִּן יוֹכֹפֶן : הַמָּקוֹ
 הוּא מִקוֹ הַעוֹלָם כֵּן הוּא אֲמַר וּמִתַּחַת זְרוּעַת עוֹלָם אֲכַל לֹא יִכְלֹו כָּל הַעוֹלָם
 שֶׁל הַכֶּסֶם שְׂחִים וְשִׁתִּי כְּשָׂמִים לֹא לִכְלֹק : הֵס אֵת וְשִׁלָּה דְּבָרִים כָּל א
 אֶחָד וְאֶחָד מִקֵּן אוֹר' ג' דְּבָרִים : יְהִי כְּבוֹד חֲסִדָּה חֲסִיד עֲלִיב כְּשֶׁלֶךְ אִימַתִּי
 כְּזֹכֶן שֶׁלֹּא תִבָּא כּוֹחַ לִבְעִים : וְשׁוֹב יוֹם אֶחָד לִבְנֵי מִיתָהָה חֲרִי שְׂחִים וְכִנֹּר
 חֲרִי מִתְחַמֵּס : וְהִיא זָחִיד כְּבוֹד אִירָן שֶׁתִּשְׁתַּבֵּשׁ דְּבָרֵיכֶם : שֶׁלֹּא תִכּוֹס
 שֶׁלֹּא תִשְׁתַּבֵּשׁ עַל יְדֵי : הַשּׁוּעַל הוּא שִׁכְנוֹ חֲרוֹת

רַעַח אֲמַר ב. מ. שִׁיךְ לְאִירָן עֲמוֹד הַמִּתְחַלֵּל רִיבִי

ולא הפקדן מלמד מפי שר' שאר ינעו' עליו רבו: ולא כל המרבה בסחורה מחנ' פ' כל המרבה בסחורה יותר מדאי מחנ' דהורס אינו יכול וכן הוא או' לא נסתי' הוא ולא מעבר לים לא תמנא בסחור' ולא בתגרים שפירש' מים ליכסה: השתל' ותעבוק כדרכי כינו' לכל במקום שיש איש אחיך תעבוק בתורתך ואף ה' לא יראה זולגולת ואמר על דאטבת אטעוק על שבים מלסטי' את סבריות ומניין כהר הניכוד

זכור מטייף וטייף: הוא חנה ארמור מרבה
בשר מרבה רמח מרבה נבשים מ
מרבה דאגה מרבה נשים מרבה כשפים א
מרבה שנהות מרבה זימח מרבה עבדים מ
מרבה גול מרבה תורה מרבה חיים מרבה
ושובה מרבה הנמה מרבה עצת מרבה ת
חבינה מרבה צרכה מרבה שלום קנה שם
טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה קנה לו
חיי העולם הבא רבן יוחנן בן זבאי סי' בל מחילל
ומשמיא הוא חנה ארמור אם עשית תורה קבע

וסוף מטוביך יעומק אותו שהיפיד ימותו גם הם מאותה מיתה שהם היו ח
יוי ים מיתה אלא שכל שנהרגו על ידי זה שהיה סק'בה עתיד לגבות מיקן וכן
הוא אומר מרשע' ינא רשע' משל לשני בני אדם אחד הר' אדם בשוגג ואחד הר' אדם
במז' לזה אין עדים ולזה אין עדים מביאם הקדוש ב' לפיכך אחד כדאמרינן
במסכת תכ' ואשר בזה וכלהים איכה לידו וכינא דכר זה שאל "במכח תעבית
בשעיה ואהר' לא ון משם עד שאר ראפלי של רומי ופגע אותך בגזרין: מ
מרבה כשר חור ואומר שכל הריבון אין בהם תועלת אלא ריבוי תורה בלבד
מרבה כשר מ' שמרביא את עצמו ומעדין להרבות כשר כשמת יש לו רוב רימה ו
ותול עה: מרבה רימה שתלמודו עקור מריבו אכילה שתייה מרבה נכסים מרבה
דאנה דואג שאל יאכובכוו מידו חור ריבוי שאין כוח לו לאדם כוח הימנו: מרבה
יש בה מרבה חכמה דא מר ומתלמידיו יותר מכולן: מרבה ענה מתוך שהוא י
יועץ מתוך דבר מתוך דבר שבר עבירה והפסד מזה: מרבה דקה מרבה שלום
והיה חכמה הנדקה שלום: קנה לו חיי העולם הבא אונל פירותיך כעלם
הוא והקדן קיימת לעולם הנא מרבה דין כתיב במשנה:

אל תחזיק טובה לעצמך כי לכה נרצלת : חמשה
 תלמידים חיו לו לרפן יוחנן בן זבאי ואלו חן רבי
 אליעזר בן הורקנוס : רבי יהושע בן חנניה :
 ורבי יוסי הבתן : ורבי שמעון בן נתנאל : ורבי
 אלעזר בן עזריה : הוא חיה מנה שבחן אליעזר
 בן הורקנוס בור סוד שאני מאבד טעם : יהושע
 בן חנניה אשרי יולדתו : יוסי הבתן חסיד : ש
 שמעון בן נתנאל ירא חטא : אלעזר בן עזריה במעון
 המתגבר : הוא חיה אמר אם יחיה כל חבמי
 ישראל בבת מאננים ואליעזר בן הורקנוס בבת ש
 שניה מכריע את כלם : אבא שאול אמר מי
 משמו אם יחיה כל חבמי ישראל בבת מאננים ו
 ואליעזר בן הורקנוס עמהם ואליעזר בן עזריה בבת
 שניה מכריע את כלם : אמר להם צא ודאק
 איזה היא דרג טובה שיבכה בך האבס רבי אליעזר
 אמר עץ טובה : רבי יהושע אמר חבר טוב :
 רבי יוסי אמר שכן טוב : רבי שמעון אומה
 הרואה את חטלו : רבי אלעזר אמר לב טוב :
 אמר לחם ראח אני את דברי רבי אלעזר בן עזריה

אל תחזיק טובה לעצמך לומר כמה וכמה למדתי ולפי שלא הכיח בעולם לא מקר
 ולא משל ואגדה והלכות שלא למד אמר כן רבן יוחנן בן זבאי מוכ' שכן לפי ש
 שתלמודי היו : בור סוד שאני מאבד טעם לפי שטחן הוא כסוד כך הוא לא ש
 שכן אפילו דבר אחד מתלמודי : אשרי ילדנו שכיח נרמה לו שהוא חכם
 שכל הימ' שהייתם אמו מעבר' מחסו הייתה מחזרת בכל יום על כל' נתי' מ
 מדרשות שהיו בעיר ואו' להם בנחשה חכם בקשו רחמי' על השכר הזה שיהא חכם
 בתלמוד ירושלמי משמו של רבי יוחנן בן זבאי : אמר להם רבן יוחנן בן ז
 זבאי אל' רבי יוחנן באו וראו איזוהי דרך טובה שידבק בו באדם כדי שיזכה בה ל
 לשלש הנא

עקביא

ולא אפה טן חורין לנטל מכל וכל לנך אס תעשר הדנו תתל שני הונס
פליק סדק שני

עקביא

בן מוחללאל אומר חסדבל ם
בשלשח דברים ואין אפה בא
לידי עברה דע מאין באתה ולאן אזה חולה ולפני
מי אזה עתיד ליהן דין והשבין מאין באתה מטיפת
סרוחה ולאן אזה חולה למקום עפר רמח ותולעת
ולפני מי אזה עתיד ליהן דין והשבין לפני מלה
מלבי מלבים חקבה : ר תננית סגן תכחנים אי חרי
מתבלל בשלומח של מלכות שאילמלא מורא
של מלכות איש אה רעחו חיים בלעו :

רבי תננית בן חרדיון אומר שנים שיר שבין ואין
בניהם ר ברי הורה חרי זה מושב לצים שנאמר
והמושב לצים לא יושב : אבל שנים

שירשבין ויש בניהם דברי הורה שבינה שרונה
בניהם שנאמר וראינו איש אלרעה ויקשבו
ותשמע ויפתה בספר וברין לפניו לורא יו ולתו שבי
שמו אין לי אלא שנים מניין שאילו אחד שירשב
ועיסק בהורה שחקבה קובע לו שבר שנאמר יושב
בבד ויהיה כי נטל עליו : רבי שמעון או ש

שלשה שאמלו על שלחן אחד ולא אמרו עליו ר
דברי הורה באילו אבלי מוזבחי מרים שנאמר כי
כל שלחנות מלאו קיא צרעה בלי מקום אבל ש
שלשה שאמלו על שלחן אחד ואמרו עליו דברי
הורה באילו אבלי מושלחיו של מקום שנאמר וידבר
במ 3

אלי זה השלח אשר לפני יי : ר' חנינא בן חנניא
 אמר העזר בלילה וחמולה בדרך וחידי וחמפנה
 לבו לבטלח חרי זה מהחייב בנפשו : רבי נחניא
 בן הקנה אמר כל חמקבל עליו עול הורה מעבירין
 ממה עול מלכות ועול דרה ארץ וכל הפרס ממונה
 עול הורה גורין עליו עול מלכות ועול דרה ארץ :

רבי חנינא בן דוסא אמר כל שיראה חטאו קדמת
 לחכמתו חכמתו מתקיימת וכל שחכמתו קדמת
 ליראה חטאו אין חכמתו מתקיימת : חזא הנה
 אמר כל שמעשיו מרבין מחכמתו חכמתו מהסימ
 וכל שחכמתו מרבח ממעשיו אין חכמתו
 מירק מות : רבי דוסא בן הרבנים אמר שנה
 של שחרית ונון של צהרונים ושיחת ילדים וישיבת
 בתי גנסות של עמי הארץ מוציאין את האדם מן
 העולם :

רבי אליעזר המודעי אמר חמחלל ב
 את הקדשים וחמכוח את המערות והמפר בריתו
 של אברהם אבינו וחמגלה פנים בתורה שלא
 בחלכה וחמלבין בני חברו בנבים את פי שיש
 בנה השוכח ומעשים ס בים אין לו חלק לעולם
 חבא :

רבי חלפתא איש כפר חנינא אמר עשרה
 שיושבין ועוסקין בתורה שבינה שרוינה ביניהם ש
 שנאמר אלהים נצב בעבת אל : רמנין אפילו
 חמשה שנאמר בקרב אלהים ישמט : מניין
 אפילו

אֲפִילוּ שֶׁלֹּשָׁה שָׁנָאִמְרָא וְאַתְּחֵיז עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל :
מִנִּיּוֹן אֲפִילוּ שְׁנַיִם שָׁנָאִמְרָא אִי נִדְבְּרוּ וְרָאִי יְיָ אִישׁ
אֶל רֵשֶׁתוֹ :

מִנִּיּוֹן אֲפִילוּ אַחֵר שָׁנָאִמְרָא בְּכָל חֲמִיקוּם אֲשֶׁר
אֲזַכֵּר אֶת שְׁמִי אֲבֹרָא אֲלִיָּה וְהִבְרַחְתִּי :

עקביא לאן אתה הולך ומאין באתה מטיפה ברוחה' שכב'זרע
זכור את בורא' המקום וקרי ביה בראך קבר בראך ב
צווייתך ויוריתך מכאן אמ' חכמים הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי ע
עביר' בשלומה של מלכות אש' באומ' כמו שמניכו שהן כוזרוס דברים ונדבות ב
בישראל כמו שמניכו בשבעים פריס שהיו מביאין ברא על שבעים אמונות חייס ב
כלש כל אח' ואחד תמכו קיש' אל רעהו הרי כאן שנים ג' וא אמרו עליו דברי תורה
ורגילין כבי אדם לפטור ענמן בכה' וחבי מתיס זו ע'ז שכ וינמ' ישראל לבעל פ
כער ויאכלו וחבי מתיס קיא בואם דבר מאוס הו' בלי מקו' כשבי' שאין מזכירין
שמו של מקוב וידבר אלי מיד כשדיבר בדברי תורה כקר' שלחן אשר לפני' ה' ויא
מראשו של מקרא הוא יונא המזבח עץ שלש אמות אל תקר' אמות אלא אמות ב
כמו יש אם למקרא כנגד תורה וכביאים וכטובים ואמרי לה מקרא ומשנה ותלמוד
שנריך לדבר על השלחן ואז קרוי שלחן שלפני' הכיש' כלילה יחידי ומחש' כלכו
דברי הואי לבטלה מבטל מדברי תור' כל שיראה חטאו קודמת לחכמה חכמתו
מתקיימת שכל שכותן לבו ודעתו בדבר להבין ולהור' ושלם יבשל בחטא ומתוך
כך כזכ' כל ימיו ואיכו' שוכח ומתקיי' תלמודו בידו כל שמעשיו מרובין שמר' כדק'
במכו' יותר ממה שלמד שינה של שחרית שהולך רשן עד שיעבר זמן ק'ש ויין
של דברים שמביאנו לידי שיכרות ושיכרת בתי כביסיות של עמי האר' שמתכנס' ו
ושפוקין בדברי בטלים והמבזבז את המועדות עושה בהן מלאכה או שכוהנ' בהן
מכהן חול באכיל' ושתי' והמבזבז בריתו שלא מל' והתנלה פנים בתורה דורס א
אנדות של דופי' והמלבי' כפי חכמו ברכי' בלדמ' דעיל סומק והדר אתי פיזורא א
אשפי' שיש בידו תורה ומעש' טובי' בעדת אל ואין עדה פחו' מעשר' שכ' עד מתי
לעל' ינאו יהושע וכלב מניין שאש' חמשה של' בקרב אלדים ישוע ומניין ש
שאש' שלש' של' ואנודתו על ארץ יסדה ואין אצור' אלא בשלשה שכן מנינו בנ'
מיכס שכלולב שהן באנדין באנול אחת ויא' בקרב אלד' ישפט כנגד ג' ד
דייכין וכ' בעלי דיכין הוי' ה' אצור את שתי משח' מלמד לאחר' שיהיו מזכירין שתי
לא מנינו כמות במשנה ישכ בדד וידו אכל רגילי' העס לו' וידוס כאשר

דימית' כלו' שהו' מחש' בדברי תורה :

וְאֶלְעֶזֶר בֶּן יְחִיָּזָה אִישׁ בְּלֹחֶתָא אוֹמַר הֵן לֹא
 מִשְׁלֹי שְׂאֵחָ וְשָׁלָה שְׁלֹי וְכֵן בְּבֹרְהוּא אוֹמַר פִּי
 מִמֶּנּוּ חֶבֶל וּמִיָּדָה נִתְּנָה לָהּ : וְיַעֲקֹב אוֹמַר
 חֲמִיחֶלֶר בְּרִדָה וְשׁוֹנָה וּמִפְּסִיס מִשְׁנֵתוֹ וְאִי מִחֵ נָאֵח
 אֵילָן זֶה וּמִחֵ נָאֵחַ נִירָא זֶה מִעֲלָה עֲלִי חֲבֵתִיב
 בְּאֵילֵי מִתְחַיִּיב בְּנֶפֶשׁ : רַבִּי דֹסְתָאִי בֶר יִנְאִי
 מִשׁוּם רַבִּי מֵאִיר אִי כָל חֲשׁוּבָה דְּבֵר אַחֵר מִמִּשְׁנֵתוֹ
 מִעֲלָה עֲלִי חֲבֵתִיב בְּאֵילֵי מִתְחַיִּיב בְּנֶפֶשׁ שְׁנִיחֶ
 הַשְּׁמִיר לֶב וְשְׁמִיר נֶפֶשׁ מֵאֵר כֵּן הַשְּׁבַח אֵת הַ
 חֲבֵרִים אֲשֶׁר רָאִי עֵינֵיהֶם וְכִיל אִמִּילָה תִּקְפָּה עֲלֵיהֶם
 מִשְׁנֵתוֹ תִּלְמִיד לֹמֵד וּפֶן יִסְוֶה מִלְּבָבָהּ חֵא אִינִי
 מִתְחַיִּיב בְּנֶפֶשׁ עַד שֶׁיֵּשֶׁב וְיִסְיָרֵם מִלְּכִי :
 רַבִּי חֲנִינָא אוֹמַר כָּל שְׂרִיחַ חֲבֵרִיחַ נִתְּחַ חֲיִמְנֵה
 רוּחַ הַמִּקְדָּשׁ נִתְּחַ חֲיִמְנֵה וְכָל שְׂאִין רוּחַ חֲבֵרִיחַ
 נִתְּחַ חֲיִמְנֵה אִין רוּחַ הַמִּקְדָּשׁ נִתְּחַ חֲיִמְנֵה :
 רַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל אִי חֲנִי קַל לְרֹאשׁ וְנוֹחַ לְהַשְׁחִירָתוֹ
 וְחֲנִי מִסְּבִיל אֵת כָּל חֲאָרֵם בְּשִׁמְחָה : רַבִּי עֲ
 עֲזִיבָא אִי שְׁחִירָה וְקִלְחָה רֹאשׁ מִרְגִּילִין אֵת חֲאָרֵם
 לְעִרְחָה מִסְּחִירָה סִינֵה

בְּרִיתָתָא שֶׁסּ מִקְדָּשׁ זֶקֶן דְּדוֹד הוּא אֶרְשִׁמִּידֶךָ הֵכָל עַל אוֹתוֹ מַעֲשֵׂה שְׁמֵיךָ
 כִּסֵּף וְחֶסֶד לְבִית הַמִּקְדָּשׁ אֲמַר דוֹד לְמַקְרָא זֶה מֵה כֹּהֵן כִּיר זֶה שְׁדֵה זֶה שְׁכִינֵה
 תִּקְפָּה שְׁכִינָה כְּעַל כּוֹרֵחַ מִשְׁכַּן שְׁחִמְרָה עֲלֵיהֶם כָּל שְׂרִיחַ יִסְרִיחַ כֹּחַ הַיָּמִין לֵב
 מִי שְׁאֵהוּב לְמַעַן דְּיִדְוַע שְׁהִיא אֶסְבִּיב לְעַמְלָה הוּא קַל לְרֹאשׁ פִּי לְרֹאשׁ בְּרִאשִׁית
 שְׂאֵת בְּחֹר הוּא קַל כְּנֶגֶד הַיָּד וְכֵן הַיָּדוֹת תִּהְיֶה כֹחַ לוֹ וְיֵאָר הוּא קַל לְרֹאשׁ לְשֹׁן
 הַיָּדוֹת שְׁלֹא תִתְּנֶה כְּנֶגֶד הַיָּדוֹת לְשֹׁן וְקִנְיָה כְּמוֹ הַיָּדוֹת וְהַשְׁחִירָתוֹ הֵכָל וְשְׁכִינָה
 כְּשִׁדְּהָה כֵּן הִיא לֵב לְרִבִּי עֲזִיבָא וְכוּ' וְכֵן לְשִׁחִירָתוֹ לְזֶכֶר וְכָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 לְעִין תִּלְמִד שְׁחֹר כְּמוֹלָה הַמִּיד אֶחָד מֵהֶם כִּשְׂאֵת מִתְּנֵה שְׁחִירָתוֹ

סִיג לַחֲבִיבָה מִעֲשָׂרוֹת סִיג לַעֲשָׂר נְדָרִים סִיג לַפְּרִיָּשׁוֹת
 סִיג לַחֲבִיבָה שְׁתִּיקָה :
 חוּא חִיָּה אָמַר חֲכִיב
 אֲבָם שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם אֱלֹהִים חֲבָה יִתְּרָה נִדְעָה לוֹ
 שֶׁנִּבְרָא בְּצֶלֶם אֱלֹהִים שֶׁנֶּאֱמַר בִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עֲ
 עָשָׂה אֶת הָאָדָם :
 חֲכִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרָא בִּ
 בָּנִים לַמִּקְדָּשׁ חֲבָה יִתְּרָה נִדְעָה לָהֶם שֶׁנִּקְרָא בָּנִים
 לַמִּקְדָּשׁ שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אֵהֶם לִי אֱלֹהִים :
 חֲכִיבִין
 יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּבְרָא לָהֶם כָּלִי הַמִּבְרָה שֶׁבִּי נִבְרָח חֲעוֹלָם הִ
 חֲבָה יִתְּרָה נִדְעָה לָהֶם שֶׁנִּבְרָא לָהֶם כָּלִי הַמִּבְרָה שֶׁ
 שֶׁנֶּאֱמַר בִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם הַיּוֹרֵתִי אֶל הַעֲזוּבָה
 חֲבָל צִפְרִי וְחֲדָשִׁית נִתְּנָה וּבְטוֹב חֲעוֹלָם נָדוֹן :
 חֲכָל לְמִי רוֹב הַמִּעֲשֶׂה :
 חוּא חִיָּה אָמַר
 חֲבָל נָתַן בְּעַרְבּוֹן וּבְמִצְוָה פְּרוּסָה עַל כָּל חֲתָנִים
 חֲתָנוֹת פְּתוּחָה וְחֲתָנוֹת מִקִּית וְחֲפָנִקִים פְּתִיחָה וְחִנֵּי
 בְּהִבָּה וְחֲגָבָאִין מִתְּחִילִין פְּדִיר בְּכָל יוֹם וְנִפְרָעִין
 מִן הָאָדָם בֵּין מִדְּעָתוֹ וּבֵין שְׁלֵא מִדְּעָתוֹ וְיֵשׁ לִ
 לָחֶם עַל מִי

סִיג לַעֲשָׂר שָׁבָל עֲשָׂר חֲעוֹר עֲשָׂר נִסְתָּל שְׁתַּתְּעֵשׂ סִיג נָדָר וְחֹק וְדָרִים :
 סִיג לַפְּרִיָּשׁוֹת כּוֹתֵן שָׂאֵדִם מִתְּחִיל בְּפִרְיוֹת מִתְּחִילִין שֶׁלֹּא יַעֲבֹר מִקָּל עָלָיו שֶׁנֶּרְ
 בָּלָסוֹן נָדָר שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה כָךְ וְכָךְ וְהַעֲמִין כּוֹפֶה יִכְרוּ : חֲכִיב אֶר' שֶׁנֶּבְרָא כָּלִס אֱלֹהִים
 לָכֵךְ מוֹטֵל עָלָיו רִמּוֹן : כָּלִס כְּפִי כָל מַה שֶׁאֵל' עוֹשֶׂה בְּחִדְרֵי חֲדָרִים וְהַרְשׁוּת חֲכִיבִים
 בִּידוֹ שֶׁל אֵדִם לַעֲזוּת : שֶׁל רֹאשׁ כְּתִי לִפְתִּיךְ אֶת הַחַיִּים זֹאת הַטָּי : וְהַטָּי
 הַעֲלֵם כְּדוֹן מִמִּידַת רַחֲמֵי וְהַכֵּל לְמִי רוֹב הַמִּעֲשֶׂה לְמִי רוֹב מִעֲשֵׂי שֶׁל אֵדִם הוּא בְּרִדָּן
 אֵס רוֹב מִעֲשֵׂי וְכִיּוֹת זִכְאִי : וְאֵס רוֹב עֲשׂוֹת חִיב : כָּלִס כְּתִין בְּעִרְתוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 בְּרִדָּן זֶה הוּא כְּדֹאשׁ חֵת' סוֹטָה וּמַזְדָּה מְרוֹם' עַל כָּל הַחַיִּים כִּינֵד הַחֲנוּת בְּחִיּוֹת
 מִלְּתִין כָּלִס הֵאָל לְקִמַּת מִמּוֹ וְכִיּוֹת בְּשִׁיכָסוֹ וְכֵל הַרוֹכֵס לְלוֹת בֵּא זְלוּת : וְהַטָּי
 מִלְּתִין כָּלִס יוֹם וְכִיּוֹת מִן הָאֵדִם שֶׁהַחֲנוּת בֵּא וְהַטָּי חֲנוּת בֵּין מִלְּתִין בֵּין שֶׁלֹּא מִ
 מִלְּתִין כָּדִין הַטָּי כּוֹתֵן עָלָיו וְהַטָּי מִמּוֹ לְכִסּוֹף : וְשֶׁלֵּהן עַל מִשְׁמַחְתּוֹ שֶׁהָן
 גִּבּוֹן נָדָן :

שׁוֹמְרֵי תוֹרָה אֵין אִמָּת וְהַכֹּל מְהוֹרָק לְסַעֲרָה :
 רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אָמַר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דָּרָךְ אֶרֶץ
 אִם אֵין דָּרָךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תְּכֵמָה אֵין יִרְאַה אִם
 אֵין יִרְאַה אֵין תְּכֵמָה אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין
 בִּינָה אֵין דַּעַת אִם אֵין קָמָה אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין
 קָמָה : חוֹאֲקִינָה אָמַר כָּל שְׁחָכְמָתוֹן מוֹדֵבַח מוֹמַעֲשִׂי
 לְמַח הוּא דוֹמָח לְאִילָן שְׁעָנְבִי מוֹרְבִין וְשׁוֹשְׁבֵי מוֹ
 מַעֲטִין וְחֶרֶד בָּאָה וְעִקְרָהּ וְחוֹפְקָהּ עַל פְּנֵי שׁ
 שְׁנָאֻר וְחִיָּה כְּעָרֶשׁ בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאַה כִּי יָבֹא ט
 טוֹב וְשִׁכּוֹן חֲרָדִים בְּמוֹרְבֵי אֶרֶץ מוֹלָחָה וְלֹא חֲשֵׁב
 אֲבָל כָּל שְׁמַעֲשִׂי מוֹרְבִין מוֹחֲכָמָה לְמַח הוּא
 דוֹמָח לְאִילָן שְׁעָנְבִי מַעֲטִין וְשׁוֹשְׁבֵי מוֹרְבִין
 וְאֲבִילוֹ כָּל חֲרוּחֹת שְׁבָעִילָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין
 מוֹזִיִּין אֹתוֹ מוֹמַקוֹמוֹ שְׁנָאֻר וְחִיָּה כְּעַד שְׁחָל
 עַל מוֹם וְעַל יוֹבֵל וְשִׁלַּח שְׁשִׁי וְלֹא יִרְאַה כִּי
 יָבֹא הֵם וְחִיָּה עֲלִיהֶם רַעֲזָן וּבִשְׁמַת בְּעוֹרָתָה לֹא יִרְאַה
 וְלֹא יִמְיֹשׁ מַעֲשֵׂהָ בְּרִי : רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן ח
 חֲסִמָּא אָמַר סִיגִין

וְהָדִין דִּין אִמָּת וְאֶעֱפִי שֶׁכָּל מִתְחַקֵּן לְסַעֲרָה אֶחָד דְּיָקִים וְאֶחָד רַשְׁעִים יֵשׁ
 לָהֶן חָק לְעִילָם הֵנָּה לְכִיר גְּדוֹלָה : אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דָּרָךְ אֶרֶץ דַּעַת גְּדוֹלָה
 מִכֵּנָה לְשִׁי שְׁעָם שׁוֹאֵל לוֹ לֹאֲדָם וְהוּא אֵין כֵּן קוֹא וּמִרְאָה טַעַם זֶה הוּא דַּעַת כ
 כֹּאֲדָם שְׁמִרְאָה מִלֵּשׁ לְשׁוֹחֲמִי וְהָאֵל לֹדַע הוּא אֵין טוֹב הוּא : וּמוֹכִיא לוֹ מִתְחַקֵּן
 חִיקוֹ הִיּוֹמָה לָךְ : כִּיכָם זֶה הוּא לְסַבִּין אֲנִל אֵין מִרְאָה טַעַם : אִם אֵין
 קָמָה אֵין תּוֹרָה אִם אֵין לוֹ מַה יֵּאֲכַל אֵין יַעֲסוֹק בְּתוֹרָה : כָּל שְׁחָכְמָתוֹ מוֹחֲכָה
 מַמַּעֲשִׂין שְׁלֵמָה הִרְבֵּה וְאֵין מַקִּיִּים : רַבּוֹת כֹּאֵה וְשִׁקְרָתוֹ וְהוֹכַחְתּוֹ : וְהוּא
 כְּעָרֶשׁ בְּעֶרֶב אֵין כְּתוֹ בְּמַשְׁכָּה וְהוּא : וְאֵין כְּתוֹבָה וְהוּא כְּעַד שְׁחָל כָּל כ
 מִלֵּי מִסִּי : קִיכִין הַלְמוֹת קִיכִים :

אֶתְהִי נָחָח חֵן חֵן אִימֵי תְּלָבוֹת תְּקוּמוֹת וְגַמְטְרִיאוֹת
פְּרַמְרָאוֹת לְחֻבָּמוֹת : רְבִי חֲנִינְיָא בֶן עֲקִישָׁא וְכוּלִי

וּפְתַחֵהוּ כְדָם כְּדָם שְׁאֵנְדָה פְתַחֵה וְנִרְיֵכָה לְשֹׁמֵר כּוֹס שְׁתִּיחוֹר לְפִתְחָה : הֵן
כֵּן גּוֹפֵי הַלְכוֹת שְׁמִעוּרָשׁ נִמְסַכ' כְּדָה : תְּקוּמוֹת עֲבִיכִי הֵלֶכֶךְ הַמְזוֹנוֹת וְחֲשִׁנוֹת
פְּאוֹתוֹת וְכוּטְרִיקוֹן אֵין מִקְלִין עֲלֵיהֶן שֹׁכֵר כִּשְׁאֵר הַלְכוֹת לְפִי שְׁאֵין אֵלֶּס פְּרַמְרָאוֹת
לְחֻבָּמָה כֵּלָן 'עֲבִיכִי הַחֲכֵמ' כֵּתֵךְ פִּטוֹר אֶת הַפְּרַמְרָאוֹ שְׁלֹאִיִּר הַמְזוֹן :

בֵּל יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל לֶחֶם הַלֵּק וְכוּלִי

זוֹמָא יוֹמֵר אֵיזָהוּ חֲכָם הַלּוֹמֵד מִכָּל א
אֵדָם שְׁנֵאמֹר מִכָּל מְלָמְדִי חֲשִׁבְלָתִי כִּי
עֲדוּתִיר שִׁיחָה לִּי אֵיזָהוּ גְבוּר חֲבִבֵּשׁ אֶת ה
יִצְרוֹ שְׁנֵאמֹר טוֹב אֶרָה אִפִּים מִגְבוּר וּמִשָּׁל בְּרוּחָה
מִלּוּכָד עִיר אֵיזָהוּ עֲשִׂיר חֲשִׁמִּיחַ בְּחֻלְקוֹ ש
שְׁנֵאמֵר יָגִיעַ בְּפִירָה כִּי תֵאבֵל אֲשֶׁרִיר וְטוֹב לָהּ
אֲשֶׁרִיר בְּעוֹלָם חוּחַ וְטוֹב לָהּ לְעוֹלָם חֲבָא אֵיזָהוּ
מִכְבֵּד תְּמוּכֵבֵד אֶת חֲבָרִיחוֹת שְׁנֵאמֹר כִּי מִכְבְּדִי א
אֲבֵבֵד וְכוּלִי יִסְלָה : בֵּן עֲזַאי אָמַר חֲנִי רִצֵּי ל
לְמִצְנָה קֶלַח יִבְרַח מִן הָעֵבְרָה שְׁמִצְנָה גִּוְרֶת מִצְנָה
בְּעֵבְרָה גִּוְרֶת עֵבְרָה שְׁשִׁבֵר מִצְנָה מִצְנָה וְשִׁבֵר ע
עֵבְרָה עֵבְרָה :

בֵּן זוֹמָא שְׁמַעֲנָן בֶּן זוּמָא וְשְׁמַעֲנָן בֶּן עֲזַאי וְשְׁמַעֲנָן הַתַּיִת' לְפִי שְׁלֹא
הֶאֱרִיכוּ יָמֵיכָּם כִּקְרָאוּ כָּל שֶׁסֶּ אֲבִיהֶם כְּדֹאמֵר ר' יְהוֹדָה א
אָמַר מִשּׁוֹם בֶּן כְּתִירָא כְּאֵמֵר נִמְסַכ' תְּעִבִית וְאֵילוֹ שְׁלֵשָׁה לֹא נִסְמְכוּ כְּדֹאמֵר בְּסִפְהֶרֶן
יֹשֶׁרֶץ לְפָנֵי חֲכָמִים שְׁמַעֲנָן בֶּן עֲזַאי וְשְׁמַעֲנָן בֶּן זוּמָא וְשְׁמַעֲנָן הַתַּיִת' : הַלּוֹמֵד מִכָּל
הָאֵדָם וְאִפִּילוֹ מִמֵּי שְׁאִינוֹ גְּדוֹל כְּחֻבָּמָה הוֹלֵךְ וְלוֹמֵד וְאִינוֹ מִתְנַיֵּשׁ - טוֹב אֶרֶץ אֲשִׁים
מִגְבוּר שְׁתַּעֲבֵד בִּיכְרוֹ וְאִינוֹ כּוֹס לְכַפּוֹס הַשְׁמַח בְּחֻלְקוֹ וְתִקְבֵּל כְּעִין יִפֵּה כֹל מִה ש
שְׁמִיחָה לֹא הִמְקוֹ : אֲשֶׁרִיר בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹא כְּכֻטְרָכְתָּ לְכָרִית וְכְּתִיבֵי שׁוֹכֵל מִתְּבוֹת
יִחִיָּה : וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא שְׁאֵין כּוֹשֵׁט יְדוֹ בְּגוֹל וְכוּלִי שְׁתִּי עֲלֵמֹת הַקֶּה אֵל
בִּימְכַנְדִּי אֲבֵבֵד וְאֵתָה קוֹלֵךְ אֲחֵרִי דְרָבּוּר וְכֵנֵד מִכְבֵּד וְאֵל חֲמֵל מְכוּכֵד :

הוא חתך אמר אל תחרי בן לבל אדם ואל תחרי מפליג
 לבל דבר שאין לה אדם שאין לו שעה ואין לה דבר
 שאין לו מוקדם : רבי לריסס איש ובעת אמר מאד
 מאד חתך שפל רוח בבני כל אדם שהקנה אנוש רמח :
 רבי יוחנן בן ברוקה אמר כל המחלל שם שמים
 בסתר נפרעין ממנו בגלוי אחר שונג ואחר מויד
 בחלול השם : רבי ישמעל אמר הלומד על
 מנהג ללמוד מספיקין בידו ללמוד וללמוד וכלומר
 על מנהג לעשות מספיקין בידו ללמוד וללמוד לשמו
 ולעשות : רבי צדוק אמר אל תפרוש מן חצבור
 ואל תעש עצמה בעורפי הדגנין ואל תעש עטרת
 לתהגל בה ולא קוהדים לאכול ממנה וכן חתך
 חלל אמר ודאישהמש בתא חלת תא כל הנאות
 מוכרי תורה נטל חתך מן העולם : רבי יוסי
 אמר כל המבכר את התורה גופו מבכר על חבריו
 וכל המחלל את התורה גופו מחלל על חבריו :
 רבי ישמעאל אמר תהיה עצמו מן הדיו פקס מ
 ממנו איבה וזל ושבועת שוא והגס לבו כהוראת
 שוטה בשע וגס רוח : הוא חתך אמר אל תחרי בן
 יחידי שאין בן יחיד אלא אחר ואל האמר קבלה ד
 צעתי שחן בשאין ולא אשה : רבי יוחנן אמר כל
 המקנים את התורה מעני סופו לקומה מעשר וכל
 המבטל את התורה מעשר סופו לבטלה מעוני :
 רבי מאיר אמר חתך מביעט בעסק ובעסק א
 בהורח וחתך שפל רוח בבני כל האדם

והי יקלו לא שאני מקל אותו אלא שהן יקלו בעצמן הי רץ למנוח קלה ש
 שמתו כך תבא לידי מנוח חמור לפי שמנוח גוררת מנוח וכן עבירה קלה גוררת
 עבירה אחרת ותקלה על כולן אל תהי נז אל תבזה לכל אדם שאין לך אדם שלא
 תהא שעה עומדת לו פעם אחת ויפדע ממך ואל תהי מפלג לכל דבר שאת' ש
 שומע שאם עכשיו אי איש' לה לה' יכולה היא להיות לאחר זמן כל המחלל שם
 שמים נסתר כפרען ממנו בגלוי הקב' הוא מנלה חרשנו שכ תנסה שכאה כמשאן
 תנלה רעתי בקהל וכל כך לפי שלא יתחלל שם שמי' על ידו שלא יאמרו עליו
 ראו איש פלוני שזכה מעשים טובים ונאו עליו צרות כאילו לפיכך אחד עשה ב
 בשוגג ואחד עשה במזיד בחילול השם השם מנלה הכל ה' אחד בשוגג ואחד
 במזיד בחילול השם הלומד על מבת ללמד לקרותו אין מספיקין כידו ללמוד ו
 וללמד אל תעשה דברי תורה עצמה להתגדל בהן לא קורדוס שאל' עש' בהם
 מלאכה כל הא' מדבריו של ה' ללמדנו כל המכבד את התורה שאינו מכיר
 על נבי קרקע ולא על גבי כסא וי"א אף התורה שמלמדה לתלמיד הנון והמחלל
 שמלמד' לחלמי' שאינו הנון ש' יפזנו מעינתך חוכה להנון לשאינו הנון' בתעבי'
 גופי חולין ר' ישמעל כחש' ר' חסי' או' החושך עצמותו הדין שאינו רונה לישב דין
 א"כ מתפסרין זה מזה פורק ממנו אינה ונזל שאין הללו בעלי דיין שוכאין א
 אותו ואינו בא לידי עונש דיין שוטה רשע ולא תאת' לבעלי דיין קבלו דעתי
 שהן ראין לעשות דנוכך ולא אתה ראוי להכריחם בעל כרחם המנעל את
 התורה מעשר שמתוך העושר אין לו סכא לעסוק הוי ממעט בעסק כ
 בעסק דרך ארץ :

ואם בשלח מן ההורח יש לה בטלים הרבה בננוה
 ואם עמלת בהורח שבר הרבה גמז לך רבי
 אליעזר בן יעקב אומר העושה מוצנח אחת קנח לו
 פרקליט אחר והעושה עברה אחת קנח לו קטיגור א
 אחר השוהב ומעשים טובים בהרים בפי
 חבור ענות :

רבי יוחנן הסנדלר אומר כל בנסנח שחיא לשם ש
 שמים סופח להזקום ושאינח לשם שמים אין ס
 סופח להזקום : רבי אלעזר בן שמוע אומר י
 וחי בבדי חברה חביב עליה בשלה ובבור ח
 חברה במורא רבה ומורא רבה במורא ש
 במים :

שמים : רבי יחזקאל אימר חיי גלילי בלמנה
ששגת בלמוד עולה זרון :

רבי שמעון אימר שלשה בתרים חס בתר א
הורח ובתר בהת ובתר מלכות

ואם נטלת מן הסוד יש לך נטלים הנה נכנך כנה ונח' דברים יבואו
לידך שתבט' מהן מוקליט אחד מלך יוסר שמזנהו לזכות וכן הוא אותה
אם יש עליו מלאך מלך יוסר אחד מני אלף כל כנסיה וכו' בכנו חכירך מ
משמע קרוב לכבוד חכירך קרוב למורא רבך וכן כבוד חכירך קרוב' למורא רבך
ששגת תלמוד עולה זרון שמתוך שאין מדקדקין בתלמי' מוריד שלא כרין ועשה
זרון ששגת של תלמידים חכמים כעשין להן כזכות שלשה בתרים הן
והאחד אינו דומה לשנים לפי שהשני' אינו שוין לכל אדם לפי שאי אפשר לו ל
לאדם להיות כהן אלא אם מורשו של אהרן ואי אפשר לו להיות ק
מלך אף אם הוא בא מבני הנוכין וראויין למלכות אבל כתר תורה יא
אפשר לו בכל מי שעוסק בה כדאמר מר יעשה ומכאן תאמץ לכן גדולה
כתר תורה משנים :

רבית שם טוב עליה על גביהו :
רבי יחזקאל אימר חיי גלילי למקום הורח

ואל האמר שחיה פבא אחרית שחברית יסובות
בגידת ואתח על בגידת אל חשען :

רבי יצאי אימר אין בגידת משלות רשעים ואת
לא מוסרי חצריקים :

רבי מתיא בן חנני אימר חיי מקרים בשלום
אל אדם נחמי נגב לאריות ואל חתי ראש
לשועלים :

ל רבי יעקב אומר העולם הזה רומה
ב לפרוודור בפני העולם חבא ההקן עזמה
בפרוודור ברי שחבנס לטרקלין :

וכתר שם טוב פולה על גביהן שהוא משוכה מכולן מי שיש לו שם טוב
ומעשים טובים כמלאי בו שכל טוב שם משמן טוב שם של חכיל משאל ועזריה ש
שהיו בעלי מעשים טובים מכלל ואביהו שהיו משוחין משמן המשחה שכללו כשרמו
והללו לא כשרמו ר"הוראי זה ר' אלעזר ועל זה שמכיר פני חבירו כהלכה כ
נקרא כך למקום תורה למקום הרב ואל תאמר שהיא תבא אחריו שהרב יבא
לכאן ותלמודו בידו או חבירו יקיימוהו בידך שכל כפיקות שיש לך הפ יאמרו
לך על כינתך אל תשען שלא תאמר איני נריך אצל הרב אלא מעמתי אבי י
יכול לירד לשמחה של הלכה אין בידיו שלות רשעים ולא מיסורין שאין הדבר
ידוע מדוע דרך רשעים כלחה ויא אין בידיו משלות רשעים כלומר כך ה
הדין שלא תבא שלום לרשעים בעולם הזה ולא ייכורים לנדיקים אלא אין הדבר
מסור בידיו אלא בידו של הק"ה שמכיר שלום לרשעים בעולם הזה אלא כדי ש
שיתן חלקו וחלק חבירו בדיק בניהגס ועל הנדיק מביא ייכורים בעולם הזה כדי
שיטול חלקו וחלק חבירו רשע בן עדן כשלוש ואפינו בשוק היו זכר לעריות ל
לאנשים חשובים להיות ראש ושר לריקים כרודור כור"קא בלעז :

חנה חנה אומר יופח שעה אחת בתשובה ו
ומעשים טובים בעולם הזה מכלל חנה העולם ה
חבא : יופח שעה אחת של קורת רוח בעולם
חבא מכלל חנה העולם הזה :

רבי שמעון בן אלעזר אומר אל תרצה את
חברה בשעת בעסור ואל תנחמוני בשעת שמוחו מ
מוטל לפניו ואל תשאל לו בשעת נדרו ואל
השתהל לראוהו בשעת סלסלהו :
שמואל חקטן אביר בנפל איוב אד השמח ו
ובבשלו אל יגל לבב פו :

וְרָאָה יוֹן וְלָע בְּעֵינָיו וַחֲשִׁיב מַעֲלָל אִפּוֹ :
אֱלִישֵׁעַ בֶּן אֲבוּנָה אָמַר חֲלוּמֵךְ יֵלֵךְ לְמַח חוּא
דְּרֻמָּה לְרִיו בְּתוּבָח עַל צִיר חֲדָשׁ

כדי שתבנע לטרוקלן לפני חמלך כריך אתה להתקן עגמ' בפרוזדור כך כריך
אתה לתקן עגמך בעלם הזה דמי שטרוח בערב שבת יאכל בשבת מכל חיי העל'
הנא לכורך כך לפי שנאותו זמן לא יהיו כוהב תשוב' ומעשים טובי' שאין ה
העלם הנא אלא לקבל שכר אלא על מה שקיים בעלם הזה ושעה אח' בעל' הנא
יפה לכורך כך לקור' רוח והכחת סגוף מכל חיי העלם הזה מכל קורת רוח שנעל'
הזה לפי שאין בו לאדם הטוב כלום מפני כרות ורע' הנאות, עליו ויום המיתה
שמתיירא ממנו ואל תשאל לו בשעת כדורו בשעה שהוא כודר אל תשאל לו ולומר
לו בני בזה וכוה לא תדור כדי שיצירו לך וימנע שנת לכורך שמתוך כעסו הוא
אומר לך לא כן בכל ענין שנעל' אני כודר וכמל' שאין בל לידי חרטה וי"א אל
תשאל לא בשעה כדורו שאם כדר כדר הוא כדר אל תשאל לו את כדרך להתיר לו
לפי שאתה מנערו מנאת לשאול לו את כדורו אל תשאל לו לאוהו בשעה קלקלן
לפי שהוא מתבייש מכל אדם שמואל הקטן שמואל הרמתי כמו שמכינו ינא דת
קול ואומר ראוי שהשרה עליו שכינה כמשה רבינו אל' כך היה לו למל' וכשול א
אויבך אל תשמה והש"ס מעליו אבו שימח ממנו וינא עליך כחונה על כיור חלש
שדכוקם שס יכה ואינו כמחק כך הלומד בלילות אינו שונח כדאמרינן כפך
מינה לנירסא דינקותא דלוק 7

וַחֲלוּמֵךְ זָקֵן לְמַח חוּא דְּרֻמָּה לְרִיו בְּתוּבָח עַל
צִיר מַחֲזִיק : רַבִּי יוֹסִי בֶר יַחֲזִיבָה אִישׁ בֶּפֶר ת
הַבְּבִלִי אָמַר חֲלוּמֵךְ מִן הַקְּטָנִים לְמַח חוּא דְּרֻמָּה
לְאוּבֵל עֲנָבִים קָהִיל וְשִׁתְּהָ יֵין מִגִּתּוֹ : וַחֲלוּמֵךְ
מִן הַקְּטָנִים לְמַח חוּא דְּרֻמָּה לְאוּבֵל עֲנָבִים בְּשׁוּלוֹת
וְשִׁתְּהָ יֵין וְשִׁין : רַבִּי אִיבֵר אֵל הַסְּתֵבֵל בְּקִנְסֵן
אֵלֹא בְּמַח שִׁישׁ בִּי יֵשׁ סִנְסֵן חֲדָשׁ מִלֹּא יֵשׁ וְשִׁין
אֲחִילֵךְ חֲנֹשׁ אִין בִּי : רַבִּי אֶלְעָזָר חֲקִיבֵר אָמַר
הַקְּטָנִים הַתְּמָנִים וְהַכְּבוֹד מִיֵּצִיאֵן אֵת הָאֲבִים מִן הַ
הַעֲלָם :

וַחֲלוּמֵךְ

אזא חנה אימור חילודים למות וחפזים לחתיות ו
 וחתיים לדון לידע לחוריע ולחורע שחורא אל חורא
 חוריע חורא חבורא חורא חפזין חורא חרין

והולמד זקן שלא התחיל ללמוד עד שעה זקנותו: קצות לשון ושיני כנים ת
 תחסינה הן עכבים שלא בשלו כל כוכב אגיר"אין כל" יין מניחו המתמר מן
 בנת שאינו מתוק - תורתו של זקנותו שלית' ודומה לעכבים בשלות וליון ישן ה
 המתישבין ללב: אל תסתכל בקנקן אל תבט לקומת אדם ולמראהו לומר זה סגון
 ות"ח אלל כמה שיש בו בייך שנתוכו תן עיניך אם הוא טוב כלומר פוק תהי כים
 אקנקניה אם יש בה רוח תורה אלא יש קנקן חדש כחור מלא ישן תלמוד ויש
 קנקן ישן שאפילו יין חדש צרוב אין בו שהכלי דיקס - כד"ש אדם זקן ונעל כורס
 אפילו מעט תורה אין בו: תישט תורה דומה לין חדש דעדיף ממם אבל גרוע
 כוא מן היטן: הקצאס יש לאדם על חזירו - התאווה סנושך אחד תאות לבו
 לב אוק ולשאר עבירות והכבוד שרודף אחר שררה וקיא מקנרת את נעלים:
 חילודים למות תי שכולדו וכנב יאפו למות: והמתים שמתו כבר עשדים להחיות
 והחיים ששדן חיים כשציע ליום הדין אפילו הן אינו במל' ולידע על ידי כך שאין
 כראי כחזאת מפניו לידע ידע הא' יבין להודיע ויודיע לכל שהוא וגם הוא להודיע
 שהוא יגורס הכוראס ומבין אל כל מעשיהם והוא הדיין המומחה לדין ונקי במשפט
 ואם תאמר מה דין הלא אין מי שיפיד

הוא עד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברור הוא
 שאין לחשוף לא ערלה ולא שכחה ולא משוא פנים
 ולא מקח שוחד וחבל שלו ודע שחבל לפי ח
 החשבון ואל יבטיחה יצרה שחשואל בית מורס ש
 שעל ברהר אהה ויצר ועל ברהה אהה נלד ועל ב
 ברהה אהה חי ועל ברהה אהה מת ועל ברהר אהה
 עתיד להו דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא

הוא עד הים עמנו עד הוא עמנו יסירנו על דין אנש על האדם להורידו לדין
 ואם נאמר תלכך אע"י שהוא דין ונקי לא יחוש לדין עם האדם ה' עתיד לדון
 לא שלם

בעשרה מאמרות

לא עלה כי כל דרכיו משפט : לא שחנה שהכל כחו' למכור נסמך ואינו טוב' מעשה האדם זה טעות כי אינו אלא להביא אדם בכתב ידו אכל למכור אין שנה' לעולם : ולא משא פנים ליום הדין * ולא מקח שוחד שהכל שלו ומכני מה י יקבל שוחד הלא הכל שלו : למי חשכון אחת לאח' למכור חשכון פרוטה ופרוטה מכטר' לחשכון גדול : ואל ינטיח ירך שיש בשאול בית מכוס שאשער תן ס הדין אחרי כווי אל הקבר : ואל יתפאר לעולם כי על כרחך כו' שכשם שאתם כונר במשי אמן וכולדת ויבאת לאור העולם * ועכ' אתה חי שרוב פעמים מ מתאזהר אדם ליום התינת ואינו מת כך אתם עתיד ליתן דין וחשכון על כרחך ל למכור הקדוש ברוך הוא :

בל ישר אל יש לחם הלס וברלי

מאמרות נבנה העולם ומה
תלמוד לומר וחלא ב

בעשרה

במאמר אחר

בעשרה מאמרות מכוס כר' עשרם מאמרות מאי כינהו ויאמר ויאמר שבראשית ומותיב תלמודא הכי תשעה הויין ומפרק ויאמר בראשית כמי מאמר הוא דכתי' בדרה' שמים נשאו * מה תלמוד הכי ויאמר ויאמר מה אבי למדין מהן והלא במאמר אחד :

יבול לחבראות אלא לחפרע מן חרשעים ש
שמיאבדיו אז העולם שנבנה בעשרה מאמרות ו
ולתן שבר טוב לצדיקים שמקימין את העולם ש
שנבנה בעשרה מאמרות : * עשרה דורות
מאבס ועד נה לחוריע במה ארה אחים לפניו שכל
דורות חיו מבקעיסין ובאים עד שחביא עליהם את
מי חמבול : עשרה דורות מנוח ושר אברהם
לחוריע במה ארה אפים לפניו שכל דורות חיו
מבקעיסין לפניו עד שבא אברהם אבינו וסבל עליו
שבר בלם : עשרה נסיונות נהגסח אברהם א
אבינו ועמד בכלם לחוריע במה הבתי של א
אברהם אבינו :

עשרה

בעשרה מאמרות

יכול להפירות ממי מה לא בראם במאמר אחד שהיה אומר יהא העולם נברא
לדעתו לעשות כדי ליפרע מן הרשע' פרשן גדול וכבר שמתבדן את העולם שר'
הק"ה להפירות בו כאלו טרח לעשותו כי' מאמרו : עשר' דורות מאדם ועד כח ו
ועשרה מנח עד אברהם : בא וחשו' ארבעה מזה לזה : כמס ארץ
אפים שהמתין את הרשעין ולא פרע להן שכן כולן השכר שהיה ראוי לכולן אילו
היו נדיקים קבל אברהם על עבמו שנטל חלקו וחלקם : וגבי כח לא תבא עד
שכאנח וקבל שכן כולם שהוא לא היה נדיק כל כך כדאמר נדיק היה בדורותיו ו
לא בדורות אחרים : עשר' כסיוכות מכו' בפרקי דרבי אליעזר בן הורקנס *
וכולן סדרן רבי שפען כסילוק קרובה של ר"ה כמתחלת אמרתך ברופה * סתלים
בקש כמרוד להורנו וכחבא שלשה עשר שנה * שכי' השליכו באור כשדים וסגולתו
מאור והביא הקדוש ברוך הוא רעב כימיו : ולקחם שרה כנית פרעה * וכל
עליו כדר לעמר וזכריו והגלו את לוט בן אחיו * והראש לו בין הכתרים ארבעה
מלכות סתולים בכח עולה משולשת וזכו למול את עבמו ואמר לו לרגש את *
ישמעאל בנו עב אמו וזכו לשחוט את יצחק אחי עשר שקיבל עליו

עשרה נסים געשו לאבותינו במצרים ועשרה
על חים עשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על
המצריים במצרים ועשרה על חים עשר נסיונות
גם לאבותינו להקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר
בניסוי אחי וזו עשר פעמים ולא שמי' בקולו :
עשרה נסים געשו לאבותינו בבית המקדש

עשרים נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על חים עשר מכות הביא
הקדוש על המצריים במצרים ועשרה על חים עשרה נסיונות כיסו אבותינו את ה
סקנ"ה בעדכר ש' ויכשו וגו' מכות במצרים דכ"ד עד"ש באח"כ מכות על חים
פניין לשון כשלאות הכתובים כיושב רמה בים טנפו בים סוף ירה בים תחומות *
יכשמו ירדו בעמולות כמו אכן תרעץ אויב פהרו' קמץ יאכליתו כקש כפרמו מים
בבבו כמו כל בזלים אין בו זמ אלא לשון תפלא אלא שהים נעשו ערימם ועמדו כד
כסמו ים כללו כעופרת הרי מפלות שהיו המלאכים חובטין אותן נמים עד עשר
פעמים עשר מכות היד הנדולה בו' ואנדה דפסח לא דריש האי תבא נטית ימיך
תבלעמו ארץ לא חשיב כחשבון מלתן דטובתן הוא שחכו לקמורם כשכר שבלו עם
יוסף וכתפסקו עמו לקבורתו של יעקב ובשכר שאמרו י' הנדיק פלטס לינשה כדי
להראותם לישראל כדכתיב וירא ישראל את הארץ שקבלה דמי הכל מיד קין כדכתיב כי תפחד
את האדמה וגו' ומאניה לקבל הללו שאף הם לא ממו מתית עממן אליו סיס טעם'
עד שנטה הקנ"ס את ימיו ובשנע לם שלא יתרעם ממנה :

בעשרה מאמרות

ונלעצן הינשה וכתרונו ירושלמי מפורש במה ערכין כפ' יש נערכין לפקל אילו ח
השנים כפ' ושנים כינשה ושנים בתן ושנים בשליו אחד בעל ואחד במדבר כ
בארן שנים כיריד' • דכתי' המכלי אין קברים מדרים בעליהם כדרכ הונא דאמר
ישראל שבאותו סדור מקטני אמתה היו שכל ויתרו על יס סוף מלמד שהיו ישראל מ
ממרים באופם שעה ואומרים כשם שאנו עליון מכל זה כך מקדים עליון מכל אחר
אמר לים הק' בה לך אני כותן אחד ומחנה שנתן: כו' אמר לו רבונו של עולם כלום יש
עבד שנותן לו רבו מתנה וחור וכו' וטעם ממנו כו' אמ' לים הק' בה כחל קישון יהיה
ערכ: והיינו דכתי' בני ישראל כחל ק' שון גרס: כחל קדומים כלומר כחל שנעשה
מקדש ערב כדיבר זה לפרוש בכלל של אילו לים מיד פלגס לינשה • שכל יורא
ישראל וגו' • במרה במים כריפידים: במרה דכתיב וילן שם העם על משה •
כריפידים דכתיב ויחבו כריפידים וירב העם על משה שנים בתן אל תגאו ויגאו אל
תופירו ויתירו • ב' בשליו בשליו ראשון ובשליו שני בשליו ראשון דכתיב בשנתים
על סיר הנשר: בשליו שנים דכתיב והאסף סוף אשר בקרט • בעל כדאיתא
במדבר בארן במרגלים כתיב וקול כסיון עשירי:

לא חפילה אשה מריה בשור הקדש ולא חסרית
בשור הקדש מעולם ולא נראה זביב בבית ח
חמוטבחים ולא אירע קרי לבחן גדול ביום חבורים
ולא כבר גשמים אש של עצי חמוטבחו ולא נצחה
חריה את עמוד העשן ולא נמצא בסול בעומר ו
ובשתי חלהם

לא הפילה אשה מתאות רוח בש' קדש שהכהנים גולין לעצמן איכמי מריה א
אנרים שכל המזב' שאם היית מריחם אין כותבין לה וא"עפי' כן לא הפילה: לא
הסריח כשלא היה להם סכאי לסקטיר כלילה כל האברים שניתתו דערב מעלין
אותן בראשו של מזבח ונעשה בהן כס שלא היו מריחין שם כל זמן עכבתן:
ולא כראה זכוב בבית המטבחים שבערם • בתקום שהיו שם השולחנות
של שיש שמתחין עליהן האומורין ללמדך שהדבר של שכינה: לא אירע ק
שלא יבאם טומאה תבואו לעולם דטומאה היובאם תבואו דבר מנוכה ומנוצר מ
טומאה דעלמא • ואף על פי כן היו מתקנין לו יכהן אחד פסחיו מלשון פסול א
אחד כלהיה דיומק' בן אלם בת' יומ' לאו מחמת שרץ לא יכבו נשמי' ולא בנחה הרוח לנ'
דמתבי' דמסכת אבות דהיו כפרק קמא דיומ' מייפיקן לה להא' משבת אגב גררא
ומוסיפין לה מנרייתין הכי תרי כיסים תסתבר דעומר:

ושתי

בעשרה מאמות

בשלו ו יתן ויתנה אחרים חסיד • לא יתן
 ולא יתנה אחרים רשע • ארבע מדות בחולכי
 לבית חמורש חולה ואינו עושח שבה חלובה בידו •
 עשח ואינו חולה שבה מעשח בידו חולר ועשח
 חסיד • לא חולה ולא עושח רשע • ארבע מדות
 ביושבי לפני חבמים סמוג ומשפה משמרת ונפח
 סמוג שחוא סופג את הכל ומשפה שמכנים בזה
 ומרצא בזה משמרת שמוציא את היין וקולטת
 את חשמרים • ונפח שמוציא

יבא שברו בעהירות שותתו שאינו עולה לו כלום שהרי מאבד מהר • יבא
 בפסדו נשברו שאפי' שמוג נקוד מ"ו מתעל לו הנופה • כדל' ינעתי ולא
 תנאתי אל תאמן • שני רעה כשל אחרים שאינו דונה שירכו נדקה בדי שלא ירכו
 נכנסים כדלעוד מלח מוזן חסד ג' לא חסד עימו רעה כש'ו מר עץ הוא אינני כאן
 בידם של מעלה כל' אינו חסן נכד' ואינו שש 'שאינו לומד כלום אלא שומע מאשר
 שבר הליכ' בידו על שותתו • ואינו חולק שלמד נביתו • כשנו שמכנס כל' ש
 שולח כל סביב • כך האדם שותתו לבו לבל מה שה' שות' בין טוב וזכר רע
 ואינו מבחין העיקר משניה' משך כל מה שנותן דרך של מעלה ויוכל דרך
 שותתו כן אדם שה' שותן שותלן בה את השמרים ויוכל היין ממנו כך יש
 אדם שותן בטל ומביא את העיקר • כספ' שמרקדן •

את חקמיה וקולטת את חסדת • בל מחלוקת
 שחיא לשם שמים סופח לחזקים ושאינה לשם
 שמים אין סופח לחזקים • אינה היא מחלוקת
 שחיא לשם שמים זו מחלוקת חלל ושמיא •
 ושאינה לשם שמים זו מחלוקת קורה ובל עתה •
 כל אחבה שחיה תלויה בנבר בטל בברי בטלה
 ושאינה תלויה בנבר אינה בטלה •

שני הכמים

לעולם : איזו היא אהבה שחיה הלויה בדבר
 זו אהבת אמונה ותפארת
 זו אהבת הור ורחובות : כל המזכה את הרבים
 אין הטא בא על ידו : וכל המהטיא את ה
 חרבים אין מספיקין בידו לעשות השוכח :

משח זבח וזבח את הרבים וזכות הרבים הלויה
 שנאמר צדקה ונ עשה ומושפטי עם ישראל
 ורבעם חטא וחהטיא את ישראל הטא חרבים
 הלויה בו שנאמר על הטא ורבעם בן נבס
 אשר חטא ואשר חהטיא את ישראל : כל מי
 שיש בו שלשה דברים הללו מהלמידיו של
 אברהם אבינו ושלשה דברים אחרים מהלמידיו
 של בלעם הרשע

את הקמח כנון של גרוס' שפושין לזרד המנחת שאין כטון דק והקמח' הכנול
 דרך הכנסה קרי ליה אבק של מנחות במסכת מנחות שפוש דק דק ומגדלין מהן
 הסולת כך דרכו של מבין מנחת העפל ועמון את העפר : וקולטת את הסולת
 למיכך נראה שהיה להם יפה כנון כגד נמר וסופחין את הקמח פלח וקולט הכנ'
 את הקמח דק : וזהו וקולטת את הסולת וזהו דרכו של מבין וקולט את העפר
 כל אהבה שהיא תלום כדבר בדבר מאי וכיאו' אין דבר אחר ולא עתה קורב' :
 וישות בטל דבר ובעלה אהבה נדקת ה' עשה ומספיקין של מקום עשה עש' ישרא'
 כלומר כל מנות שקיימן ישרא' הוא מקיימן עמכם

עין טובה וריוה גמורה ונפש שכלח מהלמידיו של
 אברהם אבינו : עין רעה וריוה גבוחה ונפש
 סגורה מהלמידיו של בלעם הרשע :
 מה
 ביו

בעשרה באמירות

נשתי הלחם ולחם הפני' חשיב להו' תלת וכסאי גוונא משכחת להו' עשר' ולא נמנא
 מסול בעומר שיניע שרץ במנא' השתר או לקומתה שלא בהילכתה ונס גדול
 זה שחילאירע כוססול הים כדחה לנתי וזין לו תשלומין שהרי אי אפש' לקנייתו
 וללקטתו שלא כלילא של יו' נכיסן כדאמר במנחות ונשתי הלחם של עגרת נתי
 לא אירע שום מסול דשוכ לא יסיה להם תשלומין שאינן יכולין לאמותן בי'ט כ
 כדאמר בפסחים :

ובלחם חפנים עמידים צופים ובמשפחות ורוחים
 ולא חזיק נחש ועקרב בירושלם ולא אמר אדם ל
 לחברו צר לי חמקום שאלין בירושלים :
 עשרה דברים נבנאי בערב שבת בין חשבושות ו
 דאלה חן פי הארץ פי הבאר פי האתון הקשת וחפון
 וחמטח וחשמיר הכתב והמכתב וחלוחות
 וחמזיקין וקברו של משה ואילו של אברהם א
 אבינו ויש אמרים את צבת בצבת העשויה :
 שבעה דברים

ולחם הפנים כמי אס נמנא כהן מסול בשבת כדחה עד ערב שבת הנאה דאי
 אפש' לסדרן שלא כיום השבת בליל כדכתיב כיום השבת יערכנו ולפי שאין כ
 כדברי הללו חשבון תשלומין היו משמרין אותן יות' למעלה משאר קרבנא שמדלי
 כסופים כשהיו מתבססין בעורה חתלים וכשאר ימות השנה עמדין נפישין דחוקין
 ומנומקין בעמידתן וכשהיו משתחוים כלפי הכול להפיל תחינתן היו רחמים כל
 כך שהיה הין כל אחד ד' קמות כדי שלא ישמע אחד מהן תשלחו של חבירו כך
 מכינו באגדה ולא הוין כהם שלא נשך אדם ומת כר לי המקום דחוקה לי שעת
 ואיני יכול להתכנסם של כל הדמים נטעה הים הק"ה מומן לו כרנסתן עד ש
 שלא היה אחד מהן כריך לחבירו ולכאף משם להיות מטלטל וגלי והתם כפ"ק ד
 דאמ' מותבינן עלא דהא פתח במקדש דקתני עשרה ניסים נעשו שמקדש וסיים
 בירושלם ותרי כסי נתיבא בירושלם הו' ומשכין הכך כימי נתיבא בירושלם לא
 בלקי למכילא דהא נתיבא ואלש של מערכה ופסן המערכה אפילו כל הדוחות
 קאות וכושבות כהן איך פזיות אותן מתקומן כדי שלא יזיק פסן עיני הכהני
 העוסק' בעבודה לפיכך מתאר ועל' כמקל וג' מסול בעומר ושתי הלחם ולחם
 הפנים קחשיב התם אחד ליסא' ומעיל תרי כספ' כימי אחריו היו דאמר
 אבי מוריה וכו' ודישן מנחם הכימי והמכורה ככלעין מתקומן והא דאמר
 רבי כס 3 רבי

בעשרה מאמרות

כחצב כן לוי גם גדול כעשה כלחם הפנים שחילוקו כסידורו :

בגולם ושבעה בהבם חכם אינו מידבר לפני מי
שגדל מפניו בחכמה ובמנין ואינו גבנס לתורה ו
דברי חברו ואינו גבחל לחשיב שואל ומשיב ש
שומע ומוסית שואל בענין ומשיב בחלבה ואמר
על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון ועל שלא שמוע
אימר לא שמועתי ומורה על חאמת וחלופיתו ב
בגולם : שבעה מיני פורעניות באין לעולם
על שבעה גופי עברות מקצתו מעשרין ומקצתו
אינו מעשרין רעב של בצורת בא מקצתו רעבים
ומקצתו שבעין גמור שלא

בגולם אדם בלא כינה קרוי גולם שלא נמרה צורתו כשאר בני אדם לשון גולמי
עץ דהיינו כלי שלא נמר' תלאכתו כורמא בלעז' נחמה שהרבה נתורם יותר
מתנו' ובמנין גדול בתלמידים שואל כפי ענין שהרבה בני אדם עוסקין ואינו מ'
מכלל דבר אחר ומשיב לשואל מתכו דלת וכהלכה שמעמידו על העיקר ואם ג' ד
דברים משיב כסדרן ואינו מחלי' תוקדם במאחר שזה דרך ילדות אומר לא שמעתי
ואינו רוצה לומר דבר אלא בשם אומרו כדל' בנכורות האות' דבר בשם רבו ולא שמע
מתנו גורם לשכיבה שתבטלוק מ ישראל ומודם על האמת ואינו בוש שנעה גופי פ
עבירות מספקא לי ואם יכא טשי מו' עזירו' דבהללו ז' פורעניו' קחשיב טובא ומקנת'
דכללו עמיד יל' ק מקראי בכמה מדליקין וכו' והפקדתי עלי' כלה אל תקרי כלה
אלא כלה ואם כלה לא תווסרו לי אל תקרי כלה אלא כלה ויותר לא שמעתי
רעב כל נכורת באה שמה תיסקר השאר עד שמקנתן של בני אדם רעבין
ועדיין מקצתן סנפים מדה בעדה ולא שמעה מהו לשון נכורת גמור שלא לעשר
כולן עשו תורת מנבר לעמרי :

לעשר רעב של מהומה ושל בצורת פאח
ו שלא לסדר החלה רעב של פליה בא :
בא לעולם על מיתות האמורות בהורה שלא
ימסרו לבית דין ועל פירות שבושיות : הרב

בַּעֲשׂוֹת מַאֲמָרוֹת

בָּא לְעוֹלָם עַל עֲנֵי חַדִּין וְעַל עֲוֹנוֹת חַדִּין וְעַל חַמּוּרֵי
בַּחֲרָח שְׁלֹא בַּחֲלָכָה : חֵזַח רַעַח בָּאֵח לְעוֹלָם עַל
שְׂבִיעַת שׁוֹא וְעַל חֲלוּל חֶשֶׁם : גְּלוּת בָּא לְ
לְעוֹלָם עַל עוֹבְדֵי עֲבֻדָּה זָרָה וְעַל גְּלוּי עֲבֻדוֹת וְעַל
שְׂמִיכוֹת בָּמִים וְעַל שְׂמִיטַת חֶאָרֶץ : בְּאֶרְבַּעַת
מִקְדָּשִׁים חֲדָבֵר מִחֲרָבָה בְּרִבְעִיּוֹת וּבְשִׁבְעִיּוֹת וּ
וּבְמוֹצָאֵי שְׂבִיעִיּוֹת וּבְמוֹצָאֵי חֲחַג שְׂבָבֵל שָׁנָה ב
בְּרִבְעִיּוֹת

רַעַח שֶׁל מַהוּמָה וְשֶׁל כְּבוֹדָה בָּאֵם שֶׁמַּרְעִיב אֶת כּוֹל אֶבֶן וְכִין עַדִּין אֵינֶם מִ
מִית' גַּמְרוּ שֶׁלֹּא לִטְוֹל אֶת הַחֹלֶם שֶׁנִּטְלוּ לְחֹלֶם וּלְמַעֲשֶׂה לְגַמְרוּ רַעַח כִּדְרָא בָּא ו
וּמַחֲלֵם הַכֹּל וּמַת' כּוֹלֵם מִיתו' שֶׁלֹּא כַּמְסֵרוּ לְבִית דִּין שֶׁהֲרִיגוּ כִּי אִדָּם כַּעֲבִירוֹ שֶׁ
שָׁאִין בְּהֵן מִיתָת כֹּד אֵלֶּה מִיתָת כֹּד עֲבִי' הַקֶּכֶס דְּכֵר כַּעֲלָם שִׁפְרָע מֵהֵן רַע
לְאוֹתָן שֶׁכַּמְסֵרוּ לְבִית דִּין אֵין דְּכֵר בָּא אֵלֶּה אִשִּׁי שׁוֹמֵן הָזֶם אֵלֶּה כְּדוֹמַתָּן הֵן כ
כַּפְרָעִים כְּדֹאמְרִין אִף עַל מִי שֶׁאַרְבַּע מִיתוֹת כָּטְלוּ דִּין אֲרַבַּע מִיתוֹת לֹא כָּטְלוּ מִי
סַנְתְּחִיב סְחִילָה כּוֹשֵׁל מֵן הֲנֵג אִו חִים דּוֹרְסָתוּ מִי שֶׁנִּתְחַי' חֲכֵךְ טוֹכַע כִּנְהַר
זָכו' וְעַל פִּירוֹת שְׂבִיעִיּוֹת שֶׁלֹּא הִפְקִירָם מַעֲשֵׂת נִישׁוּר וְאֵילָךְ עֵינֵינוּ הִדִּין לְאַחַר שֶׁ
שָׁנָה וְנָתַן וְסוֹכֵר' לֶהֱסֵם מַעֲבִינֵן מַלְכוּתָתוֹ עֲוֹנוֹת הִדִּין מַעֲשֵׂוֹת הִדִּין כַּשּׁוֹחַד וְעַל
הַמּוֹרִין כַּתּוּרָה שֶׁלֹּא יִחַלְּכֶם שָׁאִין כּוֹסְרִין כַּהוֹרָאָה וְאוֹמֵר עַל אֲבוֹר מוֹתֵר

וְעַל שְׂמִיעוֹת הָאָרֶץ שֶׁחֲרָסוּ חֲרָשׁ וּכְכוּלָן לֹא שִׁמְעֵי טַעַם כְּדַמְכָּרִם בְּמַה שֶׁ
מַלְתִּיקִין כְּרִבְעִיּוֹת כַּשֶּׁנֶּה רִבְעִיּוֹת שֶׁל שְׂמִיעָה בְּמוֹכָאֵי שְׂבִיעִיּוֹת שְׂמִיעָה קְרוּיִים שֶׁ
שְׂבִיעִיּוֹת כֹּלֵל מִקּוֹס קְרוּי חַג סוֹכוֹת מַכְנִי מַעֲשֶׂה עֲבִי שֶׁנִּשְׁלִישִׁית שֶׁלֹּא כַּעֲבוּרָה ו
וּכְמַרְעִין מֵהֵן כַּשְׂבִּיעִיּוֹת הִיא ה

מִפְּנֵי מַעֲשֶׂה עֲנִי שְׂבִישְׁלִישִׁית בְּשִׁבְעִיּוֹת מִפְּנֵי
מַעֲשֶׂה עֲנִי שְׂבִישְׁשִׁית בְּמוֹצָאֵי שְׂבִיעִיּוֹת מִפְּנֵי שֶׁ
פִּירוֹת שְׂבִיעִיּוֹת בְּמוֹצָאֵי חֲחַג שְׂבָבֵל שָׁנָה מִפְּנֵי גְּלוּ
וּבְחֻמּוֹת עֲנִים : אֲרַבַּע מִדּוֹת בְּאֶדָם חֲאֻמּוֹר
שְׁלִי שְׁלֵה וְשְׁלֵה שְׁלִי עִם חֶאָרֶץ שְׁלִי שְׁלִי וְשְׁלֵה
שְׁלֵה זֶה מִרְבָּה בְּנִיגִית וְיִישׁ אֲמִרִים זֶה

בעשרה מאמרות

מוצת סדום שלי שלה ושלם חסיד שלי ש
שלי ושלם שלי רשע :

ארבע מידות בדעות נח לבקש ונח לרצות ונח ח
החסידו בשביר קשה לבקש וקשה לרצות ונח שברו
בהחסידו קשה לבקש ונח לרצות חסיד נח לבקש
וקשה לרצות רשע :
מוחר לשבוע ומוחר

מכני פירות שזיבת שלא נהנו בהן הפקר ממני נזל מתכות עניים דנמכות
כיו ומן אסוף וכשנזל מתכות עניים בזמן אסיפתו שלא הכירו לעביו לקט שכת'
ופלא כפרעין מהן עיד לאחר אסיפה במונאו החנ' שלי שלי שלי שלי שלי שלי
כהנה משלך ולא אבה חסלי מידה כינונית שאינו לא נדיק ולא רשע שהרי אינו נזול
לאחרים ו"א זו מדת בדום כהנו אנשי סדו' שלא להכות לעביו משלכם בדכתי' הלא זה
עין אחותך סדום נאף שבעת לחם ושלמה הייתה לה ויד עביו לא החזיקם ואמר
הנשכחים מני רגל שזכרו מעליהם רגל בני אדם שקפנו ידם מן הנדקם שלי
שלך ושלך שלי עס הדרך דשטר"ן כלעו שאין בו תרבות וכו' הוא כי איש אחד
מעה שאינו מיוחס יתכן ומקורו והיניו דאמר במסכת סוטה כפרק אחרון משרבו
מקלי טובתך מחזק יוצתך איש הישר בעיניו יע' שה שלי שלך ושלך שלך רכובי
להרבות לך משלי ושלך אינו רוצה חסיד כוח לבקש וכוח לרבות יבא שכרו כ
בהסדו אותו שבר שהיא מרווח נמה שהיא כוח לרבות שהרי כל שעה ושעה נדיק
להרבות לו ריפועים לבייבו אינו כשכר כלום במדה זו שגדול ההסדו משכרו אבל קש'
לכש' וקש' לרבו' יבא תיבט ההסדו משכרו שאינו כועס אלא בקושי רשע שמתן כד
כל לדי עין לא ירבה לא תחטא :

לאבר ונח שברו בהחסדו קשה לשמוע
וקשה לאבר ונח חסידו בשברו :
ל לשמוע וקשה לאבר זה חלק טוב : קשה לשמוע
ומוחר לאבר זה חלק רע :
ארבע מידות בנהגו
צבקות הדעה שיהיו ולא יהיו אהלים עינו נעה בשל
אהלים :
יהיו אהלים ויהיו לא יהיו עינו נעה
כשלה

פיו. תלמידיו של אברהם אבינו לתלמידיו של
 בלעם הרשע, תלמידיו של אברהם א
 אבינו אכלין בעולם הזה ונחלין לעולם הבא ש
 שנאמר לחייל אתבי יש ואצרוהיהם אמלא
 אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם ו
 ניוודין לבאר שחת שנאמר ואהא אלהים תריבם
 לבאר שחת אנשי דמים ומרמה אל יחצו וימיהם
 ואני אבסה בה : והנה בן תימא אמר חרי
 עו במר וקל בנשו רצ בנבי ונבור באני לעשות
 רצון אביר שבשמים : הוא הנה אמר עו
 פנים לגיהנם ובשת פנים לא ערו : יחי רצון
 מלפניו וי אלחיה ואלחי אבותיה שיבנה בית ח
 חמיקבש במהרה בנבינו והן הלסנה בתורה :
 בן בג אמר תפיר בה ותפיר בה דכלח בה ובה
 תחיי וימנה לא הווע שאין לה מרח טובה תימנה :
 בן הא הא אביר לפנים צערא אגרא :

עין טובה שאין לו תנאה על הדור החיים כדורו כדור עמו : רוח נמוכה עני
 משוכ עמו נמק שם לה ומשכיל עמו בין אנשים ומערכ עתה : עין רפה ע
 עינו רפה טובת הדור וכדורו כש נכוד שגור עמו ככל טובה שאמר מאין י
 לתת להולך עתה : כש קרה אשערי"ש בל" כל מה שהוא לאהרין דות' עליו
 כמשאר ודמו יכול לסבול ודעיר בעולם תלמידות : ול" רוח נמוך' שמתק ומקטן
 עמו אבל הדורות כש שכלה אביו וסבלת' מר חל' להו בתלמידי בל" רוח גבוה
 וכש קרה מה בין תלמידיו של בלעם וכו' מלתא בעלמא קאמר אובלין בירותיהן
 אובלין בירותיהן בעלמא הזה וסבלת' לעלמא בל" שכל' להנחיל אובדי יש משע' דקר
 כדנה יש כדי להנחיל ובמדרש עלמות שלש מאות ועשר : לא יחנו יתיבס בלעם
 לא הניעו לחי יתו שרן לה' שנה דיעי שניתיו פ' שנה כדאיתא בחלק דהיה נתיב
 על פינקסיה דלע' בר מלתא והלת שכן היי בלע' חזיר' בר קטל' מנחם לסעט
 כוי ש כמק אגרי"ש בלע' בעל' ורוע ובעל' כח :

בעשרה מאמרות

שמואל הקטן ארם בנפול איבר אל השמים ופכשלו
אל יגל לבד פן יראה יי ורע בעיניו וחשיב מעליו
אמר : הוא הנה אמר בן חמש שנים למקרה :
בן עשר שנים למשנה בן שלש עשרה למצות •
בן חמש עשרה להלמוד • בן שמונה עשרה
לחכה • בן עשרים לרדות • בן שלשים
לבח • בן ארבעים לבינה • בן חמשים לעצה
בן ששים לזקנה • בן שבעים לשיבה • בן
שמינים לגבורה • בן השעים לשות • בן
בואה באלה מת רעבר ובטל מן העולם :
דני הנביא בן עקשניא וכולי

הפוך נה ובה' נה נתר' חזר וחז' שתמא נה כל מה שאתה עתה' דנולא נה
ומיל לא תזוז מעליה כדאמ' לעילס אל ימנע אדם עצמו אבילו פעה מדות המדרס
ונתיב התעור' פניך בו ואינו הא' דשכ' להאי משל' כלסון ארמית משל לבד אדם
ואמרו שרד' לאות' ובהי נמי הני ב"ב מביאה אס אוכיד וכו' ועוד מכן כתב לו נמי
בוקרן וכו' • על דאטפח אטבוד וכו' שמואל הקטן • אומר כך היה מנהגו לומר' ל'
לכני אדם דקד' וחי לא אתא לאשמועין ואין ספרים • דכתב נהן תלמד שמיחלין
על כל עביתו בן חמש לעקרא למוד לו תיבות וסבוקים אולל לא קודם לכן שהתורה
מתקנת בחור ורוד לחלשות : בן עשר למשל' ללמד לו משיכות שאין עומק כמו פ'
בתלמוד • בן י"ג למנות דכיון שהביא שפירות ונעשה כשאר אנשים • ואף ען • ה'
העקרא מנינו שפירותם שפס בקרא איש • ולכך היא נגדול לכל דבריו בן לתלקות
בין לל' מיתות ביד שהנחת קראן איש • כמו שמנינו בלוי בן יעקב שנקרא איש
במעשה שפס והו' לא היה בליותה שפס לא בן י"ג שנה בן ט"ו לתלמוד נמרא • בן
י"ח לחופה ד"ס פצחים כתיב אדם עד שנדווג' לו חוה ואף דרך השלם כך הוא
בן עשרים לרודק שמדריגן אותו מן השמים ומענשין אותו בן שלשים לבח שכן ה'
מנינו בלוי שיטתו בעבודה מל' שנים ומעלה וכו' : בן ארבעים לבינה כדנתיב •
ולא כתב ה' ללכ' לב' לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע עד היוס הזה שבו • ת'
פגלוס ארבעים למית' מדמ' • שהרי השסוק הזה מי יתן והיה לבס' זכ' •
שבינה אמרה להם לישראל בשעה מתן תורה לא הריגו משה עד מ' שנים שאמר
אתם • ופוד היה אמר להם משה לישראל שתמעת מתן תורה ואילך לא הספיקו
ישראל לעמוד על סוף דבריו של משה עד שכת' מ' שנה מכן להתמיד שאינו עומד
על דעת רבו עד שלמד לכינו ארבעים שנה • בן חמשים לעינה שכן הכתוב
אומר בלוי מן חמשים שנים ישוב מנדא העבודה וכו' וזאת את אחיו בבינה ה'
המשיא

בעש"ה באב תר"א

המשיל להם : שישם לזכרון דכתיב תגא נכלא אלי כנר נכלא נבימסריא ס' כן שבעים לשנה שכן כתוב בדוד נחלים בן שלשים שנה נמלכו וארבעים שנה מלך הרי שבעים : וכמיתתו של דוד כתיב בדברי הימים וימת דוד בשינה עונה ועשר וכבוד : בן שמונים למטה גבורה גדולה היא אם הניע לשמונים וכן הוא אומר ו ואה בגבורת סמול' שנה שאם הוא חי יותר בגבורתו של מקום הוא חי : ולא מרוב בן שהרי מנאן ואליך אינן לו כח לאכול ולשתות : בן תשעים לשון שהוא שמונים ש שהרי מנאן ואליך הוא כמין כקוף ויש אחרים לשון כמו קבורים : בן מאה באלו פה דשוק אינן לו כח לאכול ולשון ולכל :

סליק פרק רביעי
חכמים בלשון חמישית ברוה שבתה בהם רבמשניה :

ש"ה

ש"ה חכמים וכו' אבל תנ"ר' מתן אמר לא סיו רג'ין לשנותא ונדון ה הוא שלא תאמר אלא שחכמים אחרוני' קנשה בן כמקום האלו והוא הים אומר בן חמש שנים לתקרא אע"פ שהוא כריתת אינם ראויים לשמותה עם ר' מאיר תפני שבתהלת דבריו של שמואל משה אבות הוא ודוקים האשונים היא ש שמים ושלא כדון קבעים כלן ומאחר שקבעו סעם עליה היא הים אומר פני סוף דבריו של שמואל ולא הסתקוהו כנך :

רבי מאיר אמר כל העולם בחורח לשמוח וזבח לרבנים הר' בן ולא עוד אלא שכל העולם בלו ב ברי הוא לו גקרא רש ואתהב את חפיקום א אתהב את חפיקות משימות את חפיקום משימות את חפיקות ומלכשה ענה ויראח ומבשנה לחיות צדיק חסיד ישר ונאמן ומתקנה מן החטא ומקדמה לירי ובית ונחנין ממש עצה ותרשנה ב בינה וגבורה שנאמר לו עצה ותרשנה צני בינה ו ולי גבורה ונחנין לו מלכה וממשלה וחקור דין ומצלין לו רני תורה ונעשה במעיו שאתה מוסר

הַבְּתָרָה שֶׁמִּיָּגֵבֵר וְהוֹלָה וְהָיָה צָנוּעַ וְאֶרֶץ דָּוָה
וּמִצִּיחַל עַל עֲלֻבֵּינוּ וּמִנִּיחָה לָנוּ עַל כָּל חֲמוּצֵשִׁים :
אָמֵר רַבִּי יְחִישַׁע בֶּן לֵוִי בְּכָל יוֹם בְּיוֹם בֵּית
קוֹל יוֹצֵאת בַּחֲדָר הַזֶּה וּבִמְבָרָהּ וְאֶמְרָה אֲנִי לָחֶם פֶּה
לְבָרִיחָה

רַבִּי מֵאִיר אֲמַר שֶׁנּוּ בְּלִשָּׁן הַתַּשְׁכָּחָה לְדַבְרֵיהָ הוּא וּבְלִשָּׁן הַתַּשְׁכָּחָה הֵיא שְׂכִיחָה
שְׂכִיחָה אֵלֶּה הַתַּשְׁכָּחֹת מִכֵּי שֶׁאֵף הֵיא מַעֲבִיץ אֲבוֹת זִכְרָה לְדַבְרֵים
הָרִים לְהוֹת כְּדִין חֲפִיד כֹּחַ כְּדִפְרֹשׁ לַתַּשְׁכָּחָה כְּדִי הוּא לוֹ שְׂדֵי לַעֲלֹם הוּא רִיעַ מִשֶּׁ
יִקְרֶה רִיעַד וְאֶחָד אֵבִי וְאֶחָד אֶחָד מִשְׁמַח בְּמַעֲשָׁיו וּמִלִּשְׁתֵּי הַתַּשְׁכָּחָה לְדִי הוֹלֵךְ
כְּתוּמָה וְאֵינוּ עוֹשֶׂה עוֹל חֲפִיד עוֹל לְכָל מַשׁוּרֵת הַדִּין יִשָּׁר עוֹשׁ מַשְׁרֵי וְכֹלֵךְ
רוּחַ מִנְסָה לְדַבֵּר וְכֹהֵן מִזְבֵּחַ בְּכִי אֵלֶּם שְׂכִיחָה לִי עֵבֶה וְתוֹשִׁיָה וְכִיִּר אֲמִירוֹ
חֲכָמִי לְמַה נִּקְרָא תוֹרָה תוֹשִׁיָה מִכֵּי שֶׁתַּשְׁכָּחָה כֹּחַ שֶׁל אֵלֶּם לִי עֵבֶה הַתוֹרָה מִוֹחֶת
כְּסֵד מִשְׁלִי אֵבִי נִמְרָה לְלוֹמְדֵי רִשׁוֹת מַשָּׁה כוֹטֵלָה כְּשִׁיאוֹת וְכִתְּבָה לִיכּוֹשֶׁעַ רִזִּי ת
תוֹרָה כְּתוּרֵי תוֹרָה מִחַל עַל עֲלֻבֵּינוּ מַעֲבִיר עַל מַדּוּתוֹ מְרוֹב עֲבוֹה דַּח קוֹל אֵינוּ
מִלֵּאךְ לֹא מַדָּת קוֹל וְיוֹגֵלֶם בְּכִי עֲבָה כְּרוּחַ סִמְכָנֶת מִכֵּר הוֹרֵם שֶׁאֵף הֵיא כִּי
בְּשִׁמְעַת מַעֲקוֹם שְׂכִיחָה תוֹרָה מַעֲבֹכּוֹם

מִעֲלֻבֵּינוּ שֶׁל הַיָּרֵחַ שֶׁבֶל מִי שֶׁאֵינוֹ עֵינִסָּה
בְּהַלְמוֹת הַיָּרֵחַ נִקְרָא נְזוּת שְׂנֵאֲמִירָנוֹם זָחָב בְּאֵת ח
חֲזִיר אֲשֶׁה יִפֹּחַ וְסִרַת פֶּעַם :
וְאָמֵר וְהַלְלוּהוּ מִעֲשֵׂה אֱלֹהִים חֲמוּח וְהַמִּיכָל מִכְּתָב
אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל חֲלוּחֵת אֵל הַקָּדוֹשׁ הַרִיחַ א
אֵלֶּה הַרִיחַ שֶׁאֵין לָהּ בֶּן חֲדָרִין אֵלֶּה מִי שֶׁעוֹסֵק
בְּהַרְחָקָה וְכֵל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּהַלְמוֹת הַיָּרֵחַ חֲרוּיָה ז
מִהַשְׁלָה שְׂנֵאֲמִיר וּמִמִּיכָל נִהַלִּיָּאֵל וּמִמִּיכָלִיָּאֵל
בְּמִיכָל :

הַלְמוֹת מִמִּיכָלִיָּאֵל פֶּרֶק אֶחָד אֵל הַלְכָה אֶחָד אֵל
כְּסוּס אֶחָד אֵל רַבִּיר אֶחָד צְרִיחַ לְעִתְגָּבוֹ כְּסוּר ש
שָׁן

שִׁבְעוֹן מִצִּיּוֹנָה בְּדֹר מְלֶכָה וְיִשְׂרָאֵל שָׁלֹא לְמִדָּה
מִצִּיּוֹנָה אֵלֶּה שְׁנֵי

מַעֲלָוֶה שֶׁל תּוֹרָה מַעֲלִיבִין שְׁחִי עֲלִיבִין אֹתָהּ שֶׁהִיא עֲלִיבָה שְׁאִין לֹה עֹסֵקִין
בְּדֹאף כִּיטְרִיקוֹן כֹּחַ וְאֵף מִלִּשְׁקוֹ וְיִגְעֵר כּוֹ אֲבִיו מִתְרַגֵּם וְכֹחַ כִּיָּה אֲבוֹה כֹּחַ
זֶה בְּדֹאף חִיָּה כֵּן אֲשֶׁה יִבֵּחַ וְסִרְתָּ טַעַם דְּתַלְמִיד חֶכֶם הִסֵּר עֲנִינוֹ מִלְּמַד תּוֹרָה
מֵאִוֶּם הוּא כְּמִכּוּדָה זֶה שְׁפֹרֵשֶׁן מִתְנוּ כִּי אֵדֶם דֹּאף עַל כִּי שְׂכִיחַ אֲשֶׁה לֹא ד
דָּבָר הַכְּתוּב אֵל בְּתוֹרָה תִּכְנִי שֶׁהִיא שְׁלֵמָה מִשָּׁל מַעֲלִיבִין כְּמוֹ שְׂמִיכִינוּ כְּתוּב טוֹבָה
אֲשֶׁה וְזֶה הַתּוֹרָה כְּמַשְׁלֵת בֵּה דְכִתְיָב מִכָּא אֲשֶׁה מִכָּא טוֹב מִכָּא טוֹב לוֹ תּוֹרָה
בְּקִרְאָתָהּ טוֹב שְׂכָאֵר כִּי לִקַּח טוֹב כְּתִיב לֹכֵס תּוֹרָתִי אֵל תַּעֲזֹבוּ וְאָמַר וְהִלֵּחַ
מַעֲשֵׂה אֱלֹדִים שֶׁאֵב אֹתָהּ אָמַר כּוֹחַ הוּא אִינוּ בְּקִרְאָה אֲבִי אִינוּ כַּעֲשֵׂה דִן חוֹרִין
וְאִינוּ מַתְעַלָּה וְהִלְוִחוֹת כּוֹ אִין לֶךְ כֵּן חוֹרִין כּוֹ שְׂכִי אֵדֶם מִכְּכִדִּין אֹוֶתוֹ וּמִשְׁמַשְׁן
לִזְכִּיר שְׂכָאֵר וּמִתְכַּהֵב כְּחִלָּל מִתּוֹרָה הַכְּתוּב מִדָּבָר שְׂכִיחַ לְמַעַל הִימְנוּ ו
וּמִמִּדָּבָר מַעֲבָה וְכִיּוֹן שְׂכִיחַבָּה לוֹ כְּמַתְכַּהֵב כְּחִלָּל שְׂכָאֵר וּמִתְכַּהֵב ל
כְּחִלָּל וְכִיּוֹן שְׂכִיחַבָּה עֲלֵה לְגִדּוּלָה שֶׁל וּמִכְּחִלָּל כְּמוֹת וְאֵם הַנְּבִיָּה עֲנִינוֹ ה
הַקִּיָּה מַשְׁכִּיל שֶׁל וּמִתְכַּהֵב הַנְּבִיָּה וְלֹא עוֹד אֵלֶּה שְׂשִׁיקוֹבִין אֹוֶת בְּקִרְקַע שֶׁל
וּבְשִׁיקָהּ עַל כִּי הִישִׁימוֹן וְאֵם חֹד ט הַקִּיָּה עֲנִינוֹ שֶׁל כֹּל גִּיא יִנְשָׁא הַלְוִיָּה
מִתְכַּהֵב מִדָּן אֶחָד וְכוֹ שֶׁכֵּן עֲנִינוֹ וְכוֹ שְׂכִי דְנָרִיס שְׂכָאֵר אֲחִיטְוֶבֶל לְדוֹד אֲשֶׁר
יִחְדוּ כְּתִיב כּוֹד כִּית אֱלֹדִים כְּהֵלֶךְ כְּרוֹם שְׂכָאֵר אֲחֵם מִכָּא אֲחִיטְוֶבֶל לְדוֹד ש
שֶׁהִיא יוֹשֶׁה וְשׁוֹנָה אֵת לִיָּה כְּרוֹם כְּתִיב חֹד עַל בְּדִים כּוֹאֵלוֹ חֹד עַל פִּיָּה ש
שְׂשִׁיקוֹבִין כִּד כְּכַד וְשׁוֹכִין וְלֹא עוֹד אֵלֶּה שְׂשִׁיקוֹבִין שְׂכָאֵר
אֲשֶׁר כּוֹאֵלְבוֹ וְאֲשֶׁר חִטְאָבוֹ אֲמַר לִיָּה מִה אַעֲשֵׂה אֵם לוֹ אֲשֶׁר יִחְדוּ כְּתִיב כּוֹד עֲנִינוֹ
אֵבִי וְאֵתָה כְּעַם אֲחֵר מִכָּא שֶׁהִיא הוֹלֵךְ כְּתִיב הַכְּסֵת בְּנִחַת אֵל מִה אֵתָה
עֲשֵׂה הִיא בְּתִי כְּרוֹם עַם הַדֶּרֶת מִלֶּךְ אֵל מִה אַעֲשֵׂה אֵל כִּית אֱלֹדִים כְּהֵלֶךְ ש
כְּרוֹם כְּרוֹמֶשֶׁת כִּי אֵדֶם

דְּבָרִים בְּלִבָּה קִרְאִי רַבּוֹ אֲלוֹהֵי וּמִיּוֹדְעֵי שְׂכָאֵר
וְאֵתָה אֲנִישׁ בְּעִרְכִּי אֲלוֹהֵי וּמִיּוֹדְעֵי וְהִלָּא דְּבָרִים
קֵל וְהִסֵּר וְכִיָּה בְּדֹר מְלֶכָה וְיִשְׂרָאֵל שָׁלֹא לְמִדָּה
מִצִּיּוֹנָה אֵלֶּה שְׁנֵי דְּבָרִים בְּלִבָּה קִרְאִי רַבּוֹ א
אֲלוֹהֵי וּמִיּוֹדְעֵי הַלְוִיָּה מִתְכַּהֵב כְּרוֹם אֵתָה אֵת
חִלְכַת אֵתָה אוֹ בְּסוֹס אֵתָה אוֹ בְּבִי אֵתָה

בעשרה מאמרות

אֵל אֱבִילֹה אֹת אַחַת עַל אַחַת בְּמַח וּבְמַח שְׁצִירָה ל
לְנַחֵג בּוּ בְכוֹר וְאִין בְּכוֹר אֵלֹא הוֹרַח שְׁנֵאמֹר ב
בְּכוֹר חֲבָמִים יִנְחִלוּהוּ מִיָּמִים יִנְחִלָה טוֹב וְאִין טוֹב
אֵלֹא הוֹרַח שְׁנֵאמֹר בּוּ לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם הוֹרַח
אֵל הַעֲזוּבָה :

כֹּה חֵיִא דְרַבָּח שֶׁל הוֹרַח פֶּת בְּמִלַּח תֹּאכֵל וּמִים
בְּמִשְׁיָרָה חֲשֵׁתָה וְעַל חֲאָרֵץ תִּישָׁן וְחֵי צֶעַר הַחֵיָה
וּבְהִינָה אֶתָּה עֲמֹל אִם אֶתָּה עוֹשֶׂה בֵּן אֲשֵׁרִי ב
בְּעוֹלָם חֵן וְטוֹב לָהּ לְעוֹלָם חֲבָא אֵל הַבְּקֶשׁ ג
גִּלְחָה :

וְאֵתָה אִתָּה כְּעִרְכִּי אֶלֹפִי דָּוָה כְּמֶלֶךְ הוּא מַשְׁבַּח אֲחִישֶׁל וְעוֹשֶׂה כְּמוֹתוֹ אֶלֹפִי ו
מִיֹּדֶשׁ חֲכָם כְּמוֹ אֲכָסִים חֲכָמִים וְדוֹעִים וְאִין כְּכוֹד אֵלֹא תוֹרָה שְׁאִין כְּכוֹד
כֹּא לֹאדֶס אֵלֹא עַל עֵינֵקֵי תוֹרָה וְהָאֵל יִלְמְדוּ תוֹרָה כְּדִין שִׁבְחָתָהּ כְּכוֹד : סָפָה
בְּמִלַּח תֹּאכֵל שֶׁאִין לוֹ לֹאדֶס אֵלֹא פֶת בְּמִלַּח אֵל יִמְכַּע וְלַעֲשׂוֹק כְּתוֹרָה אֵלֹא עֲשִׂיר
כֹּס" שְׂסוֹב לֶכֶס אִם יֹאכְלוּ שְׂנֵי שְׁלָמוֹת בְּאוֹתָהּ שְׁמִינִי כְדִיקִים אֶכְלוּ תְּרֵי עֲלָמֵי
זִמִּים כְּעֲשׂוֹרָה תִּשְׁתֶּה מִדֶּס קֶטְנָה :

וְאֵל הַחֲמֹר בְּכוֹר יוֹחֵי מִלְּמוֹדָה עֲשִׂה וְאֵל הַתְּאֵוָה
לְשִׁלְחָנָם שֶׁל מִלְכִּים שִׁשְׁלֶחְנָה גְּדוּל מִשְׁלֶחָנָם ו
וּבְהִינָה גְּדוּל מִבְּהֶרֶם וְנֵאמָר הוּא בַּעַל מִלְאֲכָהּ ש
שִׁישְׁלָם לָהּ שִׁבְרָה בְּעֶלְתָּהּ : גְּדוּלָה הוֹרַח מִן
הַבְּהִינָה וּמִן חֲבִלְבוֹת שֶׁהַמִּלְכָּה בְּשִׁלְשִׁים מַעֲלֹת
וְהַבְּהִינָה בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע וְהַחֲזִינָה נִקְיָה בְּאַרְבַּעִים
וְשִׁמְנָה דְּבָרִים וְאֵלֶּה הֵן בְּהַלְמוֹד :
בְּשִׁמְיַעַת הָאִין :

וְאֵל תַּחְמוֹ כְּכוֹד לְהַתְכַּנֵּד כְּתוֹרָתָךְ דָּחָס בֵּן כְּעֶשֶׂס וְיִרְאֵה בְּעִינֶיךָ שֶׁלֹּא לְשִׁתָּה
לְחִימוֹךְ עֵבֶס שִׁיחַ מִבְּדִיךְ מִדּוֹכָךְ מִחֲכָמְתְּךָ וְאֵל תַּתְּאוֹרָה לְשִׁלְחַתְּךָ מִלְכֵי מִסְרָ'
בְּעֵלָם

שני חכמים

בעלם הזה להתחתן בהן ולעשות כמעשה' שלאחך בעלם הזה גדול משלחם
בעלם הזה : וכתרך גדול מכתר' דג' כתר' הן וכתר דור' עליה על גבהן
כג' מלאכתך הק"כ שם שהלאכה שלו : שהמלות רל' מעלות ואילו הן מלך
לא דן ולא דכן אותו לא מע' ולא מעדין אותו לא חולץ ולא חולקין לאשט
לא מייבם ולא מייבמן אשתו ואין מלאין את אלתתו מת לו מת אין יוכא תפתח
כ'טן שלו : וכשתכרן אותו כל העלם יושבין על קרקע : והוא יושב על הדגא
ופרן לו גדר לעשות לו דרך ואין ממחין כדו : וכל העם כוזבין וכותרים לכדו
והוא כוזב כראש ואינו מרבה לו נשים ולא כוסים אלא כדי מרכבתו : וכס' חסה
לא ירבה לו אלא כדי ליתן לאשתמייא וכותרין לו ספר תורה לשמו זהיתה עמו וין
במלחמה בין ביזמה בין בסוכה : ואן יושבין על כסאו ואין דוכבין על סוכו ואין
משמשין בסרביטו ואין רואין אותו ערום : ולא כשהוא מתבשר משום שכל' שום
תשים עליך מלך שתהא איתו עליך : וההוכחה בל' מעלות אלו הן קדושה ו
ועזרה בגדי שם ושארית מעבדות : לכדו ולתשאר' תשאר' ראש וזקן כל שלשים יו'
וכהן גדול כל שבעה ימים לבש לא יעמא ולא יעלחו קרחו כראשם ובאמת זקנס
לא יעלחו וכשרים לא ישרטו שרטת : אשה זוכה וחלה לא יקחו : ואשה גרושה
מאשה לא יקחו לא עיר ולא פסח ולא חרום ולא שרוע לא שיר דגל ולא שבר
יד לא גיץ ולא דק ולא תלול בעינו : לא גרב ולא מרוח אשך לא בעל מוס
וחיבין לשמר עינין מכל מיס : ולהות קדוש דכתיב ואת אהרן ואת בניו תקדש
לכהן וכהן' וקדשתו כי להם

בצריבת שפתים : בבניית חלב : באימה :

ביראה : בשונה : בשמחה : בשמוש ח

חכמים : ובדבוק חברים : ובשלפול התלמידים :

ביושר : במוקרא : במשנה : בדרך ארץ :

בארה אפים : בלב טוב : באמינות חכמים :

בקבלת היסורין :

ובענינת שפתים : שזכיר בהם משמיעה לכל אישים כשהוא כדלם

כדור : באימה אשכח' להכוא תלמידא דהים גרים בלחם אמה ליה לא כן כתיב
עיונה כלל ושמחה : אכ ערונה באיברים שמורים כו ואכ לאו אינן שמורים ובשמות
אמר רבי אלעזר יהודה למדני : יעצובו ויוסר תחברו ותלמידי יעצבו מכלן בישוב
שקובע לעצמו יסרה ונארך אשכ : אמר רבי חנינא רבי יהודה כל ימי היום דורס
בא וראה כמה יקשה הקדמה שהקדמה של משה רבינו גרמה לו שכתבחה הימנו
הלא' כך שמואל' וחסד' שמו : כתיב

משלם תקומות בל' משלם לכלל כפם וכלל לכלל יעשות : כינא כו אמה אומר ו
ויקנוף משה על אלעזר ועל איתמר כינא כו אמה אומר שמואל אהרנים ימנו
אומר וך את הכלע והק"כ אמה לו ודברם ל' הכלע ואף כן ויקנוף משה

שני חבמות

על פקדיו פחול : ואמר אלעזר אל משה וכן וממני שנעשו נא לכלל טטת :
 ובאמנות האמתים שמאמין את ד' והם : ובקלת הייסורין : שיחיהו
 בער יעבוק נמורה : נמישט דך ארץ כל עמקו יהיה נמורה :
 המבייר את מקומי : וחשמת בהלקי : והעשה
 סג לברני : ואינו מתחזק טובה לעצמו : א
 אהוב : אהב את המקום : אהב את הבריות :
 אהב את הפישרים : אהב את התובחיה : ו
 ומקרהק מן חכבור ואינו רבת אחר חכבור : ולא
 מביס לבו בהוראח : והשטא בעול עם הבר :
 ומקריעי לבת זכות : ומעמידי על השלום
 ומעמידו על האמת ומקייש לבו פתלמור : ש
 שאל ופושט שומע ומוסות הלומד על מנה ל
 ללמוד : הלומד על מנה לעשות : החכמים
 אה רבי : והמבין את שמועתי : והאומר
 דבר בשם אומרו : הא למדת כל האומר
 דבר בשם אומרו מביא גאלח לעולם שנאמר :
 והאמר אסתר למלה בשם מרדכי : גדולת
 הנהגה שהיא נותנת חיים לעושים חנה :
 ולעולם הבא שנאמר

והמביר את תקומו ופסחם כמלקו : שאינו מהרהר אחר מדותיו של הקדוש ברוך
 הוא ויכח התורה ויעבוק בדבר' בטלים : ונעשה סייג שאינו כורה דבר אלא :
 יש לו כוחות הרבה : ואינו פחול על שרובין מורה למקום : ואינו רודף ומחזק
 לכסני' בידו ואינו תניע להיות שמה בהוראה ונשא דעל ואש' לבנת המלך ואש' פ
 שהוא כרוך פנרש במקום שיש להטות הדבר לגלות ולחונק : על האהת שאינו
 דוחה נקם : והעמידו נפשו כינו וכן חבירו מבי' מבין דבר פתק דבר דאין
 דלא מוסיק יסיק הקריה לאיהם : והמחני את רבו שהיה רבי שמעון רין לקים
 עשכר' יוחנן ור יוחק תשתבח לי' לריש לקיש דמי נמיר ליה שבעתה מקסי ליה
 פשרים וארבע קוסיין ומפריק ליה פשרים וארבע פרוקי : ומתליאח
 דוחה שמעחח ולא להוכיך עליה ולא לגרוע מהנהג' : של ותאמר אשחר ו
 ישיבם כעשה יקרנהולס למרדכי על זה

בְּעֶשְׂרָא פִּינְא מוֹרִיָּה

כִּי חַיִּים חַם לְמוֹרְצֵיהֶם וְלִכְל בְּשׂוֹר מִן־פֶּאֶר
 וְאִימֹר רַבָּאִית חָחִי לְשַׁבָּח וְשִׁקְוִי לְעִצְמוֹתֶיהָ :
 וְאִימֹר כִּי לֵית חוּ חַם לְרֵאשְׁוֹנֵי עֵינִיקִים לְטַגְוֹתֶיהָ :
 וְאִימֹר חָחִי לְרֵאשְׁוֹנֵי לֵוִית חוּ עֲטִית תַּפְאֶתֶת הַמִּגְדָּל
 וְאִימֹר עֵץ חַיִּים חָיָא לְמוֹתֵינִיקִים בָּהּ וְהוֹמָכִית מִ
 מִאֲשֵׁי : וְאִמֹר הַנְּכִית דְּרַבִּי נַעַם וְכָל נְיֻבֹתֶיהָ
 שְׁלוֹם : וְאִמֹר אִירָה יָמִיד בִּימִינָהּ וּבְשִׁמְאֵלָהּ
 עִישָׁר וּבְכוֹר : וְאִימֹר אִירָה יָמִיד וּשְׁנֵית ח
 חַיִּים וְשְׁלֹם יוֹסִיפִי לָהּ , וְאִימֹר פִּי בִי יִרְבֵּה יָמִיָּה
 וְיוֹסִיפוּ לָהּ שְׁנֵית חַיִּים רַבִּי יַחְוֹשַׁע בֶּן יִחִידָא מוֹשִׁים
 רַבִּי אֶלְעָזָר חֲנוּי וְחַבְּחָה וְחַעֲוִישָׁה וְחַחֲכָמָה וְהַשִּׁיבָח
 וְחַכְבֹּדִד וְחַבְּנִים נָאִה לְעֵינִיקִים וְנָאִה לְעוֹלָם חַבָּא :
 שְׁנֵאִמֹר עֲטִית תַּפְאֶתֶת שִׁיבָח בְּרָרָה צְדָקָה תַּמְיָא
 וְאִמֹר תַּפְאֶתֶת בְּחֹרִים פָּחַס וְחִזְרָת זְקִינִים שִׁיבָח :
 וְאִימֹר עֲטִית זְקִינִים בְּנֵי פָדִים וְהַתַּפְאֶת בְּנִים אֲבוֹתָם :
 וְאִימֹר וְחִזְרָת חֲלָבָנָה וּבִישָׁח חַמְצָא בִּי מִלָּה יִי צ
 צְבֹאִית פָּחַר צִינָן וּבִירֵי שְׁלֹם וְגִזְרֵי זְקִינֵי כְבוֹד ,
 רַבִּי שְׁמַעְיָן בֶּן מִנְּחֵנָא אִימֹר אֵלֵי שְׁבַע מוֹרֹת ש
 שְׁמֵי חַבְּנִים לְעֵינִיקִים כָּלֵס וְהַתַּמְיָא בְּכִי וּבְכִינֵי
 תַּמְיָא קִינֵינֵי קִינֵי חֲקִדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמֵנוּ
 וְאֵלֵי חוּ תִּירָח קִינֵי אִתֵּי : וְשִׁבְּחֵי קִינֵי אִתֵּי
 בֵּית חַמְיָקִישׁ קִינֵי אִתֵּי :

כי חיים הם למורציהם ועליהם הזה לכל כבוד מרוב שני חללים בתיים חזק
 ב' זין מעטק עינו כלל אלו חמקיס שלא עסק וחס יעבוק ודורגל כנאמר תמן
 ונח ע' חיים הא לזיוקים מה לשלם הא' הכני שהם קלחיה דמק' 9
 לעלך ודמק' ג' טעב תפארת כח וס' נס דין מדק הימלא ופסוק דנח' וכו'
 4 כס

שיר השירים

לא קנינך נרמין מורה שנים וארץ דברים ויזכרה ואתה ברוך לנצח
 לא עליון קונה שנים וארץ יבואו יבואו ש קנינו קנינו לארץ ישראל מקדשת
 קנין נזנות ההורה שנקראת קנין שכלומר ה' קנינו ר' שנים וכו' ויזכרה ויזכרה
 שנקרא קנין שכללם כחלק זה ה' כללם זה קנין לשבתך ו' קנינה שזכרו לך
 שנתו ונעמי ש' זכרה זה קנין כח בזה שנתך לך לזכרה זה קנינה ונעמי ש' זכרה
 בית הנקדה שנקרא קנין
 חבלת מלכת אבות

ושקאל קנין אהר • בית המקדש קנין אהר •
 הנה מניין דברים י' קנין ואשית דברי קדש •
 מופעלי מ' שמים וארץ מניין דברים כה אהר •
 י' השמים כסאי והאף הדרום גלי אנה בית אשר
 הקנה לי ואניח בוקום מנהגתי • אברהם מנין
 דברים בברכהו ויאמר ברוך אברהם לאל עליון •
 קנה שמים וארץ • ישראל מנין דברים עד
 ועבור עמו י' עד ועבור עם וקניית • ואמר
 לקדושים אשר בארץ המדבר ואדירי כל המצ' כס •
 בית המקדש מנין דברים מביח לשבתך מעלת י'
 מקדש י' בוננו נדיר • ואומר נביאם אל גבול
 קרשו הר זה קנינה ומינה • אומר נביא יוסי בן קסמיה
 בעם אהתחנתי בזה לה כדור ופגע פי אדם אחר נפשו
 לי שלום והחנתי לי שלום אומר לי רבי מאינה
 בוקום אלה אמרתי לו מעור ודולה של הבמים
 ושל סדרים אני אומר לי קני רעונה שתדור עמני
 במקדשנו ואני אהו לו אלה אלפי דמורי וחב • א
 אמרתי לו אם אהב נותן לי כל כסתותיהם שבעולם
 אני זה אלא במקום הנה שכן מצינו בספר • ת
 החלים על ידי הנה בילה ושקאל טוב לי הנה בית
 מאלפי

שני חכמים

בואלפי זהב חסדך שישעז בסיננו של אלפי ארץ
 מניח לו לאדם לא חסדך ולא זהב ולא ארץ
 טוהר ומעלה לא תורה ומעשים טובים
 שנאמר בהחלוקת תורה איתך בשבבה השמיר ע
 עליך ותעצות היא השיבה בהחלוקת תורה איתך
 בעלם תהי' בשבבה השמיר עליך בקב' ו
 ותעצות הוא השיבך לעולם הבא ואומר ל
 לו חסדך ולא תורה אמר ונצבאתי כל פוח
 שברא הקדוש ברוך הוא לא בראו אלא לבדוד
 שנאמר כל חסדך בשמי ולבדוד
 בראו וצדקו את עשייתו
 ואיך נחמלה לעולם
 נש

פירוש טעמו של אדם אין מלך לו אב האדם : פסוק מדבר :
 נחמלה פירוש נחמלה :

רבי חנניא בן עקשיא אמר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות
 את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות
 שנאמר וי הפץ למען צדקו ועול
 תורה ונאמר

לְבוֹדוֹת הַמִּזְחָן לֵב קָךְ וּמַלְאָה הַיָּמִינִי לְהַלְלֵךְ כְּדִכְכַּת כְּתִיבָלֶךָ הַזֹּאת וְהָאֵל לִפְנֵי
וּלְפָאֵר לְמַעַן כְּשֶׁתֵּת וּתְפִירָה הַחַמִּית

אֶבֶר אֲשֶׁר יִפְגְּעֵנִי	ז לִלְוֹת לִלְוִיֹת יִסְדְּנִי
כִּיד מִה מִתְעַשֵּׂי	ח לֹא סִיִּינִי
רִיפְתִי וְלֹא	ט זֶרַח מְלֹחֶצֶן מִצִּלְלוֹ
אֵל צַעַת נֹרָה	י לֹא יִשָּׁע בִּי חַדְלוֹ הִיא חֲלוֹ
ב טִיב בִּי נָא	יא לֹא־שֶׁם הַיָּסֵד הִיא לֹא
ג הִזְנוּ וְחִלּוּ	יב הִוא חֲדָלוּ לֹא
ד הַדְלִית	יג לֵבךְ עַל כָּל הַחַיִּידִיעִית
ה כִּי לִקְדָם מִתְדַּעַת	יד לִלְוִיֹת וּתְעַבְדוֹת
ו סִלִּית לְרַחֵם עַל כָּל מִתְעַשֵּׂי	טו וַעֲשֵׂה הַסֵּד עִם צְרִיזִי
ז קִי רַעֲשִׁים בִּיעֲשֶׂק לֹא־דִי	טז צַעֲמִי שֶׁעֲשִׂי מִדְּמִיד דְּרַעֲשִׁי
ח הִי נָא חֲסֵדךְ לְנַחֲמִי	יז בִּי מִיָּדִים וּבְצִיפֹס עַר וּנְדוּד מִצִּלְלוֹ
ט אֵת כִּמְתִי צַעֲמִי	יח בִּי אֲמַרְתִּיךְ מִיָּתְנִי
י דַּק מִשְׁבִּטִּיךְ אֵת מִלְּעִינִי	יט יִבְשׁוּ זֵדִים בִּי שָׁקֵר עֵינֵי
יא כֹה לִישִׁיעִתִּי רֹעֵה יִשְׂרָאֵל	כ אֵלֶּךְ יוֹסֵף וְכַסֵּם עִם נַחֲלִיתְךָ לְהַתְהַלֵּל
וּלְרִאִית בְּצִינִין אֲדִיאֵל	

הַנִּי אֲחַלֶּה כִּי כָל אֲשִׁאֵת מִי יִשָּׁן יִסְכֵּר חֹם יִדְוִי לֵבךְ זִמִּית בִּי מִלֹּאֲנֵת
הַדְּמוּס יָדוּעַ לֵב הַיּוֹדֵעַ בִּי הֵא קִרְרָה וְאִרְכִּיבָה וְלִי טַעֲמֵת אֵל וּבְרַעַת לֵאִים כְּמִס
מִל טוֹרַח וּמִסָּא פֶלֶא וְאֵין אִים עֲמִי מִלֹּאֲנֵת וּמִשְׁפָּלִים עֲבָלִים וְעַל הַזִּית דּוּחַק
פֶּהס בִּי עִרְלִיכֵס הֵס וְאִינוּ מִכֵּס לְהַנִּיעַ כֹּאֲשֶׁר עִם לִבִּי וְתִי מִשְׁפִּיֹת יִתְקַן
וְדוּמִי לֵבךְ זִמִּית כִּי יִבְרִיךְ רַעֲשִׁי וְזִכָּה לְרִאִית
כְּכַחֲמוֹת יְרוּשָׁה

וּמִסִּי הַמִּלְגֵּם זֵס ו' כִּד' וְאֲדֵר סֵךְ לִשָּׁךְ